BIBLIOTECA NAZ.
111
K
4
NAPOLI

111
K
4

Digitized by Google

Digitized by Google

POETRIARVM OCTO

Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Teleſillae, Praxillae, Noſſidis, Anytae,

FRAGMENTA ET ELOGIA

GRAECE ET LATINE

CVM VIRORVM DOCTORVM NOTIS

ACCEDIT

GOTTFRIDI OLEARII

DISSERTATIO

DE POETRIIS GRAECIS

AVCTORVM VETERVM TESTIMONIIS ET SVPPLEMENTIS VARIIS AVCTA

CVRA ET STVDIO

IO. CHRISTIANI WOLFII

IN GYMNASIO HAMBVRGENSI PROFESSORIS PVBLICI

Qui Notas & Indices adjecit.

HAMBVRGI

Apud ABRAHAMVM VANDENHOECK.

MDCCXXXIV

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

V I R O

AMPLISSIMO DOCTISSIMO CELEBERRIMOQVE

IOANNI GRAMMIO

POTENTISSIMO DANORVM NORVAGORVMQVE

R E G I

A CONSILIIS IVSTITIAE

TABVLIS PVBLICIS

BIBLIOTHECA

ET

COMMENTARIIS HISTORICIS

ADSESSORI ITEM SENATVS SANCTIORIS

ET

GRAECAE LINGVAE PROFESSORI PVBLICO

NON MINVS MVNERVM AMPLITVDINE

ET VARIETATE

QVAM

PROBATA IN IISDEM
ADMINISTRANDIS FIDE
DEXTERITATE ET PRVDENTIA
ILLVSTRI

R.B.B. NEAPOLIS

Digitized by Google

FAMAM IMMORTALEM
QVAM SIBI EGREGIIS INGENII
DOCTRINAEQVE MONVMENTIS
ANIMI CANDORE
ET
INDEFESSO LITTERAS ORNANDI
LITTERATORVMQVE CONATVS
PROVEHENDI STVDIO
IAMPRIDEM PEPERIT
GRATVLATVS
*HAS VETERIS GRAECIAE QVAM IN
DELICIIS HABET CVRISQVE SVIS
PRAECLARE ILLVSTRAT
RELIQVIAS*
SACRAS ESSE CVPIT
ET
PRAETER VALETVDINEM SECVNDAM
PROSPEROS CONSILIORVM SVCCESSVS
OMNEQVE FELICITATIS GENVS
EX ANIMO
PRECATVR

IO. CHRISTIANVS WOLFIVS.

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S.

MEminiſti fortaſſe, me in præfatione ad SAPPHVS carmina, nuper admodum edita, reliquarum Græciæ Poetriarum fragmenta, quae Fulvii Vrsini induſtriæ debemus, recognita promiſiſſe. Jam præſto illa, quæ ſum pollicitus; eorundem, quos olim laudavi, præclariſſimorum Virorum benevolentia adjutus, nec parum favore, quo SAP-

Digitized by Google

PHO excepta eſt, ad pertexendam hanc telam excitatus. De ratione, qua uſus ſum, nihil eſt, quod dicam. Monuiſſe ſuffecerit, eandem eſſe, quam in *Sapphicis* illis commendatam mihi habui. Nec illud puto prætermittendum ſilentio, quod *Thomas Thomajus Vargas*, Hiſpanus, in notis ſuis ad *Garcilaſſi de la Vega*, Poetæ Hiſpani, carmina Madriti 1622. 16. editis, latinam ſuam novem Poetriarum Græcarum verſionem notulis illuſtratam pag. 27. commemorat. Sic & *Nic. Antonius* in Bibliotheca Hiſpanica Nova Tom. II. p. 253. auctor eſt, *Vargam* ad collectionem hanc edendam privilegio Regio jam inde ab an. 1621. munitum fuiſſe. Inſcriptio haec erat futura: *Novem Muſarum Chorus, ſive novem illuſtrium e Graecis fœminarum fragmenta, denuo recenſita,*

verſa

verſa & notulis illuſtrata. Quemadmodum itaque dubitari non poteſt, opus ipſum prelo paratum fuiſſe; ita liquet, lucem nunquam vidiſſe, cum *Antonius* illud An. 1672. poſtquam *Vargas* an. 1641. fatis functus erat, tanquam ἀνέκδοτον adferat. Quam ſubjunctam his Fragmentis vides diſſertationem GOTTFRIDI OLEARII, τοῦ μακαρίτου, Theologi quondam & Philologi præſtantiſſimi de Poetriis Græcis diſſertationem, Lipſiae An. MDCCIIX. editam, eam vel ideo in lucem revocandam eſſe exiſtimavi, quod plenior de illis commentatio nec exſtat, nec fortaſſe exſpectari poteſt. Eam vero notulis meis inſtruxi, in quibus & veterum locos, ad quos provocat ὁ μακαρίτης, attuli, & illa, quae eundem, quod fieri in his ſolet, fugerant, ſupplevi. In eo cum maxime ſum, ut

Fragmenta

Digitized by Google

P R Æ F A T I O.

Fragmenta Mulierum Graecarum proſaica, quae in veterum monumentis diſperſa vagantur, colligam. Ea, ſi Numen O. M. valetudinem ſecundam mihi largiatur, in lucem proferam. Ita vale, Lector, & conatibus meis fave.

ΟΚΤΩ

Digitized by Google

ΟΚΤΩ
ΠΟΙΗΤΡΙΩΝ
ΜΕΛΗ.

OCTO
POETRIARUM
CARMINA.

Digitized by Google

ΗΡΙΝΝΗΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Εἰς Ἤριναν,
Ἀντιπάτρου. (1)

ΠΑυροεπὴς (2) Ἤριννα, καὶ οὐ πολύμυθος (3) ἀοιδαῖς,
Ἀλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
Τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, (4) οὐδὲ μελαίνης
Νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι·
Αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν (5) ἀοιδῶν
Μυριάδες λήθῃ, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
Λωΐτερος (6) κύκνου μικρὸς θρόος, (7) ἠὲ κολοιῶν
Κρωγμὸς (8) ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος (9) νεφέλαις.

II. Λεω-

(1) EXſtat in *Anthologia* Epigramm. Græc. lib. III. cap. 25. epigr. 69.

(2) Hoc epigramma eſt multo elegantiſſimum & argutiſſimum in *Erinnam*, de qua illud Homericum (Ιλ. γ'. v. 214.) recte uſurpare poteris, quod cecinerit *παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος, οὐδ' ἀφαμαρτοεπής. Pauca quidem ſed valde argute: quoniam non multiloquus, neque verbis errans*; quam laudem ei *Antipater* & ceteri tribuere videntur hiſce Epigrammatis. Hoc non dubitavit Antipater de ſuo ſeculo, quod tamen doctiſſimis poëtis fuit fœcundiſſimum, pronunciare; Dii boni, quot nunc paſſim crocitant graculi, uno cygno dulciter & muſice modulante, quem ego vere citraque aſſentationem *Eobanum Heſſum* dicere poſſum, cujus ſimilem nec Gallia

ERINNAE LESBIAE
CARMINA.

I.

In Erinnam,
Antipatri.

PAuciloqua Erinna, & non verboſa cantibus,
Sed ſortitum eſt Muſas hoc exiguum carmen.
Igitur memoria non caret, neque nigræ
Noctis ſub umbroſa cohibetur ala.
At vero innumeræ recentiorum coacervatim poëtarum
Myriades oblivione, o hoſpes, contabeſcimus.
Eſt melior cycni modicus cantus, quam graculorum
Cornicatio, in vernis quæ diſſipatur nubibus.

II. Leo.

Gallia hodie habet, nec Italia, quantum ad elegiaci carminis facilitatem, copiam & elegantiam pertinet. *Obſopæus.*

(3) Nam verſus 300. ſolum poſteris reliquit. *Brodæus.*

Calliope Muſa vocatur πολύμυθος *facunda* à *Dionyſio* in Antholog. l. 5. epigr. 17

(4) Pro ἤμαρτεν, *Homerus* Iλ. ζ. v. 287. Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες. *Erraſti, nec es aſſecutus.* Exſtat etiam hæc vox Iλ. χ'. v. 279

(5) Utitur hac voce *Polyænus* Stratag. VIII. 21. p. 731. adde *Heſychium* in σωρηδόν· *Photii* Lexicon MS. σωρηδὸν, ὁμοῦ.

(6) Hoc diſtichon exhibet *Suidas* in λαΐον T. II. p. 462. Eadem fere profert *Lucretius* IV. v. 185

II.

Λεωνίδου. (1)

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν (2)
Ἤρινναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
Ἅδης (3) εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν· ἦ ῥα τόδ᾽ ἔμφρων
Εἶπ᾽ ἐτύμως ἁ παῖς, βάσκανος (4) ἔσσ᾽ Ἀΐδη.

III.

Ἀσκληπιάδου. (5)

Ὁ γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν,
Ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
Ἀλλ᾽ ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰδ᾽ ἀΐδας μοι
Μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ᾽ ὄνομα;

IV. Εἰς

Suavidicis potius, quam multis verſibus edam,
Parvus ut eſt Cycni melior canor, ille gruum quam
Clamor, in ætheriis diſperſus nubibus auſtri.

(7) Θρόος ſuavem vocem & cantum ſignificat in *Anthol.* lib. I. c. 11. epigr. 4. & lib. III. cap. 18. epigr. 2. Contractum Θροῦς de murmure, ſuſurro & rumore incerto uſurpari ſolet. vid. *Thucyd.* IV. 66. V. 7. & 30. *Xenoph.* Ἑλληνικῶν VI. 5. ſect. 35. & περὶ Κύρου παιδείας VI. 1. ſect. 20. *Plutarch.* in Pyrrho T. I. Opp. p. 390. E. *Ælian.* Var. Hiſt. II 13. in fine, *Dionyſ. Hal.* Antiqq. Rom. VI. p. 384, 29. & p. 404, 10. *Polybium* Hiſtor. I. 32. *Philoſtratum* in Icon. I. 2. p. 766. *Liban.* Orat. X. p. 281. B. *Alciphronem* Epiſt. lib. III. ep. 71. *Suidam* & *Heſychium*. Λόγος καλλίθρους apud *Sophoclem* in Ajace flag. v. 138. & δυσθρόου φωνᾶς mentio exſtat in *Pindari* Pyth. Od. IV. v. 111. Lexicon MS. Photii: θροῦς· ἦχος, φωνὴ ἄσημος, λαλιὰ, θόρυβος.

(8) Cornicibus τὸ κρώζειν tribuunt *Heſiodus* Ἔργων v. 747. ubi vide *Moſchopulum* p. 160. ed. Heinſ. *Sozomenus* Hiſt. Eccleſ. IV. 10. & *Heſychius* in κρώζειν. Sed in *Photii* Lexico MS. legitur: κρώζει ὡς κόραξ, ἢ κορώνη κράζει.

(9) *Scholia minora* Homeri Ιλ. θ. v. 1. Ἐκίδνατο] ἐσκεδάννυτο, ἐσκορπίζετο. *Euſtathius* ad Ιλ. β′ v. 850. p. 272. 37. τὸ κίδναται νῦν μὲν δίχα τοῦ σ′ διὰ τὸ μέτρον, ἀλλαχοῦ δὲ σὺν τῷ σ′ εὕρηται· ἐπεὶ γάρ ἐστι καὶ κεδῶ, καὶ σκεδῶ, τὸ σκεδάζω. ἀπὸ τοῦ κεδῶ γίνεται τὸ κίδναται, ἀπὸ δὲ τοῦ σκεδῶ τὸ σκίδναται· ἢ δὲ πλατυσμὸν τοῦ ποταμοῦ δηλοῖ τὸ κίδναται, ὡς πλατυνομένου ἐν τῷ ῥέειν, ἢ μηκυσμὸν, ὡς πόῤῥωθεν εἰς θάλασσαν καταῤῥέοντος, ἢ καὶ ἀμφότερα. conf. idem ad Ιλ. α′. v. 487. p. 106, 5 & ad Odyſſ. σ′ v. 130. p. 661, 40. Κίδναται, σκορπίζεται, & σκιδνάμενος, σκορπιζόμενος. *Photius* in Lexico MS. κίδναμαι reperitur in *Homeri* Ιλ. ψ′ v. 227. & Ιλ. ω′. v. 695. *Euripidis* Hecuba v. 916. *Oppiani* Cyneg. IV. v. 283. *Cointi Smyrnæi* lib. I. v. 824. Σκίδναμαι apud *Homerum* ſæpius & in *Sapphus* fragm. n. CLVII.

(1) Vid. *Anthologia* lib. III. cap. 25. epigr. 65.

(2) Eleganti hac compellatione uſi ſunt *Ariſtophanes* in Eccleſ. v. 965.

Ὦ

II.

Leonidæ.

Virginem juvenem inter Poëtas apem
Erinnam, Muſarum flores decerpentem,
Mors in hymenæum rapuit. Profecto hoc ſapiens
Dixit vere puella, invidus es Acheron.

III.

Aſclepiadis.

Dulcis Erinnæ hic labor, non multus quidem,
Utpote virginis novemdecim annorum,
Sed reliquis multis potentior, ſi vero mors mihi
Non cita veniſſet, quis unquam tantum habuiſſet nomen?

IV. In

Ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, τρυφῆς πρόσωπον.

O ludicrum meum aureolum, mea cura,
Veneris planta, Muſæ apicula, Gratiarum alumna, facies deliciarum.

Agathius in *Anthol. IV.* cap. I. epigr. 6.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
Εἰκόνας ἱλήκοις, δηρὸν ὀφειλόμενος.

Ob ſermonum & volubilis apis
Imagines clemens eſto, cum dudum debeantur.

Libanius ep. 35. Centuriæ Wolfianæ: μέλιτταν ἐλευθέρωσον, ἀδικουμένην ὑπ' ἀναισχύντου κροκοδείλου. *Libera apem,* quæ *ab impudente crocodilo vexatur. Ariſtænetus* II. ep. 21. Τοιγαροῦν ὦ μέλισσα ἐμὴ ἁρπάζεις τὰ πάντων ὄμματα. *Igitur o apis mea cunctorum oculos rapis.*

(3) *Jo. Clericus* in notis ad *Heſiodi* Theogon. v. 455. nomen Ἀΐδος aut ᾅδης putat deducendum eſſe ex voce אֵיד *ed* aut *ajid*, qua ſignificatur *mors & exitium*, & voce illa ſignari non locum, ut exiſtimant Grammatici, qui ex α privativo & εἴδω *video* deducunt, ſed virum; quod ex locutione εἰς Ἀΐδου, in qua ſubintelligitur οἶκον, in *Aidis domum*, aut ſimile quidpiam, liquere, cenſet. Alias hujus vocis ſignificationes illuſtrat Frater dilectiſſ. T. I. Cur. Philol. ad Matth. XI. 23, & XVI. v. 18. Act. II. v. 24, & 27. Idem in Centuria Epp. *Libanii* ad ep. 61. not. 5. & in Curis ad Matth. XI. 23. præcipuos Scriptores de hac voce allegat, quibus addere juvat Hug. Broughtonum *T. III.* Opp. p. 731. Autorem Obſerv. Hal. *T. VIII.* obſ. 4. §. 18. ſeqq. *Pet. Zornium* T. I. Opuſcul ſacr. p. 16, & 763. & *Hadr. Beverlandum* in Otiis Oxon. MSS. cap. 7. Varias origines nominis Ἀΐδης recenſet *Gyraldus* Synt. VI. de Hiſtoria Deorum, p. 194. D.

(4) Orta eſt hæc vox à verbo βασκαίνω, de quo conf. *Lamb. Bos* Exercitt. in N. T. p. 173. ſeq. & Fratris dil. *T. II.* Curarum Phil. ad Gal. *III.* 1.

(5) Vid. *Antholog.* III. 25. epigr. 66.

(1) Vid.

IV.

Εἰς Γραμματικούς,

Ἀντιφάνους. (1)

Γραμματικῶν περίεργα (2) γένη, ῥιζώρυχα (3) μούσης
Ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες (4) ἀκανθοβάται, (5)
Τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' Ἠρίννῃ δὲ κομῶντες, (6)
Πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες,
Ποιητῶν λῶβαι, (7) παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
Ἔρροιτ' εὐφώνων λαθροδάκναι (8) κόριες·

V.

Ἄδηλον. (9)

Ἄρτι λοχευομένην (10) σε μελισσοτόκων ἔαρ (11) ὕμνων,
Ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
Ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων (12)
Μοῖρα, λινοκλώστου (13) δέσποτις ἠλακάτας.

Σὸς

(1) Vid. *Antholog.* II. 10. epigr. 4.

(2) *Philoſtratus* de vita Apoll. IV. 35. Νέρων οὐ ξυνεχώρει φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ περίεργον αὐτῷ χρῆμα οἱ φιλοσοφοῦντες ἐφαίνοντο, καὶ μαντικὴν συσκιάζοντες. *Nero nolebat permittere philoſophiæ ſtudia; verum magiæ ipſi ſuſpecti philoſophi videbantur, & divinandi artem (philoſophiæ prætextu) tegere. Olearius* ὁ μακαρίτης in notis ad h. l. de voce περίεργος copioſe agit.

(3) *Plutarchus* de animi tranquillit. T. II. Opp. p. 473. A. φύσις τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφὴν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησε. *Natura brutorum animalium aliis aliunde nutrimentum ſuggerit, neque omnibus carnem edendi, ſemina legendi, radices effodiendi facultatem indidit.* In *Manuelis Phile* carmine de Elephante p. 86. apud Celeb. *Fabricium* Vol. VII. Biblioth. Gr. p. 701. cornu alterum elephanti vocatur ῥιζορύκτης καὶ σπαράκτης τῶν κλάδων. Notius eſt ῥιζοτόμων nomen.

(4) Conſ. notas ad *Sapphus* fragm. n. XL. p. 238 b.

(5) In Epigrammate *Leonidæ* Anthol. III. 24 epigr. 16. v. 4. locuſta appellatur ἀκανθοβάτις.

(6) Mihi hoc loco videtur eſſe menda, neque tamen ita conſentientibus codicibus quicquam pronunciare audeo. *Obſopæus.*

In *Erinna* poëtria ac plebejis verſificatoribus extollendis σεμνύνονται, inſolenter ſe gerunt, id ſignificare κομᾶν infra oſtendemus. *Brodæus.* Legitur hæc obſervatio ad Antholog. IV. 4. epigr. 16. v. 4. Κείρας βόστρυχον, *in ſervitutem redactus*; αἱ γὰρ τρίχες σύμβολόν εἰσιν τῆς ἐλευθερίας· τῶν γὰρ δούλων τὰς τρίχας ἀπέκοπτον, ἵνα μὴ παρεμποδίζωνται εἰς τὰς ἐνεργείας. *Grammatici. Lucanus:* (I. v. 442.) *Et nunc tonſe Ligur.* & vos Ligures nunc ſub jugum miſſi. Hinc κομᾶν, ſuperbire, indulgere genio & elatum eſſe. *Plutarchus:* ἐπὶ γὰρ τοῖς κατὰ συνήθειας ἐκδοθεῖσι οὕτω κομῶσιν καὶ μεγαληγορῶσιν. *Baſilius:* πλούτῳ κομᾶς. *Ariſtophanes* Equit. (v. 575.) μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι. Gloſſema: κομῶσι· τρυφῶσι, πλουτοῦσι· τὸ γὰρ κομᾶν ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. *Idem* in Avibus, (v. 912.) Ἔπειτα δῆτα δέ-

IV.

In Grammaticos,

Antiphanis.

Grammaticorum curioſum genus, eradicatorium Muſæ
  Alienæ, infelices tineæ per ſpinas incedentes,
Magnorum maculæ, in Erinna laudanda operam navantes,
  Graves & duri Callimachi canes emiſſarii,
Poëtarum contumeliæ, pueris tenebræ incipientibus,
  Pereatis bene ſonantium clanculum mordentes cimices.

V.

Incerti.

Nuper parturientem te ab apibus genitorum ver hymnorum,
  Nuper te Cygneo locutam ore,
Impulit ad Acheronta per latum fluctum mortuorum
  Parca, filum nentis domina coli.

Tuus

δῦλος ὢν κόμην ἔχειν. *Scholia:* ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν. *Euſtathius:* λέγονται δὲ τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾶν Ἕλληνες, ἐν δὲ πένθους καιρῷ κείρεσθαι. Fuiſſe tamen & Græcis κόμην πενθητήριον, non ſum neſcius.

Locis Autorum, qui de hac ſignificatione verbi κομᾶν in *H. Stephani* Lexico allegantur, addere juvat *Ariſtophanem* in Nub. v. 545. *Maximum Tyrium* diſſ. 8. p. 86. ed. Daviſ. & *Heliodorum* Æthiop. lib. V. p. 251. ed. Bourdel.

(7) *Heſychius:* λώβη· βλάβη, ὄνειδος, ἀπώλεια, χλεύη, ψόγος, ὕβρις. *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν p. 33, & p. 48. λώβη ἀντὶ ὕβρεως. *Photius* in Lexico MS. λώβη· βλάβη, ὕβρις. *Phalaris* ep. 122. & *Themiſtius* Orat. I. p. 4. D.

(8) *Henr. Valeſius* ad verba *Ammiani Marcellini* XV. 3. *Ut clam mordax canis,* obſervat *Chryſoſtomum* in Homilia XV. in Epiſt. ad Epheſ. eleganter dicere, καθάπερ οἱ λαθροδῆκται τῶν κυνῶν, & *Palladium* in vita Chryſoſtomi de Theophilo: μικρὸν ἡσυχάσας χρόνον, καθάπερ λαθροδάκτης κύων. *Heſychius:* Σιγέρτης· (canis nomen) λαθροδάκτος.

(9) *Antholog.* III. 25. epigr. 67.

(10) Quamvis illud verbum de muliere pariente proprie uſurpetur, tamen *Æſchylus* apud *Hephæſt.* p. 3,17. & apud *Priſcianum* lib. I. p. 562. ait, Iſtrum λοχεύεσθαι virgines, quæ ad eum naſcuntur, & *Euripides* in Iphigen. in Aul. v. 286. λόχευμα patri tribuit. vid. *Arnaud* Spec. Animadv. c. 17. p. 98.

(11) Similis locutio occurrit in *Anthol.* III. 12. epigr. 32. v. 2.

—— φεῦ χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

heu Charitum periit ver.

(12) Notabis καμόντες dici defunctos & mortuos apud *Homerum* Ιλ. γ'. v. 278. Ιλ. ψ'. v. 72.. Od. λ'. v 475. & ω'. v. 14. *Theocritum* Idyll. XVII. v. 49. & *Euripid.* Supplic. v. 756. ubi vocantur κεκμηκότες.

(13) Ar-

Σὸς δ' ἐπέων, Ἤριννα, καλὸς πόνος, οὔ σε γεγωνεῖ (1)
Φθῖσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν.

VI.

Ἄδηλον. (2)

Λέσβιον Ἠρίννης τὸ δὲ κηρίον ἀδύ τι (3) μικρὸν,
'Αλλ' ὅλον ἐκ (4) Μυσέων κιρνάμενον μέλιτι.
Οἱ δὲ (5) τριηκόσιοι ταύτης στίχοι, ἶσοι Ὁμήρῳ,
Τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς.
Ἣ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ (6) μητρὸς φόβῳ ἢ καὶ ἐφ' ἱστῷ (7)
Ἑστήκει, Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ (8) δ' Ἠρίννης ὅσσον μελέεσσιν (9) ἀμείνων,
Ἤριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

VII.

Ἄδηλον. (10)

Παρθενικὴ δ' Ἤριννα λιγύθροος (11) ἕζετο κούρη,
Οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

VIII. Ἠρίν-

(13) Λινόπλεκτος occurrit apud *Nonnum* Dionyſ. XXVI. v. 56. & *Manaſſem* in Chronico v. 5222. p. 95. conſ. etiam p. 131 λινοῤῥαφὴς apud *Æſchylum* Supplic. v. 140. p. 568. & *Nonnum* Dionyſ. XXIII. v. 131

(1) Verbum hoc prolixe exponitur ab *Euſtathio* ad Ιλ. μ'. v. 337. p. 870, 38. qui ait id poni ἐπὶ τοῦ ἀκούεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ μέγα καὶ ἐξάκουστον βοᾶν. Conſ. idem ad Ιλ. χ'. v. 34. p. 1352, 6. & ad Odyſſ. ε'. p. 230, 17. *Moeris* Atticiſta: γεγωνεῖν καὶ γεγωνίσκειν, Θουκυδίδης (VII. 76.) ἀττικῶς· βοᾶν καὶ κράζειν, ἑλληνικῶς. Solon apud Laërt. I. 61. Γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ. *Et lingua ejus duplex ex atra ſonet mente.* Adde *Pindarum* Ol. III. v. 17. & Pyth. IX. v. 3. *Dionyſ. Hal.* Antiqq. Rom. I. p. 31, 35.

(2) *Antholog.* I. 67. epigr. 14. & apud *Euſtath.* ad Ιλ. β'. p. 247, 34. ed. Baſ.

(3) *Euſtathius:* ἀδύ τό.

(4) *Urſinus* ἐν.

(5) Codices nonnulli *Anthologiæ* perperam habent: οὐδέ.

(6) *Euſtathius* ad Ιλ. π'. v. 183. p. 1069, 5. Ἠλακάτη οὐ μόνον τὸ τοῦ ἐρίου ὄργανον, ἀλλὰ καὶ ὁ κάλαμος, ἢ τὸ ξύλον τοῦ βέλους. Conſ. idem ad Ιλ. υ'. v. 70. p. 1269, 21. & ad Od. α'. v. 353. p. 64, 15.

(7) *Urſinus:* ἐπ' ἱστῷ. Vid. *Sapphus* fragm. num. X. p. 231. a.

(8) Hoc diſtichon legitur in *Sapphûs* fragm. n. CCVII.

(9) Ly-

Tuus vero carminum, Erinna, elegans labor, non te clamat
Mortuam eſſe, ſed habere choros inter Pierides.

VI.

Incerti.

Leſbus Erinnæ hic favus ſuavis aliquis parvus,
Sed totus ex Muſarum mixtus melle.
Sed trecenti ejus verſus, æquales Homero,
Et virginis novemdecim annorum,
Quæ ad colum, matris metu, & ad telam
Stetit, Muſas famula attingens.
Sappho verò Erinna quanto in melicis melior,
Erinna ipſa Sappho tantum in Hexametris.

VII.

Incerti.

Virgo Erinna ſuaviſona ſedebat puella,
Non filum tangens multis nexibus implicitum, ſed in ſilentio
Piericæ guttas ſtillans apis.

VIII. Erin-

(9) Lyricorum verſus *μέλη* maxime dicuntur, & inde Melici ſeu Lyrici poetæ, non ex jucunditate carminis nuncupati; nec minus ſane abſurdum, poetas omnes aut abſolutos tantum Melicos appellari poſſe, quam Elegos dici, in quo valde peccarunt Grammatici. *Galenus: ὡς ὁ παρὰ τοῖς μελικοῖς ποιηταῖς, ὓς ἔνιοι λυρικὺς ὀνομάζυσι.* Μέλος ὁ τῆς φωνῆς ῥυθμὸς quibuſdam eſt. *Platoni τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγυ τε καὶ ἁρμονίας καὶ ῥυθμῦ. Gellius* longiorem vocis menſuram *ῥυθμὸν*, altiorem *μέλος*, *M. Tullius*, quicquid ſub aurium menſuram cadit, *ῥυθμὸν*, i. e. numerum vocat. *Capella:* Numerum autem marem eſſe, melos eſſe feminam noverimus, etenim melos eſt materies, quæ ſine propria figura eſſe cenſetur; rhythmus autem opere quodam virilis actus tam formam ſonis quam varios præſtitit effectus. *Hermogenes: πάλιν αὖ σχήματά τε ἐστί τινα καὶ κῶλα, συνθέσεις τε καὶ ἀναπαύσεις καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν τύτοιν συνιστάμενον ὁ ῥυθμός· ἡ γὰρ ποιὰ σύνθεσις τῶν τῦ λόγυ μερῶν καὶ τὸ ὡδί πως ἀναπεπαῦσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ μὴ ὡδὶ ποιεῖ τὸ τοιόνδε, ἀλλὰ μὴ τοιόνδε εἶναι τὸν ῥυθμόν·* quem modum latine dici *Cenſorinus* putat. *Brodæus.*

(10) *Antholog.* lib. V. epigr. 21.

(11) *Dionyſius* Perieg. v. 575. *καταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή· ſtrepitûs autem ſtridulus excitatur ſonus;* ad quem locum *Scholia, λιγύθροος· ἡδύφωνος, ὀξεῖα.* Ab eodem v. 549. luſcinia vocatur *λιγύφθογγος*. Vocem autem *λιγυρόθροος*, quam apud illum exſtare *H. Stephanus* aliique Lexicographi teſtantur, fruſtra quæſivi. *Λιγυηχὴς κιθάρη* memoratur in *Anthologia. Moſchopulus περὶ σχεδῶν*, p. 165.

B λιγὺς

VIII.

Ἠρίννης τῆς Λεσβίας, (1)

εἰς ἀκρίδα. (2)

Ἀκρίδι, (3) τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, (4) καὶ δρυοκοίτᾳ (5)
Τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
Παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
Παίγνι' ὁ δυσπειθὴς (6) ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.

IX.

Τῆς αὐτῆς, (7)

εἰς εἰκόνα παρθένου.

Ἐξ ἀταλᾶν (8) χειρῶν τάδε γράμματα· λῷστε (9) Προμηθεῦ, (10)
Ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.

Ταύται

λιγύς, ὁ ὀξεῖαν ἔχων φωνήν. ἐξ οὗ λιγύφθογγος ἀηδών, καὶ λιγεῖα φωνή, ἡ λιγυρὸν μέλος ἔχουσα.

(1) *Antholog.* III. 24. epigr. 8.

Hujus epigrammatis meminit etiam *Plinius* XXXIV. 8. ubi de Myrone. Miror autem M. *Varronem* & eum ſecutum *Plinium* tam fœde lapſos, qui *Myroni* artifici, quod de *Myro* Poëtria *Erinna* dixerat, tribuerint. *Urſinus.*

Epigramma hoc, quod *Urſinus Erinnæ* tribuit in locuſtæ & cicadæ tumulum, jure ei adſcribi, licet in *Anthologia Anytæ* vel *Leonidæ* adſcribatur, affatim evincere puto *Plinium* Hiſt. nat. XXXIV. 8. qui diſerte de *Myrone* celebri ſtatuario refert, eum feciſſe cicadæ monumentum ac locuſtæ, idque carminibus ſuis Erinnam ſignificare, ut fruſtra de fide ejus epigrammatis addubitare Virum doctum ſit manifeſtum. Quamvis & id clarum ſit, quod *Urſino* ad Carmina IX. feminarum p. 295. jam notatum, & *Harduino* ad *Plinium* l. c. *Erinnam* in illo epigrammate non de *Myrone* ſtatuario eſſe accipiendam, ſed de Myrone puella, quæ cicadam & locuſtam, delicias ſuas, eodem monimento condiderat. *Olearius* diſſ. de Poëtriis p. 30.

(2) *Martialis* (VII. 86. v. 8.) *Luſciniæ tumulum ſi Thelesina dedit.* Condidit ſepulchrum equo ſuo Hadrianus, & pſittaco ſuo Corinna. *Brodæus.*

Τὴν ἀκρίδα Νίκανδρος (Theriac. v. 801.) μάλιστα καλεῖ σιτοφάγον. Παραβάλλει γάρ τινα εἴδη σκορπίων ἐπτερωμένων τοῖς τῶν ἀκρίδων πτεροῖς οὕτως·

Ὃς δὴ καὶ νώτοισι περὶ πτερὰ πυκνὰ χέονται,
Μάστακι σιτοφάγῳ ἐναλίγκια, τοὶ δ' ὑπὲρ ἄκρων
Ἱπτάμενοι ἀθέρων λεπυρὸν στάχυν ἐκβόσκονται.

Quin etiam dorſo denſis compagibus alæ
Aptantur, qualeſque licet ſpectare locuſtæ,
Dum ſegeti advolitat, flavaſque abſumit ariſtas.
Scholia Anthol. ad h. l.

De locuſtis copioſe egerunt *Sam. Bochartus* Hierozoici Sacri Part II. lib. IV. c. 1. ſqq. aliique plures, quos allegat *Frater* dil. T. I. Cur. Phil. ad Matth. III. 4.

(3) *Hug. Grotii* interpretatio:

Læta cicada comis, locuſtaque ruris aëdon,
Hunc vobis tumulum ponit utrique Myro.

Triſtitiam

VIII.

Erinnæ Lesbiæ,

In locuſtam.

Locuſtæ, quæ in agris luſciniæ inſtar eſt, & in quercubus jacenti
Cicadæ communem tumulum fecit Myro,
Virgineam ſtillans puella lacrumam: gemina enim ejus
Ludicra imperſuaſibilis abiit habens mors.

IX.

Ejuſdem,

In imaginem Virginis.

Ex teneris manibus hæc imago; optime Prometheu,
Sunt & homines tibi ſimiles ſapientia.

Hanc

Triſtitiam fletu virgo teſtata, quod illi
Mors pariter luſus abſtulit atra duos.

(4) Originem hojus vocis explicat atque ἀηδὼν cum ἱ ſubſcripto nonnullis placere monet *Alex. Politus* in notis ad Euſtathii Comment. in Ιλ. α΄. T. I. p. 22. a. conf. *Sapphonis* fragm. XXXIV. p. 235. Luſciniarum in ſcopulis ob raptos pullos lugubre melos fundentium mentionem crebram apud veteres Tragicos alioſque poëtas occurrere docet Ill. *Spanhemius* T. I. de præſtantia Numiſm. diſſ. 5. p. 255.

(5) Sub hac voce *Suidas* T. I p. 629. ed. Cantabrig tres primos verſus affert.

(6) *Ammonius* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων· δυσπειθὴς καὶ ἀπειθὴς διαφέρει· δυσπειθὴς γάρ ἐστιν, ὃς δυσχερῶς παραδέχεται τὸν πιστὸν λόγον· ἀπειθὴς δὲ, ὃς ἀποκρύεται, καὶ οὐχ' ὅλως τί ἐστι πείθεσθαι. *Lucianus* in Abdicato T. I. Opp. p. 709. jungit δυσαγωγὸν καὶ δυσπειθῆ.

(7) Antholog IV. 5. epigr. 7.

(8) Ἐξ ἀπαλῶν *Anthol.* edd. Ἐι παλαμῶν χειρῶν legit *Scaliger*; Δίξ' ἀταλῶν χειρῶν Vir quidam illuſtris; Δίξ' ἀπαλῶν *Salmaſius* volebat. In ſchedis quibuſdam hoc interpolatorem ſapit; cum enim ſchedarum ſcriptor inveniſſet in veteri codice Διξαταλαν, ille hinc fecit Δίξο τάλαν —— Πρoμαθεῦ, quaſi *Prometheus* hic τάλας dici poſſet. Sed & illud Δίξο à mala mano videtur; nam ſi ita legamus, ſtatuendum eſt, hanc picturam fuiſſe anathematis loco ſacratam Prometheo. Eum pro Deo cultum fuiſſe & habitum ſcio, unde illud apud Æſchylum, Ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. Sed iſta nihil ad hanc picturam. In codice antiquo legitur ἐξ ἀταλᾶν, quod proculdubio eſt verum, & genitivus doricus. Ex eadem dialecto corrigo: τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν· *tibi ſimiles ſapientia*, quod τὶν in ſchedis quibuſdam apparet. Vir illuſtris ponit diſtinctionem poſt γράμματα, alius vir doctus poſt ἐντὶ delet diſtinctionem, & ponit poſt Προμηθεῦ. Neſcio quid ſibi volebat Scaliger, quando ita tentabat: τῆνο μάλ' ἁ σοφία. Pro ταύταν codex quidem male ταῦτα, an voluit ταύτᾳ *hic*. Ἀυγὰν Edd. αὐδὰν recte *Scaliger*, ποτ' ἔθηκ' Edd. ποτέθηκ' una voce vir doctus correxerat, confirmant Codices. Quia in Codice ἧς κ' legebatur, *Salmaſius* volebat, ἦδ' ἀγαθαρχίς, at illud ἧς κ' perplacet, ἐὰν ἂν enim notat, codex quidam male εἰς. Hæc Vir præſtantiſſ. *D' Orville* mecum benevole communicavit.

(9) Voce λῷστος frequentius utebantur, qui atti-

ciſmum

Ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅϛις ἔγραψεν,
Αἰκ' αὐδὰν (11) ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς (12) ὅλα.

X.

Ἔϛι (1) καὶ πόλις λακωνικὴ, μία τῶν ἑκατὸν, Τῆνος λεγομένη· ὁ πολίτης Τήνιος, (2) καὶ τὸ θηλυκὸν, Τηνία (3)· Ἀφ' ἧς καὶ Ἤριννα Τηνία (4) ποιήτρια· λέγεται καὶ Τηνεύς.

XI.

Ὅτι (5) δὲ καὶ γυναῖκες ἦσαν οὐ μόνον ἄλλως σοφαὶ, ἀλλὰ καὶ μελοποιοὶ, οὐ μόνον ἐκ τῆς ῥηθείσης Πραξίλλης δῆλον, ἀλλὰ καὶ Σαπφοῦς καὶ Κορίννης καὶ Ἠρίννης. Ἦν δὲ ποιήτρια κρθμάτων Χαριξένη· ὅθεν παροιμία παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐν Εκκλησιαζούσαις (v. 983.) ΟΥ ΓΑΡ Τ'ΑΠΙ ΧΑΡΙΞΕΝΗΣ ΤΑΔ' ΕΣΤΙΝ. Ἰϛέον δὲ, ὡς ἡ ῥηθεῖσα Ἤριννα, Λεσβία μὲν ἦν, ἢ Ροδία, ἢ Τεία, ἢ Τηλία, ἐκ Τήλου νησιδίου, ἐγγίζοντος τῇ Κνίδῳ, Ποιήτρια δὲ ἦν, καὶ ἔγραψε ποίημα Ἠλακάτην, αἰολίδι γλώσσῃ, καὶ δωρίδι, ἐν ἔπεσι τριακοσίοις. Ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς, καὶ ἐτελεύτησε παρθένος. Οἱ δὲ ϛίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἐνάμιλλοι τοῖς Ὁμήρου. ἀπῆλθε δὲ ἐννεακαιδεκέτις. Δήλωσις δὲ τῶν ῥηθέντων καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπίγραμμα τοῦτο Λέσβιον. κ. τ. λ. Vid. num. VI.

XII. Ἤριννα

ciſſimum affectabant. Vid. *Olearium* ad *Philoſtr.* de vit. Sophiſt. lib. I. cap. 13, not. 6.

(10) Φασὶ τὸν Προμηθέα τοὺς ἀνθρώπους πλάσαι πηλῷ, κἄπειτα φωνὴν καὶ ψυχὴν αὐτοῖς ἐνθεῖναι. φησὶν οὖν, ὡς εἰ καὶ ὁ ξυγγράφος ψυχὴν τῷ ξοάνῳ ἐνέθηκεν, αὐτὴ ἂν ἦν ἡ Ἀγαθαρχὶς· τἄλλα γὰρ οὐδὲν αὐτῆς ἀπολείπεται. *Scholia* ad h. l.

Hoc, Prometheu, tuarum manuum opus eſt, neque minus vivum, quam quos olim formaſti homines. Erinna pictorem quempiam Prometheo comparans eximie commendat. *Juvenalis* (Sat. IV. v. 132.) *Debetur magnus patinæ ſubituſque Prometheus.* *Lucianus* (de Prometheo T. I. Opp. p. 14.) καὶ αὐτοὶ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρέας καὶ ἰπνοποιοὺς καὶ πάντας, ὅσοι πηλουργοὶ, Προμηθέας ἀπεκάλουν. Vide *Æſchylum* in Prometheo. *Brodæus.*

(11) Ἀ κ' αὐγὰν caſtigo αὐδὰν, αὐδὴ proprie humana vox eſt, unde *Homero*: δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. *Galenus*: οὕτως οὖν καὶ θεὸν αὐδήεσσαν εἴρηκε τὴν ἀνθρωπίνῃ διαλέκτῳ χρωμένην. *Apollonii* Gloſſographus: αὐδήεσσαι, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι. *Heſychius*: αὐδήεσσα, ὀνομαστὴ, ἔνδοξος θ. *Brodæus.*

Pro αὐγὰν libentius legerem αὐδάν. Urſinus.

Poſtremus verſus epigrammatis ita legitur in MS. Αἰκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς Ἀγαθαρχὶς ὅλα, pro quo male in editis eſt: Αἰκ' αὐγὰν ποτ' ἔθηκ', ἦς Ἀγαθαρχὶς ὅλα. *Olearius* diſſ. de Poetriis p. 30.

(12) Quænam hæc fuerit, nondum reperio. An ad *Aga-*

Hanc igitur virginem quiſquis pinxit,
Si etiam vocem addidiſſet, eſſet ſane Agatharchis tota.

X.

Eſt etiam urbs Laconica, una ex centum, Tenos dicta; civis Tenius, & fœmininum, Tenia. A qua etiam Herinna Poëtria Tenia; dicitur etiam Tenius.

XI.

Fuiſſe vero fœminas non ſolum alioquin ſapientes, ſed etiam poëtrias lyricas, cùm è laudata modo Praxilla, tum è Sapphone, Corinna & Erinna inter omnes liquet. Componebat etiam Charixena carmina, quæ ad pulſum inſtrumentorum canuntur; hinc proverbium apud Comicum in Eccleſiazuſis: NON ENIM HÆC SUB CHARIXENA SUNT. Sciendum vero, Erinnam laudatam fuiſſe Lesbiam vel Rhodiam, vel Teïam, vel Teliam, ex Telo, parva inſula, quæ Cnido eſt uicina. Poëtria autem erat, & ſcripſit poëma Ἠλακάτην, æolica & dorica lingua, verſibus trecentis. Erat amica Sapphus, & mortua eſt virgo. Ejus verſus judicati ſunt Homericis pares. Obiit annos undeviginti nata. Declarat etiam iſta, quæ dicta ſunt, hoc in illam Epigramma. vid. n. VI.

XII. *Erin-*

Agatharchum celebrem pictorem reſpiciat Poëta, cujus memoriam *Demoſthenes, Plutarchus, Harpocration & Suidas* conſervarunt, eruditiores diſpiciant; ſed hoc modo vox ἀυγὰν in ἀυδὰν mutanda, & forſan Ἀγαθάρχα legendum eſſet, quæ tamen mihi non ſatis congrua videntur. Ill. *Steinbeilius.*

(1) *Stephanus Byzantinus* περὶ πόλεων in Τῆνος.

(2) In veteri Alexandri Severi nummo circum tridentem Neptuni ſerpente obvolutum legitur: ΤΗΝΙΩΝ, quod ad ſerpentum multitudinem in hac inſula haud dubie pertinet, quam à Neptuno ſublatam *Heſychius Mileſius* in Originibus Byzantinis ſcribit. Hinc *Clemens Alex.* Admon. ad Gentes p. 18 Φιλόχορος ἐν Τήνῳ Ποσειδῶνά φησι τιμᾶσθαι ἰατρόν. *Philochorus autem dicit Medicum in Teno coli Neptunum.* Τηνιακὸς poſſeſſivum hinc quoque formatur. In quo corrigendus *Apollonii Scholiaſtes* ad lib. I. v. 1300. ubi adducitur Æneſidamus ἐν Ταντακοῖς pro Τηνιακοῖς. Nam in Teno Hercules Boreades ſuſtulit, ibique eorum ſepulchrum & columnæ videbantur, ut canit paulo poſt *Apollonius*, & ejus Scholiaſtes explicat, uti & alius ad Epigrammata Græca d. l. *Holſtenius.*

(3) Τηνίων apud *Triſtanum* Tom. II. p. 411. ὀφιοῦσα dicta eſt. In nummis olim Tenii ſerpentem cuderunt. Nummus *Triſtani* addi poteſt. *Berkelius.*

(4) A Teno, urbe Laconica *Erinna* poetria dicta eſt Tenia. Hujus urbis Laconicæ ſummum apud alios ſilentium; de poetriæ Erinnæ patria non convenit inter Scriptores, ut videre eſt ex L. Greg. Gyraldi Hiſt. Poet. dial. 3. p. 169. *de Pinedo.*

(5) *Euſtathius* ad Ιλ. β. v. 726. p. 247, 25. ed. Baſil.

XII.

Ἤριννα (1) Τεία, ἢ Λεσβία (2)· ὡς δὲ ἄλλοι, Τηλία. Τῆλος δέ ἐστι νησίδιον ἐγγὺς Κνίδου. Τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. Ἦν δὲ ἐποποιός. Ἔγραψεν Ἠλακάτην. Ποίημα δέ ἐστιν αἰολικῇ καὶ δωρίδι διαλέκτῳ ἐπῶν τ΄. Ἐποίησε δὲ καὶ Ἐπιγράμματα. Τελευτᾷ δὲ παρθένος ἐννεακαιδεκέτις (3). Οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὁμήρου. Ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς καὶ ἰσόχρονος (4).

XIII.

Ἤρινναν (5) τὴν Λεσβίαν ἐχαλκούργησε Ναυκύδης. (6)

XIV.

Ἠρίννας τῆς Λεσβίας
ᾠδὴ εἰς Ῥώμην. (7)

Χαῖρέ (8) μοι Ῥώμα θυγάτηρ (9) Ἄρηος (10)
Χρυσεομίτρα, (11) δαΐφρων (12) ἄνασσα,
Σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς ὄλυμπον,
Αἰὲν ἄθραυστον. (13)

Σοὶ

(1) Suidas in Ἤριννα T. II. p. 75. ed. Cantabr.

(2) Eadem de Erinna habet *Euſtathius* ad Ιλ. β΄. p. 326. 327. ed. Rom. ut *Pearſonius* ad hunc locum recte notaverat. Videtur ergo *Euſtathius* vel ex Suida ſua deſcripſiſſe, vel ex eodem autore, ex quo & *Suidas* ſua hauſit. *Kuſterus.*

(3) Huc pertinent verba Epigrammatis in Erinnam, quod exſtat Anthol. I. (v. num. VI.)

(4) Vixit ergo circa Olymp. XLIV, ad quam *Euſebius* Sapphonem refert. *Kuſterus.*

(5) *Tatianus* in Orat. adv. Græcos ſect. 52. p. 113. ed. Oxon.

(6) Laudat eum *Plinius* lib. XXXIV. cap. 8. & *Pauſanias* haud ſemel in Corinth. & Eliacis. *Worth.*

Naucydes ſtatuarius floruit Olymp. XCV. conf. omnino *Franc. Junii* Opus de Pictura veterum, in Catal. Architect. p. 131.

(7) Exſtat in *Jo. Stobæi* Eclogis Eth. Serm. VII. de fortitudine p. 87. in Lyricis *H. Stephani* p. 402. *Commelini* p. 137. & Corpore Poëtarum Lyr. Geneveſi p. 135. *Hug. Grotii* Dictis Poëtarum, quæ apud Stobæum exſtant p. 49. *Juſti Lipſii* Opere de magnit. Rom. lib. I. cap. 2. p. 5. *Jul. Cæſar. Bulengeri* II. 5. de Imperio Rom. & *Caſp. Barthii* notis ad *Cl. Claudianum* p. 27

Erinna poëtria audienda eſt, quam vixiſſe oportuit, ut hoc carmen eſt, ſub Pompeji aut circiter ævum. Nam alioqui plures eo nomine fuiſſe, non debes neſcire. Ea igitur ad ipſam Romam: χαῖρε &c. *Lipſius* l. c.

Illud momentum habet, quod monitus à Viro doctiſſimo ſum, totum hoc carmen videri ſcriptum non in ipſam urbem Romam, ſed εἰς Ῥώμην, (nam Græca ambigua) id eſt, in *Valentiam* ſive *Fortitudinem*,

XII.

Erinna Teïa, vel Lesbia, vel, ut alii, Telia. Telus vero eſt parva inſula prope Cnidum. Quidam etiam eam Rhodiam eſſe tradiderunt. Fuit Poëtria Epica, ſcripſitque Ἠλακάτην, quod eſt poëma æolica & dorica lingua ſcriptum, verſibus trecentis conſtans. Fecit etiam epigrammata. Obiit autem virago, XIX annos nata. Ejus verſus judicati ſunt Homericis pares. Fuit autem amica & æqualis *Sapphus.*

XIII.

Erinnae Lesbiae ſtatuam æneam fabricavit Naucydes.

XIV. *

Erinnæ Lesbiæ

Ode in laudem Fortitudinis.

Salve mihi Fortitudo, filia Martis
Aurea mitra decora, bellicoſa regina,
Quæ in terra auguſtum inhabitas olympum,
Semper infractum.

Tibi

dinem, quaſi Deam. Acutum eſt & argumentum habet, quod *Erinna* illa celebris vixerit circa *Sapphus* tempora, id eſt, Tarquinii Priſci, priuſquam Roma noſtra ſic magna & admiranda. Sed mihi tamen ſerio inſpicienti carmen in urbem & imperium noſtrum ſcriptum videtur: & plurés Erinnas fuiſſe, quod in textu indicatum volui, indicio eſt diſſenſus in ejús patria, de quo *Suidas*. *Lipſius* in notis ad ed. 2. libri de Magn. Rom. p. 206.

Vel aliorſum vel plane nihil viderunt, qui luculentum hoc odarium de Robore ſive Vi aut Violentia ſcriptum ſuſpicari potuerunt. Quomodo enim ea Domina Terræ & Maris, quo titulo nec Martem ipſum indigitatum legere velis. Deinde ſi Dea eſt, ſive Valentia illa, ſive alio nomine nominanda, quam Poëtria celebret, quid Poetrix cum Dea, quid Parcæ? an ſolum hoc numen Tempori exemtum cætera ſubjaceant? Θυγάτερ Ἄρηος, victoriis omnes populos memorabiles obtinens, & ex hiſtoriis natalium ſcite vereque, (ut fabulæ poſſunt) ſic appellatur. Χρυσεόμιτρε, quis neſcit auro inducta aut tincta faltem tecta Romanorum templorum, unde *aurea* tota Poëtis. Ὄλυμπον, notum dictum ſive dicterium, Romam Concilium Regum. Hæc Deos non ſine gratiis fecit; ſimilia apud *Dionyſium Alexandrinum, Oppianum, Epigrammatarios.* Αἰὲν ἄθραυστον, æterna urbs, *Imperium ſine fine dedi*, & hoc genus nota mille alia. Etiam Æneæ regnum ab Homero præſignitum huc pertinet perpetuum. Sic ſi ſingula exigantur, pene Romanis dictis compoſitum videbitur integrum carmen. *Barthius* in *Claudian.* p. 27.

Carmine *Erinnæ* ſane ego Romam urbem celebrari arbitror, quicquid opponan: *Lipſio* eruditi, cum in contrarium argumenta minime ſint noſtris fortiora. *Barthius* Adverſ. XXX. 17. p. 1412

Apud *Stobæum* Serm. VII. habes oden Sapphicam ſub *Erinnæ* nomine in laudem *fortitudinis*, ut recte *Grotius* in metaphraſi ſua p. 48. non *in laudem urbis Romæ*, ut *Geſnerus Stobæi* interpres, *H. Stephanus* in Lyricis p. 403. & *Lipſius* lib. I. cap. 2. de Magnit. Romana. Cæterum à *Fulvio Urſino* Erinnæ reliquias colligente pag. 39, & p. 295. Ode illa prætermiſſa

termiſſa eſt, neſcio an quod illam Erinnæ non eſſe exiſtimaret. Cel. *Fabricius* Biblioth. Gr. Vol. I. p. 580.

Sapphica Erinnæ Oda in laudem fortitudinis apud *Stobæum* Serm. VII. exſtat, ut *Grotius* interpretatur in Metaphraſi. *In laudem urbis Romæ* eam conſcriptam putabant *Geſnerus*, *Stobæi* interpres, *H. Stephanus* in Lyricis p. 403. *Lipſius* in libro de magnitudine urbis Romæ l. 2. Quorum doctiſſimorum virorum non adeo penitus rejicienda ſententia eſt. Sane ipſe *Grotius Stobæum* quidem haud dubie putaviſſe agnoſcit, ῥώμην in eo carmine eſſe ἀνδρείαν, hinc factum enim, ut in ſermone de *fortitudine* illud referret. *At mihi tamen*, inquit, (in notis ad *Stobæi* Florileg.) *valde ſe probat eorum opinio, qui poſterioris ævi hoc poëma putant urbi Romæ dicatum. Certe verba omnia eam in rem quadrant.* Quæ cauſa haud dubie etiam fuit, cur in *Erinnæ* reliquiis ea à *Fulvio Urſino* prætermitterentur. *Olearius* diſſ. de Poëtr. p. 31.

Carmen hoc *Erinnæ* falſo tribui exiſtimo, cum Roma ejus ætate, quam alii ad Olymp. XLIV. alii ad CVI. rejiciunt, illud potentiæ & autoritatis faſtigium nondum fuerit aſſecuta. *Ill. Steinbeilius.*

(8) In *Stobæi* vulgatis editionibus corrupta eſt Ode græca, & ejus verſus ſic diſtincti, ut nihil minus appareant, quam Sapphici. At vero ut hic eſt reſtituta, Sapphici ſunt omnes ſuis numeris conſtantes, ſi tantum in fine ſeptimi pro κρέτος legas κάρτος. *H. Stephanus.*

In his carminibus miram poëſεως licentiam animadvertunt, qui metrorum ſunt periti. In χρυσεόμιτρε τὸ ὁ ob liquidam μ producitur, τρε vero ποιητικώτατα præter morem. *Æm. Portus.*

Interpretatio *H. Stephani* in Lyricis.

Martis o proles mihi Roma ſalve,
Auream belli decorans coronam,
Quæ vel in terris ſtabiles Olympi
Incolis arces.

Hoc dedit ſoli tibi Parca munus,
Sceptra quod geſtas labefacta nunquam,
Imperatricis tua quo poteſtas
Cuncta gubernet.

Vincolis ponti ſinuoſa terga
Atque telluris validis coerces;
Et ſtatum ſervant, moderare quotquot
Oppida, firmum.

Ipſa quæ gaudet dare cuncta peſſum,
Resque transformans hominum vetuſtas,
Implet æternum tua ſola ventis
Regna ſecundis.

Namque præ cunctis ſobolem valentem
Procreas, bellis habilem; feraxque
Non Ceres ſpicis magis, ipſa quam ſis
Prole virorum.

Hug. Grotii in *Stobæi* Florilegio.

Martis o proles mihi Fortitudo
Auream ſalve redimita vittam,
Sancta quæ terram ſuper alta cœli
Templa tueris.

Nam tibi Parcæ tribuere ſoli
Sceptra non unquam peritura regni.
Imperî te vis decet & potentis
Flexus habenæ.

Tum tua adductis juga preſſa loris
Continent terræ ſola, continentqve
Spumeos fluctus: tibi tuta ſoli
Oppida parent.

Quæque res cunctas vaga fallit ætas,
Dum novis vitam variat figuris,
Semper ut regnes, tibi perſtat auras
Ferre ſecundas.

Tu paris bello ſobolem & negatum
Prælio vinci juvenile robur,
Ut boni eventus ſegetem reportes
Fruge virorum.

Juſti Lipſii de magnit. Romæ l. 2.

Filia o Martis, mihi, Roma, ſalve,
Aureo Regina decora cultu,
Quæ vel in terra ſtabiles Olympi
Incolis arces.

Nam

Nam dedit ſoli tibi cana Parca
Regium ſceptrum, minime atterendum,
Ut potens rerum domineris una,
Imperiteſque.

Ad tuum currum, retinente freno,
Colla telluris tumidique Ponti
Illigas, & tu populos gubernas
Firma per ævum.

Ipſa quæ gaudet variare cuncta,
Reſque transformans hominum, vetuſtas,
Spirat hæc uni tibi ſemper auram à
Puppe ſecundam.

Denique in cunctis populis valentem
Procreas bellis ſobolem, utque læta
Surgit è terra ſeges, ipſa abundas
Fruge virorum.

Caſp. Barthii in notis ad *Claudianum* p. 27.

Filia o Martis, mihi, Roma, ſalve,
Aureo pollens apice, Imperatrix,
Quæ ſacrum in terris habitas Olympum,
Sede perenni.

Maxima hoc uni tibi Parca donat
Regium æternum decus Imperanti,
Ut poteſtatem Dominæ potita,
Cuncta gubernes.

Tu tuis terras pelagusque habenis
Et jugo æternum valido coërces,
Quiſque te victæ populus per orbem
Urbis adorat.

Cuncta percellens fuga te ævitatis
Excipit forti, variiſque vitas
Differens ventis, tua regna neſcit
Tangere turba.

Sola magnorum genitrix virorum,
Filiis munis tua regna firmis.
Nec Ceres denſis tua vincat unquam
Germina ariſtis.

Hanc Oden integram *Erinnes* cum ſelectis Græcorum Poëtarum à ſe latine redditam promiſit *Jac. Wallius* p. 291. Poëmatum edit. Antverp. 1657. 12.

(9) Hæc vox ponitur pro puella aut virgine in Phalaridis epiſt. 142. de qua ſignificatione prolixe diſputarunt *Rich. Bentley* in Diſſert. upon the Epiſtles of Phalaris ed. 1699. p. 394. & p. 411. ſqq. & *Car. Boyle* in Dr. *Bentley*'s diſſertations examin'd p. 66. ſeq.

(10) Nominis Ἄρης varias origines recenſent *Euſtathius* ad Ιλ. β'. v. 797. pag. 263, 18. & ad Ιλ. γ'. v. 564. pag. 923, 14. *Gyraldus* Synt. X. de Hiſtoria Deorum p. 314. & *Clericus* in not. ad *Heſiodi* Theogon. v. 922. varias ſignificationes *Euſtathius* ad Ιλ. β'. v. 778. pag. 259, 11. ad Ιλ. ἑ. v. 289. pag. 416, 10. & *Plutarchus* de aud. Poëtis T. II. Opp. p. 23. B. varias flexiones *Euſtathius* ad Ιλ. σ'. v. 100. pag. 1180, 42.

Pro verſu melius, χρυσέη μίτρᾳ divifim; etſi aliquis fortaſſe ob liquidam illud excuſet. Quod autem ſequitur, de *incolatu Olympi in ipſa terra*, id vero pulchre ad ſplendorem & decorem urbis Romæ refertur, quæ fuit velut cœlum in terris. Et eſt affatus ad ipſam *Romam* ut Divam, & quæ urbem eam templum aut ſedem haberet. *Lipſius* in notis ad ed. I. libri laud.

(11) Eſt cognomen Bacchi in *Antholog*. I. 38. epigr. 11. v. 23. & Dianæ in *Oppiani* Cyneg. II. v. 2. *Athenæus* IV. p. 130. B. Ἐρυμάνθειοι τῷ ὄντι σύαγροι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυσομίτρων σιγύναις ἀργυραῖς διαπεπερονημένοι περιεφέροντο ἑκάστῳ. *Apri revera Erymanthei cuique circumferebantur in quadratis lancibus auro præcinctis, argenteis jaculis transfixi.*

(12) Exponitur in *Schol. min.* ad Ιλ. β'. v. 23. πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. & ad Od. α'. v. 48. πολέμοφρων, δαῒς γὰρ ἡ μάχη. in Man. *Moſchopuli* Schol. ad Ιλ. β'. v. 23. δαΐφρων, ὁ συνετὰ δεδιδαγμένος παρὰ τὸ δαῆναι, τὸ διδαχθῆναι, καὶ ἐπὶ θηλικοῦ ἡ δαΐφρων, —— δαΐφρονι Πηνελοπείῃ. Φασὶ δὲ δηλοῦν τ' ὄνομα καὶ τὸν ἐπιστήμονα τῶν πολεμικῶν ἀπὸ τοῦ δαῒς, ἡ μάχη, δοκεῖ δὲ τοῦτο ψεῦδος. ἦ γὰρ ἂν, ἐφ' οἷς τοῦτο δηλοῦν φασι, μακρὰν εἶχε τὴν κατὰ τὴν ἀρχὴν συλλαβήν· ὡς τὸ δαΐα παρὰ Σοφοκλεῖ· (Ajac. Flag. v. 799.)

Ω δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.

Σοὶ μόνᾳ πρεσβίςα (14) δέδωκε Μοῖρα
Κῦδος ἀῤῥήκτω βασιλῆον (15) ἀρχᾶς,
Ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κάρτος
Ἀγεμονεύης. (16)

Σᾶ δ' ὑπὸ σδεύγλᾳ (17) κρατερᾶν λεπάδνων, (18)
Στέρνα (19) γάιας καὶ πολιᾶς (20) θαλάσσας
Σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλέως κυβερνᾷς
Ἄςεα λαῶν.

Πάντα

ὁ ἀπὸ τοῦ δαΐου γίνεται, καὶ δηλοῖ τὴν ἀπὸ τοῦ πολεμεῖν ληφθεῖσαν· νῦν δὲ οὐδέποτ' ἂν εὕροι τις τοῦτο μακρὰν αὐτὴν ἔχον. in *Scholiis* MSS. Biblioth. Acad. Lipſ. ad h. l. συνετὸς παρὰ τὸ δαῆναι, ὡς δαΐφρονι Πηνελοπείῃ, ἐπὶ δὲ Τυδέως, πολεμικός. In Scholiis ad *Æſchyli* Septem contra Thebas v. 924. δαΐφρων ἢ, ὁ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων. conf. etiam *Euſtath.* ad Ιλ. α'. p. 34, 50. Ιλ. λ'. p. 799, 21. & Od. α'. p. 17, 31. *Heſychium* in δαΐφρων & *Etymologicon M.* p. 245, 3. Utitur hac voce præter *Homerum* & *Heſiodum*, *Pindarus* Pyth. IX. v. 148. de Alcmena, *Apollonius* Argon. I. v. 560. de Tiphyo, *Nonnus* Dionyſ. XIII. v. 225. de virginitate; apud *Coluthum* v. 362. legitur δαϊφροσύνῃσιν ὀνείρων. Addere lubet *Epigramma* ineditum in honorem Theodoſii Imp. num. 633. Cod. *Uffenbach.*

Πάντα μὲν Αἰακίδαο φέρεις ἀειδείκετα ἔργα,
Νοσφὶ λοχαίου ἔρωτος· ὀϊστεύεις δ' ἅτε Τεῦκρος,
Ἀλλ' οὔ τοι νόθον ἦμαρ· ἔχεις δ' ἐειδέα μορφὴν
Τὴν Ἀγαμεμνονίην, ἀλλ' οὐ φρένας οἶνος ὀρίνει.
Ἐυπινυτὴν (ἐυπινυτὸν vel ἐυπινυτῷ) δ' Ὀδυσῆι
δαΐφρονι πᾶν σε ἐΐσκω,
Ἀλλὰ κακῶν ἀπάνευθε δόλων. Πυλίου δὲ γέροντος
Ἶσον ἀποστάζεις, βασιλεῦ, μελιηδέα φωνὴν,
Πεὶν (an? πλὴν) χρόνον ἀθρήσεις τετράτης ψαύοντα γενέθλης.

Omnia quidem Æacidæ oſtendis opera inclyta,
Sine molli amore; jaculaTis velati Teucer,
Sed tibi non eſt vita ærumnoſa, præditus es forma egregia,
Ut Agamemnon; ſed vinum mentem non turbat.
Te prudentiſſimum Ulyſſi aſtuto prorſus comparo,
Aſt ſine dolis malis; Pylii autem ſenis
Similem ſtillas, o Rex, jucundam vocem,
Attamen videbis tempus, quod quartam generationem attingit.

(13) *Euripides* Cyclop. v. 291. Ἱερός τ' ἄθραυςος Ταινάρου μένει λιμήν. *Sacerque & inviolatus manet ei Tænari portus.* Juſtitia in hymno *Orphei* v. 5. p. 160. ed. Eſchenb. dicitur ἄθραυςος τὸ συνειδός.

(14) Maxime veneranda, à πρέσβις fit πρεσβίων, πρέσβιςος, quæ ποιητικώτερα à πρέσβυς, πρεσβύτερος, πρεσβύτατος, ὁ τιμιώτατος καὶ σεμνότατος, καὶ τοῦτο διὰ τὸ πρεσβυγενὲς, καὶ πρεσβεῖον τὸ τοῖς πρεσβυτέροις ἤγουν ἐντιμοτέροις διδόμενον δῶρον, ὃ καὶ γέρας. Hic vero δωρικῶς τὸ α correptum quod alias ex η mutatum producitur. Idem in voce νύμφα factum videmus. Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη. *Homerus* (Ιλ. γ' v. 130.) Conſule *Euſtathium.* Sed quid mirum, ſi Dorienſes in ſingulari nominativo nominum ſecundæ declin. ſimpl. hoc faciant, cum & in accuſ. ſingul. τὸ αν & in plur. τὸ ας corripiant. *Theocrit.* Idyl. V. v. 64.

Αἱ λῇς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
Τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται.

Si vis, lignorum ſectorem vocemus, qui ericas
Illas apud te ſindit.

Idem Idyll. VII. v. 87.

Ὡς

Digitized by Google

Tibi ſoli veneranda Parca largita eſt
Gloriam regalem firmiſſimi imperii,
Ut præpotens habens imperium,
Ducem agas.

Tuo autem ſub jugo, quæ habent fortia lora,
Pectora terræ & cani maris
Conſtringuntur; tu autem tuto gubernas
Urbes populorum.

Omnia

Ὡς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἂν ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας.

Tibi enim paſcerem in montibus pulcras capellas. Æm. Portus.

(15) In metiendo verſu κρᾶσις facienda βασιλῆιον ἀρχᾶς, ſic in ſequenti κοιρανῆιον quaſi dicas κοιρανῆον. Hic τὸ α producitur ut & in κοίρανος, quod alioqui corripitur. *Homerus* Ιλ. β'. v. 204.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω.

Non bonum eſt multorum principatus, unus princeps eſto. Æm. Portus.

(16) Ἡγεμονεύειν & ἡγεμῶνα de Præfectis & Proconſulibus Provinciarum ab Autoribus uſurpari probat Ill. *Spanhemius* de præſtantia Numiſm T. II. diſſ. 13. p. 596.

(17) Æolice pro ζεύγλα. *Scholia Apollonii* Argon. III. v. 232. τοῦ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσσαβα λέγουσι. *Heſychius*: ζεύγλη, ζυγὸς, ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα. *Etymol. M.* Ζεύγλη τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα· ἢ τὸ τοῦ τραχήλου μέρος, καθ' ὃ ὁ ζυγὸς· ἀπὸ τοῦ ζεύξω.

(18) *Scholia min.* Homeri ad Ιλ. ε'. v. 730. λέπαδνα· τὰ περὶ τὰ στήθη τῶν ἵππων, οἱ ἱμάντες. & ad Ιλ. τ'. v. 393. οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες. *Euſtathius* ad. h. l. pag. 456, 3. cum quo prorſus conſentiunt *Scholia MS. Lipſ.* λέπαδνα κυρίως, πλατεῖς ἱμάντες. ὅτε ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγὸν· παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον, ὡς ξέω ξόανον, καὶ κόπτω, κόπανον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ λέπαδνον· τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆράς φασιν. conf. idem ad Ιλ. τ'. v. 393. p. 1259, 22. & Ιλ. φ'. p. 1337, 51. *Photii* Lexicon MS. λέπαδνα· οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. *Pollux* l. 10. ſect. 147. τὰ ἀπὸ τῶν ῥυμῶν ἀπηρτημένα, τὰ ὑπὸ τοὺς αὐχένας τῶν ἵππων ἐλιττόμενα. λέπαδνα· ὧν τὰ ἄκρα, λεπαδνιστῆρες, τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς ὤμους τῶν ἵππων μασχαλιστῆρες. *Quæ à temone extenſa ſub equorum collis conſtringuntur baltei, quorum extremitates, lepadniſteres ſunt, ſed quæ equorum ſubtenduntur ſcapulis antilenæ.* *Schol. Ariſtoph.* Equit. v. 765. οἱ στηθιαῖοι λῶροι. ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. Adde *Scholia Æſchyli* ad Perſ. v. 191. *Heſychium* in λεπάδια, *Suidam* & Etymolog. in λέπαδνα. Legitur etiam hæc vox in *Nonni* Dionyſ. I. v. 217. & *Anthol.* IV. 7. epigr. 36.

(19) Στέρνα γῆς exponunt de locis campeſtribus & planis, uti αὐχένας de locis anguſtis *Euſtathius* ad Ιλ. β'. v. 644. pag. 233. ſq. *Scholia Sophoclis* in Oedip. Colon. v. 723. & *Suidas* in Στέρνα χθονὸς καὶ νῶτα χθονός.

(20) Mare dicitur album à ſpuma, ſumta metaphora ab albo & cano capite ſenis. Vid. plura in *Lamb. Bos* Obſervationibus Miſcellaneis cap. 29. p. 128.

Digitized by Google

Πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν, (21)
Καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως,
Σοὶ μόνα πλησίστιον (22) οὖρον (23) ἀρχᾶς
Οὐ μεταβάλλη.

Ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνα κρατίστους
Ἄνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,
Εὔσταχυν (24) Δάματρος ὅπως συνοίσῃς (25)
Καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

XV. *

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Βαυκίδα τὴν Μιτυληναίαν,
Ἠρίννης δὲ συνεταιρίδα. (1)

Στᾶλαι (2) καὶ Σειρῆνες (3) ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
Ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν. (4)

Τοῖς

(21) Tempore omnia mutari & conſumi teſtantur *Antoninus* de rebus ſuis III. 1. *Anthologia* I. 90. epigr. 2. *Seneca* Conſol. ad Polyb. & alii plures.

(22) Πλησίστιος ἄνεμος ὁ πληρῶν τὸ ἱστίον ſeu τὸ ἄρμενον. *Homerus* Od. λ'. v. 7. & Od. μ. v. 149. Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον. *Secundum ventum immiſit implentem vela.* *Heſychius* in πλησίστιον· τὸν ἄνεμον πληροῦντα τὸ ἱστίον.

(23) Οὖρος, ἐπιτήδειος καιρός. *Scholia Sophoclis* ad Philoct. v. 869. Ἴκμενον οὖρον ἢ τὸν ὑγρὸν λέγει παρὰ τὴν ἰκμάδα, ὃ καὶ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς, ἐπείπερ ἀλλαχοῦ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων φασίν. ἢ τὸν φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, ὡς εἰονεὶ ἱκέμενον· οὖρον δὲ, τὸν εὐδιεινὸν, ὡς δι' αὐτοῦ ὀρύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν τὴν ναῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξ οὐρίας πλοῦς ἤγουν ὁ ἐκ πνοῆς εὐδιεινῆς. ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται, ἐξ οὐρίων, ἤγουν ἐξ εὐδιεινῶν πνευμάτων, ἐκεῖθεν καὶ οὐρίται τὸ ἀποκαταστῆναι εἰς οὖρον, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ κατουρίζειν ῥῆμα τραγικῶς. *Euſtath.* ad Od. β', v. 420. pag. 105, 44. Οὔριος· ἐπιτήδειος ἐπιδέξιος ἄνεμος. *Heſychius* & *Photius* in Lexico MS. quod locis veterum confirmat *Suidas*. Inde locutiones: κατ' οὖρον φέρεσθαι in *Phalaridis* Epiſt. 146. κατ' οὖρον ἐμπνεῖσθαι in *Euripidis* Androm. v. 554. οὔριοι πνοαὶ in Ej. Troad. v. 882. οὔριος δρόμος in Ej. Hercule Fur. v. 95. ναῦς οὐρίῳ διωκομένη πνεύματι καὶ πᾶσι τοῖς ἱστίοις εὐτρεπιζομένη in *Sexti Empir.* lib. adv. Phyſ. ſect. 27. οὐρίῳ καὶ πομπίμῳ πνεύματι in *Juliani* Epiſt. 60. p. 447. C. ἐξ οὐρίας φέρεσθαι in *Libanii* declam. I. p. 197 D. πλεῖν ἐξ οὐρίων in Ejuſd. Orat. 27. p. 611. A. ἐξ οὐρίας πνευμάτων πρὸς τὸν ἀληθῆ δρόμον οὐ τυχεῖν in *Maximi Tyrii* diſſ. 15. p. 158. Lubet etiam proferre epigramma ineditum *Meleagri* num. 57. Cod. *Uffenb.*

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις νότος, ὦ δυσέρωτες,
Ἥμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ἀνδράγαθον
Τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντου,
Τετράκις δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν (an? παιδαφορῶν) ἄνεμος.

Εἴθ'

Omnia autem quod labefactat maximum tempus,
Et immutat vitam variis vicibus rerum,
Tibi ſoli ſecundum ventum imperii
Non mutet.

Certe enim tu ſola fortiſſimos ex omnibus
Viros bellatores egregie paris,
Fœcundum Cereris ut comportes
Fructum à viris.

XV. *

Ejuſdem,
in Baucydem Mitylenæam,
Erinnæ ſodalem.

Sirenes ſtelæque meæ, & tu flebilis urna,
Subductos oculis, quæ tegis hic cineres;

Si

Εἴθ' ἔην δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βαςακ]ὸς ἐπ' ὤμοις
Πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὴν γλυκύπαιδα Ῥόδον.

Secundus Auſter nautis aſpirans, o perdite amantes,
Dimidium animæ meæ Andragathum rapuit.
O naves ter beatæ, & ter felices fluctus maris,
Quaterque felix vente, qui puerum fers.
Utinam eſſem delphinus, ut ille meis humeris deportatus
Mari trajecto Rhodon dulcis prolis feracem videat.

Necnon aliud *Antipatri* num. 569. Cod. *Uffenb.*

Φράζε γύναι γενεήν· ὄνομα Χοάνα· Καλλιτέλης μὲν
Ὁ σπείρας· Πρηξὼ δ' ὄνομα· γῆ δὲ Σάμος.
Σᾶμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσε; Θεόκριτος, ὁ πρὶν ἄθικ]α
Ἁμετέρας λύσας ἅμματα παρθενίας.
Πῶς δὲ θάνες; λοχίοισιν ἐν ἄλγεσιν· εἰπὲ δὲ, ποίην
Ἦλθες ἐς ἡλικίην; δισσάκις ἐνδεκέτις.
Ἦ καὶ ἄπαις; ὦ ξεῖνε, λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι
Καλλιτέλη τριετῆ παῖδ' ἔτι νηπίαχον·
Ἔλθοι ἐς ὄλβιςον ἱερὸν τεῖχος, καὶ σὸν, ὁδῖτα,
Ὀρθῶν ἰθύνοι πάν]α τύχη βίοτον.

Dic mulier genus; vocatur Choana, Calliteles
Eſt genitor, Prexo autem eſt nomen meum, & patria Samus.
Tumulum autem hunc quis exſtruxit? Theocritus, qui antea intacta
Virginitatis noſtræ vincula ſolvit.
Quomodo mortua es? ex partus doloribus; dic quæſo, ad quam
Ætatem perveneris? nata ſum viginti & duos annos.
Num prole cares? non, hoſpes, reliqui enim in juventute
Callitelem triennem tenellum infantem.
Perveniat ille ad feliciſſimam ſenectutem; tuam quoque, Viator,
Proſpere dirigat fortuna omnem vitam.

(24) Εὐςαχυς dicitur fluvius Nilus in *Heliodori Æthiop.* lib. II. p. 107. ed. Bourdel. Utitur etiam hac voce præter *Euripidem Cointus* II. v 401. *Anthologia* III. 25. epigr. 72. v. 6. & VI. 7. epigr. 1. v. 3.

(25) Ἀνεῖσα legunt *Stephanus, Lipſius* & *Barthius.*

(1) Ex collectione epigrammatum Græcorum Hol-

Digitized by Google

Τοῖς ἐμοῖς * ἐρχομένοισι παρ᾽ ἠρίον. (5) εἴπατε χαίρειν,
'Αιτας δ᾽ οἱ τελέθωνται θ᾽ ἑτέρω πόλιος (6)

XVI. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Βαυκίδα ἀνὰ νύμφην ἐν θαλάμῳ τελευτήσασαν. (1)

Νύμφας (2) Βαυκίδος εἰμὶ, πολυκλαύταν τε παρέρπων
Στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις 'Αΐδα.
Βάσκανος ἔσσ' 'Αΐδα, τάδε τοι καλὰ τὰ μεθορῶντι
"Ομματα τὰ Βαυκοῦς ἀγγελέοντι (3) τύχαι·
'Ος τὰν παῖδ', ὑμέναιος ἐφ' αἷς -- (4) ἤδετο πεύκαις, (5)
Τὰν δ' ἐπὶ καδευτᾶς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς. (6)
Καὶ σὺ μὲν ὦ 'Υμέναιε γάμων μολπαίαν ἀοιδὰν
'Ες θρήνων γοερῶν ‡ φθέγμα μεθηρμόσαο.

"Hy-

ſteniana MSta, *Agathiam Scholaſticum* Autorem præferente, exhibet *Gotfr. Olearius* in diſſ. de Poëtriis p. 29.

(2) Senſus epigrammatis perſpicuus eſt. Nempe defuncta monimentum ejuſque ornamenta alloquitur, qualia ſtelæ h. e. columnæ & Sirenes, quæ ſermonis ſuavitatem in conditis notabant, quemadmodum ſimilem ob cauſam Iſocratis quoque ſepulchro Siren impoſita, ut apud *Plutarchum* vit. X. Rhetorum eſt & *Philoſtratum* vit. Sophiſt. lib. I. in Iſocrate, & Sophoclis monumento, ut antiquo Auctori, qui vitam ejus deſcripſit, notatum. Has itaque juxta cum urna, quæ condebat tenues cineres, quos ob tenuitatem ὀλίγαν σποδιὰν ἀΐδα vocat, (eſt enim ἀΐς, ut apud *Suidam* legitur, ὁ μὴ βλεπόμενος, *qui oculos fugit,*) affatur, utque benigne ſalvere ſuos, h. e. ſibi virtute ſimiles, jubeant, hortatur, ſi qui ad ſepulcrum acceſſerint. Eos vero, qui labe aliqua ſint ἀστασοὶ, alio quocunque loco urbis, quam apud ſepulcrum ſuum, locum ſcilicet ſacrum ſe conſiſtere malle teſtatur. *Olearius.*

Στήλην Græcis dici quemlibet titulum atque ſepulchrorum columnam titulumque, ut & quamcunque inſcriptionem, quamvis in columna non eſſet, docet *Salmaſius* de Cruce p. 268. Sæpe illam vocem pro columna & cippo ſepulchrali poni obſervat *Valeſius* ad *Euſeb.* p. 32. qui addit male στήλην à quibuſdam per *ſtatuam* verti, ubi de Judæis ſermo eſt, apud quos ſtatuæ non fuerunt receptæ. conf. idem p. 41. Vid. plura de hac voce in *Salmaſii* lib. de modo uſur. pag. 100, 636, 641 ſq. 666 ſq. 674, 759, & 767. *Caperi* notis ad *Lactantium* p. 176 & & *Zornii* Biblioth. antiquario-exeg. T, I. p. 824 ſeq. atque de columnis ſepulchralibus in *Salmaſii* obſervatt. ad jus Atticum p. 215. *Muratorii* Anecdotis Græcis p. 14, & *Frontonis Ducæi* notis in *S. Baſilii* M. lib. II. adv. Eunomium T. I. Opp. ed. Garner. p. 702.

(3) Σειρῆνες *Homeri* carmina appellantur ab *Euſtathio* in procemio ad Iliadem. *Pauſanias* in Atticis lib. I. cap. 21. 'Εώθασι καὶ νῦν ἔτι ποιημάτων καὶ λόγων τὸ ἐπαγωγὸν Σειρῆνι εἰκάζειν. *Obtinuit certe conſuetudo, ut nunc etiam poëmata & orationum quodvis genus, in quo inſit ſuaviloquentia, cum Sirenis cantu conferatur.* Conf. etiam *Lucianum* in Nigrino T. I. Opp. p. 22. Fabulam de Sirenibus illuſtrant Claud.

* ἴσ. ἐμόν.

‡ MS. male: νεερῶν.

Si meus ad tumulum ſit præſto, dieite Salve,
Sitque alio potius turba profana loco.

XVI. *

Ejuſdem,

in Baucidem, quæ ſponſa in geniali lecto diem obiit.

Baucidis oſſa tego ſponſæ lacrymabile buſtum,
Quiſquis adis, Diti hæc dicito verba peto:
Invidus es Pluto; ſed Baucus lumina limis
Inſpectanti oculis invida fata favent.
Is tædis, o Hymenæe, tuis lucentibus hymnis,
Ferali miſeram deſtruit ecce rogo.
Tu vero, o Hymenæe, vocem carmenque ſonorum
In lacrymas fuſcos vertis & in gemitus.

XVII. Flo·

Claud. *Nicaſius* libro ſing. gallice edito Pariſ. 1691. 4. *Bochartus* Hieroz. Part. II. lib. VI. cap. 8. & Ill. *Spanhemius* de uſu Numiſm. T. I. diſſ. 5. p. 251.

(4) Elegant. Vir *la Croze* emendat: ἄιδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν.

(5) Ἠρίον eſt μνῆμα, monumentum. Vid. *Lamb. Bos* Obſervat. Miſc. cap. 19. pag. 89. ſeq. derivatur ab ἔρα, terra. conf. *Fais* in notis ad *Gyraldum* de Sepultura T. I. Opp. p. 750 b.

(6) Hunc verſum ἀυτόχως emendat laudatus *la Croze*: Ἄιτ᾽ ἀςοὶ τελέθωντ᾽ ἄιδ᾽ ἑτέρας πόλιος.

(1) Ex eadem *Agathii* Collectione *Gotfr. Olearius* l. c. p. 30.

(2) Nulla difficultas in hoc epigrammate, modo ſepulchrum loqui obſervetur, quod ſe dicit Βαυκίδος ἔιναι. Cetera plana omnia. *Olearius*.

(3) *Etymolog. M.* in ἀγῦλαι᾽ Ἀριςοφάνης Νεφέλαις᾽ καί τε θυσίαις περισσόδοις τε μεγάλαις ἀγειλῦμεν. ad quem locum *Sylburgius*: In Ariſtophanicarum Νεφελῶν editione vulgata ſimile quid legitur non procul à principio: ſed ἀγειλῦμεν ibi non invenio, & fortaſſe ἀγυλῦμεν ſcripſit autor, ut mox ἀγυλῶ· nam à them. ἀγάλλω dicendum eſſet ἀγαλῦμεν.

(4) *La Croze* ſupplet πάρος, antea; *Olearius* autem καλός.

(5) Πεῦκαι ſignificant tædas in *Ariſtoph.* Νεφ. v. 604. adde *Suidam* in πεῦκαι. Differentiam arborum πεύκης, laricis, & πίτυος, piceæ, copioſe oſtendunt *Salmaſius* de homonymis hyles iatricæ cap. 65. Ill. *Spanhemius* in notis ad *Callimachi* hymn. in Dian. v. 116. & in Opere de uſu Numiſm. T. I. diſſ. 6. p. 308. ſeqq. *Bentley* in Diſſert. upon the Epiſtles of Phalaris p. 171, ſeqq. *Alex. Politus* in notis ad *Euſtathii* Comm. in Ιλ. ά. ſect. 63. p. 91. a. & *Gyraldus* de navigiis T. I. Opp. p. 605. De proverbiis πίτυος δίκην & πεύκης τρόπον ἐκτετρίψειν, vid. *Herodotum* VI. 37. *Ælianum* VI. 13. *Euſtathium* ad Ιλ. ά. p. 32, 17. *Zenobium* Proverb. Cent. V. n. 76. *Diogenianum* Cent. VII. n. 49. *Suidam* in δίκην & πεῦκαι. *Bentleium*, *Boylium*, & *Politum* ll. cc. *Julianus* Orat. II. p. 100. eodem proverbio utitur: πίτυος δίκην ἀφανίζειν τὰ σπέρματα τ̃ πονηρῶν.

(6) *Pollux* IX. 8. ſect. 156. τὸ πεῖγμα Ὁμήρος

XVII. *

Ἤνθουν (1) (κατὰ τὴν ρζʹ Ὀλυμπιάδα) Ξενοκράτης διάδοχος Σπευσίππυ καὶ Πλάτωνος, Κράτης καὶ Διογένης Κυνικοὶ, καὶ Ὑπαρχία Κράτητος γυνὴ Φιλόσοφος, Δημοσθένης ὁ Ῥήτωρ, Ἤριννα ποιήτρια.

XVIII. *

Ἰςέον, (2) ὅτι Ἤριννα Λεσβία μὲν ἦν, ἢ Ῥοδία, ἢ Τηΐα, (3) ἀπὸ νησιδίυ ἐγγίζοντος τῇ Κνίδῳ· ἔγραψε δὲ ποίημα ἀιολίδι γλώσσῃ καὶ Δωρίδι ἐν ἔπεσι τʹ. ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς, καὶ ἐτελεύτησε παρθένος. Ὁι ςίχοι ἀυτῆς ἐκρίθησαν ἐνάμιλλοι τοῖς Ὁμήρυ.

XIX. *

Feciſſe (4) (*Myronem*) & cicadæ (5) monumentum ac locuſtæ, carminibus ſuis *Erinna* (6) ſignificat.

ρ© μ' ἔρυ· φλέγμα κηλὸν φορέυσα------ϗ κηῦμα δ' ἂν ὁμοίως ἔιποι τις βιαζόμενΘ. βέλτιον ᵹ ἐμπρησμὸς ϗ πυρκαϊά. *Ipſam rem Homerus vocat: Nocivum ferens incendium - - - - Ium & inuſtionem aliquis dicat, magis torto vocabulo, melius autem incendium & combuſtionem.* Etymol. M. πυραί, πυρκαϊαί· ἀπὸ τῦ φύρω.

(1) *Georgius Syncellus* in Chronographia pag. 260. A. ed. Par.

(2) *Scholia Anthologiæ* I. 67. epigr. 14.

(3) Addendum: ἢ Τηλία. Vid. ſupra *Euſtathium* (num. XI:) quem Autor Scholiorum negligenter exſcripſit.

(4) *Plinius* Hiſt. Nat. XXXIV. 8. ſect. 3.

(5) Aut ipſum Erinnæ carmen eſt, aut ei certe ſimile, quod de eo ipſo monumento *Anytæ* ab aliis, ab aliis *Leonidæ* adſcribitur *Anthol.* III. 24. n. 8. (vid. num. VIII.) Quod quidem carmen dubitationem injicit haud levem, num de Myrone ſtatuario *Plinius* incaute

ΜΥΡΟΥΣ

Digitized by Google

XVII. *

Florebant, (circa Olympiadem CVII.) Xenocrates Speuſippi & Platonis ſucceſſor, Crates & Diogenes Cynici, & Hyparchia Cratetis uxor, philoſophiæ operam dans, Demoſthenes Rhetor, Erinna Poëtria.

XVIII. *

Sciendum eſt, *Erinnam* fuiſſe Lesbiam aut Rhodiam aut Teiam, ab inſula, quæ Cnido propinqua eſt. Scripſit carmen æolica & dorica lingua verſibus CCC. conſtans. Erat ſodalis Sapphus, & mortua eſt virgo. Ejus verſus judicati ſunt Homericis pares.

XX. *

Erinna (7) poëtria (8) agnoſcitur.

* Laudatur etiam *Erinna* ab *Antipatro Theſſalo* in Fragmentis *Sapphus* num. CXXXVIII. De *Propertii* loco, qui exſtat apud *Urſinum* pag. 38. vid. *Corinnæ* carmina num. XXXVI.

incaute acceperit, quod de Myrone puella intelligi oportuit. *Harduinus.*

(6) Teïa, vel, ut alii volunt, Leſbia vates, *Sappho* æqualis. Meminere illius *Euſtathius* (vid. num. XI.) *Stobæus* (vid. num. XIV.) *Propertius*, (de cujus loco vide infra *Corinnæ* carmina.) Exſtat *Erinnæ* Ode græca in laudem urbis Romæ apud *Stobæum* ſerm. de Fortitudine. In ipſam Erinnam Epigramma perelegans *Anthol.* I. 67. epigr. 14. (vid. num. VI.) Similia plura in eam vide *Anthol.* III. 25. (conf. num. I. II. III. V.) *Harduinus.*

(7) *Euſebius* Chronicorum lib. poſter. ad An. ab Abrah. nato MDCLXIV. Olymp. CVI. an. IV.

(8) Dicunt eam ἑταίραν Σαπφοῦς fuiſſe. Ergo fuit æqualis Sapphus CCL. annis ante hunc numerum. *Plinius* (vid. num. XIX.) ſcribit, quædam opera Myronis ſtatuarii ab *Erinna* celebrata fuiſſe. Atqui *Anacreontis* epigrammata in buculam *Myronis* exſtant hodie. Antiquior ergo aut ſaltem æqualis *Myroni* & *Anacreonti* fuit Erinna; unde miror à *Plinio* ſcriptum *Myronem* floruiſſe Olymp. LXXXVII. Omnino *Erinna* non congruit huic ſeculo. *Scaliger.*

ΜΥΡΟΥΣ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Χριστοδώρου, (1)

Ἐις Ὅμηρον. (2)

Ἵστατο δ' ἄλλος Ὅμηρος, ὃν οὐ πρόμον (3) ἐυεπιάων (4)
Θέσκελον (5) ὗια Μέλητος (6) ἐϋῤῥείεντος*(7) ὀΐω,
Ἀλλ' ὃν Θρηϊκίῃσι παρ' ἠόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ κυδαλίμη, Βυζαντίη· ἣν ἔτι παιδνὴν (8)
Ἔτρεφον, ἐυεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα, (9) Μοῦσαι.

Κεῖνος

(1) Exſtat in *Anthologia* lib. V. epigr. 73.

(2) Hic fuit *Homerus* junior, è Caria Hierapolitanus, *Andromachi* Philologi & *Myronis* noſtræ filius, qui tempore Ptolemæi Philadelphi tragœdias XLV. vel LVII. compoſuit. Verba *Suidæ*, *Tzetzis*, & *Scholiaſtis Hephæſtionis* de illo infra legere licet.

(3) *Heſychius:* πρόμοις· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις, προηγουμένοις. *Euſtathius* ad Ιλ. ρ' p. 1148, 37. Ἰστέον, ὅτι πρόμον καὶ πρόμαχον εἰωθὼς λέγειν ὁ ποιητής. τὸν πρὸ τῶν ἄλλων μαχόμενον. *Etymol.* M. Πρόμος δηλοῖ τὸν πρόμαχον· ἀπὸ τοῦ πρόμαχος κατὰ συγκοπήν· βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, πρόβος ὁ προβαίνων ἐν τῇ μάχῃ· καὶ κατὰ μετάθεσιν πρόμος, οἱ δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ πορεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος. Reperitur hæc vox in *Euripidis* Phœniſſ. v. 1250.. & Iphig. Aul. v. 699. in *Æſchyli* Eumenid. v. 401. *Apollonii Rhodii* Argon. II. v. 754. *Empedoclis* fragmento apud *Clementem Al.* Strom. IV. ſect. 23. p. 534. & *Theodoretum* de cur. Græc. affect. ſerm. VIII. Tom. IV. Opp. p. 599. & in *Antholog.* III. 5. epigr. 13. v. 1.

(4) Ἐυέπεια & ἐυεπία ſignificant plerumque facundiam & eloquentiam. v. *Dionyſ. Hal.* de Rhetor. in Iſocr. T. II. Opp. p. 94, 45. & de Thucyd. T. II. Opp. p. 165, 45, & p. 178, 46. *Xenophontem* in fine Cyneget. p. 232. *Artemid.* I. 33. p. 31. *Theodoret.* de Græc. affect. curat. in prol. T. IV. Opp. p. 461. *Nonnum* XIII. v. 51. *Anthol.* I. 67. epigr. 23. v. 16. & *Epigramma* in *Kuſteri* notis ad *Suidam*

v.

Digitized by Google

MYRUS BYZANTIAE CARMINA.

I.

Chriſtodori, in Homerum.

Stabat vero alius Homerus, quem non præſidem carminum,
Divinum filium Melites bene fluentis cenſeo,
Sed quem Thracio in littore genuit mater
Myro honorata Byzantia: quam adhuc puellam
Nutriverunt, facundiæ heroicæ peritam, Muſæ.

Ille

v. Μάρκελλος T. II. p. 498. Ponitur pro oratione grata & bonis verbis in *Sophoclis* Oed. Tyr. v. 952.

(5) Θέσκελα ἔργα memorantur in *Maximi Tyrii* diſſ. 41. p. 428. ex Homeri. Ιλ. γ'. v. 130. ad quem locum *Euſtathius* p. 297, 52. θέσκελα δ' ἔργα ἐνταῦθα τὰ τῆς μάχης· οὐχ' ὡς θεοείκελα, ἀλλὰ θεοκέλευσα, ἤγουν καὶ θέσφατα, τὰ θεόφραστα. *Schol. min.* ad Ιλ. ψ'. v. 107. θέσκελον ἀντὶ τοῦ θεσκέλως, ὅ ἐστι θείως καὶ θαυμαστῶς. *Etymol. M.* θέσκελα ἔργα· θεῖα, θαυμαστά· θεοείκελος, καὶ συγκοπῇ, θεόκελος καὶ θείκελον, καὶ θέσκελον, ὡς θεόφατον, θέσφατον. Add. Anthol. III. 1. epigr. 16. v. 7.

(6) Meles, fluvius Ioniæ, qui & Melas *Solino*, Smyrnæ urbis mœnia alluens, prope quem Homerus natus eſſe, & carmina ſua compoſuiſſe ferebatur. conf. omnino *Heinſii* notas ad *Ovidii* Metamorph. II. v. 247. & *Cellarii* Geogr. ant. T. II. p. 71.

(7) Eodem ſenſu Græci dicere amant ἐυρείτης, quod ex multis locis liquet.

(8) Eodem ſenſu occurrit in *Callimachi* hymno in Jovem v. 57, & in *Antholog.* III. 9. epigr. 7. v. 4. ſed pro *ſtolido* ponitur in *Æſchyli* Agamemn. v. 487.

(9) Inde ἰδμοσύνη in *Heſiodi* Theogon. v. 377. & *Oppiani Halieut.* IV. v. 607. *Scholia Heſiodi* ad l. c. ἀπὸ τοῦ ἴδμεναι ἤγουν ἐπίστασθαι.

Κεῖνος γὰρ τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
Κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην. - -

II.

Μυροῦς,
ἐν τῇ μνημοσύνῃ. (1)

Ζεὺς (2) δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο (3) μέγας, οὐ δ' ἄρα τίς νιν
Ἠήδει (4) μακάρων· (5) ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες (6) ὑπὸ ζαθέῳ (7) τρέφον ἄντρῳ,
Ἀμβροσίην (8) φορέουσαι ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων·
Νέκταρ (9) δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
Γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν (10) Διὶ μητιόεντι. (11)
Τὸν (12) καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρυόπα (13) Ζεὺς

Ἀθά-

(1) Fragmentum hoc exſtat in *Athenæi* Deipnoſoph. lib. XI. p. 491. A. ex quo aliquot *Myronis* verſus *Euſtathius* ad Ιλ. ώ. p. 1484, 48. (vid. infra num. XI.) & ultimos duos ad Od. μ'. p. 475, 13 profert.

(2) De nomine & fabula Pleiadum agunt *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. σ'. v. 486. & Od. μ'. v. 63. *Euſtathius* ad Ιλ. ώ. p. 1484, ſeq. & Od. μ'. p. 475. *Scholia Heſiodi* ad Ἔργ. β'. v. 1. p. 90, ſqq. *Theocriti* ad Idyll. XIII. v. 25. *Apollonii* ad Argon. III. v. 226. *Pindari* ad Nem. II. v. 17. & *Arati* ad Phæn. v. 257. *Apollodorus* in Biblioth. III. 10. *Phurnutus* de nat. Deorum cap. 26. *Eratoſthenes* Cataſter. cap. 14, & cap. 23. *Etymologicum M.* in Πλειάς· *Ovidius* Faſt. V. v. 83. *Macrobius* in Somnium Scip. I. 18. *Iſidorus* Orig. III. 70. atque è recentioribus Interpretes *Jobi* ad cap. XXXVIII. v. 31. *Athan. Kircherus* T. I. Oedipi *Æg.* Synt. IV. cap. 18. p. 356 ſqq. & *Er. Schmidius* in notis ad *Pindari* Nem. II. v. 17. Ea quæ de ortu & occaſu Vergiliarum ab antiquis memoriæ ſunt prodita, explicantur in lib. II. cap. 9. Variarum diſſertationum, quas *Dion. Petavius* Uranologio ſuo adjecit.

(3) Quæ de Jovis in Creta nutritione tradiderunt veteres, peti poſſunt ex *Callimachi* hymno in Jovem ſub init. *Scholiis Pindari* Olymp. V. v. 42. *Luciani* lib. de Sacrif. T. I. Opp. p. 367. *Athenæi* lib. IX. p. 375, ſeq. *Pauſaniæ* Meſſen. lib. IV. cap. 33. & *Arcad.* lib. VIII. cap. 38. *Inſcriptione Græca* in *Reineſii* Opere lib. VII. num. 26. p. 501. *Servii* notis in *Virgilii* Georg. I. v. 205. & IV. v. 153 & Æn. III. v. 104. Quomodo Jupiter fuerit enutritus, exponit *Balth. Boniſacius* in Hiſtoria ludicra lib. I. cap. 19. Monumenta quædam vetera Jovis nutritionem repræſentantia habes in Celeb. *Montfauconi* Antiqu. illuſtr. T. I. tab. VII.

(4) Hoc verbum auctum eſt poëtice per proſtheſin vocalis η ante ῃ. Vid. Cel. *Mattaire* dialectos græcæ linguæ p. 310. C.

(5) Divorum. *Dalechamp.*

(6) Pavidæ columbæ, trepidæ Pleiades. *Idem.*

Scholia min. Homeri ad Ιλ. β'. v. 502. Τρήρωνες καλοῦνται αἱ περιστεραὶ, ἀπὸ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι, δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον· & ad Ιλ. έ. v. 778. τρήρωσι δειλαῖς, ἐπιθετικῶς, παρὰ τὸ τρεῖν. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. τὸ γὰρ τρεῖν σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. *Euſtathius* ad Ιλ. χ'. p. 1361, 25. πέλεια ἐχ ἁπλῶς περιστερὰ, ἴσ-

Digitized by Google

Ille enim Tragicæ frequentem exercebat artem,
Exornans carminibus ſuam Byzantiam patriam.

II.

Myrus,

in Carmine, quod inſcribitur *Memoria.*

Educabatur in Creta magnus Juppiter, nec ulli
Cognitum id erat Divorum; is autem membris omnibus creſcebat.
Ipſum porro alebant in antro divino pavidæ Pleiades,
Ex oceani fluminibus Ambroſiam afferentes:
Nectar vero ex ſaxo ingens aquila ſemper hauriens,
Roſtro portabat potum prudenti Jovi.
Eam, victo patre Saturno, Juppiter altiſonus
Immor-

δος δέ τι περιστερᾶς μελάντερος, ὡς ἡ λέξις ὑποδηλοῖ· πελὸν γὰρ τὸ μελανίζον, ἐξ οὗ καὶ ὁ πελαργός· κοινὸν δὲ ἴδιον ἁπάσης περιστερᾶς τὸ τρήρων. & ad Odyſſ. μ'. p. 475, 14. Εἶδος περιστερᾶς ἡ πέλεια, ἧς μάλιστα ἴδιον τὸ τρεῖν δειλαινομένην, διὸ καὶ τρήρων λέγεται. *Etymol. M.* Τρήρων ἐπὶ τῆς περιστερᾶς, ἡ δειλὴ παρὰ τὸ τρεῖν· εὐλαβὲς γὰρ τὸ ζῶον· παρὰ τρέω, τὸ φοβοῦμαι, τρέσερος, κατὰ συγκοπὴν τρῆρος, καὶ παρώνυμον τρήρων, ὡς ἀβρὸς, ἄβρων. *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν p. 60. Τρήρων, ὅπερ Ὅμηρος ἐπίθετον τίθησι ταῖς περιστεραῖς, ὡς δειλαῖς. *Heſychius*, Τρήρωνες· περιστεραί· Τρήρωσι· περιστεραῖς. Τρήρωνα· δειλὴν ἀπὸ τοῦ τρέμειν. *Photii* Lexicon MS. Τρήρωνα· δειλήν, Τρήρωσι· δειλαῖς. *Oppianus* Cyneg. I. 351. θοαὶ τρήρωνες, *celeres columbæ.* conf. etiam *Athenæum* XI. p. 490. D.

(7) *Scholia min. Homeri* ad Ιλ. α'. v. 38. Ζαθέην· ἄγαν θείαν, ὅ ἐστι πάνυ. *Heſychius:* Ζάθεον· ἄγαν θεῖον, εὐῶδες. *Etymologicon M.* Ζάθεος· ἅγιος, εὐδαίμων, μεγαλότιμος, εὐώδης· ἢ ὁ πάνυ θεῖος καὶ θειότατος· παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ α ἐπιτατικὸν, ἄθεος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ', ζάθεος· ἢ αἰολικῶς γέγονεν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ διὰ ζὰ φασι· καὶ τὸν διάπλυτον ζάπλυτον· ἢ παρὰ τὸ ζὰ ἐπιτατικὸν, καὶ τὴν θέαν, ἵν' ᾖ ἀξιοθέατος, ὡς καὶ ἠγάθεος, ὁ ἄγαν τῆς θείας μετέχων, ὁ θαυμαστός· τὸ δὲ ζὰ τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει. *Heſiodus* in Theogon. v. 253. memorat πνοιὰς ζαθέων ἀνέμων, *flatus vehementium ventorum*, ubi *Scholia:* ἄγαν πνεόντων.

(8) Apud *Plutarchum* in convivio ſeptem Sapientum Cleodemus per jocum ait, ſi volatu ægre ſuperatis ſaxis concurrentibus, quæ πλαγκτὰ vocant, Ambroſiam Jovi columbæ afferunt, Nectar quoque paucum eſſe, quod diſtribuitur ſingulis Deorum. *Dalechamp.*

(9) Vide notas ad *Sapphus* fragm. num. VIII. p. 229.

(10) *Athenæi* Editt. πετῶν, *advolans*; ſcribe cum Camerario πετρῶν. *Caſaub.*

(11) Qui provide illa omnia curaverat, & imperaverat, ut Patrem lateret. *Dalechamp.*

(12) *Euſtathius* ad Ιλ. α'. p. 1484, 50. legit τὸ, & explicat per διὸ, quo ſenſu præpoſitio διὰ ante accuſativum omittitur apud *Iſæum* Orat. X. pag. 85, 28. Oratt. Gr. H. *Stephani.* Plura exempla exhibentur

'Αθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ (14) ἐγκατένασσεν· (15)
'Ως δ' ἄυτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν,
"Αι δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί (16) εἰσιν.

III.

Τῆς αὐτῆς.

Νύμφαι (1) ἀμαδρυάδες, (2) ποταμοῦ (3) κόραι, ἅι τάδε βένθη (4)
'Αμβρόσιαι [5] ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεὶ,
Χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὅς τάδε καλὰ
"Εισαθ' ὑπαὶ πιτύων [6] ὔμμι, θεαὶ, ξόανα. [7]

IV.

Πρώτη [8] Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν 'Ομήρȣ ποιημάτων ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ, φάσκȣσα τὴν ἀμβροσίαν τῷ Διῒ τὰς Πλειάδας κομίζειν.

V.

Περιάδεται [9] ὁμοίως καί τις Μυρὼ, ἡ καὶ εἰς Ποσειδῶνα γράψασα ὕμνον.

Μυρὼ

bentur in Lamb. Bos Ellipſibus Græcis p. 304 ſeq. ed. 3.

(13) Ὑψιβρεμέτης, *altitonans. Dalecbamp.*

(14) Hanc fabulam varie recenſent *Lucianus* in Deorum conſilio T. II. Opp. p. 712. *Eratoſthenes* in Cataſter. cap. 30. & *Hyginus* in Poëtico Aſtron. cap. 16.

(15) *Apollonius* Argon. III. v. 116. de *Ganymede:*

- - - - - Τόν ῥά ποτε Ζεὺς
'Ουρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν.

(16) De ſignis tempeſtatum ex ortu & occaſu Pleiadum agunt *Athenæus*, lib. XI. p. 489 F. *Philo Judæus* de mundi opificio p. 26. E. Scholia *Heſiodi* ad "Εργ. II. v. 1. p. 91. ſeqq. & Θεογον. v. 381. pag. 267. & *Anthologia* lib. II. cap. 47. epigr. 12.

(1) *Anthologia* lib. VI. cap. I. epigr. 3.

(2) Hoc Nympharum genus deſcribunt *Scholia Apollonii* lib. II. v. 479. *Homerus* in hymno in Vener. v. 258. *Plutarchus* de defectu Orac. T. II. Opp. p. 415. D. *Athenæus* lib. III. p. 78. *Pauſanias* X. 31. p. 876. *Nonnus* Dionyſ. II. v. 95. *Euſtathius* ad Ιλ. λ'. p. 828, 43. *Etymologicon M.* in ἀμαδρυάδες. *Auſonius* in Technopægnio v. 75. & in ætatibus animal. v. 7. *Servius* ad *Virgilii* Ecl. X. v. 62. Æn. I. v. 504. & III. v. 34. conf. omnino Ill. *Spanhemii* notas ad *Callimachi* hymnum in Delum. v. 81.

(3) Oceani, è quo flumina ac fontes emanare volunt. Ποταμὸν ſane vocat *Homerus*, niſi obſiſtat Crates; vel ποταμῷ Acheloi aut vicini amnis. Ex humore tum naſci tum nutriri arbores putat *Myro*, neć non *Pindarus:* (Olymp. II. v. 134.) Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει. *Ariſtoteles* ea impugnat. *Brodæus.*

He-

Immortalitate donatam in cœlo habitare voluit.
Eademque munificentia pavidas Pleiadas honoravit,
Quæ nunc æſtatis & hyemis ſunt nunciæ.

III.

Ejuſdem.

Nymphæ Hamadryades, fluvii puellæ, quæ hæc profunda
Divinæ roſeis calceatis pedibus ſemper,
Salvete & ſervate Cleonymum, qui hæc pulchra
Poſuit ſub pino vobis, Deæ, ſimulacra.

IV.

Byzantia Mœro prima Homeri mentem perſpexit, in opere ſuo, cujus titulus eſt Memoria, dixitque Jovi Pleiadas ambroſiam afferre.

V.

Celebratur itidem Myro quædam, quæ etiam in Neptunum hymnum compoſuit.

VI. Myro

(4) *Heſychius:* Βένθος· βάθος, πυθμήν. *Etymologicon M.* Βένθος, τὸ βάθος, παρὰ τὸ βάθος, βίθος καὶ βένθος, πλεονασμῷ τοῦ ν' ὡς πάθος, πένθος καὶ πένθος· & in πένθος· τὸ κατωτάτω καὶ ἀφανὲς βένθος ἐλέγετο· *Matron* Parodus apud *Athen.* IV. p. 135. F. memorat βένθεα θαλάσσης. *Apollonius Rhodius* apud eundem VII. p. 283. F. βένθεα πόντε. *Anthologia* III. 22. epigr. 57. βένθος θαλάττης. *Nonnus Dionyſ.* XXXIX. v. 242. βένθος φυκιόεν. *Syneſius* hymn. 2. v. 49. βένθεα κόσμου.

(5) Explicatur hæc vox ab Euſtathio in *Homerum* ſæpius, ab Autore *Etymologici* & à *Suida*, è quibus liquet, eam poni mox pro divino, mox pro incorrupto, mox pro dulci. Omnes iſtæ ſignificationes commodum locum obtinent in Epigrammate adhuc inedito *Meleagri* in *Anacreontem* num. 557. Cod. *Uffenb.*

Αὐτόματοί σοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
Κὴκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβρόσιον·
Αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
Κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοι τε δρόσῳ·
Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνωμένος ἁβρὰ χορεύῃς,
Βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

Sponte tibi effundant merum fontes,
Et fluenta ex Divorum nectare dulci.
Sponte etiam ferant violam, florem veſperæ amantem,
Horti, & myrtus nutriat te miti rore.
Ut in Cereris æde temulentus molliter ſaltes,
Manibus apprehendens auream Euryp ylen.

(6) Vide ſis ſupra pag. 23. not. 5.

(7) *Etymologicon M.* ξόανον, παρὰ τὸ ξέω, ξέανον, καὶ τροπῇ, ξόανον· διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἴδωλον· ξόανον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξεσμένον εἴδωλον, λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ ξύλινον· βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ὅμοιον, ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐξ ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον· ἄγαλμα δὲ παράμηρον (forte: παράσημον) ἢ ἔκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

[8] *Athenæus* XI. p. 490. E.

[9] *Euſtathius* ad Ιλ. β'. p. 247, 37.

Ἀντι-

VI.

Μυρὼ [1] Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων, καὶ μελῶν, Ὁμήρυ τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, [2] γυνὴ Ἀνδρομάχυ τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγυ.

VII.

Ἑπτὰ [3] λέγονται εἶναι τραγῳδοί, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν· ὧν εἷς ἐςιν οὗτος ὁ Φίλικος· ἐπὶ Πτολεμαίυ δὲ γεγόνασιν οὗτοι, ἄριςοι τραγικοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, [4] Διονυσιάδης, Αἰαντιάδης.

Ἐπὶ [5] τῶν χρόνων Πτολεμαίυ τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριςοι γεγόνασι τραγικοὶ, ὃυς πλειάδας ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄςρα τὰ ἐν τῇ Πλειάδι· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ὑιὸς Μυροῦς [6] τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντιάδης, καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φιλίσκος.

VIII.

Ἱςορεῖ [7] Μοιρὼ [8] ἐν ταῖς ἀραῖς· Ἔχει δὲ λόγος καὶ Ἀλκινόην τὴν Πολύϐυ [9] μὲν τοῦ Κορινθίυ θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἀμφιλόχυ τοῦ Δρύαντος, κατὰ μῆνιν Ἀθηνᾶς ἐπιμανῆναι ξένῳ Σαμίῳ, Ξάνθος [10] αὐτῷ ὄνομα· ἐπὶ μισθῷ γὰρ αὐτὴν ἀγαγομένην Χερνῆτιν γυναῖκα Νικάνδρην, καὶ ἐργασαμένην ἐνιαυτὸν, ὕςερον ἐκ τῶν οἰκείων ἐλάσαι, μὴ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἀποδοῦσαν. Τὴν δὲ ἀράσασθαι πολλὰ Ἀθηνᾷ, τίσασθαι αὐτὴν ἀντ' ἀδίκου ςερήσεως. Ὅθεν εἰς τοσοῦτον τε μανίας ἐλθεῖν,

[1] *Suidas* in Μυρὼ T. II. p. 585.

Ejus meminit *Athenæus* XI. 12. p. 490. (num. IV.) ſed qui eam Μοιρὼ vocat per diphthongum οι. Μοιρὼ etiam vocatur ab *Euſtathio* ad Ιλ. α'. p. 1484, 48. & ad Odyſſ. μ'. p. 475, 13. Eadem fuerit *Myro*, quæ hymnum in Neptunum ſcripſit, teſte *Euſtathio* ad Ιλ. β'. p. 247, 37. (v. num. V.) *Kuſterus*.

[2] *Leo Allatius* de patria Homeri cap. 16. recte monuit, pro θυγάτηρ hic ſcribendum eſſe μήτηρ· *Myro* enim *Homeri* Tragici mater fuit, ut non ſolum patet ex ipſo *Suida* infra v. Ὅμηρος, Ἀνδρ. ſed etiam confirmat *Scholiaſtes Hephæſtionis*, cujus verba adducit *Allatius* loco laudato (v. num. VII.) *Kuſterus*.

[3] *Scholiaſtes Hephæſtionis* pag. 32, 24.

[4] Ita legendum; vide *Salmaſium* ad Simmiæ Παίγνια & *Voſſium* in libro de Poëtis Græcis. In aliis membranis etiam male hic Φιλίσκος. Pro Διονυσιάδης, qui ſequitur, eædem illæ Σωσιφάνης, & has ſecutus eſt alius *Scholiaſtes* pag. 93. de Pleiade multi

VI.

Myro Byzantia, poëtria; quæ verſus heroicos & elegiacos & melicos ſcripſit, Homeri Tragici filia, Uxor Andromachi, cognomento Philologi.

VII.

Septem dicuntur eſſe Tragici, unde etiam appellati ſunt Pleias, quorum unus eſt hic Philicus. Sub Ptolemæo autem extiterunt hi optimi Tragici. Sunt ipſi: Homerus junior, Soſitheus, Lycophron, Alexander, Philicus, Dionyſiades, Æantiades.

Tempore Ptolemæi Philadelphi ſeptem optimi Tragici extiterunt, quos Pleiades vocarunt, quia ſplendebant in arte tragica, ut ſtellæ in aſtro Pleiade. Sunt autem hi: Homerus, non Poëta ille, ſed filius Myrus Byzantiæ Poëtriæ, Soſitheus, Lycophron, Alexander, Æantiades, Soſiphanes & Philiſcus.

VIII.

Scribit & Mœro in execrationibus: Circumfertur quoque de Alcinoë ſermo, Polybi Corinthii filia fuit illa, uxor autem Amphilochi Dryantis. Eam ſcilicet ob amorem Samii cujuſdam hoſpitis, Xanthi nomine, inſaniviſſe. atque id irata ei contigiſſe Minerva, quod à ſe mercede conductam mulierculam, artis texendi doctam Nicandram, quæ totum annum in ejus opere fuerat, poſtremum ædibus expuliſſet, neque integram mercedem perſolviſſet. Illam vero, Miner-

va

multi multa; non ſunt hæc hujus loci, *Pauw.*

[5] *Scholiaſtes* alius *Hephæſtionis* pag. 93, 36.

[6] Editt. *Hephæſtionis*: ὑὸς Ὁμηρεῦς. *Urſinus*; ὁ Μυρεῦς· haud dubie legendum eſt: ἀλλ' ὑὸς Μυρῦς· junge modo *Suidam* in Μυρὼ, Ὅμηρος & Σωσίθεος. Alia prætereo, res eſt ſatis nota in hac literarum luce.

[7] *Parthenii* Erotica cap. 27. in *Galei* Scriptoribus Hiſtoriæ Poët. p. 391.

[8] *Athenæo* [num. IV.] dicitur Byzantia, ejusque ab eo laudatur poëma Μνημοσύνη· Scribit *Voſſius* eam in Neptunum elucubraſſe hymnum. Idem aliam eſſe vult à *Myrone Byzantia*, de qua *Suidas*, *Geſnerus* eandem putat, quod & mihi videtur. Ἄρας quoque ſcripſit *Euphorion*, *Callimachus*, & *Ovidius* Ibin, *Valerius Cato* Diras & Indignationem, ſimili argumento. *Gale.*

[9] Vide *Apollodori* Biblioth. III. 5. §. 7. p. 168. *Gale.*

[10] Vid. *Herodotus* III. 134. & *Planudes* in vita Æſopi. *Idem.*

θεῖν, ὥς τε ἀπολιπεῖν οἶκόν [11] τε καὶ παῖδας ἤδη γεγονότας, συνεκπλεῦσαί τε τῷ Ξάνθῳ. Γενομένην δὲ κατὰ μέσον πόρον, ἔννοιαν λαβεῖν τῶν εἰργασμένων, καὶ αὐτίκα πολλά τε δάκρυα παρίεσθαι, καὶ ἀνακαλεῖν ὅτε μὲν ἄνδρα κουρίδιον, ὅτε δὲ τοὺς παῖδας· τέλος δὲ πολλὰ τοῦ Ξάνθου παρηγοροῦντος, καὶ φαμένου γυναῖκα ἕξειν, μὴ πειθομένην, ῥῖψαι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν.

IX.

Μυρὼ (1) τὴν Βυζαντίαν (2) Κηφισόδοτος (3) ἐχαλκούργησεν.

X. *

Μοιροῦς (4) τῆς Βυζαντίας
Ἀναθήματα (5) τῇ Ἀφροδίτῃ.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα (6) τὰν Ἀφροδίτας
Βότρυ, Διονύσου πληθόμενος σταγόνι.
Οὐδ᾽ ἔτι τοι μήτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα (7) βαλοῦσα
Φύσει ὑπὲρ κρατὸς (8) νεκτάρεον πέταλον.

XI. *

Ἡ Βυζαντία (9) Μοιρὼ, ποιήτρια δὲ καὶ αὕτη, γράφει κατὰ τὴν τοῦ Ἀθηναίου ἱστο-

[11] *Juvenalis* Sat. VI. v. 82.

Nupta Senatori comitata eſt Hippia Ludium
Ad Pharon & Nilum famoſaque mœnia Lagi,
Prodigia & mores Urbis damnante Canopo.
Immemor illa domus & conjugis atque ſororis,
Nil patriæ indulſit, ploranteisque improba gnatos,
Utque magis ſtupeas, ludos Paridemque reliquit.
Gale.

(1) *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 52. p. 114. ed. Worthi.

(2) Laudatur eadem à *Suida* & *Athenæo* XI. 12. p. 490. ubi facili Librariorum lapſu *υ* & *οι* ob ſimilem apud veteres pronunciationem fere confundentium, Μοιρὼ appellatur. *Worthus.*

(3) Hujus meminit *Pauſanias* in Arcadicis cap. 30. nec ſemel in *Bœoticis*. *Worthus.*

Conf. omnino de illo *Franc. Junii* Catalogum artificum in *Cephiſſodorus.*

(4) *Gotfr. Olearius* ὁ μακαρίτης in Diſſ. de Poëtriis Gr. p. 40. ex Collectione *Agathii* Holſteniana & Ill. *Steinbrilius* ex Codice *Uffenb.* num. 414.

(5) *Olearius:* ἀνάθεμα, de qua voce copioſè agit & ſimul Scriptores plures de diſcrimine vocum ἀνάθεμα & ἀνάθημα laudat *Frater dil.* T. II. Curarum philol. ad Rom. IX. 3. & ad Gal I. 8.

(6) Παστὰς ſignificat locum, ubi convivia celebrabant, apud *Xenoph.* Ἀπομνημ. lib. III. cap. 8. ſect. 9. & *Pollucem* lib. VI. cap. I. ſect. 7. VII. 27. ſect. 122. & IX. 5. ſect. 46. deinde porticum apud *Plutarchum* in vita Lycurgi T: I. Opp. p. 43. B. & in vita *Dionis* ib. p. 982. B. denique thalamum apud *Heliodorum* Æthiop. lib. II. p. 111, 39. *Ariſtæn.* lib. I.

va ſæpius precibus invocata, ultionem petiiſſe ob injuſtam præmii privationem. Unde ſane in tantam inſaniam inciderit, ut relicta domo & filiis nuper genitis, nave abiret una cum Xantho. In medio autem curſu cum rem altius memoria repeteret, multas lacrymas profudiſſe, ac inclamaſſe nunc quidem juvenem domi maritum, nunc etiam natos; ad finem vero Xantho multa promittente, ac ſe eam pro uxore habiturum ſpondente, illam nullis verbis placatam, ſe ipſam præcipitaſſe in mare.

IX.

Myrus Byzantiæ ſtatuam æream Cephiſodotus fabricavit.

X. *

Myrus Byzantiæ

Donaria Veneri repoſita.

Ergo ſub aurato thalamo jam Cypridis almæ
Uva, ſacro Bacchi plena liquore, jaces.
Non circumfundens mater tibi grata flagella,
Poſt folium pariet nectareum capiti.

XI. *

Myro Byzantia, quæ etiam fuit Poëtria, ſcribit, prout Athenæus teſtatur, in argu-

I. ep. 10. p. 50. & *Eurip.* in Oreſt. v. 1371. quibus addere lubet Epigramma ineditum Autoris incerti num. 94. Cod. *Uffenb.*

Οὐκέτ' ἐρῶ· πεπάλαικα πόθοις τρισίν· εἷς μὲν ἑταίρης,
Εἷς δέ με παρθενικῆς, εἷς δέ μ' ἔκαυσε νέου.
Καὶ κατὰ πᾶν ἤλγηκα· γεγύμνασμαι μὲν ἑταίρης
Πείθων τὰς ἔχθρας, οὐδὲν ἔχοντι (ἔχων γὰρ) θύρας·
Ἔστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστάδος αἰὲν ἄυπνος,
Ἕν τι ποθεινότατον παιδὶ φίλημα διδούς.
Οἴμοι, πῶς εἴπω τὸ τρίτον πῦρ; ἐκ γὰρ ἐκείνου
Βλέμματα καὶ κενεὰς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

Non amplius amori vacabo; luctatus ſum cum tribus amoribus; primum amicam,
Deinde virginem, denique juvenem arſi.
In omnibus dolui; exercitus ſum, amicæ quidem
Flectens iras, non vero fores apertas habens.
Cubui in thalamo virginis ſemper inſomnis,
Puellæ unum deſideratiſſimum oſculum daturus,
Heu mihi! quid dicam de tertio æſtu? nam ex illo
Aſpectum ſolum & vanas ſpes novi.

(7) Ita *Lucianus* in dial. Junonis & Jovis T. I. Opp. p. 215. κατα δήσας τοῖς κλήμασι, *palmitibus implicans.*

(8) Hanc vocem in genere maſculino uſurparunt *Homerus* Odyſſ. θ'. v. 92. *Sophocles* teſte *Euſtathio* ad Ιλ. 'θ. pag. 700, 62. ed. Rom. & *Anacreon* od. 4. v. 7. ubi vide *Barneſium* eos confutantem, qui *Sophoclem* primum id invexiſſe putant. conf. etiam *Euſtath.* ad Ιλ. ξ'. p. 976. ed. Rom. & ad Od. μ'. p. 479, 39. ed. Baſ.

(9) *Euſtathius* ad Ιλ. ω'. p. 1484, 48. ed. Baſ.

 In

ἱστορίαν, ἐν τῷ περὶ πελειάδων, (10) περὶ ἀετοῦ, ὡς ἐτρέφετο μὲν Ζεὺς ἐνὶ Κρήτῃ, νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας ἀετὸς, αἰὲν ἀφύσσων γαμφηλῆς, φορέεσκε Διῒ μητιόεντι· τὸ, ἤγουν, διὸ καὶ νικήσας Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς, ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν· ἀστροτεθέντα δηλαδή· ὡς δ' ἄυτως φησὶ, τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμὴν αἱ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσιν· ὃ δὴ καὶ Ἡσιόδῳ δοκεῖ. Ὅρα δὲ ἐν τῷ, ὡς δ' ἄυτως πελειάσιν ὤπασε τιμὴν, ὅτι Ὁμήρῳ συμφωνεῖν ἡ Μοιρὼ ἐθέλει· ὡς γὰρ κατ' αὐτὴν ὁ ἀετὸς, ὅυτω καθ' Ὅμηρον αἱ Πελειάδες, ἀμβροσίαν φέρουσι τῷ Διΐ.

XII. *

Δῆλον (1) τὸ τῶν Πελειάδων ἤτοι Πλειάδων ἀξίωμα καὶ παρὰ τῇ Βυζαντίᾳ Μοιροῖ ἐν τῷ· Ζεὺς τρήρωσι κ.τ.λ. (vid. num. II. v. 9 ſq.)

XIII. *

Ἡσίοδον (2) ἀκούων δὲ ἰσόχρονον Ὁμήρου,
Ἢ τὸν φωκέα Ὅμηρον τοῦ Εὔφρονός μοι νόει,
Εἴτε καὶ τὸν Βυζάντιον υἱὸν τοῦ Ἀνδρομάχου,
Τοῦ Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς τῶν ποιητῶν τὸν παῖδα.

XIV. *

Μύρων (3) Βυζάντιος ποιήσας ἔπη καὶ ἐλεγεῖα, Ἑρμῇ βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα, καὶ ἐπὶ τούτῳ λύραν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν.

(10) In *Euſtathii* ed. Baſil. mendoſe legitur; *διαλίατων*, unde *Menagius* in Hiſtoria Mulierum Philoſoph. ſect. 20. conjicit, *Myronem* ſcripſiſſe librum de Dialectis. Mihi autem ex verbis *Athenæi* (num. II. & IV.) fit veriſimile, apud Euſtathium pro *διαλέκτων* legendum eſſe *πελειάδων*.

(1) *Euſtathius* ad Od. μ'. pag. 475, 13.

(2) *Joh. Tzetzes* Hiſtor. Chil. XII. v. 211

(3) *Pauſanias* in Bœoticis lib. IX. cap. 5. p. 721.

Loci hujus Pauſaniæ tribus verbis facienda eſt men-

MYPTI-

argumento de Pleiadibus, de aquila, Jovem in Creta educatum eſſe, & aquilam ingentem ſemper ex petra roſtro haurientem nectar, apportaſſe Jovi prudenti; propterea quoque Jovem late ſonantem, victo Saturno, illam immortalitate donatam in cœlo habitare voluiſſe, nimirum inter aſtra relatam. Eundem autem, ut ibidem loci ait, honorem pavidis Pleiadibus tribuit, quæ nunc æſtatis & hyemis ſunt nunciæ, quod etiam Heſiodo placet. Vides in verbis: *eundem honorem Pleiadibus tribuit*; Myronem cum Homero conſentire voluiſſe; uti enim ſecundum illam aquila, ita ſecundum Homerum Pleiades ambroſiam Jovi apportant.

XII. *

Declaratur etiam Peleiadum ſive Pleiadum honor apud Myronem Byzantiam in verſibus: Jupiter pavidis, &c.

XIII. *

Heſiodum vero audiens coætaneum Homero,
Vel Phocenſem Homerum Euphronis mihi intellige,
Sive & Byzantium filium Andromachi,
Andromachi atque Myronis Poëtarum filium.

XIV. *

Myron Byzantius, heroici carminis & elegorum ſcriptor, Amphionem tradit primum omnium Mercurio aram dedicaſſe, & idcirco lyram ab eo accepiſſe.

tio, quo Myron Byzantius heroici carminis & elegorum ſcriptor memoratur, quem ita accepit, ac ſi *Myro Byzantia* inveniſſet *Tiraquellus* (in XI. legem Connub. in catalogo fœminarum erudit. T. II. Opp. p. 150.) Et ſane facilis videtur mutatio apud *Pauſaniam* verborum: Μυρὼ δὲ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη, in iſta: Μύρων δὲ Βυζάντιος ποιήσας ἔπη. *Myronis* quidem nomen in viris non ignotum; fuitque illud celebris Prienenſis ſtatuarii. At cum nuſpiam alibi Byzantius ille Poëta occurrat, tantaque ſit nominis & patriæ cum Poëtria noſtra convenientia, omnino *Myronem* illum ex entium claſſe relegamus, Poëtriam noſtram ei apud Pauſaniam ſubſtituentes. *Olearius* in diſſ. de Poëtriis p. 41.

ΜΥΡΤΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΑΝΘΗΔΟΝΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Τίς (1) Ἔυνοστος (2) ἥρως ἐν Ταναγρᾳ; καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ ἄλσος αὐτοῦ γυναιξὶν ἀνέμβατόν ἐστιν; Ἐλιέως τοῦ Κηφισσοῦ (3) καὶ Σκιάδος Ἔυνοστος ἦν ὑιὸς, ᾧ φασιν ὑπὸ νύμφης Ἐυνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα· καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος, οὐχ ἧττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός· ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὄχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν ὄυσαν· ἐπεὶ δὲ πειρῶσαν ὁ Ἔυνοστος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν ἐις τοὺς ἀδελφοὺς, κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ᾽ ἐκείνου, καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ὄχεμον (4) καὶ Λέοντα καὶ Βουκόλον, ἀποκτεῖναι Ἔυνοστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγενημένον· ἐκεῖνοι μὲν ὄυν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἐλιεὺς ἐκείνους ἔδησεν· ἡ δὲ Ὄχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ᾽ οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφοὺς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἐλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῷ· Κολώνου δὲ δικάσαντος, ὁι μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὄχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὴν, ὡς Μυρτὶς ἡ Ἀνθηδονία ποιήτρια μελῶν ἱστόρηκε.

Κορίννα

(1) *Plutarchus* in Quæſtion. Græcis T. II. p. 300. D.

(2) De *Eunoſto*, Deo vel Dea quadam molarum præſide *Euſtathius* ad Odyſſ. ύ. p. 724, 49. λέγει νόστον ὁ Ῥήτωρ ἐνταῦθα (*Athenæus* XIV. p. 618. D.) ὀυ τὸν ὁμηρικὸν καὶ συνήθη, ἀλλά τινα δαίμονα ἐπιμύλιον, ἔφορον τῶν ἀλετῶν, ὃς καὶ Ἔυνοστος ἐλέγετο. & ad Odyſſ. ά. p. 9, 44. ὅθεν καὶ Ἔυνοστος, φαῦλον, φασὶν, ἀγαλμάτιον παρὰ τοῖς μύλωσιν·

ἢ

M Y R T I D I S
A N T H E D O N I A E
C A R M I N A.

I.

Quis eſt Eunoſtus heros Tanagræ, & cur lucum ejus intrare mulieribus nefas eſt? Elieus Cephiſi & Sciadis F. pater Eunoſti fuit, cui nomen impoſitum ab Eunoſta nympha, quæ eum enutriverat, aiunt. Hic Eunoſtus ut honeſtus & juſtus, ita pudicus etiam fuit atque auſterus. Ejus amore captam ferunt Ochnam unam de Coloni filiabus, conſobrinam ſuam, à qua ſolicitatus ad concubitum, averſatus mulierem & convicio inſectatus, ad fratres ejus abiit, querelam de ipſa propoſiturus. Sed Ochna Eunoſtum occupavit apud fratres accuſare, vique ſe ab eo compreſſam mentiri: obtinuitque, ut Ochemus & Leon & Bucolus adoleſcentem per inſidias exceptum interficerent. Percuſſores filii Elieus in vincula conjecit. Ochna autem pœnitentia facti animique perturbationibus compulſa, ſimul ut ſe moleſtia ob amorem concepta exoneraret, ſimul fratrum miſeratione ducta, rem ut erat Elieo vera narratione, iſque porro Colono expoſuit. Colono judice ſententiam ferente, fratres Ochnæ ſolum vertere; Ochna præcipitem ſe dedit: ſic refert *Myrtis* Anthedonia Poëtria.

Co-

ἢ ὡς ἐν ἑτέρῳ ῥητορικῷ λεξικῷ κεῖται, Ἔυνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. Ultima hæc verba tranſcripſit *Autor Etymologici* in Ἔυνοστος. vide etiam *Euſtathius* ad Ιλ. β'. p. 162, 21. & ad Ιλ. ψ'. p. 1457, 19. & *Suidas* in νοστός.

(3) *Petavii* codex: Κηρισοῦ.

(4) *Petavii* Codex: Ἔχεμον.

II.

Κορίννα, (1) Ἀχελοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία, ἢ Ταναγράια, μαθήτρια Μύρτιδος.

III.

Πίνδαρος, (2) Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱὸς, κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ προσγενὴς (3) Πινδάρου. (4) Τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν· (5) Μαθητὴς δὲ Μύρτιδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατέιαν ὢν ἐτῶν μ΄.

IV.

Μυρτίδα (6) ἐχαλκούργησε Βοΐσκος. (7)

(1) *Suidas* in Κόριννα.

(2) *Suidas* in Πίνδαρος.

(3) Forte, συγγενής. *Kuſterus.*

(4) Addendum puto: τοῦ ἑτέρου vel τοῦ διασήμου. *Kuſterus.*

(5) *Pearſonius* ad hunc locum ſequentia notaverat: Forte, καὶ Μυρτίδος γυναικός· μαθητὴς δὲ Λάσου, ἢ Σιμωνίδου. Cogitet lector. *Kuſterus.*

(6) *Tatianus* in Orat. ad Græcos ſegm. 52. p. 113. ed. Worth.

(7) Forte legendum Βοηθός. Nam Boëthum ſculptorem à Mentore proximum in admiratione fuiſſe ſcribit *Plinius* lib. XXXIII. c. 12. & ejuſdem opus apud Lindiam Minervam in Rhodo exſtare. Recen-
ſet

KO-

II.

Corinna, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, diſcipula Myrtidis.

III.

Pindarus, Thebanus, Scopelini filius vel Daïphanti; quod etiam veriſimilius. Nam Scopelini filius eſt obſcurior & Pindari alterius cognatus. Quidam etiam ipſum Pagonidæ filium fuiſſe tradiderunt. Diſcipulus vero fuit *Myrtidis* mulieris. Natus eſt Olympiade **LXV.** ita ut Xerxe in Graeciam trajiciente annorum eſſet **XL.**

IV.

Myrtidis ſtatuam aeream fabricavit *Boiſcus.*

ſet etiam alios argenti ſculptores ibidem. Et lib. XXXIV. c. 8. (quo nobilitates ex ære operum & artificum enumerat) *Boëthi*, inquit, *quanquam argento melioris, infans eximie anſerem ſtrangulat.* Ibidem meminit Naucidis, Silanionis, Euthycratis & Cephiſodoti (à quo diverſi ſunt Cephiſodoti duo ſtatuarii ibidem commemorati) ſtatuariorum. *Lyſippus etiam*, inquit, *nobilitatur temulenta tibicina & canibus & venatione*; de quo plura iu Onomaſtico & loco jam citato *Plinii:* frater ejus fuit Lyſiſtratus & ipſe ſtatuarius. Item lib. XXXVI. c. 5. ubi nobilitates operum & artificum in marmore deſcribit; *in magna*, inquit, *admiratione eſt & Hercules Meneſtrati:* & paulo inferius: *In hortis Servilianis reperio laudatos Dactylidis Pythias, Amphiſtrati Calliſthenem hiſtoriarum ſcriptorem. Niceratus*, inquit lib. XXXIV. c. 8 *Æſculapium fecit & Hygiam, qui ſunt in Concordiæ templo Romæ.* Geſner.

Laudatur Myrtis ab *Antipatro Theſſalo* in *Sapphonis* fragm. num. CXXXVIII.

Digitized by Google

ΚΟΡΙΝΝΗΣ
ΤΗΣ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Ἦ (1) διανεκῶς (2) εὕδεις, (3) οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα (4) *

II.

Καλὰ (5) γέρεια (6) εἰσομένα (7)
Ταναγρίδεσσι (8) λευκοπέπλοις. (9)

Μέγα

(1) *Hephæſtion.* in Enchiridio p. 9, 8. ἔςι μέν τοι καὶ ἐν ἔπει ὡς παρὰ Κορίννῃ ἐν τῷ πέμπτῳ· Ἦ διανεκῶς κ. τ. λ. *Urſinus.* *

(2) Quid eſt διανεκῶς? an *continuo*, ut διανεκῶς dorice ſcriptum fuerit pro διηνεκῶς? ſic græcum habemus, & ſententia ſtare poteſt, ſed verſus peſſime temeratur, & Hephæſtioni publice illuditur: nam διανεκῶς doricum haud dubie ſecundam producit; duas autem breves voluit Hephæſtion, & nos cum Hephæſtione requirimus: quare id verum eſſe non poteſt; aliud latet; quod uno verbo tibi aperiam: Legendum eſt: Ἦ διανέχοισ' εὕδεις, οὐ μὰν &c. Sic nihil aptius: διανέχω plus eſt, quam ἀνέχω, intendit enim ἀνὰ: hoc participium apte jungitur cum εὕδεις, & ſenſus eſt, Corinnam nunc magis quiete obdormiſcere, quam antea ſolebat: *quæ placide dormire potes, non certe antea eras Corinna.* Patiens erat ſomni διανέχουσα εὗδε, elegans eſt participiorum uſus apud Græcos, ut ſciunt periti. Si à διανέχω dixiſſent illi διανεχῶς ut à συνέχω dicunt συνεχῶς, id lubens arripuiſſem, ut ſic mutatio fieret minor; ſed exemplis plane deſtituor; quare vicinum ſumſi, ne Scholaſticos in me concitem ipſe. Pro ἦσθα in aliis membranis erat εἶσθα, quod corvis cedat, per me licet. *Pauw.*

Vir doctus, verſum corruptum eſſe ſentiens, eum emendare conatus eſt. Legit enim: Ἦ διανέχοισ' εὕδεις &c. Sed hæc emendatio ei prorſus infeliciter ceſſit. Primo enim Η hic non eſt ἣ, *quæ*, ut credidit; ſed ἦ, *ſane*; alias *Corinna*, dorica utens dialecto, ſcripſiſſet ἅ. Dein illud διανέχοισ' græcum non eſt, neque in græca lingua ſimile eſt compoſitum. Præterea Scholiaſtem non ita legiſſe inde patet, quod ſcribat: Τῆς δὲ δια ἀντὶ μιᾶς βραχείας παραλαμβανομένης· Alioqvin ſcripſiſſet: Τῆς δὲ διαν &c. Difficile eſt in tam abrupto verſiculo veram definire lectionem. Quod tamen mihi in mentem venit, dabo; Ἦ διακνῶς εὕδεις, &c. Fruſtra profecto dormis, &c. Ultimæ verſiculi partis ſenſus pendet à ſequentibus, quæ ætas nobis, ut multa alia invidit.

Hæc

CORINNAE TANAGRAEAE CARMINA.

I.

Certe continuo dormis, non ſane antea eras Corinna *

II.

Pulchra præmia collocatura

Mulieribus Tanagricis, quæ albis palliis indutæ ſunt.

Valde

Hæc vero conjectura, etſi veram eſſe minime præſtiterim, ſatisfacit Hephæſtionis poſtulatui. *Arnaud* Spec. Animadv. cap. 19. p. 110.

(3) Cod. Reg. ἴυδης.

(4) Cod. Reg. Καείννα, Pal. Κοῤῥίνα, mendoſè.

(5) Hoc quoque ex *Hephæſtione* pag. 60, 8. Liber MStus habet γίερια. *Urſinus.*

(6) Γέρεα & γέρεια pro γέρατα idiotiſmus eſt ſatis notus. *Pauw.*

Γέρατα & γέρα ſignificant præmia & ſummos ob virtutem honores. vide *Xenoph.* de Rep. Laced. in fine. *Ariſtotelem* Ethic. V. 6. *Diog. Laërt.* lib. I. ſegm. 53. & *Dionyſ. Halic.* Antiqq. Rom. II. p. 87, 6, & 16. Quo ſenſu hæc vox explicatur ab *Euſtathio* ad Ιλ. ά. p. 54, 30. & p. 68, 15. à *Baſilio M.* in Comment ad Eſ. cap. 10. T. I. Opp. p. 563 ſq. ed. Garn. cujus verba paululum immutata in *Thomæ Magiſtri* ἐκλογαῖς ὀνομάτων ἀττικῶν v. δόξα repetuntur. Jovi γέρα tribuunt *Lucianus* in Jove Tragœdo ſub. init. T. II. Opp. p. 129. & *Pauſanias* lib. V. in Eliac. cap. 4. p. 382.

(7) Ἐισομένα vel ἑισομένα potius, eſt ab ἕω, quod ſtatuo, *colloco*, ſignificat vulgo. *Pauw.*

An ἑισαμένα, *ſtatuens, collocans?* *Themiſtius* Orat. I. p. 8. D. ed. *Hard.* νεὼς μὲν αὐτῷ ὥσπερ θεῷ καὶ ἀγάλματα τὺς ἀνθρώπυς ἵσασθαι ξυνηνάγκασε. *Templa ſibi, tanquam Deo, & ſimulacra cogebat homines ſtatuere*; ἑισαμένα ſignificare poterit: *noſcens, excogitans.*

(8) *Tanagram* urbem Bœotiæ *Dicæarchus* in urbibus ad Euripum poſitis enarravit, ſed *Ptolemæus* & *Strabo* reducunt paulo à mari, quamvis ager ejus ad mare pertinuerit. Conf. de illa *Strabonem* IX. p. 400, 403, & 410. *Pauſan.* in Bœot. lib. IX. c. 20. *Stephanum Byz.* in Τανάγρα. *Xenophontem* Ἑλληνικ. V. 4. ſect. 49. *Thucydidem* lib. I. ſect. 108. & lib. III.

Digitized by Google

III.

Μέγα (1) δ' ἐμὴ (2) γέγαθε πόλις,
Λιγυροκωτίλης (3) ἐνοπῆς.

IV.

Δούρατος (4) ὥς τ' ἐφ' ἵππω κατὰ μὲν βριμούμενοι,
Πόλιν δ' ἐπράθομεν,
Προφανὴς (5) Γλυκοῦ δέ τις ἄδων
Πελέκεσι (6) δονεῖται.

Πομ-

III. ſect. 91. *Tzetzem* ad Lycophr. v. 326. *Livium* XXXV. cap. ult. & *Statium* Theb VII. v. 254. Ab *Homero* Ιλ. β'. v. 498. appellata eſt Γραῖα. De gallis Tanagræis ad certamina natis vid. *Pauſanias* in Bœot. IX. 22. p. 753. *Varro* de R. R. III. 9. *Plinius* X. 31. *Columella* IX. 2. & *Heſychius* in Κοιλόφρυξ.

(9) Reperitur hæc vox in *Conſtantini Manaſſis* Annalibus v. 33.

(1) *Hephæſtion* pag. 60, 10.

(2) Δὲ μὴ Edd. Hephæſt. An μὴ ſcriptum pro ἐ? *urbs vero non valde gaviſa fuit.* Vix puto, & aliud lætius mihi promitto: fallor, aut ſcribendum: Μέγα δ' ἐμὴ γέγαθε πόλις. *Valde autem urbs mea gaviſa eſt*, (ſic etiam legit *Urſinus*) *Corinna*, ut multi ſcribunt, ex Tanagra oriunda erat; hinc *urbs mea* de Tanagra accipi poteſt perbene; nos plura ea de re alias. *Pauw.*

(3) Hoc fortaſſe à verbis ſequentibus pependit, quæ nobis invidit Grammaticus: alias ſubaudiendum eſt ἕνεκα, ut ſic cauſa laetitiae adſit opportuna. Et hoc perquam probabile; ipſius *Corinnæ* vox ſuaviſſima urbem patriam laetitia exultare fecerat palam. Sententia eſt aperta & facilis; ſic autem ad Victoriam *Corinnæ* haec ipſa pertinent. Quo poſito erunt, qui ſcripturi ſunt: μέγα δ' ἐμῆς γέγαθε πόλις λιγυροκωτίλης ἐνοπῆς. Sed id neceſſe non eſt; nam in integro poematio de perſona conſtabat ſatis abſque eo. *Multum urbs mea gaviſa eſt propter vocem argutam & canoram, quam mihi dederunt Muſæ.* Haec aut ſimilia dicere potuerunt graeca, ut alia omittam plura. Ne ſimus igitur incauti aut male morati in his. Γέγαθε alium idiotiſmum ſervat, quam ἐμὴ & alia hic adſcripta; ſed id non morabitur quemquam, & omnes expedire poterunt ſtatim. *Pauw.*

Λιγυροκωτίλης dictum βοιωτικῇ πεφρίκη τῶ ὀ. *Urſinus.*

Λιγυρὴ dicitur μάστιξ ab *Homero* Ιλ. λ'. v. 532 πνοιὴ ab *eodem* Ιλ. ἑ. v. 526. Ιλ. ν'. 590, & Ιλ. ψ'. v. 215. & ab *Ariſtæneto* I. ep. 3. p. 16. φόρμιγξ ab *Homero* Od. Θ. v. 257. ὄρνις ab *eodem* Ιλ. ξ'. v 290. ἀοιδὴ ab *eodem* Od. μ'. v. 44. & v. 183. & ab *Heſiodo* Ἔργ v 583. μολπὴ ab *Homero* hymn. XVII. in Pana. λιγυρὸν μέλος ab *Achille Tatio* lib. VIII. p. 481.

Κωτίλος eſt epitheton avium garrularum in *Ariſtotelis* Hiſtoria Anim. lib. I. cap. I. *Plutarchi* lib. adverſus Colotem T. II. Opp. p. 1125. C. & *Baſilii* M. Homil. VIII. in Hexaemeron T. I. Opp. p. 73. C. ed. Garn. Hirundinis, in *Anacreontis* Od. XII. v. 2. in Scholiis *Procli* ad *Heſiodi* Ἔργ. v. 374. in Scholiis *Theocriti* Idyll. XV. v. 87. & in Etymologico M. in κωτίλλων. Ἀνάνυτα κωτίλλειν tribuitur mulieribus à *Theocrito* Idyll. XV. v. 87. αἱμύλα κωτίλλειν iiſdem ab *Heſiodo* Ἔργ. v. 374. & à *Nonno* Dionyſ. XXXI. v. 72. adulatoribus à *Theophane Ceram.* homil. 45. p. 314. viris diſertis à *Manethone* Apotel. lib.

III.

Valde autem mea urbs gaviſa eſt,
Propter ſuavem & blandam vocem.

IV.

Tanquam in equo ligneo excandeſcentes,
Evertimus autem urbem,
Sed amicus quidam Glyci palam canens
Bipennibus agitatur.

Pompile

lib. II. v. 330. ἡδέα κωτίλλειν convivis à *Phocylide* apud *Athen* X. p. 428. B *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν p. 63. Κωτίλλω, τὸ ὑβρίζω καὶ φλυαρῶ· ἐξ οὗ κώτιλλος, ὁ φλύαρος. *Etymologicum M.* in κωτίλλων· πανούργως κολακεύων καὶ λέγων, ἀπό τινος ὄρνεω χελιδὼν καλουμένου· ἀπ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες, κωτίλοι λέγονται.

(4) *Hephæſtion* p. 60, 14.

Hæc obſcura ſunt & difficilia; an forte legendum: Δούρατος ὥς' ἐφ' ἵπποι κατὰ μὲν βειμέμενοι? ordo verborum ſit: ὡς' ἵπποι ἐπὶ δούρατος μὲν καταβειμέμενοι· quæ verti poſſunt; *ut equi quidem in haſtam cum fremitu irruentes;* ἐπὶ cum caſu patrio ſæpe motum indicat; hunc autem exprimit βειμέμενοι & καταβειμέμενοι recte acceptum; de equis generoſis res eſt perquam nota; hiſce aſſimilat *Corinna* iſtos urbis everſores. Πόλιν δ' ἐπεράθομεν cum ſuperioribus arcte cohærent, & copulari debent una; verbum autem præter alia abeſt, cui ἐπεράθομεν faciem obvertebat, id certum ac perſpicuum. Ipſe verſus primus prolixior eſt, ut vides, & hunc alterum cum duobus ſequentibus magnitudine ſua ſuperat longe: ſi in duos verſiculos divideretur, uterque ſibi ſatis ſimilis eſſet:

Δούρατος ὥς' ἐφ' ἵπποι
Κατὰ μὲν βειμέμενοι·

nec ita à ceteris diſcreparent, ſed hoc incertum eſt, & definire nolo. Editores primam in βειμέμενοι corripiunt, perperam certe, nam eſt producenda abſque dubio. Quare ſi verſiculus ſecundus ab iſta voce inciperet, ionicus à minore ibi adhibitus fuiſſet pro antiſpaſto, ſicuti in primo adhibetur pro antiſpaſto choriambus. Sed alii videant, ut nos etiam diligentius faciemus aliquando. *Pauw.*

Mihi certe fit veroſimile, Poëtriam alludere ad equum Durium vel Durateum ex hiſtoria Trojana notiſſimum, de quo conſulere licet *Palæphatum* cap. 17. *Homerum* Odyſſ. Θ. v. 493. & v. 512. *Ariſtophanem* in Avib. v. 1128. *Euripidem* Troad. v. 10 ſqq. *Athenæum* lib. XIII. p. 610. *Anthologiam* II. 23. epigr. I. *Dionem Chryſoſt.* orat. XI. p. 160. C. *Pauſaniam* in Atticis l. 23. p. 55. & in Lacon. III. 13. p. 239. *Clementem Alex.* Strom II. 20. p. 488. *Agatharchidem* de mari rubro Tom. I. Geogr. Min. *Hudſoni* p. 9. *Cointum Smyrn.* lib. XII. v. 37. *Apoſtolium* Proverb. cent. XVI. n. 41. *Cedrenum* p. 108, 30. ed. Baſil. *Heſychium* in Βασιλαχίδα. *Lucretium* I. v. 477. *Senecam* in Agamemn. v. 626. *Servium* ad Æn. II. v. 150. & *Hyginum* fab. 108.

(5) An Πειρατὴς nomen proprium eſt, ut Γλυκῦ, & vertendum hoc: *Prophanes vero aliquis Glyci cantans?* Hoc verum forte; niſi potius Γλυκῷ legendum eſt, ut πειρατὴς ſit vox communis, & verba ſignificent: *aliquis vero publice cantans Glyco* & in honorem Glyci; res eſt incerta, alii videant. Mihi fere diſplicet πελέκεσι δονεῖται, de uno tali. Viſne ſuſpicionem? dicam, quamvis levior ſit ipſa aura; ſors *Corinna* dederat: Πειρατὴς γλυκὺς ἦ τὶς ἀγκὼν πελέκεσι

V.

Πομπίλε (1) ναύτησιν πέμπων πλόον ̓ευπλοον (2) ἰχθὺς,
Πομπεύσης (3) πρύμναθεν ἐμὰν ἀδῆαν ἑταῖραν.

VI.

Ἐι μὴ (4) ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐςὶν εὑρεῖν.

VII.

Ταναγραῖοι (5) οἰκιςὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι, Χαιρησίλεω παῖδα, τοῦ Ἰασίου, τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ'' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσσης (6) ἐιναι τοῦ Ποσειδῶνος. Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν θυγατέρα Αἰόλου. Κορίννῃ δέ ἐςιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα ἐιναι.

VIII.

Ἡ δὲ (7) Κόριννα καὶ διδαχθῆναί φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐλεῖν.

IX.

Θέσπεια, (8) πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος· (9) Θέσπειαν Γραίαν τε---- Θεσπιάδου κλίσμα, (10) τοῦ Τεύθραντος, τοῦ Πανδίονος· Γράφεται καὶ διὰ τοῦ ῑ, καὶ ἐκτείνεται καὶ συςέλλεται παρὰ Κορίννῃ.

Ὠγύ-

λίκεσι ϑωεῖται. Locus infamis propter luxuriam dicitur γλυκὺς ἀγκὼν, vid. *Athen.* XII. cap. 3. Talis voluptatum cloaca fuerat urbs illa, quam hic everſam legimus, & quidem περιφανὴς, id eſt, publice & in omnium oculis. Fateor hæc ſuſpicio mihi lenocinatur, quia ſic ſententia optima eſt, & locus omni ſcrupulo caret. Nomen Γλυκὸς ignotum mihi iſta forma: quam facile id enaſci potuit ex γλυκὺς? quid autem ϑώων? nonne ſimile eſt τῷ ἀγκὼν, ſi ductus literarum implicitos conſideres? Certe facillima eſt utriuſque vocis depravatio, & ſi conjectura noſtra non ſit vera, ſaltem ſimilis eſt vero: id ego blanditiis ejus pellectus affirmare non erubeſco. *Pauw.*

(6) Legerim omnino addito ν πελίκεσιν, metrum alias laborat. Hac ratione etiam legit hunc verſiculum Scholiaſtes, licet apud eum corrupte exſtet πελίκεσσι. Ita vero eum legiſſe inde conſtat, quod ſcribat, ἀνδριὰς ἔχων λελυμένην τὴν μίαν μακρὰν. *Arnaud* Spec. Animadvv. cap. 27. p. 152.

(1) *Athenæus* lib. VII. p. 283. D. Κόριννα τὸ, ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτιον Πομπίλε κ. τ. λ. Πομπίλος nomen accepit παρὰ τῆς πομπῆς à deductione vel transvectione. Pompilum enim hominem fuiſſe aiunt, πορθμέα, *portitorem*, ut *Ælianus* tradit, vel ut *Athenæo* placet, θαλασσουργὸν *piſcatorem*, qui ab Apolline, quod Ocyrhoen nympham transjeciſſet, in nominis ſui piſcem immutatus ſit. *Oppianus* putat eum ſic dictum eſſe, quod navigantes in alto mari ad continentem uſque comitetur. Vocatur etiam πομφύλος & ἱερὸς ἰχθὺς, atque à *Plinio* inter thunnos refertur. Conf. de illo *Ælianum* de Anim. II. 15. & XV. 23. *Athenæum* lib. VII. p. 282 ſq. *Oppianum* Halieut. I. v. 186. ſqq. *Nonnum* Dionyſ. VI. v. 295. & XXXIX. v. 332.

Digitized by Google

V.

Pompile piſcis, qui nautis felicem curſum immittis,
Deducas à puppe meam ſuavem amicam.

VI.

Niſi forte Caria Phœnice vocata eſt, ut apud Corinnam & Bacchylidem legimus.

VII.

Tanagræi urbis ſuæ primordia Pœmandro Chæreſilai filio, Iaſii nepoti, Eleutheris pronepoti, accepta referunt; & Eleutherem quidem ex Apolline & Æthuſa Neptuni filia genitum dicunt; Poemandrum ipſum in matrimonio habuiſſe Tanagram Æoli filiam. Corinna autem verſibus mandavit, Æſopi illam fuiſſe.

VIII.

Corinna è Minerva didiciſſe tibiis canere Apollinem ait.

IX.

Theſpia urbs Bœotiæ, de qua *Homerus:* Theſpiam Græamque---- A Theſpiade condita, qui fuit filius Teuthrantis, nepos Pandionis. Scribitur quoque per iota, & producitur & corripitur apud *Corinnen.*

Thebæ

332. *Plinium* Hiſt. nat. IX. 20. & *Ovidium* Halieut. v. 101.

(2) Proſperæ navigationis index ac comes es. *Dalechamp.*

*Ευπλοια memoratur in *Plutarchi* libro: Stoicos quam Poëtas abſurdiora dicere. T. II. Opp. p. 1057. E: ἐυπλοΐη in *Anthologiæ* lib. III. cap. 22. epigr. 38. ἐυπλοεῖν in *Luciani* dial. Charontis & Merc. T. I. Opp. p. 282. & in Cataplo ib. p. 436. *Achilles Tatius* lib. II. p. 133. ἦν πολλή τις ἐυχή. θεὺς σωτῆρας καλῦντες, ἐυφημῦντες αἴσιον τὸν πλῦν γενέσθαι.

(3) *Athenæi* Edd. πομπεύσας, *qui deduxiſti.*

(4) *Athenæus* lib. IV. p. 174. F.

(5) *Pauſanias* lib. IX. in Bœoticis cap. 20. p. 748.

(6) Quidam malunt 'Αιθέσης, forma participii. Poteſt tamen & altera ſcriptio defendi, ut ab αἴθω ſic derivetur 'Αιθῦσσα, quemadmodum Σκοτῦσσα à σκότος, contracto όεσσα in ῦσσα per craſin. *Sylburg.*

(7) *Plutarchus* de Muſica, Tom. II. Opp. p. 1136. B.

(8) *Stephanus Byzantinus* in Θέσπεια.

(9) Hemiſtychium illud invenitur Ιλ. β'. v. 498. ad quem locum *Euſtathius:* ἡ δὲ Θέσπεια ἡ πρὸς τῷ Ἑλικῶνι ἔκειτο νοτιωτέρα αὐτῦ. *Theſpia autem ad Heliconem ſita erat auſtralior ipſo.* Id videtur *Euſtathius* ex *Pauſania* tranſcripſiſſe. Sic enim ille lib. IX. (cap. 26. p. 761.) Θέσπεια ὑπὸ τὸ ὄρος τὸν Ἑλικῶνα ὤκισαι. *Theſpia infra montem Heliconem condita fuit.* Ex hac urbe fuiſſe Glyceram meretricem,

Digitized by Google

X.

Ὠγύγιαι (1) Θῆβαι ἀπὸ Ὠγυγίου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν. Κόριννα δὲ τὸν Ὤγυγον (2) Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

XI.

Ἀγοράζειν, (3) ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν· (4) ἀττικῶς· ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικίζει· (5) ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

XII.

Κορίννης (6) ἣ μόνη δὴ ἐν Τανάγρᾳ ᾄσματα ἐποίησε, ταύτης ἐστὶ μὲν μνῆμα ἐν περιφανεῖ τῆς πόλεως· ἔστι δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ γραφὴ, ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν ἡ Κόριννα ἀναδουμένη τῆς νίκης εἵνεκα, ἣ Πίνδαρον ᾄσματι ἐνίκησεν ἐν Θήβαις· Φαίνεταί δέ μοι νικῆσαι τῆς διαλέκτου τε εἵνεκα, ὅτι ᾖδεν οὐ τῇ φωνῇ τῇ Δωρίδι, ὥσπερ ὁ Πίνδαρος, ἀλλὰ, ὁποῖα συνήσειν ἔμελλον Αἰολεῖς· καὶ (7) ὅτι ἦν γυναικῶν τότε ἤδη (8) καλλίστη τὸ εἶδος, εἴ τις ἔτι εἰκόνι δεῖ τεκμαίρεσθαι.

Ἡ

cem, quam alii *Glycerium* alii *Phrynen* vocant, refe. runt ſcriptores, ac inter eos *Strabo* lib. IX. p. 410. quæ in hac urbe dedicavit Cupidinem illum decantatum, à Praxitele ſculptum, ac ſibi dono datum, cujus videndi cauſa initio proficiſcebantur Theſpias; cum ibi nihil aliud eſſet ſpectatu dignum, ut inquit *Strabo* libro cit. quod etiam teſtatur *Cicero* Accuſ. in C. Verrem lib. IV. de Signis orat. IX. *Idem opinor artifex ejuſdem modi Cupidinem fecit illum, qui eſt Theſpiis, propter quem Theſpiæ viſuntur. Nam alia viſendi cauſa nulla eſt.* Quem Cupidinem à Cajo Rom. Imperatore è ſede ſua amotum Theſpienſibus remiſiſſe Claudium, ac Neronem iterum Romam reportaſſe, ubi igne conſumtum fuiſſe prodidit *Pauſanias* in Bœoticis. Fuit autem Phryne Theſpienſis adeo dives, ut inquit Herodicus apud *Athenæum* lib. XIII. p. 591 ut Thebarum mœnia ſe ſtructuram polliceretur, ſi adſcriberetur: Alexandrum diruiſſe, Phrynem vero meretricem refeciſſe; pro qua cum Hyperides orator orationem feciſſet, & jam manifeſtum eſſet calculis judicum, utpote capitalis criminis ream, condemnandam eſſe, eam in apertum produxit, diciſſis tuniculis pectoreque nudato; ac poſtrema orationis parte illius conſpecta pulchritudine, ita peroravit, ut tanquam miniſtram ſacerdotemque Veneris judices religione capti & miſericordia commoti liberam eam dimiſerint; plebiſcito deinde ſancitum eſt, ne qui cauſas reorum dicerent, commiſerationem excitarent, ac ne quis reus coram judicibus ſententiam pronunciaturis ſiſteretur, ut refert *Athenæus* l. c. *Pinedo.*

(10) Theſpiam Boeotiæ urbem à Theſpiade conditam fuiſſe inquit *Stephanus*, ſed ſine auctore. *Pauſanias* vero lib. IX. cap. 26. vel à Theſpia Aſopi filia vel à Theſpio Erechthei filio nomen ei inditum fuiſſe tradit. *Pinedo.*

(1) *Scholiaſtes Apollonii Rhodii* Argonaut III. v. 1177.

(2) Ogyges ſ. Ogygus fuit filius Neptuni & Aliſtræ teſte *Tzetze* ad *Lycophronem* v. 1206. vel Termeræ, teſte *Stephano* in Ὠγυγία. Vixiſſe illum tempore Moſis tradunt *Juſtinus M.* in cohort. ad Græcos p. 7, 36. Opp. ed. Commel. *Julius Africanus* apud *Euſeb.* Chron. lib. I. & de Præpar. Evang. 10. p. 489.

X.

Thebæ Ogygiæ, ab Ogygio, qui in illa urbe regnavit. *Corinna* autem Ogygum Bœoti filium dixit. Ab hoc quoque dictæ ſunt Thebarum portæ Ogygiæ.

XI.

Ἀγοράζειν ſignificat in foro verſari, attice; unde quoque *Corinna* ad *Pindarum* atticiſſat; quoniam etiam ipſe (Pindarus) in primo Partheniorum uſus eſt illa locutione.

XII.

Corinnæ hujus, quæ ſola apud Tanagræos cantica fecit, in celebri urbis loco eſt monumentum: in gymnaſio ipſa picta eſt, tænia redimita: victoriæ illud inſigne, quod Thebis carmine Pindarum vicerit. Viciſſe eam arbitror linguæ cauſa; neque enim Dorica, uti *Pindarus*, cecinit, ſed ea, quam eſſent facile Æolenſes percepturi. Quod autem ea fuerit ſui temporis fœminarum formoſiſſima, non eſt difficile ex ipſius imagine conjicere.

Corinna

p. 489. B. Ex Athenienſium regibus primus omnium fuiſſe fertur v. *Euſeb.* Chron. lib. I. p. 27, 26. Ab illo Ægyptus, Bœotia, Lycia & Attica dicta eſt Ogygia v. *Stephanum Byz.* in Αἴγυπτος, Βοιωτία & Ὠγυγία, & *Strabonem* lib. IX. p. 407. conf. de illo *Pauſaniam* lib. IX. in Bœot. cap. 5. *Tzetzem* ad *Lycophr.* v. 1206. & Interpretes *Statii* ad Theb. I. v. 173. Ὠγύγιον paſſim pro veteri uſurpari antiquorum autorum locis probat Ill. *Spanhem.* in *Callimachi* hymnum in Jovem v. 14. quibus adde *Æſchylum* Sept. ad Theb. v. 327. *Phil. Judæum* de ſacrif. Abelis & Caini p. 143. B. Opp ed Francof. *Antholog.* III. 25. epigr. 58. & lib. V. epigr. 68. *Ælianum* de Animal. XVI. 5. *Heſychium*, *Suidam* & *Etymol. M.* in Ὤγυγος, atque *Euſtathium* ad Odyſſ. *δ* p. 23, 18. Ὠγύγια κακὰ ſignificant mala ingentia & gravia, v. *Suidam* & Adagiorum Scriptores. *Heliodorus* Æthiop. X. p. 493. hominem ſtaturæ ingentis ὠγύγιον ἄνθρωπον appellat. *Clericus* ad *Heſiodi* Theogon. v. 806. Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ ὠγύγιον explicat aquam amaram, quia apprime quadrat in exitialem effectum hujus aquæ potæ ex Phœnicia lingua, in qua [illegible] ſignificavit, ut apud Arabas, *amaram reddidit aquam.*

(3) *Scholiaſtes Ariſtophanis* ad Acharn. v. 720.

(4) Hic ſenſus verbi ἀγοράζειν retinetur apud *Xenoph.* de Rep. Lacedæm. pag. 684. A. ed. Wechel. & apud *Lucian.* in Toxar. T. II. Opp. p. 71.

(5) *Ariſtophanis* edd. ὅθεν καὶ ἡ Κόριννά ἐστι τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· Eſt locus corruptiſſimus, ad quem emendandum melioribus codicibus opus erit. *Kuſterus.*

(6) *Pauſanias* in Bœoticis lib. IX. cap. 22. pag. 753.

(7) Deinde etiam illi victoriam in eo certamine adjudicatam arbitror, *quoniam* omnibus *ejus temporis mulieribus formæ elegantia præſtitit, ſi qua ex imagine petenda eſt conjectura.* Sylburg.

(8) Leg. τῶν τότε ἤδη καλλίστη τὸ εἶδος, quia illa mulieres ſui temporis pulchritudine formæ ſuperabat. *Kuhn.*

Digitized by Google

XIII.

Ἡ Κόριννα (1) τὸν Πίνδαρον, ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν, ὡς ἄμουσον ὄντα καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε. Γλῶσσαι (2) δὲ καὶ καταχρήσεις καὶ μεταφράσεις καὶ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται. Σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν (3)
Ἢ τὸ πάνυ (4) σθένος Ἡρακλέους ἦνταν (5)

Δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη, τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ. Τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν.

XIV.

Πίνδαρος [6] ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις, ἀμαθέσι περιπεσὼν ἀκροαταῖς, ἡττήθη Κορίννης [7] πεντάκις. Ἐλέγχων δὲ τὴν ἀμουσίαν αὐτῶν ὁ Πίνδαρος, σῦν ἐκάλει [8] τὴν Κόρινναν.

Κό-

(1) *Plutarchus* de gloria Athenienſium, T. II. Opp. p. 347. ſq.

(2) Apud *Urſinum* exſtat γλῶσσαν & in margine *Plutarchi* T. I. 619, 25. ed. gr. Stephan. inter libros *Voſſianos* Biblioth. Lugduno-Batavæ à Cl. Meziriaco ſcriptum eſt γλώσσας hoc ſenſu: *elocutiones autem, figuras, interpretationes, cantilenas & carminis modos ſuavitate rebus ſubminiſtrat.*

(3) *Lucianus:* Σπαρτῶν ἱερὸν γένος, qui omittit ἀνδρῶν. *Urſinus:* Σπαρτῶν γένος ἀνδρῶν.

(4) *Lucianus:* Ἢ τὸ πάντολμον. *Meziriacus:* ἢ τὸ τοῦ πάνυ.

(5) *Meziriacus:* Ἢ τὰν recte, ut liquet ex *Luciani* encomio Demoſthenis T. II. Opp. p. 693. ubi his Pindari verſibus duo alii adduntur:

Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

An Bacchi multum lætificantem honorem,
An nuptias Harmoniæ albas ulnas habentis canam?

[6] *Ælianus.* Var. Hiſtor. XIII. 25.

[7] Fuit hæc nobilis apud Tanagræos Poëtria. Porro de re ipſa *Pauſanias* in Bœot. (num. XII.) vide etiam *Plutarchum* de gloria Ath. (num. XIII.) *Scheffer.*

Tanagræ vixit & Poëticam exercuit, & ideo poſt mortem

XIII.

Corinna Pindarum juvenem adhuc & audacius eloquentia utentem monuit, eſſe eum artis muſicæ rudem, quod nullas fabulas ſcriptis insereret, quod Poëtæ eſſet officium: cum elocutio & figuræ ornatusque & cantilena ac carminis modus tantum eo afferantur, ut rebus propoſitis ſuavitatem concilient. Huic admonitioni *Pindarus* cum animum perattente advertiſſet, carmen ſcripſit, cujus eſt initium:

> *Iſmenumne, an aureis utentem fuſis Meliam,*
> *Aut Cadmum, aut Spartorum ſacrorum genus virorum,*
> *Aut Herculis omnia ſuperantis vim canam.*

Cumque id *Corinnæ* exhibuiſſet, ridens ea, manu, inquit, ferendum eſt, non toto ſacco. Vere enim congeſta omnis generis fabularum ſemina promiſcue in illam Odam *Pindarus* confudit.

XIV.

Pindarus Poëta Thebis certans, quum in imperitos incidiſſet auditores, ſuperatus eſt à *Corinna* quinquies. Redarguens vero ruditatem ipſorum *Pindarus*, ſuem vocavit *Corinnam*.

Corinna

mortem ſuam honorata eſt iſtic, teſte *Pauſania* in Bœot. (num. XII.) monumento & pictura. Ab ea non victus tantum eſt *Pindarus*, ſed & juvenis ipſe illius conſiliis in carminibus rectè pangendis eſt uſus. Vide *Plutarchum* in lib. Utrum Athenienſes bello an ſapientia clariores (num. XIII.) *Perizon.*

[8] *Pindarus*, ut eſt apud *Ælianum* lib. XIII. V. H. quinquies cum *Corinna* nobili Poëtria & apud cives gratioſa ſtultos Thebis nactus auditores, cauſa cecidit. Quorum arguens *Pindarus* inſcitiam *συνεκάλει τὴν Κόρινναν*, ſic enim legitur, nec ullo modo aut addi quidquam aut mutari lectio debet, ſententiaque eſt cum perſpicua tum elegans, & gravitate tanti viri digna. Συγκαλέω autem præter alias notiones ſignificat etiam appello & provoco. *Endoplorato*, (inquit Gloſſarium vetus) *συγκάλεσον*· & alibi: *Provocat: προσκαλεῖται, ἐπικαλεῖται.* Hæc verbi vis non animadverſa nonnullis cauſam præbuit corrumpendi locum, qui per vim furcillis ejecta voce naturali & cauſæ locique propria adulterinam abſurdamque ſubſtituentes pro Corinna *κορώνην* ſenſu ineleganti ruſtico & contumelioſo legunt. Alii Κόρινναν ſervantes anteponunt vocem ὗν, ſic legentes, *συνεκάλει ὗν Κόρινναν*, *appellabat ſuem Corinnam.* Sed non tam amens & præceps fuit *Pindarus*, ut juſtam vincibilemque (ut Terentiano verbo utor) cauſam ipſe non modo ſuæ facultatis conſcius, ſed etiam æquus æſtimator virtutis æmulæ adverſariæque ſuæ, deteriorem faceret intemperantia impotentis iracundiæ & contumelioſo convicio, nullum ullius feſtivi ſaltique leporis honeſtum & ingenuo doctoque viro dignum aculeum habente. *Mattius* III. 29. Opinionum in *Gaud. Roberti* T. IV. Miſcell. p. 517 ſq.

Loco *συνεκάλει* Ill. *Scaliger* ad locos controverſos

Digitized by Google

XV.

Κόριννα, [1] Ἀχελοδώρυ [2] καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος. ἐπωνόμαςο δὲ Μυῖα· Λυρική· ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. Ἔγραψε [3] βιβλία πέντε, καὶ Ἐπιγράμματα καὶ νόμυς λυρικούς· [4]

Κορίννα Θεσβία, Λυρική· οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασι. Ἔγραψε νόμυς λυρικούς.

Κορίννα νεωτέρα, Θηβαία, Λυρική, ἣ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.

Λυ-

Titii pag. 107. & ſeq. ed. Pariſ. legit: ὗν ἐκάλει, etiam *Livinejus*. Rev. Parens in ſchedis: σῦν ἐκάλει. Ego cum præſtantiſſimo *Iſ. Voſſio* cenſeo nihil mutandum. Συνεκάλει eſt quod gallice dicimus, *il en appella à Corinne*, i. e. ipſam Corinnam judicem conſtituit *Colomeſ.* ad *Urſini* poetr. p. 48.

Livinejus putat ὗν ἐκάλει legendum eſſe pro συνεκάλει, & conſentit *Schottus* lib. III. obſervv. Hiſt. cap. 34. Aliter *Rob. Titius*. Verba ejus ſunt ex lib. 5. Loc. Contr. cap. 17. *Quid tandem eſt, quod dicitur*, ὁ Πίνδαρος συνεκάλει τὴν Κόρινναν· *ego puto pro* Κόρινναν *legendum eſſe* κορώνην, *vel ſaltem hanc vocem poſt illam in verborum contextu collocari debere hoc ſenſu: tantum abeſt, ut Corinnam in carminum conficiendorum artificio me ſuperet, cavendique artem melius me teneat, ut ſi mecum conferatur, perinde ſit, ac ſi quis cornicem cum cygno contendat. Notum eſt autem proverbium: cornix cum cygno.* At *Pet. Faber* lib. III. Agon. cap. 26. retinet ſcripturam veterem, & ait ſic intelligendam: cum judicum ſeu auditorum imperitiam & ruditatem eſſet reprehenſurus *Pindarus*, in conſpectu *Corinnæ* victricis hoc feciſſe, cui nimirum ejus rei gratia condixiſſet: quod ait idcirco ab Æliano fortean annotatum, ut non vulgarem *Pindari* de ſuis ipſius meritis exiſtimationem, conſcientiam imo & confidentiam, qui coram victrice judicum ignorantiam ipſis exprobrabat, oſtenderet. *Scheffer**us*.

Dividatur male juncta vox συνεκάλει, legaturque σῦν ἐκάλει & res erit in vado. Exprobratur enim judicibus craſſa ignorantia, dum Corinnam σῦν Βοιωτίαν *ſuem Bœoticam*, i. e. *rudem & infectam* Pindaricæ Minervæ prætulerunt. Alluſum eſt ſimul ad ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ὗν, *antiquum convitium, Bœoticam ſuem*, ut ipſe *Pindarus* inquit in Olymp. Od. 6. ὃ ὅτε σύας Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον, ὁ Πίνδαρός φησι, καὶ πάλιν ὁ αὐτός· εἰ φύγομεν Βοιωτίαν ὗν, ἀξιῶν ὅλου σχεδὸν ἔθνους τὸν ἐπ' ἀμαθίᾳ λόγον ἀπολύεσθαι διὰ τὴν ἑαυτῦ μυσικήν. *Erat, cum ſues Bœoticam nationem dicerent, Pindarus inquit, & iterum idem ille: ut fugiamus ſuem Bœoticam: totam fere gentem ſua arte muſica liberare volens ignorantiæ vitio.* *Galenus* in *Protreptico ad artes*, aut quiſquis illius libelli auctor; adde συνοίαν idem eſſe quod ἀμαθίαν, συνεῖν, ἀμαθῶς ἀναςρέφεσθαι, *imperite ſe gerere*. Sunt quidem, qui defendunt τὸ συνεκάλει. vide poſt *Mattium* cimelia *Colomeſii* p. 25. ſed nondum probarunt συνεκαλεῖν Græcis ſignificare, *judicem conſtituere*, ὅπερ ἔδει δεῖξαι· Cæterum Corinnæ hujus fragmentum ex MS. libello *Apollonii Alexandrini* producitur, ubi illa ita βοιωτιάζει: Μέμφομαι ἰώνγα τὰν λιγυρὰν Μυρτίδα, ὅτι βάνα (*Heſychius* legit βάννα) φῦσα ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν. *Increpo ego tinnulam Myrtida, quod mulier nata in certamen cum Pindaro deſcendit. Quibus aut ſuis ipſa cruribus aſciam allidit Corinna, aut victoriam ab imperitis judicibus volenti obtruſam neceſſe eſt.* Kuhnius.

Defendunt lectionem συνεκάλει τὴν Κόρινναν Pet. Faber Agoniſt. III. 26. & Colomeſius Κειμηλ. lit. cap. II. ſed quæſitiſſimis ac diverſis interpretantur modis. Et hic quidem συνεκαλεῖν exponit *judicem conſtituere*, quaſi *convocare aliquem*, ſimpliciter ita poſitum, idem ſit, quod capere aliquem injuriæ ſibi factæ arbitrum. *Faber* vero ita hæc accipit, quaſi *Pindarus*, quum vellet *reprehendere Judicum imperitiam, in conſpectu*

XV.

Corinna, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagræa, diſcipula *Myrtidis*, Myia cognominata: Lyrica. Quinquies, ut ferunt, *Pindarum* vicit. Scripſit (carminum) libros V. itemque Epigrammata, & cantica lyrica.

Corinna Theſpia, Lyrica; quam alii Corinthiam fuiſſe dixerunt. Scripſit Nomos Lyricos.

Corinna junior, Thebana, Lyrica, quæ & Mya vocata fuit.

Ly-

ſpectu Corinnæ victricis id fecerit, cui ejus rei gratia condixerat, h. e. diem conſtituerat. At nullam illa habent vel ſpeciem niſi etiam ἔλεγχον hic interpreteris de publica oratione, qua auditorum ſuorum imperitiam declaravit, & ad quam audiendam vocaverit etiam *Corinnam*. Sed ſimpliciſſimum ac veriſſimum eſt, vel quod voluerunt *Scaliger* adverſus *Rob. Titium*, & *Livinejus* apud *Schottum* Obſervv. III. 33. legentes ὗν ἐκάλει, vel quod *Kuhnius* hic loci, diviſo tantum vocabulo, σῦν ἐκάλει. Quod ipſum, ne me admiſiſſe ægre feras, diſerte ita exhibet *Sluisk.* & ex Regiis Par. A. & C. Dum autem *Corinnam Pindarus* appellavit *ſuem*, inſcitiam ejus arguit, & ſimul ac vel maxime inſcitiam judicum vel auditorum, qui ſuem ſuæ vel Muſæ vel Minervæ prætulerint. Notum eſt illud, ὗς τὴν Ἀθηνᾶν, *Sus Minervam*, hoc eſt, indoctus doctiſſimum docet, corrigit, ſuperat. Sic Demades de Demoſthene, Δημοσθένης ἐμὲ βούλεται διορθοῦν, ἡ ὗς τὴν Ἀθηνᾶν. *Demoſthenes me vult corrigere, Sus Minervam*, apud *Plutarchum* in Præceptis Politicis. Sed & Bœotorum inſcitia notata fuit adagio hoc ὗς βοιωτία, de cujus adagii opprobrio vide ipſum *Pindar*. Olymp. VI. 152. & ibi *Scholia*. *Perizonius*.

Pindarus ægerrime iſtud judicium tulit, atque ſi fides *Æliano*, judicum refellens ἀμουσίαν, ipſam quidem Corinnam, ſi recte de *Æliani* loco judicarunt Viri docti, σῦν *ſuem* appellavit. At indignum videtur Poëtarum Lyricorum Principe, omnisque venuſtatis parente, illud in feminam forma pariter ac ingenio conſpicuam convitium. Malim igitur in depravata Æliani lectione veſtigia quærere, & origines ejus nominis, quod Corinnæ hæſiſſe *Suidas* teſtatur, Μυῖαν appellatam docens, h. e. Muſcam, pro quo Muſam appellatam dicit Gerh. Jo. Voſſius de Poëtis Græcis in *Corinna*; an typographi vitio, an quod μοῦσαν pro μυίᾳ apud *Suidam* legendum putaret, incertum: ejus interea autoritatem ſecutus videtur *Tanaqu. Faber* in Abregé de la vie des Poëtes Grecs p. 67. Nempe *Muſcam* dictam Poëtriam noſtram à ſtyli tenuitate recte viri docti ſunt ſuſpicati, ut *aquilas* dicere grandiſonos Scriptores more receptum eſt, eoque reſpexiſſe *Statium* Sylv. V. 3. v. 158. patet: *tenuisque arcana Corinnæ* dicentem. Imo à grandiloquentia *Pindari* cum maxime Corinnam diſſidentem oſtendit Hiſtoria *Plutarchi*. (num. XIII.) *Olearius* in diſſ. de Poëtriis n. 20. p. 22.

[1] Suidas in Κόριννα.

[2] In prioribus editionibus inter voces Κόριννα & Ἀχελωδώρῳ hæc interjecta ſunt: Λυρική. ἐνίκησε ϗ πεντάκις. Sed verba iſta tanquam ſupervacanea delere non dubitavi, tum quia in MSS. Pariſ. deſunt, tum quia hoc ipſo loco paulo poſt repetuntur. *Kuſterus*.

[3] De ſcriptis *Corinnæ* vide *Meurſium* in *Bibliotheca Græca*, qui tamen omiſit ejus Παρθένια, quorum mentionem fecit Enarrator *Comici* ad *Acharnenſ.* p. 406. (num. XI.) Præterea *Corinnam* abſque nomine operis laudat *Euſtathius* ad *Homerum* p. 266, 824, 1654. quod itidem a Meurſio obſervatum non fuit. *Idem*.

[4] Portus: *leges lyricas*. Inepte prorſus. Νόμοι enim λυρικοὶ erant cantica vel carmina, quæ ad lyram canebantur; ut docte oſtendit *Salmaſius* ad Julium Capitol. p. 264. quem conſule. *Idem*.

XVI.

Λυρικοὶ [1] ὀνομαςοὶ, δέκα· Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμὰν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ καὶ Κόριννα.

XVII.

Κορίννης [2] δημιεργός ἐςι Σιλανίων. [3]

XVIII. *

Καὶ [4] γὰρ δὴ καὶ ἡ Βοιωτία, χωρίον μὲν ἀμαθίας εἶναι ἐδόκει· καὶ ὗν τινα, ὃιμαι, Βοιωτίαν [5] ἐκάλυν, εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ φῦλον ἐπισκώπτοντες· ἀλλ᾽ ὅμως Πίνδαρος, καὶ Κόριννα, καὶ Ἡσίοδος οὐκ ἐμολύνθησαν τῆς ὑός.

XIX. *

Ἱςορεῖ [6] Νίκανδρος Ἑτεροιυμένων δ. καὶ Κόριννα.

XX. *

Ἱςορεῖ [7] Νίκανδρος Ἑτεροιυμένων δ. καὶ Κόριννα Ἑτεροίων ά.

XXI. *

Τόνθων, [8] παρὰ Κορίννῃ, ἐπὶ νωτιαίυ κρέως τὸ ὄνομα.

XXII. *

Ψίεθος, (9) μιερὸς, (10) ὕελος, (11) ἁμαρτάνυσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες· ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἁ Κόριννα τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις. (12)

XXIII. *

Θέσπια (13) καὶ Θεσπιαὶ (14) ἡ αὐτή· Φησὶ δὲ ὁ τῶν ἐθνικῶν συγγραφεὺς, (15) καὶ

[1] *Iſaacus Tzetzes* in προλεγομένοις ad Lycophronem, de variis Poëtarum generibus.

[2] *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 52. pag. 114. ed. *Worthi.*

[3] Vide de illo *Franc. Junii* Catalogum Statuariorum & Sapphus Fragmenta p. 122. not. 2.

[4] *Themiſtius* Orat. 27. p. 334. B. ed. Hard.

[5] Affertur à *Suida* parœmia: Βοιωτία ὗς· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδεύτων. Parœmiæ originem narrat abunde *Pindari Scholiaſtes* in Olymp. & ex eo *Eraſmus* Chil. I. cent. 10. *Harduin.*

[6] *Antoninus Liberalis* Metamorphoſ. cap. 10.

[7] *Antoninus Liber.* ibid. cap. 25.

[8] *Heſychius* in Τόνθων.

(9) *Phrynichus* in Ecloga dictionum attic. pag. 54. Ψίαθος. *Plutarchus, Laertius.* Hoeſchel.

Voca-

Digitized by Google

XVI.

Lyrici clari ſunt decem: Steſichorus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Pindarus, Simonides, Alcman, Alcæus, Sappho & Corinna.

XVII.

Corinnæ ſtatuam fabricavit Silanion.

XVIII. *

Nam & Bœotia inſcitiæ locus aliquando habitus fuit, & ſuem Bœoticam neſcio quam vocabant, ſcommate illo opinor in nationis imperitiam ludentes. Attamen *Pindarus* & *Corinna* & *Heſiodus* ſuis illa nota minime contaminati fuerunt.

XIX. *

Narrat *Nicander* Tranſmutatorum quarto & *Corinna.*

XX. *

Narrat *Nicander* Tranſmutatorum quarto & *Corinna* Alteratorum primo.

XXI. *

Τόνθων, apud *Corinnam*, de carne ad dorſum pertinente eſt nomen.

XXII. *

Ψίεθος, teges, μιερὸς, pravus, ὕελος, vitrum; Errant, qui cum ἑ enunciant; inuſitatum enim eſt, καὶ ἁ Κόριννα, inquit, τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις, & *Corinna vitreum* puerum facies.

XXIII. *

Theſpia & Theſpiæ eſt eadem urbs. Ait autem nominum gentilitiorum Auctor,

Vocabulo ψίαθος utuntur *Ariſtophanes* in Ranis v. 575. ubi conf. *Scholia* & Ill. *Spanhemii* notas, *Athenæus* X. pag. 420. *Diogenes Laërtius* II. ſegm. 139. *Dioſcorides* de materia medica lib. I. cap. 55. & *Autor Geoponic.* IX. 19.

(10) Μιαρὸς, *Ariſtophanes*, *Plato*, *Lucianus*. Hoeſchel.

(11) Ὕελος apud *Heſychium* & *Suidam* ſcribitur cum ἱ, *Scholiaſtes Ariſtophanis* ſcribit, hoc nomen ignotum fuiſſe *Homero* & veteribus, ac pro eo τὸ ἤλεκτρον adhibuiſſe, præterea fœmininum, & cum α, atticum eſſe. *Euſtathius* item cum α atticum eſſe prodidit, atque his conſentit *Etymologiſtes*. Nunneſius.

Ὕελος, ἡ, *Lucianus*, *Diodorus Sic.* *Clemens Alexandr.* *Chryſoſtomus*. ὕαλος, ἡ, *Lucianus*, *Philo*, unde ὑαλοῦν ποτήριον, *Xiphilinus*: ἐκπώματα ὑαλᾶ, *Lucianus*. ὑάλινος, *Idem*. Hoeſchel.

(12) Si ἡ Κόριννα legeretur, eſſet locus *Corinnæ*, de qua ſatis multa *Fulvius Urſinus* in feminis Lyricis illuſtribus; ſed quia legitur ἀκόριννα, ſuſpicandum, locum

καὶ ὅτι τὸ Θέσπια καὶ ἐκλείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ· σοφὴ δὲ τὴν ποίησιν ἡ Κόριννα· καὶ ὅτι κλίσμα ἐστὶν ἡ Θέσπια Θεσπιάδυ.

XXIV. *

Ἱστορεῖ (1) δὲ καὶ (ὁ Γεωγράφος) (2) πόλιν αἰολικὴν εἶναι τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν Μύρινναν, τὴν ὁμώνυμον τῇ ἐν τῷ τρωικῷ πεδίῳ κειμένῃ Μυρίννῃ· ἥτις ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ῥ, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν́ κατὰ τὸ Ἤριννα καὶ Κόριννα, ἀπεναντίας τῇ μυῤῥίνῃ τῷ δένδρῳ· αὐτὴ γὰρ μονάζει μὲν τὸ ν́, διπλάζει δὲ τὸ ῥ, διὰ τὴν μυθικὴν μύῤῥαν.

XXV. *

Φασὶν (3) οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ Ταραντῖνοι τὰ εἰς ζώ λήγοντα ῥήματα βαρύτονα διὰ δύο σίγμα προφέρουσιν· οἷον σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, φράζω φράσσω· ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει βοιωτικῶς.

XXVI. *

Λέγει (4) δὲ Ἡρακλείδης καὶ, ὅτι Ταραντίνων τὰ εἰς ζω λήγοντα βαρύτονα ῥήματα, ὧν ὁ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντελικὸς διὰ τοῦ κ́ ἐκφέρονται, φραζόντων ἐν δυσὶ σ́. οἷον σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, οὕτω δὲ καὶ φράζω φράσσω, τὸ λέγω· ἐκεῖθεν Κόριννα ἡ μελοποιὸς φράττω ἔφη ἐν δυσὶ τ́ βοιωτικῶς.

XXVII. *

Οἱ (5) Ταρεντῖνοι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα διὰ δύο σίγματα προφέρουσιν, οἷον σαλπίζω σαλπίσσω, φράζω φράσσω, ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει ποιητικῶς ἢ ὡς (6) βοιωτικῶς.

XXVIII. *

Μέμφομαι (7) δὲ καὶ λιγουρὰν Μυρτίδα ἰώνγα, ὅτι βάνα φοῦσα ἔβα Πινδάροιο

cum eſſe alterius, qui increpet Corinnam, ſive ſit aliqua melica, ſive alia, quod factura eſſet filium vitreum, niſi quis velit *κόειννα περσηγοειδὴν*, & valere *formoſa*, ex verbo *κοείννωσι* apud *Heſychium*; ſed primum probabilius. *Nunneſius.*

(13) *Euſtathius* ad Ιλ. β'. v. 509. pag. 201, 34. ed. Baſ.

(14) Urbem hanc Bœotiæ deſcribunt & commemorant *Pauſanias* in Bœoticis lib. IX. cap. 26 ſq. *Strabo* lib. IX. pag. 403. & p. 410. *Stephanus Byz.* in Θέσπεια, *Dicæarchus* Tom. II. Geogr. minor. *Hudſoni* p. 18. *Herodotus* VIII. 50. *Demoſthenes* in Orat. de ope ferenda Megapolit. p. 86. A. *Polyænus* Stratag. II. 1. ſegm. 11. & II. 5. ſegm. 2. *Julianus* Orat. II. p. 54. *Anthologia* IV. 12. epigr. 15. &. VI. 9. epigr. 4. *Cicero* lib. IV. in Verrem cap. 60. *Plinius* IV. 7. *Arnobius* lib. VI. adverſus Gentes pag. 198 ſq. & *Sidonius* Apollin. IV. ep. 15. De nummis

ctor, Theſpiam & produci & corripi apud *Corinnam*, quæ fuit Poëſeos bene perita; nec non Theſpiam conditam eſſe à Theſpiade.

XXIV. *

Narrat etiam (Geographus) Myrinnam ſupra commemoratam eſſe urbem æolicam, quæ nomine conveniat cum Myrinna, urbe in campo Trojano ſita; illa ſcribitur per ſimplex ῥ, ſed per duo ν', quemadmodum nomina Erinna & Corinna, quod contrarium eſt μυῤῥίνῃ, myrto arbori; iſta enim vox habet unum ν' & duo ῥ propter fabuloſam Myrrham.

XXV. *

Dicunt veteres, Tarentinos verba in ζω deſinentia barytona per duo ſigmata proferre; ſicut σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, φράζω φράσσω· quod *Corinna* bœotice φράττω dicit.

XXVI. *

Dicit etiam *Heraclides*, Tarentinos verba in ζω deſinentia barytona, quorum perfectum & pluſquamperfectum per κ' exprimuntur, per duo ſigmata proferre; velut σαλπίζω σαλπίσσω, λακτίζω λακτίσσω, ſic etiam φράζω φράσσω, quod ſignificat dico; inde *Corinna* Poëtria dixit φράττω per duo τ' bœotice.

XXVII. *

Tarentini verba in ζω deſinentia barytona per duo ſigmata proferunt, velut σαλπίζω σαλπίσσω, φράζω φράσσω, quod *Corinna* φράττω dicit poëtice vel tanquam bœotice.

XXVIII. *

Succenſeo etiam ego ſuaviloquæ *Myrtidi*, quod mulier nata cum ſit, auſa eſt deſcen-

mis Theſpiorum conf. *Harduini* nummos populorum & urbium in Θεσπιέων, & *Begeri* Theſaurum Brandenburg. T. I. p. 475.

(15) *Stephanus Byz.* vid. num. IX.

(1) *Euſtathius* ad Iλ. β'. v. 825. pag. 266, 20. ed. Baſil.

(2) *Strabo* lib. XIII. Geogr. p. 622 ſq.

(3) *Euſtathius* ad Iλ. κ'. v. 572. p. 751, 13. ed. Baſ.

(4) *Euſtathius* ad Odyſſ. κ'. v. 192. pag. 391, 21. ed. Baſ.

(5) *Scholia MSS.* ad Iλ. κ'. v. 572. quæ é Codice Bibliothecæ Acad. Lipſ. *Steph. Berglerus* deſcripſit.

(6) MS. ἦως. Apud *Euſtathium* non eſt ποιητικῶς. ἦως, recte. *Berglerus.*

δάροιο (1) ποτ' ἔριν. Καὶ ἔτι· Ἰῶγα οὐδ' (2) ἡρώων ἀρετᾶς (3) χείρω ἄδων.

XXIX. *

Ἡ (4) ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακουσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόριννα καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσαντο.

XXX. *

Καὶ (5) ἔτι Κόριννα· περὶ τεοῦς Ἑρμῆς ποτ' ἄρ' εὖ ἀπονητὶ * (6)

XXXI. *

Ἑοῦς (7) ἄυτη ἀκόλουθος Δωρικὴ τῇ τεοῦς, ᾗ συνεχῶς καὶ Κόριννα ἐχρήσατο ἐν Κατάπλῳ.

Νίκασον (8) μεγαλοσθενὴς, ὦ ἀρείων,
Χῶραν τὰν ἑοῦς (9) πᾶσαν ὠνυμένην. (10)

XXXII. *

Τίθεται (11) [τὸ τὶν] παρὰ Κορίννῃ καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλῳ
'Ου γὰρ τὶν ὁ Φθονερὸς Δαίμων. *
ἀντὶ τοῦ σέ.

XXXIII *

Οὖμες (12) δὲ κομισθέντες * Κόριννα ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις.

XXXIV. *

Οὐμείων (13) Βοιωτοί. Τὸ δέ τις οὐμείων (14) ἀκουσάτω· Κόριννα.

Πή-

(7) Excerpta *Spanhemiana* ex Grammatica MSta *Apollonii Dyſcoli* in Biblioth. Regia Pariſ. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐγὼ καὶ ἔγωγε.

Inveniebam nuper hæc verba *Corinnæ* citari ab *Apollonio* in libro *de Pronominibus:* Μέμφομαι ἰώνγα τὰν λιγυρὰν, Μυρτίδα μέμφομαι, ὅτι βάνα φῦσα ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν. Quantivis pretii hoc fragmentum etiam ad hiſtoriam. Vides hoc nomine argui *Myrtidem* Poëtriam à *Corinna*, quod mulier nata deſcenderit in certamen cum Pindaro. Atqui *Ælianus* & ceteri antiquorum de *Corinna* hoc ipſum tradunt. Notat & *Heſychius* βάννα vel βᾶνα ex ætoſica (leg. æolica) lingua eſſe mulierem. *Salmaſius* lib. I. Epiſt. 14. ad *Voſſium*.

Servatis iiſdem verbis & eodem modo conſtructis ἑλληνικὰ pro æolicis reddi poſſunt hoc modo: Μέμφομαι ἔγωγε τὴν λιγυρὰν Μυρτίδα, ὅτι γυνὴ φῦσα ἔβη Πινδάρῳ πρὸς ἔριν. *Salmaſius* de Helleniſtica p. 77.

Difficile eſt dictu, quid faciendum ſit verbis Corinnæ ab Apollonio Alexandrino productis, quibus illa Mytti-

Digitized by Google

deſcendere in certamen cum Pindaro. Atque etiam: Ego, neque heroum virtute deteriora canens.

XXIX. *

Vox ἐμοῦς eſt generis communis Syracuſanis & Bœotiis, quemadmodum etiam *Corinna* & *Epicharmus* uſurparunt.

XXX. *

Atque etiam *Corinna:* de te Mercurius aliquando bene ſine labore *

XXXI. *

Ἑοῦς· Hæc vox dorica convenit voci τεοῦς, qua etiam frequenter uſa eſt *Corinna* in Cataplo:

Vincas magnam potentiam habens, o præſtantior,
Regionem tuam omnem emtam.

XXXII. *

Ponitur (τὶν) apud *Corinnam* etiam in accuſativo caſu in Cataplo:

Non enim te invidus Deus *

pro σὲ.

XXXIII. *

Vos autem deportati * *Corinna* in Septem Ducibus adverſus Thebas.

XXXIV. *

Οὐμείων Bœotii; illud autem aliquis veſtrum audiat. *Corinna.*

Pede-

Myrtidi à ſe exprobratum ait, quod cum Pindaro certare ſuſtinuerit. An *Myrtidi* tribuendæ, quas *Corinnæ* antiquiores tribuerunt, victoriæ? an poëtica magis aucta facultate animum mutavit Corinna? eſto naſutiorum arbitrium. *Olearius* de Poëtriis p. 23 ſq.

(1) MS. mendoſe: Πινδαειοιο.

(2) MS. ἰώγει, ἦδ'.

(3) MS. ἀρεταὶ.

(4) Excerpta *Spanhemiana* ex *Apollonii* Grammatica περὶ τ̃ ἐμοῦς.

(5) *Excerpta* laudata, περὶ τ̃ σοῦ;

(6) Hæc in MS. valde corrupta ſunt, ubi legitur: ἑρμὰς ποτ' ἀρ' ἐυαπονητευι.

(7) *Excerpta* laudata, περὶ τ̃ ἑοῦς.

(8) MS. Νικασο.

(9) MS. ταπεῦς.

(10) MS. ἀνέμινεν.

(11) *Excerpta* laudata περὶ τ̃ ἐμοὶ, σοὶ, ὅι.

(12) *Excerpta* laudata περὶ πληθυντικῶν πρωτοτύπων.

(13) *Excerpta* laudata περὶ τ̃ ὑμέων.

(14) MS. ὑμμίων.

H 2

XXXV. *

Πήδεγον [1] θέλω, ἐᾶς φίλης παſκάλης [2] ἐπλήσθη.

XXXVI.

Et [3] ſua quum antiquæ committit [4] ſcripta *Corinnæ*,

Carminaque æquævis non putat eſſe ſuis. [5]

[1] *Excerpta* laudata περὶ τ̃ OC.

[2] In MSto legitur τα φιλης ἐγχαλης.

[3] *Sex. Aur. Propertius* lib. II. eleg. II. v. 31 ſq.

[4] Contendit, componit, comparat. Vox theatri & arenæ. *Suetonius* de illuſtr. Grammat. *Verrius Flaccus Libertinus docendi genere maxime inclaruit, namque ad exercitanda diſcentium ingenia æquales inter ſe* committere *ſolebat*. Martialis lib. VII. epigr. 23. Hinc *commiſſionum* nomen apud *Sueton*. lib. II. cap. 89. item in Calig. cap. 53. *Gabbema*.

[5] *Urſinus* hunc verſum exhibet pag. 38:

Carminaque Erinnes non putat æqua ſuis.

Legit *Scaliger: Carmina æquævis*, id eſt, non exiſtimat ea eſſe carmina, quæ æquales ſuæ faciunt. *Gabbema*.

Hæc eſt Scaligeri correctio, qua nihil certius. *Carmina quæ quivis*; legitur in noſtris duobus, Borrichiano, utroque Regio, uno Colbertino, neque aliter in ſuis invenerant *Beroaldus* ac *Volſcus*; eadem præfert Vaticanus *Livinejo* inſpectus; & duo Palatini *Gebbardo*, qui tamen refingit *Carmina Sirenum*, ne ſcilicet nihil dicat. In Groningano inque altero Colbertino, eſt *Carminaque lyrnes.*; quod ego, quid ſit, nunquam divinaverim. Nos contenti ſimus noſtro Catone, qui quod iniquiorem habuerit *Jac. Wallium*, virum omnibus poeticæ artis laudibus florentiſſimum, eſt cur indignemur, non cur miremur. Non *Scaliger* hunc locum corrupit, ut *Wallius* autumat, non etiam *Beroaldus*, ut *Scaliger*, ſed vero *Antonii Volſci* putidum caput, quem dum nimis cupide ſequitur *Beroaldus*, factum eſt, ut poſteriores crediderint à libris eſſe id, quod ſomnium erat puſilli homuncionis, nulla re niſi ſola temeritate nobilis; etiam maximum virum *Lilium Gregorium Gyraldum* hic error tranſverſum egit, dial. 4. Hiſtor. Poet. ubi *Propertium* reſpexiſſe putat ad *Helecateu, Erinnæ* poëma, cujus verſus Homericis perquam ſimiles ſint viſi. Nunquam hæc in mentem veniſſent homini longe doctiſſimo, ſi vel leviter inſpexiſſet veteres *Propertii* libros. *Broukhuſius*.

[2] *P. Papin. Statius* in Epicedio in Patrem lib. V. Sylv. carm. 3. v. 156 ſq.

Calli-

TEAE-

XXXV. *

Pedegum volo, ſua amica perpulchra repletus.

XXXVII.

-------------- Tu pandere doctus
Carmina [6] *Battiadæ* [7] latebraſque *Lycophronis* [8] atri, [9]
Sophronaque implicitum [10] tenuiſque arcana *Corinnæ*. [11]

[6] *Callimachum* intelligit, de quo multa ſcripſimus in Ibyn *Ovidii*, teſtimonio etiam *Strabonis*. Duo autem fuerunt *Callimachi*, alter Batti filius & Meſatinæ, Cyrenæus grammaticus, diſcipulus Hermocratis, uxorem habuit Euphraſi Syracuſani filiam. Hujus ſororis filius junior, *Callimachus* alter fuit, qui verſus de inſulis ſcripſit, poëmata omni genere carminis. *Domitius*.

Notiſſimum, *Callimachum* dici. Ejus ego auctoris, præ ceteris omnibus græcis amiſſis, opera deſiderare ſoleo. Certus ex paocis ſi exſtarent, nos plura diſcituros, quæ nunc æternum neſcire cogitur omnis poſteritas. *Barthius*.

[7] *Sophoclis* Grammatici, adoptione Lyci Rhegini hiſtorici, filius, inter ſeptem poetas, qoi Pleiades dicebantur à numero ſtellarum Philadelpho Ptolomæo, (vid. ſopra *Myrus* Fragmenta num. VII. pag. 32.) receptus. *Bernart*.

[8] Caliginoſi, obſcuri. Noſtro tamen ævo gratolari poſſumus, & planum eum legi, & digna tranſlatione latinum. *Barthius*.

[9] Non poſſumus de hoc judicare. Nemo tamen aliorum auctorum tale quid de hoc Mimographo ſcripſit, quod ſciam. Sane ſi moleſtæ obſcuritatis fuiſſet, non tantopere eum dilexiſſet *Plato*, ut etiam ad mortem æger ſub pulvillo habuiſſet, ut non onus auctor tradit. Vide *Jo. Meurſium* ad dictum auctorem pag. 199. Pene eſt, ut mendoſum dicam hunc *Papinii* locum, & de *Mimis* non vulgare aliquod Epitheton corruptum eſſe. *Idem*.

[10] A carminum quadam ſubtilitate, unde & *muſcam lyricam* dictam aiunt, quod forte alluſit *Papinius*. *Suidas*: Κόειννα λυεικὴ &c. (v. num. XV.) Pulcherrimam forma mulierem, icone teſte, tradit fuiſſe *Pauſanias* (v. n. XII.) *Idem*.

Theophylactus Simocatta num. 15. confinxit epiſtolam *Atalantæ* ad *Corinnam*, in qua forma egregia Augiæ adoleſcentis deſcribitur.

[11] Laudatur etiam Corinna ab *Antipatro Theſſalo* in *Sapphus* Fragmentis num. CXXXVIII. à *Clemente Alexandr*. ibid. num. CLXX. & ab *Euſtathio* ibid. num. CLXXX.

Digitized by Google

ΤΕΛΕΣΙΛΛΗΣ
ΤΗΣ ΑΡΓΕΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

I.

Ἀδ' (1) Ἄρτεμις, ὦ κόραι, φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν. (2)

II.

Τελέσιλλα (3) δὲ ἡ Ἀργεῖα καὶ τὴν ἅλω καλεῖ δεῖνον. (4)

III.

Ἡ (5) εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ Φιληλιάς, (6) ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.

Τὸ

(1) *Hephæſtion* in Enchiridio pag. 36, 18. Ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἑφθημιμερῆ μ', τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο. Ἀδ' Ἄρτεμις κ. τ. λ. Alibi quoque idem *Hephæſtion* (pag. 13, 15.) hunc verſum protulit. Opinor autem, pro Ἄρτεμις ſcribendum Ἀρέθοισα· eamque fabulam recitat *Pauſanias* Ἠλιακῶν lib. II. (leg. lib. I. cap. 7. p. 390, cum quo loco conferendus eſt alius lib. II. Eliac. cap. 22. p. 510. ubi fabula adamatæ ab Alphæo Dianæ recenſetur,) è quo qui volet petat. *Urſinus.*

Quid? an hoc ἑφθημιμερὲς eſt? cave credas: nam in eo ſex pedes ſimplices ſunt cum duabus ſyllabis, non tres pedes ſimplices cum una ſyllaba; vid. *Hephæſtionem* pag 33. Apage, apage ineptias: qui hæc ita conſtituerunt primi, invitis Muſis nati fuerunt die Ægyptiaco; dicam tribus verbis, quod omnes probabunt ſtatim: male conjuncta ſunt, quæ accurate debuiſſent ſeparari; tu ſcribe iterum disjunctim:

Ἀδ' Ἄρτεμις ὦ κόραι,
Φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

Sic duos verſiculos habemus Ephthemimeres: nam pedes duplices ad ſimplices redigendi ſunt, & hos unus Scholiaſtes, niſi fallor, etiam recte diſtinxit; nam ſi pedes ſimplices ſumas, perbene ſcripſit ad hunc ipſum locum: τὸ ἰωνικὸν ἑφθημιμερὲς τρεῖς ἔχει πόδας καὶ συλλαβήν· nota illud συλλαβήν· nam ſic diviſos verſiculos tibi notare potes una: non ſyllaba, ſed ſyllabæ, ut jam monuimus, ſunt in conjuncto & gemino; nihil apertius; ne dubites igitur; quanquam nulla ne minima certe ſupereſt dubitandi ratio, ſi cum his jungas pag. 13. ubi ipſe *Hephæſtion* verſiculum primum adducit pro anapæſtico monometro hypercatalecto, quia Ionicus Ephthemimeres ejus indolis eſt, ut anapæſtice etiam menſurari poſſit; ſciunt periti talia in his eſſe plura, de quibus nos forte alias. *Pauw.*

(2) Hunc ob amorem Diana vocata fuit Ἀλφειαία

apud

Digitized by Google

TELESILLAE ARGIVAE CARMINA.

I.

Diana autem, o puellæ, fugiens Alpheum.

II.

Teleſilla Argiva aream δῖνον vocat.

III.

Cantio Apollini peculiaris Philelias, ut *Teleſilla* profert.

Pythæi

apud *Pauſan.* lib. VI. Eliac. II. cap. 22. p. 511. Λετεινᾶιοι μὲν δὴ Ἀλφειαίαν ἐκάλουν τὴν θεὸν ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ τῷ ἐς αὐτὴν ἔρωτι. Αλφαῖσα apud *Athenæum* lib. VIII. p. 346. B. Οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν Πισάτιδι γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος ἱερῷ· ad quem locum vid. *Caſauboni* Animadv. lib. VIII. cap. 7. p. 601. Ἀλφειωνία vel Ἀλφειῶσα apud *Strabonem* lib. VIII. p. 343. πρὸς τῇ ἐκβολῇ τὸ τῆς Ἀλφειωνίας Ἀρτέμιδος ἢ Ἀλφειούσης ἄλσος ἐστὶ, λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως. Ἀλφειαῖα apud *Scholiaſtem Pindari* ad Pyth. β΄. v. 12. φασί τινες τὸν Ἀλφειὸν ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ διώξαντα ἄχρι τῆς Ὀρτυγίας παύσασθαι· ὅθεν Ἀλφειώας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐκεῖ καθιδρύθη· & ad Nem. α΄. v. 3. τὸν Ἀλφειόν φασιν ἔρωτι ἁλόντα τῆς Ἀρτέμιδος, ἐπιδιῶξαι αὐτὴν ἄχρι τῆς Σικελίας· τοῦ δὲ τέλους τῆς διώξεως αὐτόθι γινομένου αὐτόθι συστῆναι τὴν Ἀρέθουσαν· διὰ τοῦτο καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἀλφειώαν προσαγορεύεσθαι.

(3) *Athenæus* lib. XI. pag. 467. F.

(4) Eadem quæ de varia ſignificatione vocis δῖνος *Athenæus* profert, reperiuntur apud *Euſtathium* ad Ιλ. ύ. pag. 1283, 4. (vid. num. XVIII.) Significatio, quam huic voci *Teleſilla* tribuit, retinetur ab *Æliano* de Nat. Animal. II. 25. pag. 38. Poculi genus quoddam hac voce indicatur apud *Athenæum* XI. p. 503. C. & apud *Scholiaſtem Ariſtophanis* ad Nubes v. 380. & ad Veſp. v. 615. Alios ſignificatus declarant *Scholia Arati* pag. 38. *Thomas Magiſter*, *Erotianus* & *Etymologicon M.* in δῖνος. Notandum autem eſt, omnes Auctores laudatos δῖνος, non δεῖνος legere.

(5) *Athenæus* lib. XIV. pag. 619. B.

(6) Ἀπὸ τοῦ φιλεῖν τὸν ἥλιον, à veneratione Solis. *Dalechamp.*

Philelias Apollini ſacra ſic appellata eſt ab intercalari verſu, qui proprius ei aſmati, ἔξεχ᾽ ἔξεχε, ὦ φίλ᾽ ἥλιε, *Caſaubonus.*

Cantus

IV.

Τὸ (1) μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως (2) ὄνομα μεμαθήκασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ ἑλλήνων πρώτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά φησι τὸν Πυθαέα ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα.

V.

Ἐπὶ (3) τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους Κορυφαίας (4) ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποιήσατο ἐν ᾄσματι μνήμην.

VI.

Κατὰ (5) Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἄμυκλα καὶ Μελίβοια· ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

VII.

Ὑπὲρ (6) τὸ θέατρον Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν· ἔμπροσθεν δὲ τοῦ ἕδους, Τελέσιλλα, (7) ἡ ποιήσασα τὰ ᾄσματα, ἐπείργασται στήλῃ· καὶ βιβλία μὲν ἐκεῖνα (8) ἔρριπταί οἱ πρὸς τοῖς ποσὶν, αὕτη δὲ ἐς κράνος ὁρᾷ, κατέχουσα τῇ χειρὶ, καὶ ἐπιτίθεσθαι τῇ κεφαλῇ μέλλουσα. Ἦν δὲ καὶ ἡ Τελέσιλλα καὶ ἄλλως ἐν ταῖς γυναιξὶν εὐδόκιμος, καὶ μᾶλλον ἐτιμᾶτο ἔτι ἐπὶ τῇ ποιήσει. Συμβάντος δὲ Ἀργείοις ἀτυχῆσαι λόγου μειζόνως, πρὸς Κλεομένην τὸν Ἀναξανδρίδου καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν μὲν ἐν αὐτῇ πεπτωκότων τῇ μάχῃ, ὅσοι δὲ ἐς τὸ ἄλσος τοῦ Ἄργου (9) κατέφευγον, διαφθαρέντων καὶ τούτων, τὰ μὲν πρῶτα ἐξιόντων κατὰ ὁμολογίαν, ὡς δὲ ἔγνωσαν ἀπατώμενοι, συγκατακαυθέντων τῷ ἄλσει τῶν λοιπῶν· οὕτως τοὺς Λακεδαιμονίους Κλεομένης ἦγεν ἐπὶ ἔρημον ἀνδρῶν τὸ Ἄργος. Τελέσιλλα δὲ οἰκέτας μὲν καὶ ὅσοι διὰ νεότητα ἢ γῆρας ὅπλα ἀδύνατοι φέρειν ἦσαν, τούτους μὲν πάντας ἀνεβί-

βασεν

Cantus, quem φιλελιάδα *Teleſilla* appellavit, veſtigia alibi non reperio, puto tamen huc referri poſſe luſum puerilem, quando clamare vel canere ſolebant: ἔξεχ' ὦ φίλ' ἧλιε, de quo vide *Pollucem* IX. 7. ſegm. 123 ſq. *Steinbeilius.*

(1) *Pauſanias* lib. II. in Corinthiacis cap. 35. p. 194.

(2) Apollinis Pythæi cognomen tam mihi eſt incognitum, quam Pythii notiſſimum. *Steinbeilius.*

(3) *Pauſanias* lib. II. in Corinthiacis cap. 28. p. 175.

(4) Dianae Coryphaeae nomen alibi mihi nondum occurrit. Κορυφαίους antem primos cujuſcunque ordinis indicare patet è *Scholiis Ariſtophanis* ad Plutum v. 254. *Heſychio* in Κορυφαῖος, *Luciano* in Solœciſta T. II. Opp. p. 741. *Diogene Laërtio* II. ſegm. 47. & *Polyæno* Stratag. V. 17. n. 2. *Steinbeilius.*

Apol-

IV.

Pythæi quidem nomen ab Argivis acceperunt. Ad eos enim primos ex omnibus Græcis veniſſe Pythæum Apollinis filium, *Teleſilla* memoriæ prodidit.

V.

In ſummo monte eminet Coryphææ Dianæ templum; cujus in cantico quodam ſuo *Teleſilla* mentionem fecit.

VI.

Teleſillæ teſtimonio Amycla & Melibœa intactæ remanſerunt; & ab iiſdem Zethus etiam & Amphion ſagittis confixi occubuerunt.

VII.

Supra theatrum Veneris eſt ſanum; in cujus fronte è pavimento columna ſurgit, cui inſiſtit Teleſilla, quæ cantica fecit. Ad pedes ejus carminum volumina jacent; ipſa galeam aſpicit, quam capiti jam impoſitura manu tenet. Fuit Teleſilla hæc & aliis de cauſis inter fœminas illuſtris, & honorem præcipuum ex poëtica meruit. Quo tempore Argivi majore, quam dicendo explicari poſſit, clade a Cleomene Anaxandridæ filio Lacedæmoniorum rege afflicti ſunt, aliis in prælio cæſis, ii qui ſupplices in Argi lucum confugerant, partim ad pacis conditiones evocati, nihilo minus violati ſunt; partim vero, ubi ſe dolo circumventos ſenſerunt, ſe ipſos & lucum ſimul cremarunt. Quare Cleomenes conſumta Argivorum militari ætate & robore, ad Argos oppugnandum confeſtim Lacedæmoniorum copias duxit. Ibi *Teleſilla* ad murorum præſidia ſervitiis,

(5) *Apollodorus* in Bibliotheca lib. III. cap. 5. §. 6. ubi de Niobes liberis illi ſermo eſt. vid. *Sapphus* Fragmenta num. CCXXXVIII.

(6) *Pauſanias* lib. II. in Corinthiacis cap 20. pag. 156 ſq.

(7) Pro hoc apud *Suidam* eſt Τελεσίλλα paroxytonως. Exſtat autem iſta hiſtoria apud *Herodotum* (Lib. VI. cap. 78 ſqq.) *Plutarchum* (num. VIII.) nec non apud *Polyænum* (num. XIV.) *Sylburg*.

(8) Malim ἐκείνων ſcil. ᾀσμάτων. Libris carminum abjectis, arma corripuit, patriae latura auxilium. *Kuhn*.

(9) Hoc poſuit *Xylander*, quum vitioſe eſſet Ἀρεῖς. Niti autem ſe affirmat Laconicis *Pauſaniæ* ipſius cap. 4. vide etiam *Herodotum* l. c. *Sylburg*.

I

βασιν ἐπὶ τὸ τεῖχος (1) αὐτὴ δὲ ὁπόσα ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπελείπετο, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἱερῶν ὅπλα ἀθροίσασα, τὰς ἀκμαζούσας ἡλικίᾳ τῶν γυναικῶν ὥπλιζεν· ὁπλίσασα δὲ ἔτασσε κατὰ τοῦτο, ᾗ τοὺς πολεμίους προσιόντας ἠπίςατο. Ὡς δὲ ἐγιγνοντο (2) οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αἱ γυναῖκες οὔτε τῷ ἀλαλαγμῷ κατεπλάγησαν, δεξάμεναί τε ἐμάχοντο ἐῤῥωμένως. Ἐνταῦθα οἱ Λακεδαιμόνιοι Φρονήσαντες, ὡς καὶ διαφθείρασι σφίσι τὰς γυναῖκας, ἐπιφθόνως τὸ κατόρθωμα ἕξει, καὶ σφαλεῖσι μετὰ ὀνειδῶν γενήσοιτο ἡ συμφορὰ, ὑπείκουσι ταῖς γυναιξί· πρότερον δὲ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον προεσήμηνεν ἡ Πυθία· καὶ τὸ λόγιον εἴτε ἄλλως, εἴτε καὶ ὡς συνεὶς, (3) ἐδήλωσεν Ἡρόδοτος·

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄῤῥενα νικήσασα
Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
Πολλὰς (4) Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

VIII.

Οὐδενὸς (5) ἧττον ἔνδοξόν ἐςι τῶν κοινῇ διαπεπραγμένων γυναιξὶν ἔργων, ὁ πρὸς Κλεομένην περὶ Ἄργους ἀγὼν, ὃν ἠγωνίσαντο Τελεσίλλης τῆς Ποιητρίας προτρεψαμένης. Ταύτην δέ φασιν οἰκίας οὖσαν ἐνδόξου, τῷ δὲ σώματι νοσηματικὴν, εἰς θεοὺς πέμψαι περὶ ὑγείας, καὶ χρησθὲν αὐτῇ, Μούσας θεραπεύειν, πειθομένην τῇ θεῷ καὶ ἐπιθεμένην ᾠδῇ καὶ ἁρμονίᾳ, τοῦ τε πάθους ἀπαλλαγῆναι ταχὺ, καὶ θαυμάζεσθαι διὰ ποιητικὴν ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἐπεὶ δὲ Κλεομένης ὁ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, πολλοὺς ἀποκτείνας (οὐ μὴν, ὡς ἔνιοι μυθολογοῦσιν, ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτακοσίους πρὸς ἑπτακισχιλίους) ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν, ὁρμὴ καὶ τόλμα δαιμόνιος παρέςη ταῖς ἀκμαζούσαις τῶν γυναικῶν ἀμύνασθαι τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἡγουμένης δὲ τῆς Τελεσίλλης, ὅπλα λαμβάνουσι, καὶ παρ' ἔπαλξιν ἱςα-

(1) Ex *Homeri* Ιλ. Θ. ubi ſenes & vixdum puberes jubentur ſervare mœnia Trojae. *Kuhn.*

(2) Videtur compoſite legendum ἐπεγίγνοντο, vel ſimplici proponendum adverbium πλησίον, ἐγγὺς, vel ſimile, Meſſen. cap. 4. & 8. ut & cap. 18. *Camerarius* legit ἤγγιζοντο. *Sylburg.*

Melius παρεγίγνοντο, quum adveniſſent Lacedæmonii. *Kuhn.*

(3) *Sive aliter hoc oraculum intellexerit, ſive verum etiam ſenſum aſſecutus fuerit.* Nam ex *Herodoto* lib. VI. patet, quod intellexerit oraculum hoc de aliquo belli ſtratagemate. *Kuhn.*

Argi-

tiis, & iis omnibus, qui per ætatem arma ferre non poſſent, amandatis, è domibus & templis armis, quæ reliqua fortuna belli fecerat, refixis, omnes quæ integra ætate erant, fœminas obarmavit, & ibi eas collocavit, qua ad oppidum Lacedæmonios acceſſuros exploratum habebat. Neque vero illæ hoſte appropinquante bellico clamore exterritæ ſunt: quin fortiter & præſenti animo pugnantes, hoſtium impreſſionem ſuſtinuerunt. At Lacedæmonii quum cogitare cœpiſſent, ſi fœminas violaſſent, invidioſam fore eam victoriam; ſin victi eſſent, ſe turpiſſime diſceſſuros, omnem ab illis belli iram abſtinuerunt. Atque hoc quidem facinus multo ante Delphici oraculi vox prædixit, quam *Herodotus* vel aliis vel iiſdem plane expoſuit verſibus:

Namque animoſa viros quum vincet fœmina, & omnem
Auferet Argolicæ pubi Mavortis honorem,
Tunc Argiva phalanx ſævis lacerabitur armis.

VIII.

Inter res à mulieribus publice præclare geſtas, nullum illuſtrius extat facinus certamine, quod Argivæ pro patria adverſus Cleomenem Teleſillæ poëtriæ hortatu obiverunt. Hanc ferunt nobili ortam familia, cum eſſet corpore morbis obnoxio, Deos de paranda bona valetudine conſuluiſſe; oraculoque monitam, ut Muſas coleret, Deæ obtemperaſſe, ſtudiumque in carmina & harmoniam collocaſſe, & cum morbo liberatam eſſe, tum ob poëticam in admiratione mulieribus fuiſſe. Cum Cleomenes Spartæ rex multis Argivorum occiſis (fabula eſt, quod quidam numerum eorum perhibent ꟾↄↄ ꟾↄ ꟾↄ ꟾↄ ꟾc CCLXXVII.) ad ipſam urbem duceret, impetus & divinitus quædam injecta audacia mulieres, quæ ætate integra eſſent, excitavit ad propulſandos à patria hoſtes. Proinde *Teleſilla*

(4) *Argivum multæ lacerabunt unguibus ora.* Sylburg.

Hoc oraculum duobus verſiculis auctius extat apud *Herodotum* lib VI. cap. 77.

Ὡς ποτέ τις ἐρέει ϗ ἐπ' ἐσσομένων ἀνθρώπων,
Δεινὸς ὄφις τριέλικτος ἀπώλετο δουρὶ δαμασθείς.

Ut venturorum aiat quis quandoque virorum,
Telo ſævus obit ſinuoſo corpore ſanguis.

(5) *Plutarchus* de virtutibus mulierum Tom. II. Opp. p. 245. C.

ἱςάμεναι κύκλῳ τὰ τείχη περιέςεψαν, ὥςε θαυμάζειν τοὺς πολεμίους· τὸν μὲν ὖν Κλεομένην πολλῶν πεσόντων ἀπεκρούσαντο· τὸν δὲ ἕτερον βασιλέα Δημάρατον (ὡς Σωκράτης (1) φησὶν) ἐντὸς γενόμενον καὶ κατασχόντα τὸ Παμφυλιακὸν, ἐξέωσαν· οὕτω δὲ τῆς πόλεως περιγενομένης, τὰς μὲν πεσούσας ἐν τῇ μάχῃ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀργείας ἔθαψαν, ταῖς δὲ σωθείσαις ὑπόμνημα τῆς ἀριςείας ἔδοσαν ἱδρύσασθαι τὸν Ἐνυάλιον. Τὴν δὲ μάχην οἱ μὲν ἑβδόμῃ λέγουσιν ἱςαμένε μηνὸς, οἱ δὲ νουμηνίᾳ γενέσθαι τοῦ νῦν μὲν τετάρτου, πάλαι δὲ Ἑρμαίου παρ' Ἀργείοις, καθ' ἣν μέχρι νῦν τὰ ὑβριςικὰ τελοῦσι, (2) γυναῖκας μὲν ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσιν, ἄνδρας δὲ πέπλοις γυναικῶν καὶ καλύπτραις ἀμφιεννύντες. Ἐπανορθούμενοι δὲ τὴν ὀλιγανδρίαν, ὀυχ (ὡς Ἡρόδοτος ἱςορεῖ,) τοῖς δούλοις ἀλλὰ τῶν περιοίκων ποιησάμενοι πολίτας τοὺς ἀρίςους συνῴκισαν τὰς γυναῖκας· ἐδόκουν δὲ καὶ τούτους ἀτιμάζειν καὶ περιορᾶν ἐν τῷ συγκαθεύδειν, ὡς χείρονας, ὅθεν ἔθεντο νόμον τὸν κελεύοντα, πώγωνα δεῖν ἐχούσας συναναπαύεσθαι τοῖς ἀνδράσι τὰς γεγαμημένας.

IX.

Ὀυχ' (3) ἡ Σπαρτιάταις ἀνθωπλισμένη Τελέσιλλα, δι' ἣν ἐν Ἄργει θεὸς ἀριθμεῖται γυναικῶν Ἄρης.

X.

Σπαρτιάτας (4) ἤγειρε τὰ Τυρταίε ἔπη, καὶ Ἀργείες τὰ Τελεσίλλης (5) μέλη, καὶ Λεσβίες ἡ Ἀλκαίε ᾠδή.

XI.

Τελεσίλλα, (6) ποιήτρια, ἐπι ςήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέῤῥιπτο, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. Καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι (7) τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργυς καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ᾔεσαν, ὡς αἱρήσοντες, τότε Τελεσίλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα, ὑπήντησεν, οἱ προσῄεσαν. Ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐις τοὐπίσω ὑπέςρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ

τὸ

(1) An legendum? Σωσικράτης.

(2) *Turnebi* Codex: χαλῦσι.

(3) *Lucianus* in Amoribus Tom. I. Opp. p. 895.

(4) *Maximus Tyrius* diſſ. XXI. p. 218. ed. *Daviſii.*

(5) *Teleſilla* poëtria fuit Argiva, quæ mulieres patrias

Teleſilla duce arma capiunt, propugnacula occupant, muros corona cingunt, non ſine admiratione hoſtium. At Cleomenem quidem repulerunt, multos ſuorum deſiderantem, alterum autem regem Demaratum (ut Socrates ait) qui in urbem pervenerat, & Pamphyliacum occupaverat, vi exturbarunt. Hoc modo urbe ſervata, mulieres quæ in pugna ceciderant, in via Argiva ſepultæ ſunt à civibus; ſuperſtitibus autem præmium virtutis dedicatio Martis conceſſa eſt. Pugnatum alii ſeptimo die, alii ipſo in novilunio tradunt menſis, qui nunc quartus, olim Hermæus, id eſt, Mercurialis, apud Argivos dicitur. Eo die etiam hodie Hybriſtica (id eſt contumelioſa) ſacra agunt, mulieres virilibus tunicis & laenis, viros muliebribus vittis ac velis veſtientes. Virorum penuriam ut exſarcirent, mulieres non (ut *Herodotus* narrat,) ſervis, ſed vicinorum optimis in civitatem receptis conjunxerunt; quos illæ videbantur contemnere, & ignominia afficere in concubitu. Itaque legem poſuerunt, quae nuptas barbam jubebat habere, quando cum viris concumberent.

IX.

Non illa quae contra Spartanos armata proceſſit *Teleſilla*, propter quam Mars inter mulierum Deos numeratur Argis.

X.

Tyrtaei numeri Spartanos, Argivos *Teleſillæ* modi, Lesbios *Alcæi* cantus excitarunt.

XI.

Teleſilla poëtria. Huic ſtatua poſita eſt, ad cujus pedes libri jacent: galea vero capiti ejus impoſita eſt. Etenim cum Lacedaemonii, interfectis iis, qui in templum Argorum confugerant, ad urbem capiendam irent, *Teleſilla* mulieres, quae per aetatem arma ferre poterant, armavit, & ſic hoſtibus obviam proceſſit. Quod conſpicati Lacedaemonii retro ceſſerunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare, quas & vincere nulla ſit gloria, & à quibus vinci, magnum

gnum

trias contra Cleomenem Spartanorum Regem armavit, eumque magno prælio fudit. vide *Plutarchum* (num. VIII.) & *Suidam* (num. XI.) *Daviſius*.

(6) *Suidas* in Τελεσίλλα Tom. III. p. 442. ed. *Kuſteri*.

(7) Eandem hiſtoriam paulo prolixius narrat *Pauſanias* (num. VII.) *Kuſterus*.

τὸ νικᾶν ἄδοξον, καὶ ἡτ]ᾶσθαι μέγα ὄνειδος. Ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, Ἀργείοις λέγων· Ἀλλ᾽ ὅταν κ. τ. λ. (vid. num. VII.)

XII.

Τελεσίλλης (1) δημιυργός ἐςὶ Νικήρατος. (2)

XIII. *

Φασὶ (3) δὲ καὶ τὰς Ἀργολικὰς, (4) ἡγυμένης αὐτῶν Τελεσίλλης τῆς ποιητρίας, Σπαρτιάτας, τοὺς ἀλκίμυς τὰ πολέμια, Φανείσας μόνον τρέψασθαι, καὶ ἐκείναις τὸ ἀδεὲς τοῦ θανάτυ περιποιήσασθαι.

XIV. *

Κλεομένης (5) Σπαρτιατῶν βασιλεὺς κλείνας ἐν παρατάξει Ἀργείων ἄνδρας ζιψοζ' [6] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸ Ἄργος, ὡς κατὰ κράτος αἱρήσων τὴν πόλιν. Τελεσίλλα ἡ μυσικὴ τὰς Ἀργείας ὁπλίσασα, προήγαγεν εἰς μάχην· αἱ δὲ ἔνοπλοι παρὰ ἔπαλξιν ἱςάμεναι, κύκλῳ τὰ τείχη φραξάμεναι, Κλεομένη μὲν ἀπεκρούσαντο· Δημάρατον δὲ τὸν ἕτερον βασιλέα ἐξώσαντο· καὶ τὴν πόλιν ἁλῶναι κινδυνεύυσαν ἀνέσωσαν. Τοῦτο τὸ ςρατήγημα τῶν γυναικῶν μέχρι νῦν Ἀργεῖοι τιμῶσι νυμηνίᾳ [7] μηνὸς Ἑρμαίυ, τὰς μὲν γυναῖκας ἀνδρείοις χιτῶσι καὶ χλαμύσι, τοὺς δὲ ἄνδρας πέπλοις γυναικείοις ἀμφιεννύντες.

XV. *

Κράτης [8] ὁ Κωμικὸς καὶ Τελέσιλλα, [9] Πραξίλλα καὶ Κλεοβυλῖνα [10] ἐγνωρίζοντο.

XVI. *

Βελτιώτας, [11] τὰς βελτίυς Τελέσιλλα.

Ἀτ-

(1) *Tatianus* in Orat. ad Græcos ſegm. 52. pag. 114. ed. *Worthi.*

Teleſillæ Poëtriæ Argivæ, quam cum aliis mulieribus armatam Lacedemonii fugerunt, *Suidas* (num. XI.) meminit, ſicuti & *Clemens Alexandr.* (num. XIII.) *Geſnerus.*

(2) Apud *Urſinum* legitur mendoſe Νίκανδρος.

(3) *Clemens Alexandr.* Stromat. lib. IV. cap. 19. pag. 522.

(4) Argivæ mulieres, eorum viris bello cæſis, adverſus Cleomenem Spartæ regem Argos defenderunt, duce *Teleſilla:* in cujus facinoris memoriam, ut refert *Pauſanias* (num. VII.) ſtatua *Teleſillæ* juxta ædem Veneris poſita fuit. Conf. *Plutarchus,* (num. VIII.) *Teleſillæ* etiam meminit *Suidas* (num. XI.) & *Tatianus,* (num. XII.) quo loco claras mulieres non paucas recenſet. *Potterus.*

(5) *Polyænus* Stratagem. lib. VIII. cap. 33.

Toti-

gnum ſit dedecus. Sic autem completum eſt oraculum, quod Argivis redditum erat: Namque, &c.

XII.

Teleſillae ſtatuam fabricavit Niceratus.

XIII. *

Aiunt autem Argolicas quoque, *Teleſilla* poëtria duce, Spartanos, qui magna erant virtute in rebus bellicis, ſolo intuitu prodeuntes fugaſſe, & effeciſſe, ut illae mortem nihil extimeſcerent.

XIV. *

Cleomenes Spartiatarum rex, interfectis in praelio Argivis viris ad ſeptem millia ſeptingentos ſeptuaginta ſeptem, iter Argos direxit, ut per vim urbem caperet, Teleſilla muſica Argivas armatas ad pugnam eduxit; quae armatae in propugnaculis ſtantes, circumcirca muros tuentes, Cleomenem repulerunt; Demaratum vero alterum Regem etiam expulerunt, urbemque a periculo vindicarunt. Et hoc mulierum ſtratagema uſque in hodiernum diem Argivi celebrant numenia cujuſque menſis, mulieres virilibus tunicis & chlamydibus, viros autem peplis muliebribus amicientes.

XV. *

Crates Comicus & *Teleſilla* & *Praxilla* & *Cleobulina* celebrabantur.

XVI. *

Βελτιώτας dicit meliores feminas *Teleſilla*.

Attici

[6] Totidem numerat *Plutarchus*, (num. VIII.) ſed pro fabula habet. *Maaſvicius.*

[7] Pugna hæc juxta nonnullos primo, juxta alios ſeptimo menſis die accidit, teſte *Plutarcho*. (num. VIII.) Dictum fuit hoc feſtum Ὑβριστικά, ut refert ibidem *Plutarchus*, de quo conſule *Meurſium* de Feſtis Græcorum. *Maaſvicius.*

[8] *Georgius Syncellus* in Chronographia ad an. M. 5058. pag. 257. D. ed. Pariſ.

Euſebius Pamph. Chronicorum lib. poſter. ad Olymp. LXXXII an. 2. *Crates Comicus & Teleſilla ac Bacchylides Lyricus clari habentur. Praxilla quoque & Cleobulina ſunt celebres.*

[9] Edd. mendoſe: οἰκονομικὸς ϗ Τελεσίδα.

[10] Edd. mendoſe: Κλεοβυίνα.

[11] *Heſychius* in Βελτιώτας.

An? τὰς βελτίους Βελτιώτας. Τελεσίλλα, poëtria eſſe videtur. *Guietus.*

XVII. *

Ἀττικοὶ [1] δὲ οὔλας [2] λέγουσι τὰς τρίχας· Οὐλοκόμος [3] μέντοι εἴρηται παρ' Ἀλέξιδι, καὶ Φερεκράτῃ· οὐλοκέφαλος· οὐλοκίκιννα [4] δὲ, Τελεσίλλα εἴρηκε· τὸν δὲ τοιοῦτον στραμβολοκομᾶν [5] Σοφοκλῆς ὠνόμασεν· ἄμφω [6] δὲ μοχθηρὰ τὰ ὀνόματα.

XVIII. *

Ἐκ [7] τοῦ δίνου ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ὃ τὸν τόρνον δηλοῖ, τὸ δινῶ δινώσω γίνεται. Δῖνος δὲ οὐ μόνον τόρνος, ἀλλὰ καὶ ποδονιπτὴρ κατὰ Κυρηναίους· παρὰ δὲ τῇ Τελεσίλλᾳ καὶ ἡ ἅλως, ὥς φησιν Ἀθήναιος. [8]

XIX. *

Τελέσιλλα Λαΐδι.

Οὔτε [9] φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες, οὔτε φρεωρύχοι τὰ τῆς γῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόρρητα, ὀφθαλμοὺς ὑδάτων ἀναζητοῦντες θεάσασθαι, οὕτω περὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσπουδάκασι τέχνην, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν, εἴ που τὸν Ἀγησίλαον ἦν μεθεάσασθαι· ποτὸν γὰρ αὐτῷ πεποιηκέναι τὴν μαινάδα Λευκίππην ἀκήκοα· καὶ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε· καὶ τὸ πάθος ἀπαρηγόρητα φλεγμαίνει μοι δάκρυα· διὸ τῆς τραγῳδίας συνέριθος ἔσομαι· οὐ γὰρ ἀνίσχοντα λοιπὸν ἥλιον θεασόμεθα· οὕτω καὶ Μηδείας καὶ Φαίδρας φοβερωτέρα γενήσομαι.

Σώπα-

[1] *Julius Pollux* Onomaſtici lib. II. cap. 3. ſegm. 23.

[2] C. V. οὖλος, quæ ſequuntur ab ὑλοκόμος uſque ad ὀνόματα deſunt in C. A. *Kuhn.*

MS. οὖλος λέγουσιν τ. *H. Steph.* videtur hic agnoviſſe οὐλάς. Sic enim append. de ling. att. cap. 16. tm. 4. ὑλὰς, τρίχας *dicunt Attici.* Ceterum non invenio ſic ſcriptum alibi. *Jungerm.*

[3] Et cetera hujus primæ ſectionis non ſunt in MS. Mi lector, meros tibi narramus defectus, ſed qui faceremus, decurtato ita MS. Quod ipſum nunquam tacuimus, ne quis aliquid aliter ſcriptum ibi ſuſpicaretur in iis, quæ plane non ſcripta ibi. Ceterum ad illud οὐλοκόμος hic *H. Stephanus* in ora, dicitur & οὐλοκόμας. *Jungerm.*

[4] Apud avum Comm. cap. 91. & H. *Junium* de Coma cap. 8. οὐλοκικίνναν habes. *Idem.*

[5] *Camerar.* citat hinc στρεμβολοκόμην, ut ſit nomen στρεμβολοκόμης, ad quam formam ἀβροκόμης, εὐκόμης & alia dicuntur. *Heſychius* autem: στρεβλοκομᾶν, οὐλοκομᾶν exponit. *Seberus.*

Habet & *Junius* ibid. interpretans: *refugum habere capil-*

XVII. *

Attici vero crines ὄυλας vocant; ὀυλοκόμος vero, quod criſpum ſignificat, ab *Alexide* & *Pherecrate* dictum eſt; idem eſt ὀυλοκέφαλος. Cincinnos vero criſpos *Teleſilla* dixit. Hujus modi vero στρεμβολοκομᾶν, id eſt, criſpum eſſe *Sophocles* nominavit; utraque vero hæc vocabula praedura ſunt.

XVIII. *

Ex δῖνος nomine maſculino, quod tornum ſignificat, formatur verbum δινῶ δινόσω. Δῖνος autem non ſolum tornus eſt, ſed etiam pelluvium apud Cyrenæos; atque apud *Teleſillam* area, ut teſtatur *Athenæus*.

XIX. *

Teleſilla Laidi.

Neque venas auri metallici inquirentes, neque puteorum foſſores, qui terrae arcana in tenebris ſcrutantur, aquarum oculos quaerentes videre, tantam in ſua arte diligentiam ac curam adhibent, quanta ego totam civitatem ſcrutata ſum, ſi poſſem Ageſilaum alicubi cernere. Potum enim ei apparaſſe furioſam Leucippen audio; & vehemens fulmen nos excepit; atque damnum inſolabiles adurit mihi lacrymas; itaque tragœdiae adjutrix ero. Non enim orientem ſolem in poſterum contemplabimur. Sic & Medea & Phaedra terribilior fiam.

Sopa-

capillum. Comm. autem avi cap. 91. habent στρεμβολοκόμην & criſpum interpretantur, ſicut ὀυλοκίκινναν. Et ſane ipſe *Junius* aliter in Nomencl. ita: *Criſpus* &c. ὀυλοκικίννας *Teleſillæ*, στρεμβολοκόμας, *aut, ut Heſychius citat*, στραβαλοκόμας *Sophocli*. Sed male obliti ſumus fere emendationis Heinſianæ, qui ad XIV. librum *Silii* ait hic legendum στρεβαλέκομον. Viſe ad ejus crepundia *Siliana*. Jungerm.

[6] Avus in Comm. ibid. ita vertit: *Sed neutrum bonum verbum*. Idem.

[7] *Euſtathius* ad Ιλ. ό. v. 259. pag. 1283, 2. ed. Baſil.

[8] Vid. num. II,

[9] *Theophylactus Simocata* epiſt. 24. qui illam nomine *Teleſillæ*, Laide meretrice longe junioris, confinxit.

Lil. Greg. Gyraldus ſeculi ſui Varro, in Hiſtoria Poet. (dial. III. T. II. Opp. p. 170. C.) hæc habet: *Theophylactus*, qui græcas quaſdam epiſtolas commentus eſt, *Teleſillam* Laidi epiſtolam ſcribere confingit, quæ laſciva adeo, ut vix meminiſſe ejus conveniat. *Colomeſius* in notis MSS. ad pag. 52. Lyricorum *Urſini*.

XX. *

Σώπατρος Τελεσίλλῃ.

Ἐι [1] μὴ ταῖς ἀφροδισίαις ἡδοναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἡ Φύσις ἐνέμιξεν, ἔδουλαγωγεῖτο τὸ ἄῤῥεν τῷ γυναικείῳ φύλῳ, Τελέσιλλα. Μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορίδιον. Ὁ τῆς Ἀφροδίτης μοι πυρσὸς ἀπηθάλωται· ὀυ γὰρ ἀθανάτους τὰς ἀλγηδόνας τὰ τῶν ἐρώτων βέλη παρέχεται.

XXI.

Archilochus [2] & *Simonides* trimetrum Iambicum, cherium catalecticum, tetrametron compoſuerunt. *Archilochus* etiam commata verſibus applicando variavit. *Eupolus* [3] per plurimas ſpecies ſecuit, *Alcman* numeros etiam minuit in carmen, hinc poëtriae melicae, [4] at *Teleſilla* [5] etiam Argiva minutiores edidit numeros.

[1] *Theophylactus Simocata* epiſt. 72.

[2] Ex Fragmento incerti Scriptoris, quod libro *Cenſorini* de die natali ſubjunctum eſt, cap. 9. de muſica.

[3] Vet. Cod. *ea potius*, & in litura. *Carrio*.

Vul-

XX. *

Sopater Teleſillae.

Niſi venereis voluptatibus non injucundam ſatietatem natura admiſcuiſſet, mas à muliebri genere in ſervitutem redigeretur, Teleſilla. Ne igitur altum ſapias meretricula. Veneris flamma mihi abſterſa eſt. Non enim immortales dolores amorum jacula efficient.

XXII.

Photius in Bibliotheca cod. CLXVII. inter Poëtas, è quorum ſcriptis *Jo. Stobæus* libros IV. Eclogarum collegit, *Teleſillam* commemorat. Laudatur etiam Poëtria haec ab *Antipatro* Theſſalo in *Sapphonis* Fragmentis num. CXXXVIII. & à *Clemente Alexandr.* ibid. num. CLXX.

[4] Vulgo: *poëticæ melicæ*. Idem.

[5] Ἀτελὴς illa. Vulgo. In membr. ἄτλας illa. *Idem.* Sic etiam corrigit *Paulus Leopardus*, vir emendatæ naris lib. III. cap. 10. Emendatt. *Colomeſ.* in notis MSS. ad Urſini p. 52.

Digitized by Google

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ ΜΕΛΗ.

I.

Ω̃ [1] διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
Παρθένε τὰν κεφαλὰν, τὰδ' ἔνερθε νύμφα. [2]

II.

Ἀλλὰ [3] τεὸν οὔποτε θυμὸν [4] ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

III.

Ἀδμήτου [5] λόγον κ. τ. λ. vid. *Sapphus* Fragmenta num. **CLXXX.**

IV.

Πράξιλλα [6] ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον [7]

V.

Πραξίλλῃ [8] μὲν δὴ πεποιημένα ἐστὶν, ὡς Εὐρώπης εἴη Καρνειὸς, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ.

Πρα-

[1] Adducit hoc fragmentum *Hephæſtion* pag. 24, 13. καὶ τὸ περὶ τρισὶ καλούμενον πραξίλλειον. Ὦ διὰ κ. τ. λ. *Urſinus.*

[2] *Diodorus Siculus* lib. III. p. 136. Ἐκλήθησαν δὲ Ἀτλαντίδες καὶ αἱ νύμφαι, διὰ τὸ τοὺς ἐγχωρίους κοινῇ τὰς γυναῖκας νύμφας προσαγορεύειν. Νύμφην indicare nonnunquam uxorem, veterum locis probant *Meziriacus* in Comment. gallico in epiſtolas Ovidii pag. 59. & *Maſſonus* in Hiſtoria critica Reip. lit. gallice edita T. I. p. 115. in not. Νεογάμου νύμφης mentionem facit *Æſchylus* in Agamemn. v. 1188. adde Ill. *Spanhemii* Obſervatt. ad *Juliani* Impp. gallice editos p. 376. Varias hujus vocis ſignificationes recenſent *Heſychius* in νύμφη, & *Gyraldus* in Hiſtoria Deor. Synt. V. Tom I. Opp p. 172.

[3] Ex eodem *Hephæſtione* pag. 9, 10. καὶ τὰ Πραξίλλης ἐν διθυράμβοις ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς· Ἀλλὰ τεὸν κ. τ. λ. *Urſinus.*

[4] Varios hujus vocis ſignificatus recenſent *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ά. v. 173. *Jo. Tzetzes* ad He-

PRAXILLAE SICYONIAE CARMINA.

I.

O quæ ab janua pulchre proſpicis,
Virgo, quod ad caput attinet, quod autem ad inferiora, uxor.

II.

Sed animum tuum in pectore nunquam flectebam.

III.

Orationem de Admeto &c.

IV.

Praxylla Sicyonia Chryſippum à Jove raptum fuiſſe inquit.

V.

Praxilla quidem verſibus prodidit, Europæ filium Carneum fuiſſe, educatum vero ab Apolline & Latona.

Pra-

Heſiod. pag. 13. a. & pag 16. b. *Ammonius* de differ. verborum in θυμός. *Nemeſius* de nat. hominis cap. 21. & *Galenus* ad Hippocratis Prognoſt. II. 1. ſect. 3. Tom. VIII. Opp. p. 621.

[5] *Euſtathius* in Ιλ. β. pag. 247, 20. Meminit hujus Scolii *Athenæus* lib. XV. pag. 695. C. ubi pro *δειλῶν* ſcriptum eſt *δειλοῖς*. *Urſinus.*

[6] *Athenæus* lib. XIII. pag. 603. A.

[7] Chryſippi hujus, qui fuit Pelopis filius, hiſtoriam habes apud *Plutarchum* in Parallelis T. II. Opp. pag. 313. D *Apollodorum* in Bibliotheca lib. III. cap. 5. §. 5. *Mich Apoſtolium* in Proverb. Cent. XVIII. num. 7. *Tzetzem* in Hiſtor. Chil. I. n. 18. & *Hyginum* fab. 85. Conf. omnino de illo *Pet Bælii* Lexicon Hiſtoricum gallice editum in *Chryſippe.*

[8] *Pauſanias* lib. III. in Laconicis cap. 13. p. 239. ubi inquirit in cauſam, cur Apollo *Carneus* fuerit vocatus. Conſuli poſſunt de hoc cognomine *Pauſanias* lib. II. in Corinth cap. 11. p. 135. *Heſychius* in *Καρνεῖος*, & *Nonnus* Dionyſ. XVI. v. 104. Vide plura apud Scriptores de feſtis Græcorum in *Carnea.*

VI.

Πράξιλλα (1) μὲν ἀπὸ Καρνεἰυ Φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Ἐυρώπης υἱοῦ ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι.

VII.

Ἠλιθιώτερος (2) τοῦ Πραξίλλης (3) Ἀδώνιδος] Πράξιλλα Σικυονία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων, ἅυτη ἡ Πράξιλλα τὸν Α῎δωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει, ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιϛον καταλιπὼν ἥκει, (4) ἀποκρίνασθαι, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ σικύυς, καὶ μῆλα· ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος· ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύυς.

* Ἠλιθιάζω· (5) ἀναισθητῶ· (6) μωραίνω· προσποιοῦμαι ἠλίθιος ἔιναι· ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἠλίθιος, ἀντὶ τοῦ ἀνόητος· καὶ παροιμία· Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

* Ἠλιθιώτερος (7) Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης] Α῎δωνις γάρ τις Πραξίλλης υἱὸς ἀποθανὼν, καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν ᾅδυ, τί κάλλιϛον ἄνω κατέλιπεν; ἀπεκρίνατο, ἥλιον, σελήνην, σῦκα, καὶ μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος, ταῦτα ἐξισῶν τῷ ἡλίῳ· ὁμοία τῇ· Ἀνώτερος (8) Αἰβύκυ καὶ Κορύκυ καὶ Μελιτίδυ.

* Ἠλιθιώτερος (9) τῆς Πραξέλλης] Α῎υτη γὰρ ἐρωτωμένη, τί κάλλιϛον; Ἥλιος, ἔΦη, καὶ σῦκα. Ἀνοητότερος Ἰβύκυ καὶ Κορύβυ καὶ Μελιτίδυ.

VIII.

Καὶ (10) Πράξιλλα δὴ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν σκολιῶν (11) ποιήσει.

IX.

Πράξιλλαν (12) Λύσιππος ἐχαλκούργησεν, μηδὲν εἰποῦσαν διὰ τῶν ποιημάτων χρήσιμον.

Πρά-

(1) *Scholiaſtes Theocriti* ad Idyll. V. v. 83. ubi mendoſe legitur Πραξίλας.

(2) *Zenobius* Proverb. Cent. IV. num. 21. in *And. Schotti* Adagiis Græcorum pag. 84.

(3) *Apoſtolius* itaque male τῦ Πραξιτέλυς, qui ſculptor fuit. Vide & in *Ang. Politiani* Nutricia *Alex. Braſſicanum*. Variat autem in hujus explanatione *Vatican.* Ἡ Πράξιλλα Σικυωνία γελοποιὸς ὑπὸ τῶν κάτω ἐρωτωμένη, τί καταλιπῦσα ἄνω ἥκει, ἀπεκείθη, ἥλιον, σελήνην, σικύυς καὶ μῆλα, ἠλιθία ἢ ἐκείθη τὸ τῷ ἡλίῳ τὺς σικύυς συναειθμεῖν, ἢ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾷν. *Schottus.*

Praxilla dicitur μελοποιὸς à Polemone apud *Zenobium* IV. 21. Proverb. pro quo male in explicatione proverbii Vaticana apud *A. Schottum* γελοποιός. Male

Digitized by Google

VI.

Praxilla quidem ait, nomen accepiſſe (feſtum Carneorum) à Carneo Jovis & Europæ filio, qui ab Apolline amabatur.

VII.

Stupidior Praxillæ Adonide] Praxilla Sicyonia poëtria fuit, ut ait Polemon, quæ Adonidem in carminibus inducit ab inferis interrogatum, quid pulcherrimum apud ſuperos reliquiſſet, reſpondiſſe: Solem, lunam, cucumerem & mala; quod in proverbium abiit. Stultum enim cucumerem Soli componere.

Ἠλιθιάζω· ſtolidus ac ſtupidus ſum; ſimulo me ſtultum eſſe; nam ſenſu carent lapides, unde etiam nomen ἠλίθιος, i. e. ſtolidus, deductum eſt; & proverbium: Stupidior Praxillæ Adonide; quod de ſtupidis dicitur.

* *Stupidior Adonide Praxilles filio*] Adonis enim quidam Praxilles filius jam mortuus, interrogatus ab inferis, quid pulcherrimum in terra reliquiſſet? reſpondit: Solem, lunam, ficus, poma. Hinc ſtupidus habitus, quod iſta cum ſole coæquaſſet. Similis illi: *Stupidior Æbyco, & Coryco & Melitide.*

* *Stultior Praxella*] Haec enim, quid pulcherrimum eſſet? interrogata, Sol, inquit, & ficus. Talia ſunt: *Ibyco & Corybo & Meletide dementior.*

VIII.

In Scoliis componendis magna fuit *Praxillæ* Sicyoniae gloria.

IX.

Lyſippus *Praxillæ*, quae nihil utile ſuis carminibus docuit, ſtatuam aeream fabricavit.

Pra-

le etiam in proverbiis è *Suida* VII. 47. Ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος, idem præſtantiſſimus *Schottus* vertit: *Stupidior Praxilis Adonide*, pro *Praxillæ*. Neque *Apoſtolii* interpres probandus IX. 81. Prov. qui bis habet *Praxelles*, magis vero peccavit ipſe *Apoſtolius*, cui Ἄδωνις Πραξίλλης eſt *Praxillæ* filius, cum intelligatur poëma ejus de Adonide. *Fabricius* lib. II. cap. 15. §. 53. Bibliothecæ Græcæ.

(4) Apud *Urſinum:* ἔτι.

(5) *Suidas* in ἠλιθιάζω Tom. II. pag. 53. ed. *Kuſteri.*

(6) *Ex Scholiis Ariſtophanis* ad Equit. v. 1121.

(7) *Mich. Apoſtolius* Proverb. Cent. IX. num. 81.

(8) Ἀνόητος malim. *Pantinus.*

Dio-

X. *

Πράξιλλα (1) ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν (Βάκχον) ἱστορεῖ.

XI. *

Κολακικὸν (2) τὸ σκολιόν· (3) ἐν τοῖς Πραξίλλης δὲ φέρεται παροινίοις.

XII. *

Τὰ (4) καλούμενα Πραξίλλεια commemorat Hephaeſtion in Enchiridio pag. 24, 13. & pag. 36, 24. ejuſque Scholiaſtes pag. 38, 15. & pag. 90, 30.

(9) *Diogenianus* Proverb. Centur. V. num. 12. in *Andr. Schotti* Adagiis Græcorum pag. 219.

(10) *Athenæus* lib. XV. p. 694. A.

(11) Conf. notas ad *Sapphûs* fragmenta num. CLXXX. pag. 251. b.

(12) *Tatianus* in Orat ad Græcos §. 52. p. 113. ed. *Worthi*.

(1) *Heſychius* in Βάκχου Διώνυς.

S.bo

ΝΟΣ-

X. *

Praxilla Sicyonia Veneris filium Deum (Bacchum) tradit.

XI. *

Adulatorium eſt illud ſcolium; fertur autem in *Praxillæ* conviciis inter pocula.

XIII. *

Laudatur etiam *Praxilla* ab *Antipatro Theſſalo* in *Sapphus* Fragmentis num. CXXXVIII. ab *Euſtathio* ibid. num. CLXXX. & à *Syncello* in *Teleſillæ* Carminibus num. XV.

[2] *Scholiaſtes Ariſtophanis* in Veſp. v. 1232.

[3] De Admeto ſcilicet. vid. notæ ad Fragm. *Sapphus* pag. 251.

[4] *Praxilla* antiquiſſima fuiſſe videtur, ſiquidem ejus trimetris uſam *Sapphonem* notat Hephæſtion pag. 36. Potuerunt tamen Praxillea metra dici, quibus poſt *Sapphonem Praxilla* frequentius uteretur; nam & ab *Euſebio* in Chron. diu poſt *Sapphonem Praxilla* ponitur Olymp. LXXXII. *Fabricius* lib. II. cap. 15. §. 53. Bibliothecæ Græcæ.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ
ΤΗΣ ΛΟΚΡΙΑΣ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Νοσσίδος,

ἐις Ῥίνθωνα.

Καὶ (1) καπυρὸν (2) γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον ἐιπὼν
　Ῥῆμ' (3) ἐπ' ἐμοὶ, Ῥίνθων (4) ἐιμ' ὁ Συρηκόσιος,
Μυσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· (5) ἀλλὰ καλύκων (6)
　Ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

Τῆς

(1) *Anthologia* Epigr. Græc. lib. 3. cap. 6. epigr. 16.

Epitaphium *Rhinthonis* Poëtæ comici & tragici, figulo patre nati, quem Tarentinum fuiſſe *Suidas* perhibet, *Noſſis* autem Syracuſanum; vixit tempore primi Ptolemæi, reliquit fabulas comicas & tragicas ultra triginta. Ceterum non requirit a prætereuntibus, ut plerique, lacrymas, ſed ut hilariter ridentes prætereant, ipſum alloquendo. Muſarum, inquit, quædam parva cantilena ſcilicet fuit mea. Sed ex corymbis tragicis peculiarem hederam, id eſt, coronam hederaceam decerpſimus, floruimus præcipue cothurno & ſcripto tragico. Κάλυξ proprie ſignificat baccam roſæ, id eſt, roſam, quæ operta eſt, & nondum emerſit, & habet in obliquis ſecundam fere brevem. Itaque huic loco neque quoad ſenſum neque rationem ſyllabæ quadrare videtur; quæ enim eſt comparatio roſæ ad hederam? itaque vide lector, quæ hujus loci genuina ſit lectio. *Obſopoeus.*

(2) Vehementer. *Lucianus*: καὶ συρίζω πάνυ καπυρόν. *Brodæus.*

Alciphron Rhetor lib. 3. epiſt. 48. πολὺς καὶ καπυρὸς ἐξεχύθη γέλως. *Longus* Paſtoral. lib. II. p. 34. πάνυ καπυρὸν γελάσας. *Salmaſius* ad Spartiani Adrianum Cæſarem cap. 16. oſtendit, καπυρίζειν nihil aliud eſſe, quam clare & ſonore ridere & cachinnare, Græcoſque καπυρὸν γέλωτα vocare ſiccum riſum & clare ſonantem. *Pet. Moll* in notis ad *Longum* l. c. locis variis auctorum græcorum probat, καπυρὸν eſſe vehementem, magnum. *Athenæus* lib. XV. pag. 697. B. τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς opponit ἐσπουδασμέναις.

(3) Φίλον ῥῆμα, χαῖρε. *Timon* miſanthropos: τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμείβεο, μηδ' ἐμὲ χαίρειν ἐιπών. & μὴ χαίρειν ἔιπῃς. Addebant plerumque: terra tibi levis ſit. Λάβοι τύ σε βῶλος ἐλαφρά· ὦ χθὼν

NOSSIDIS LOCRENSIS EPIGRAMMATA.

I.

Noſſidis,
in Rhinthonem.

Et vehementer ridens præteri, & gratum dicens
Verbum ſuper me, Rhinthon ſum Syracuſanus,
Muſarum parva quædam Philomela: ſed floribus
Ex tragicis propriam decerpſimus hederam.

Ejuſ-

χθὼν κόρη καὶ τρηνεῖα κεῖσο· γῆ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής· unde *Euripides*: κόρῃ καταμπίσχουσιν ἐν τύμβῳ χθονί. *Brodæus.*

(4) Poeta Siculus, quem lib. I. ep. 20. ad Attic. citat *Cicero*, & *Hephæſtion* in Enchir. p. 9, 10. *Brodæus.*

Ῥίνθων hoc loco vocatur Syracuſius, quem *Suidas* h. v. & *Stephanus* in Τάρας Tarentinum fuiſſe prodiderunt; erat autem autor Hilarotragœdiæ, & tragica in ridiculum vertebat. *Euſtathius* ad Dionyſii Περιήγ. v. 376. Ἐκεῖθεν (de Tarento urbe loquitur) Ῥίνθων ἦν ὁ ἐπικαλούμενος φλύαξ, ἤγουν φλύαρος, ὑποκοριστικῶς· ὡς τὰ τραγικὰ εἰς γελοῖα μεταῤῥυθμίζων καὶ παίζων, ἐν οὐ πανλοῖς, ἀλλὰ φλυαρῶν ἄντικρυς. Conf. de illo Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græcam. lib. II. cap. 19. in Rhinthon.

(5) Ἀηδονὶς *Heſychio* eſt τόπος, ἔνθα ᾄδον, καὶ ἐργαστήριον. Luſciniam autem ſignificat in *Theocriti* Idyll. ή. v. 38. in *Callimachi* lavacro Pall. v. 94. & in Inſcriptione græca apud *Gruterum* pag. 1118.

(6) Γράφεται καὶ κορύμβων. *Scholia Anthol.*

Καλύκων aut κορύμβων ἐκ τραγικῶν, è tragicis floribus. Exponit *Suidas* in Ῥίνθων. Ῥίνθων Ταραντῖνος κωμικὸς ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας· & *Stephanus* in Τάρας. Καὶ Ῥίνθων Ταραντῖνος φλύαξ. τὰ τραγικὰ μεταῤῥυθμίζων ἐς τὸ γελοῖον. Hic *Rhinthon* à *Varrone* de R. R. pro ſcurra & nebulone uſurpatus; apte igitur καὶ καπυρὸν γελάσας. *Brodæus.*

II. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς εἰκόνα γυναικός.

Θαυμαρέτας (1) μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖγε τὸ γαῦρον
  Τεῦξε, τὸ δ' ὡραῖον τῆς ἀγανοβλεφάρου· (2)
Σαίνοι (3) κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
  Δέσποιναν μελάθρων (4) οἰομένα ποθορῆν. (5)

III. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Σαπφώ.

Ὦ ξεῖν', (6) εἰ τύγ' ἔπεις (7) ποτὶ καλλίχορον (8) Μιτυλάναν, (9)
  Τᾶν (10) Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος, (11)
Εἰπεῖν, ὡς Μούσαισι φίλα, τήνατε (12) Λόκρισσα
  Τίκτεν (13) ἴσαις, (14) ὅτι θ' οἱ τοὔνομα (15) Νοσσίς· ἴθι.

IV. *

Τῆς αὐτῆς,

πρὸς Ἥραν.

Ἥρα (16) τιμήεσσα, Λακίνιον (17) ἢ τὸ θυῶδες
  Πολλάκις οὐρανόθεν νισσομένα (18) καθορῆς,

Δέξαι

(1) *Anthologia* lib. IV. cap. 5. epigr. 6. ubi inſcribitur ἄδηλον, ſed vir elegantiſſimus *D'Orvillius* per literas me docuit, illud eſſe *Noſſidis*, & pro Θαῦμ' ἀρετᾶς legendum eſſe Θαυμαρέτας vel Θυμαρέτας, pro ἐσιδοῦσα, ἐσιδοῖσα, & pro οἰομένη, οἰομένα, quæ omnia mutavit iſte *Planudes*.

(2) εὐοφθάλμου. *Brodæus*.

(3) Σαίνειν & αἰκάλλειν de canibus, qui caudæ & aurium motu adblandiuntur, uſurpari, locis veterum probat Bochartus ἐπάνυ in Hierozoico P. I. lib. II. cap. 56. p. 681. Αἱ θηρευτικαὶ πάντας ἀνθρώπους σαίνουσιν. *Palæphatus* cap. 3.

(4) Originem & ſignificationem hujus vocis exponit Rev. *Heumannus* T. I. Poeciles lib. IV. pag. 595. ſq.

(5) Æolice pro προσορᾶν. conf. omnino Celeb. *Maittairii* Dialectos Linguæ græcæ pag. 248.

(6) Exſtat hoc epigramma in *Holſtenii* & *Berkelii* notis ad *Stephanum Byzantinum* in Λοκροί, atque à Celeb. *Bentlejo* emendatum in ejus diſſ. anglice edita de Epiſtolis *Phalaridis* contra Car. *Boylium* pag. 355. ed. 2.

(7) Apud *Holſtenium* legitur mendoſe εἰ τύγε πέσς.

(8) Poëtice pro καλλίχορον, *Pindarus* Pyth. Od. 12. v. 45.

Τοὶ

II. *

Ejuſdem,

in imaginem mulieris.

Thaumaretæ imaginem tabula habet; belle ſane vigorem
Expreſſit, & pulchritudinem illius, quæ pulchras palpebras habet;
Adblanditur te intuens & domum cuſtodiens catella,
Dominam domus rata ſe intueri.

III. *

Ejuſdem,

in Sapphonem.

O Hoſpes, ſi tu ingreſſus fueris Mitylenen in pulchro loco poſitam,
Sapphus gratiarum florem immutaturus,
Dicas, eam Muſis eſſe amicam, & Locrenſem illi
Similes peperiſſe, ejuſque nomen eſſe Noſſidem, abi.

IV. *

Ejuſdem,

ad Junonem.

Juno veneranda, quæ Lacinium odoratum
Sæpe ex cœlo deſcendens oculis intueris:

Accipe

Τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
Ναίοισι πόλει χαρίτων.

Qui apud pulchro in-loco poſitam
Proveniunt urbem Charitam.

conf. *Æm. Porti* Lexicon Pindaricum.

(9) Apud *Holſtenium* & *Berkelium* mendoſe: καλλίχυεσν Μιτυλίναν.

Mitylene, urbs inſulæ Leſbi, fuit patria *Sapphus.* vid. vitam fragmentis ejus præmiſſam.

(10) Apud *Holſtenium* mendoſe: τάν.

(11) *Heſychius:* Ἐναῦσαι, ἐνάψαι ἢ μεταβαλεῖν, Significat etiam *incitare* apud *Æſchinem* dial. 3. de morte ſegm. 20.

(12) Apud *Holſtenium* & *Berkelium* mendoſe: Μυσαῖσι φίλα τῆναιτε.

(13) *Holſtenius* mendoſe: Τίκτειν.

(14) Dorice & æolice, pro accuſativo ἴσας i. e. χάεσσας. vid. *Sapphus* fragm. pag. 22. not. 9.

(15) *Holſtenius* & *Berkelius* mendoſe: ὅτι μοι τοὔνομα.

(16) Legitur hoc Epigramma in Celeb. *Bentleji* diſſertatione jam laudata pag. 359. & in *Kuſteri* notis ad *Suidam*, qui in Ͽυῶδες T. II. pag. 214. diſtichon

L 3 prius

Δέξαι βύσσινον ἔιμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς (1)
Νοσσίδος ὕφανεν Θεύφιλις ἁ Κλεόχας. (2)

V. *

Τῆς ἀυτῆς,

ἐις Λοκρίυς.

Ἔνθεα (3) Βρέντιοι (4) ἄνδρες ἀφ᾽ ἀινομόρων βάλον ὤμων,
Θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ᾽ ὠκυμάχων·
Ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ᾽ ἀνάκτορα (5) κεῖνται·
Ὀυδὲ ποθεῦντι (6) κακῶν πάχεας, ὅυς ἔλιπον.

VI. *

Τῆς ἀυτῆς,

ἐις ἄγαλμα Μελίννης.

Ἀυτομέλιννα (7) τέτυκται· ἴδ᾽ ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
Ἀμὲ (8) ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει.
Ὡ᾽ς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτῴκει· (9)
Ἦ καλὸν, ὅκκα πέλοι τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

Τῆς

prius allegat. Idem Epigramma, quamvis minus emendate, edidit *Holſtenius* ad *Stephanum Byz.* in Λακίνιον.

Unde Juno dicta ſit Ἥρα, & quid hæc vox ſignificet, ex auctoribus veteribus exponit *Menagius* in notis ad *Diogenem Laërt.* lib. VII. ſegm. 147. Derivat illam ab hebr. הרה gravida *Guſſetus* in Commentt. L. hebr. pag. 216. col. 6. ab hebr. ארה lucida *Penaveræus* in Phœnice redivivo de Sole & luna; à phœnicio עירה aut ערה æmula ſ. zelotypa *Clericus* in notis ad *Heſiodi* Theogon. v. 54.

(17) Omnes libri editi *Suidæ* habent Λακώνιον, ſed ſcribendum eſt Λακίνιον, ut in *Anthologia* inedita. Erat enim Lacinium promontorium quoddam, in quo celebre erat templum Junonis, unde Juno *Lacinia* dicta eſt. Vid. *Scholia Theocriti* ad Idyll. IV. v. 32. *Kuſterus.*

Fanum hoc celebre Junonis Laciniæ non procul ab urbe Locris in vicinia urbis Crotonis exſtructum erat, atque adeo *Noſſidem* fuiſſe Locrenſem liquet. *Bentleius.*

(18) *Holſtenius* legit νεισομένα.

(1) Apud *Holſtenium* exſtat mendoſe: βίσσινον ἔιμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγανᾶς.

(2) *Holſtenius* habet mendoſe: Θευφιλὶς ἀκλεόχας. In MS. Bentleji itidem mendoſe legitur Θευφίλυς.

(3) Exſtat hoc Epigramma in *Bentleii* diſſertatione laudata pag. 356.

(4) Ex his colligere licet ætatem *Noſſidis*, quia

Βρέν-

Accipe byſſinum amiculum, quod tibi cum filia clara
Noſſide texuit Theuphilis filia Cleochæ.

V. *

Ejuſdem,
in Locrenſes.

Arma Bruttii milites abjecerunt ex miſeris humeris,
Graviter percuſſi à Locrenſibus ſtrenue pugnantibus;
Quorum virtutem celebrantia in Deorum templis jacent;
Neque deſiderant malorum brachia, quæ reliquerunt.

VI. *

Ejuſdem,
in ſtatuam Melinnæ.

Melinna ipſa fabricata eſt; ecce quomodo pulchra facies
Me adſpicere comiter videatur;
Quam vere filia matri in omnibus ſimilis ſit;
Certe egregium eſt, quando liberi parentibus ſimiles exiſtunt.

Ejuſ-

Βρίττιοι vel Βρέττιοι demum Olymp. CVI. 1. tempore Dionyſii junioris rempublicam ſibi propriam conſtituerunt, vid. *Diodor. Sic.* lib. XVI. p. 518. & *Strabonem* lib. VI. p. 255. Illam tamen aliquanto juniorem eſſe, docet ejus Epigramma in Rhinthonem Syracuſanum, qui tempore Ptolemæi I. circa Olympiadem CXIV. floruit (vid. num. I.) *Bentlejus.*

(5) 'Ανάκτορον ſignificat proprie templum Dioſcurorum, ſed ponitur etiam in genere de omnium Deorum templis & adytis, vid. Ill. *Spanhemii* Obſervatt. ad Juliani Cæſares pag. 358. & ad *Callimachi* hymnum in Apoll. v. 77. Quid ſignificent φωναὶ ἐξ ἀνακτόρων, exponit *Olearius* ὁ μαγείρης in notis ad *Philoſtratum* de vitis Sophiſt. II. 20. p. 600.

(6) Vel ποθεῦντα. *Steinbeilius.*

(7) Legitur apud *Bentlejum* in diſſert. laudata pag. 357.

'Αυτομέλιννα eſt Melinna ipſa, non ejus imago, tam accurate ei eſt ſimilis, quemadmodum dicitur αὐτοζωὴ, αὐτοαλήθεια. *Bentlejus.*

(8) MS. habet Ἆ με mendoſe, ἀμὲ dorice ponitur pro ἐμὲ. *Idem.*

(9) MS. habet προσώκει, ſed mutavi πρὸς in præpoſitionem doricam ποτὶ, Dores etiam formant verba à præteritis perfectis ſeu activis, ſeu mediis, nempe à δέδοικα δεδοίκω, à δέδυκα δεδύκω, (vid. fragmenta *Sapphus* pag. 32. not. 29.) Poëtria igitur noſtra à προσέοικα *ſimilem eſſe, prout imago reſpondet exemplari ſuo*, format verbum ποτ-εοίκω, illudque contrahit ποτῴκω. *Bentlejus.*

VII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς κεκρύφαλον Σαμύθας.

Χαίροισάν (1) τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν
Ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
Δαιδάλεός τε γάρ ἐστι καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει·
Τούτῳ καὶ τήνα καλὸν Ἄδωνα (2) χρίει.

VIII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἔρωτα.

Ἄδιον (3) οὐδὲν ἔρωτος; ἃ δ' ὄλβια δεύτερα πάντα
Ἔστιν, ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
Τοῦτο λέγει Νοσσὶς, τίνα [4] δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
Οὐκ οἶδεν· κεῖνα [5] δ' ἄνθεα, ποῖα ῥόδα.

IX. *

Τῆς αὐτῆς,

πρὸς Ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, [6] Δᾶλον ἔχουσα καὶ Ὀρτυγίαν [7] ἐρόεσσαν,
Τόξα μὲν ἐς κόλπως ἁγν' ἀπόθου Χαρίτων. [8]
Λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκως,
Λύσουσ' ὠδίνων Ἀλκέτιν [9] ἐκ χαλεπῶν.

Τῆς

(1) Exſtat in *Kuſteri* notis ad *Suidam* in Δαιδάλεον. *Suidas* ipſe duos medios verſus in Δαιδάλεον & in Σαμύθας profert.

(2) MS. habet Ἄθωνα, ſed legendum eſt Ἄδωνα, i. e. Adonin. *Heſychius:* Ἄδωνα, τὸν Ἄδωνιν. Sic nimirum Dorienſes dicebant. *Kuſterus.*

(3) Exhibet illud Celeb. *Bentlejus* in notis ad *Callimachi* Epigr. 30. T. I. ed. Græv. p. 205. a. & *Olearius* in diſſ. de Poëtriis Græcis pag. 42.

(4) *Τίνα* poſitum eſt loco τοῦ ἥν, niſi veriſimilius eſt, locum mendoſum eſſe, & pro τίνα reponendum eſſe τάν. *Bentlejus.*

Fateor Hemiſtichion tertii verſus & quartum integrum ſuſpenſum me aliquandiu tenuiſſe. Puto tamen τίνα pro ὅντινα poni, ut ſenſus ſit, eum, quem Venus non amet, & cui iniqua ſit, neſcire hanc ſuavitatem amoris. Brevem vero æque eam eſſe ac jucundam, perinde atque roſarum flos, ut hoc magis utendum ſit ætate amori idonea. *Olearius.*

Bent-

VII. *

Ejuſdem,

in reticulum Samythæ.

Gaudens tibi viſa eſt ex comis Venus
Donarium reticulum hoc accipere Samythæ.
Pulchre enim elaboratum eſt, & ſuavem quendam nectaris odorem ſpirat,
Hoc etiam illa pulchrum Adonidem perungit.

VIII. *

Ejuſdem,

in amorem.

Dulce magis quid amore? cui ſuaviſſima cedunt,
Oſque meum potius melle carere velim.
Sic Noſſis ſentit, Venus, hoc, ſi quem oderit alma,
Neſciat, aſt roſeo flos hujus eſt ſimilis.

IX. *

Ejuſdem,

ad Dianam.

Diana Delum tenens, & Ortygiam amabilem,
Arcus caſtos in gremium Charitum depone;
Corpuſque purum in fluvio Inopo ablue, ædeſque intra,
Ut Alcetin à gravibus partus doloribus liberes.

Ejuſ-

(5) *Bentlejus* & *Steinbeilius* legunt: οὐκ ἴδεν κεῖνα, τ᾽ ἄνθεα etc. hoc ſenſu: *quam vero Venus non amavit, illa neſcit, quales flores ſint roſæ.*

(6) Exſtat hoc Epigramma in *Kuſteri* notis ad *Suidam* in Ἰνωπὸς, ubi hexameter poſterior affertur, & in *Olearii* diſſ. de Poetriis Græcis pag. 42.

(7) Unde Delus dicta ſit Ortygia, exponit Ill. *Spanhemius* in Obſervv. in *Callimachi* hymnum in Apoll. v. 59.

(8) In verſu ſecundo non infeliciter nos reſcripſiſſe ἁγν᾽ ἀπόθου φαρέτραν pro eo, quod erat in MSto, ἁγνὰ πόθου χαρίτων, confidimus. Verterem ita:

Ortygiæ princeps Delique Diana jucundæ,
Pura ſuo condat tela pharetra ſinu.
Puraque cæruleis lota undis tecta ſubintra,
Alcetin & partu ſolve benigna gravi.

Olearius.

(9) *Olearius* habet Ἀλκέτιν.

Digitized by Google

X. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς εἰκόνα Σαβαιθίδος.

Γνωτὰ (1) καὶ τηνῶθε· Σαβαιθίδος, εἴδετε μὲν γὰρ, (2)
'Αδ' εἰκὼν, μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύνᾳ, (3)
Θάεο τὰν πινυτὰν, (4) τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνης (5)
Ε'λπομ' ὁρᾷν, χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

XI. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς χρυσοῦν ἄγαλμα 'Αφροδίτης,

ὅπερ ἀνέθηκε Πολύαρχις.

'Ελθοῖσαι (6) ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τᾶς 'Αφροδίτας
Τὸ βρέτας, (7) ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
Ε'ίσατο μὲν Πολύαρχις, ἐπαυρομένᾳ μάλα πολλὰν
Κτῆσιν ἀπ' οἰκείω σώματος ἀγλαΐας.

XII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς εἰκόνα. 'Αφροδίτης.

Τὸν πίνακα (8) ξανθᾶς Καλλόδρομος ἐς 'Αφροδίτας
Ο'ἶκον, γραψάμενος πάνθ' ἀνέθηκεν ἴσα.
'Ως ἀγανᾶς ἔσταχεν, ἰδ' εὔχαρις ἁλίκον ἀνθεῖ.
Χαιρέτω, ὅυ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

ANT.

(1) Legitur apud *Olearium* l. c. p. 43.

(2) Hunc verſum MS. ita repræſentabat: *γνωτὰ* *καὶ τανώθεσα βαιθίδος εἴδετε μὲν*, qui & ſupplendus & emendandus fuit. Senſus vero perſpicuus eſt. Nempe hinc quoque, id eſt, ex imagine, quam manu quaſi monſtrat, etiam Sabæthidem cognoſci poſſe dicit. *Olearius.*

(3) MS. habebat *μεγαλωσύνᾳ*, quod leges metri non admittebant. *Idem.*

(4) Subſtantive ponitur exemplo *Homeri*, ut obſervatum *Euſtathio* ad Odyſſ. *υ*. v. 228. p. 732, 7. ed. Baſil. *Idem.*

(5) MS. habet mendoſe *τήνος*. *Idem.*

(6) Exſtat apud *Olearium* l. c. p. 43.

(7) Hoc eſſe nomen indeclinabile nonnulli exiſtimant, quos *Æſchyli* locis variis redarguunt . *nna* T. *Fabri*

X. *

Ejuſdem,

in imaginem Sabæthidis.

Hinc quoque noſſe licet; namque ecce Sabæthida imago
Et forma hæcce refert, ingenioque refert.
Quam prudens gravitas ſpecta; quæ gratia morum
Sit, cerno, ſalve femina diva mihi.

XI. *

Ejuſdem,

in Veneris auream ſtatuam,

quam ei Polyarchis dedicavit.

Adſumus hoc templo ſpectatum Cypridis almæ
Signum, auro fictum, Dædaleæ artis opus.
Id ſtatuit Polyarchis ei, cui magna paravit
Emolumenta decus ſummum & in ore nitor.

XII. *

Ejuſdem,

in imaginem Veneris.

Hanc Veneris poſuit tabulam Callodromus æde,
Omni docta manus parte dedit ſimilem.
Stat placida, eſt & in ore lepos, dicaſque profundo
Exortam, ſalve, nulla tibi eſt macula.

ANY-

Fabri filia ad *Callimachi* hymnum in Dianam v. 248. & Ill. *Spanhemius* in Obſervv. ad v. 238.

(8) Reperitur in *Olearii* diſſertat. ſæpius laudata pag. 43.

Varia hoc epigramma obſcuritate laborabat. Putavi pro Καλλόδρομον in primo verſu reſcribendum eſſe Καλλόδρομος, in ſecundo verſu ἴκον pro εἰκόνα poſui, quod nihil opus eſſet εἰκόνος voce, poſtquam πίνακα dixiſſet, licet alias ἐς Ἀφροδίτης elliptice dici poſſe pro ἐς Ἀφροδίτης ἴκον, non ignorem. Ibidem γεγραμμένος poſui pro γεγραμμένα. Πάντα ἴσα γεγραμμένος eſt ad vivum omnia &, ut ſimillima ſunt, exprimens. Verſu tertio εὐχαεις poſui pro ἄχαεις, nempe tabula picta Venerem exprimebat. *Olearius.*

* Laudatur etiam *Noſſis* ab *Antipatro* Theſſalo in *Sapphus* Fragmentis num. CXXXVIII.

ΑΝΥΤΗΣ
ΤΗΣ ΤΕΓΕΑΤΙΔΟΣ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ἀνύτης,
εἰς τράγον. (1)

Ἡνία (2) δή τοι παῖδες ἐνὶ τράγε (3) φοινικόεντα
Θέντες, καὶ λασίῳ (4) φιμὰ (5) περὶ ςόματι,
Ἵππια (6) παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
Ὄφρ' αὐτοὺς φορέῃς ἤπια τερπομένους.

II.

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Ἀφροδίτην. (7)

Κύπριδος (8) οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
Αἰὲν ἀπ' ἠπείρου (9) λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,

Ὄφρα

(1) Ex *Anthologia* lib. I. cap. 33. epigr. 28.

(2) Τὰ ἡνία paſſim legi pro αἱ ἡνίαι, obſervant Lexicographi. Sermoni ἡνίαν tribuit *Philoſtratus* in vitis Sophiſt. lib. I. n. 25. §. 10. & lib. II. n. 17.

(3) Originem hujus vocis explicat *Bochartus* ὁ πάνυ in P. I. Hierozoici lib. II. cap. 53. p. 641.

(4) De hircorum barbis Nonnus Dionyſ. lib. XIX. v. 59.

Καὶ τράγον εὐπώγωνα καὶ ἄρσενα ταῦρον ἐρύσσας.

& *Antipater* in *Anthologiæ* lib. III. cap. 52. epigr. 6. v. 7.

——————— ἄλλο λεόντων,
Ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὅραμε τράγων.

vid. etiam infra num. XXIV.

(5) Φιμὰ σημαίνει τὸν κημὸν, τὸν τῷ τοῦ ἵππου ςόματι περιτιθέμενον· καὶ παρὰ Πολυδεύκῃ ἐν πρώτῳ (cap. 10. ſegm. 148.) κημὸς καὶ φιμὰ τὸ αὐτό ἐςι, *Scholia Anthologiæ.* Pro

A N Y T A E
T E G E A T I D I S
E P I G R A M M A T A.

I.

Anytæ,

in hircum.

Habenas tibi pueri, hirce, purpureas
Imponentes, & hirſutum capiſtrum in os,
Equeſtria ludunt Dei apud templum certamina,
Ut ipſos portes blande exhilaratos.

II.

Ejuſdem,

in Venerem.

Cypridis hic locus eſt, poſtquam gratum fuit illi,
Semper è terra ſplendidum videre mare.

Ut

Pro φιμὰ ſcribitur plerumque φίμοι vel φιμοί. *Lucianus* in vitarum auctione T. I. Opp. p. 383. φιμὸν ἀτεχνῶς αὐτοῖς περιτιθείς. *Johannes Diaconus* in Scholiis ad *Heſiodi* ſcutum Herc. v. 308. pag. 213. b. φιμὸς ἀπὸ τῦ ἴφιμον εἶναι, ἤγουν στῤῥός. *Heſychius*: φίμα, κημὸς, περιστόμιον, φιμός. Conf. omnino viri doctiſſimi *Jo. Schefferi* Opus de re vehicul. lib. I cap. 13. p. 165. & pag. 181. ubi probat, φιμὸς non infertos ſed circumpoſitos eſſe ori, idque clauſiſſe, & illos fuiſſe craticulatim ex funiculis viminibusque plexos ſacculos corbesve, quos vocabant *fiſcellas* latini. De verbo φιμῦν *compeſcere* vid. *Bocharti* Hierozoicon P. I. lib. 2. cap. 40. p. 401. *Pet. Zornii* Bibliothecam Antiquario-Exeg. T. I. p. 348. in not. & *Gerb. Outhovii* diſſert. in Marc. IV. 39. quæ inſerta eſt Claſſi I. Biblioth. Brem. faſcic. 2. pag. 67. ſqq.

(6) Mendoſe legitur ἥππια, ſcribe ἵππια. Ludicrum equeſtre in ſermonem hominum venit, nobiles pueros priſcis temporibus arietibus aut hircis impoſitos primum equitare didiciſſe. Lege *Heſychium* in

voce

Ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ [1] πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον. [2]

III.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἄγαλμα Πανός. [3]

Ξεῖν᾽ ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα [4] γυῖ᾽ [5] ἀνάπαυσον·
Ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ [6] πετάλοις.
Πίδακά [7] τ᾽ ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε, δὴ γὰρ ὁδίταις
Ἄμπαυμ᾽ ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

IV.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Πᾶνα. [8]

Τίπτε κατ᾽ οἰόβατον, [9] Πὰν ἀγρότα, [10] δάσκιον ὕλαν
Ἥμενος, ἁδυβόᾳ [11] τῷδε κρέκεις [12] δόνακι; [13]

Ὄφρα

voce ὀληβαύτοει, ubi tamen hirci non meminit. *Brodæus.*

(7) Ex *Anthologia* lib. I. cap. 38. epigr. 6. & ex lib. IV. cap. 12. epigr. 103.

(8) Venerem navigantium curam geſſiſſe patet ex *Anthologiæ* Lib. VII. epigr. 163.

Εἰ τὺς ἐν πελάγει σώζεις Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γᾷ
Ναυηγὸν φιλίης σῶσον ἀπολλύμενον.

Ipſam enim mari ortum debere fabulis traditum eſt. vid. *Platonem* in Cratylo pag. 279. D. *Lucianum* in Tragopodagra Tom. II. Opp. p. 809. *Clementem Alexandr.* in Protreptico pag. 10. Opp.. *Alciphronem* lib. I. epiſt. 19. *Achillem Tatium* lib. V. pag. 315. *Phurnutum* de nat. Deorum. cap. 24. *Scholia minora Homeri* ad. Ιλ. γ'. v. 374. *Scholia Heſiodi* ad Theogon. v. 191. pag. 249. *Anthologiam* lib. I. cap. 41. epigr. 2. *Nonnum* in Dionyſ. lib. I. v. 88. *Ovidium* Ep. 7. Heroid. v. 59. & *Apulejum* Metam. lib. IV. pag. 132.

(9) Ἤπειρος hic terram in genere, quatenus illa à mari diſtinguitur, ſignificat. vid. *Scholia Thucydidis* ad lib. I. ſect. 5. & *Scholia Apollonii Rhodii* ad lib. IV. v. 71. Uſurpatur etiam hæc vox non ſolum de minori, ſed etiam de majori Aſia. conſ. omnino Ill. *Spanhemii* Obſervv. ad *Juliani* Imp. Orat. I. p. 122. ſq. Ἤπειρον dici *continentem* ab hebraica voce, quæ *pulverem* ſonat, עפר *haphar*, aut Syriaca inflexione עפרא *haphro*, unde addito σ', more græco ἤπειρος, obſervat *Clericus* ad *Heſiodi* Theogon. v. 189.

[1] Τελεῖν ſæpe idem eſſe quod τάττεσθαι, probat *Lamb. Bos* in Animadvv. ad Scriptores Græc. pag. 190.

[2] Vox hæc de ligneis potiſſimum ſimulacris uſurpatur. vid. *Luciani* Prometheum ſ. Caucaſum T. I. Opp. pag. 179. *Dionis Chryſoſt.* Orat. XII. p. 206. D. *Pauſaniæ* lib. II. in Corinth. cap. 4. pag. 119. & cap. 19. pag. 152. *Euſebii* Præparat. Evang. lib. III. cap. 8. pag. 99. & *Servii* notas ad *Virgilii* Æneid. IV. v. 56. Lapidea tamen pariter dici ξόανα notant *Clemens Alexandr.* in Protrept. pag. 30. Opp.

Ut proſperam nautis faciat navigationem, circa vero pontus
Formidat ſplendidam intuitus ſtatuam.

III.

Ejuſdem,

in ſimulacrum Panis.

Hoſpes, ſub petra attrita membra refocilla;
Suavis tibi ex viridibus ſpiritus murmurat foliis.
Aquam ſalientem ex fonte frigidam bibe. Viatoribus enim
Requies in calido æſtu hæc grata.

IV.

Ejuſdem,

in Pana.

Quid apud denſam, ubi oves paſcuntur, ruſtice Pan, ſylvam
Sedens ſuaviter reſonante ſic ſonas fiſtula?

Ut

Opp. *Heſychius* & *Ammonius* in ξόανον. Ex *Ammonio* liquet, apud *Etymologici* Auctorem, cujus verba ſupra pag. 31. not. 7. exſtant, pro ἀνδρείκελον vel ἀνδρείκελον legendum eſſe τὸ παίειν.

[3] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 12. epigr. 79.

[4] Τετρυμένος bis occurrit in *Gregorii Naz.* carmine de vita ſua & in ejus epigr. 3. quod legitur in *Muratorii* Anecdotis Gr. pag. 4.

[5] Γυῖα κατ' ἐξοχὴν dicuntur manus & pedes. v. Homeri Ιλ. ζ'. v. 27. & 'Θ. v. 402.

[6] Explicant hoc verbum *Gregorius Nyſſenus* in Cantic. homil. XI. Tom. I. Opp. pag. 639. C. & *Heſychius* in Θροεῖ.

[7] Πίδαξ plerumque idem eſt, quod πηγὴ, & derivatur à πηδάω vel πίνω, vid. *Gloſſaria* & *Lexicographos*.

[8] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 12. epigr. 82.

[9] Legendum eſt ſine dubio οἰόβοτον, ab οἶος & βόσκω, qua voce utitur *Sophocles* in Ajace Flag. v. 623.

Νῦν δ' ἂν φρενὸς γ' οἰοβώτας
Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.

At nunc animo à commercio hominum refugiens,
Luctum amicis parat.

Ad quem locum *Scholia*: μεμονωμένος, πεπλανημένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν θρεμμάτων τῶν τῆς ἀγέλης κεχωρισμένων, καὶ καθ' ἑαυτὰ φερομένων.

[10] De paſtorali munere Panis vid. *Luciani* Dial. Panis & Merc. T. I. Opp. pag. 229. *Dionis Chryſoſtomi* Orat. LXIV. p. 594. B. *Juliani Imp.* Epiſt. 41. & *Phurnuti* lib. de nat. Deorum cap. 27. Dianam vocari Ἀγροτέραν, quaſi *ruſticam & in agris degentem*, non ἀπὸ τῆς ἄγρας *à venatione* probat *Perizonius* ad *Æliani* Var. Hiſt. II. 25.

[11] *Euripides* in Bacchis v. 126.

Ἀτα`

Ὄφρα μοι ἐρσήεντα [1] κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
Πόρτιες, ἠϋκόμων [2] δρεπτόμεναι σταχύων.

V.

Τῆς αὐτῆς,
εἰς πηγήν. [3]

Φριξοκόμᾳ [4] τόδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν [5] θέτο Νύμφαις
Δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος· [6]
Οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος [7] μέγα κεκμηῶτα
Παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν [8] ὕδωρ.

VI.

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Ἑρμῆν [9]

Ἑρμᾶς τᾷ δ' ἕστακα παρ' ὄρχατον [10] ἠνεμόεντα
Ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν ἀϊόνος, [11]

Ἀι-

Ἀνὰ δὲ βακχείᾳ συντόνῳ
Κέρασαν ἡδυβόᾳ φρυγίων
Αὐλῶν πνεύματι.

Simulque cum Bacchica acuta voce
Miſcuerunt dulciſonos Phrygiarum
Tibiarum flatus.

In *Anthologia* lib. I. cap. 60. epigr. 5. v. 2. à *Paulo Silentiario* merula vocatur ἡδυβόας.

[12] Vide ſis de hac voce notas ad *Sapphus* Fragm. num. 10. pag. 230. b.

[13] Δόναξ ὑπολύριος apud *Ariſtophanem* in Ran. v. 235. eſt calamus ſive arundo, quæ chordis lyræ olim ſupponebatur, hodieque ponticulus vulgo vocatur. conf. *Kuſteri* notas ad *Ariſtoph.* l. c.

[1] *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ξ'. v. 348. ἑρσήεντα, ὅ ἐστι, δροσώδη. *Heſychius*: Ἑρσήεντα· καλὸν, ἔνικμον, δροσερόν. *Apollonius Rhodius* Argonaut. I. v. 743. ἐκ δέ οἱ ὤμου ἑρσήεις. *Ac illi* (Veneri) *ex humero rorulentum.* Hortus vocatur ἑρσήεις à *Cointo Smyrnæo* lib. I. v. 394.

[2] Pro ἠϋκόμων. vid. *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. δ'. v. 36. *Sbolia Pindari* ad Olymp. od. VI. v. 154. & ad Pyth. Od. V. v. 60. *Oppianum* Cyneget. IV. v. 132. & *Moſchum* Idyll. 3. v. 82. Adde notas ad *Sapphonis* Fragm. num. 2. pag. 226.

[3] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 26. epigr. 4.

[4] Huic voci affinis eſt φριξόθριξ, quæ exſtat apud *Clementem Alexandr.* in Protreptico pag. 19. Opp. & apud *Suidam:* φριξότειχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας· nec non φριξαύχην apud *Plutarchum* de ira cohibenda T. II. p. 462. & φριξολόφος ὀρθοχαίτης apud *Heſychium.* Ad intelligendas has voces faciunt *Scholia minora Homeri* ad Ιλ. ν'. v. 473. φρίσσει· ἵστησι. *Scholia Moſchopuli* ad *Heſiodi* Ἔργ. v. 540. pag. 119. a. Οἱ θῆρες φρίσσουσιν ἤγουν τὰς τρίχας ὀρθιάζουσι, συστελλομένου τοῦ δέρματος ὑπὸ τοῦ ψύχους. Idem *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν pag. 117. Φρίσσω, ὅταν αἱ τρίχες μου φοβηθέντος ὀρθαὶ γίνωνται·

ἀπὸ

Digitized by Google

Ut mihi roſcidos juxta montes hæ paſcantur
Juvencæ, bene frondentes carpentes ſpicas.

V.

Ejuſdem,

in fontem.

Horricomo hoc Pani & ſtabularibus poſuit nymphis
Munus è ſpecula Theodotus paſtor.
Eo quod in ſicca æſtate valde defatigatum
Saturarunt, præbentes manibus ſuavem aquam.

VI.

Ejuſdem,

in Mercurium.

Hermes hic ſto ad hortum ventoſum,
In triviis canum prope littus,

Viris

ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς θαλάσσης· φρίττει γὰρ κυρίως ἡ θάλασσα· ἀφ' οὗ φρίξ, τὸ διανεστηκὸς τῆς θαλάττης ἐπιπολῆς, ἥτις κλίνεται φρικός· ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν καὶ ἐπὶ συὸς λέγεται φρίττειν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· φρίξας εὐλοφίην· καὶ περὶ μάχης, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ· Ἔφριξε μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι· καὶ ἐπὶ ληΐων. *Euſtathius* ad *Dionyſii* Perieg. v. 111. Ὅτι τὸ φρίσσειν κυρίως ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, φησὶν οὖν, ὅτι φρίσσουσιν ἥ τε Φαρία καὶ ἡ Σιδωνία θάλασσα, ἐλαυνόμεναι πνοαῖς Ἰσμαρικοῦ βορρᾶ, ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖνται τοῦ βορρᾶ· εἶπε δὲ τὸ φρίσσουσιν, ἀντὶ τὸ ὀρθοῦνται, καὶ εἰς ὕψος αἴρονται τοῖς κύμασιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ φρίξ, ὡς καὶ ὁ ποιητής· μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς, ἤτοι τῇ ἐπαναστάσει τοῦ κύματος· ὅτι δὲ θαλασσία λέξις τὸ φρίσσειν, ἐν τοῖς τοῦ Ὁμήρου κάλλιον γέγραπται. *Alexander Aphrod.* Problem. lib. II. num. 25. Διὰ τί ἐν φόβῳ, ἢ ἐν φρίκῃ αἱ τρίχες ὀρθαὶ ἵστανται; ὅτι τὰ πάθη κατάψυξιν ποιοῦσιν. ἡ δὲ ψύξις πύκνωσιν τῶν πόρων τοῦ δέρματος. ἡ θρὶξ οὖν πανταχόθεν περισφιγγομένη τῇ τάσει ὀρθοῦται. Et *Nemeſius* de natura hominis cap. 8. Ἐπειδὴ πολλάκις ὑπ' ἀκάνθης πληγέντες τὸν πόδα, τῆς κεφαλῆς εὐθέως τὰς τρίχας φρίττομεν, φήθησάν τινες, τὸ πάθος ἢ τὴν αἴσθησιν τοῦ πάθους εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἀναπίμπτεσθαι, καὶ οὕτως αἰσθάνεσθαι.

[5] Caularum præſidibus, pecoris & armentorum curam habentibus. *Brodæus.*

[6] An ovium paſtor? an gregem in locis deſertis paſcens? *Archias* (in *Anthologiæ* lib. III. cap. 24. epigr. 7. v. 3.)

Ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἠχέτα μολπὰν
Τέττιξ οἰονόμοις·

Reſonabas pulchras plantas habentem per ventris pellem ſonora cantum
Cicada paſtoribus. Brodæus.

Exſtat etiam hæc vox in *Nonni* Dionyſ. lib. XIV. v. 215. & in *Pollucis* Onomaſtico lib. V. cap. 5. ſegm. 48. ubi pro οἰονόμοι σκοπιαὶ *Valeſius* legit οἰονόμου σκοπιαί.

[7] *Urſinus* legit: αἳ μὲν ὑπὸ ζαθέοιο θέρευς, *quæ illum in ſacra æſtate* &c.

N Diſſe-

Ἀνδράσι χειμῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
Ψυχρὸν δ' εὐκραεῖ (1) κράνα ὑποϊάχει. (2)

VII.

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Ἀμύντορα. (3)

Λύδιον οὖδας (4) ἔχει τόδ' Ἀμύντορα παῖδα Φιλίππου,
Πολλὰ σιδηρείης (5) χερσὶ θιγόντα μάχης.
Οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα (6) νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς, (7)
Ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρων (8) σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν. (9)

VIII.

Τῆς αὐτῆς,
εἰς Θεμιστοκλέα. (10)

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης (11) τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι,
Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοτροπίης. (12)

Τῆς

[8] Differentiam vocum μελίχροος & μελιχρὸς vide ſis in notis ad *Sapphus* fragm. num. XXXV. pag. 235 ſqq.

[9] Ex *Anthologia* lib. IV. cap. 12. epigr. 113.

[10] *Euſtathius* ad Ιλ. ξ'. pag. 958, 10. Ὄρχατοι ἢ παρὰ τὸ ὀρύσσω, διον ὀρύχατοι, ἢ παρὰ τὸ ἔρκει ἠσφαλίσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἔρχω, ἵνα ᾖ ὄρχος, ἢ κατὰ τάξιν φυτεία· ὅθεν ὄρχατος προκατεσκευασμένος. & ad Odyſſ. ή pag. 474, 18. Γίνεται ὄρχατος ἢ παρὰ τὸ ἔρχω, ὁ εὔτακτος καὶ διον ἐρχόμενος ἤτοι στίχων, ἐντεῦθεν γὰρ καὶ ἐπίστιχος φυτεία λέγεται τὰ τοιαῦτα· ἢ παρὰ τὴν ὀρυχὴν τὴν ἐν τῇ φυτείᾳ, ἵνα ᾖ ὀρύχατος καὶ ἐν συγκοπῇ ὄρχατος· ἢ παρὰ τὸν ὤρεχα παρακείμενον, ὁ δηὶ πολὺ ὠρεγμένος, ὃ ἐστιν ἐκτεινόμενος. Ἔστι δὲ ἡ λέξις παράγωγος ἐκ τοῦ ὄρχος, ὁμοίως τῷ τρίτος. τρίτατος, καὶ τοῖς τοιούτοις. *Scholia Theocriti* ad Idyll. ά. v. 48. Ὄρχος ὀρχάτου διαφέρει, ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν, παρὰ τὸ ὀρύσσω, ἔχων τινὰ ὄντα· ὄρχατον δὲ τὴν ἐπίστιχον φυτείαν παρὰ τὸ ἔρχεσθαι, &c. Scholia *Ariſtophanis* ad Acharn. v. 994. ὄρχος καὶ ὄρχατος στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν· & Scholia *Iſ. Tzetzis* ad *Lycophr.* v. 857. Ὄρχατον· στίχον, τάξιν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον. Adde *Maximum Tyrium* diſſ. XV. ſub init. *Nonnum* Dionyſ. VII. v. 345. & *Etymol. M.* in ὄρχατος.

[11] Dorice & æolice pro μάγνος. vid. notas ad *Sapphus* Fragm. num. 43. pag. 69. b. *Thomas Magiſter* in Dictionum atticarum Sylloge: ἠιὼν ἠϊόνος κάλλιον, ἢ ἠϊὼν ἠϊόνος. Sed ἠϊὼν ſæpius apud *Lucianum* alioſque Scriptores græcos reperitur. vid. *Jenſii* Lectiones Luc. lib. I. cap. 2. pag. 10.

(1) Εὐκραὴς dicitur de vento apud *Oppianum Halieut.* I. v. 210. *Themiſtium* Orat. XV. pag. 195. *Heliodorum* Æthiop. V. p. 228. & *Ariſtænetum* lib. I. ep. 3. de aere apud *Theophanem* homil. 27. pag. 196. & de anni temporibus apud *Oppianum* Cyneg. I. v. 118.

Sub-

Viris laborantibus habens requiem viæ;
Frigida à bene temperato fonte ſubterſtrepit.

VII.

Ejuſdem,
in Amyntorem.

Lydia terra habet hæc Amyntorem filium Philippi,
Multum ferream manibus tangentem pugnam:
Neque ipſum dolorificus morbus domum deduxit noctis,
Sed periit pro ſociis habens rotundum clypeum.

VIII.

Ejuſdem,
in Themiſtoclem.

Nonne Themiſtoclis Magneſia eſt ſepulchrum? ſed aggeſtus ſum,
Græcorum invidioſæ tumulus malitiæ.

Ejuſ-

(2) *Subterſtrepit.* Infra: τέτρηχε μὲν ποταμοῖο διακελάδων ἴαχε δῆμος· acclamavit. *Agathias:* πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κάρης ἴαχον. *Brodæus.*

(3) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 5. epigr. 37.

(4) *Heſychius:* Οὖδας· γῆ, ἢ τὸ ἔδαφος. *Euſtathius* ad Ιλ. ρ'. v. 457. p. 1154, 30. Ὅρα, ὡς διφορεῖται τὸ οὖδας· καὶ αὐτὸ μὲν λέγεται κατ' εὐθεῖαν, ἄκλιτον ὄν. τοῦ δὲ οὔδεος εὐθεῖα μὲν οὐχ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, δοτικὴ δὲ αὐτοῦ πολλαχοῦ· ὡς καὶ ἀνωτέρω (Ιλ. ρ'. v. 437.) ἐν τῷ· οὔδει ἐνισκίμψαντε κάρηατα· ὥστε τὸ μὲν οὖδας, οὐκ ἔχει πλαγίας· τὸ δὲ οὔδει ὠρφάνισται τῆς ἰδίου μητρὸς εὐθείας· καθ' ὁμοιότητα τοῦ γυνή. ὅπερ οὐδ' αὐτὸ διεξοδεύει ταῖς πτώσεσι, καὶ τοῦ γυναικὸς, ὅνπερ εὐθεῖα οὐ πρόκειται & ad Ιλ. ι'. pag. 456, 50. Καθάπερ ὕδας καὶ ὕδος, οὕτω καὶ οὖδας οὖδος, πολλαχοῦ δηλοῦται· οὕτω καὶ δέρας, δέρος καὶ γῆρας γῆρος.

(5) *Ferreis, robuſtis.* Brodæus. *Qui ſæpe ferreis,* id eſt, *armatis manibus pugnas attigit.* Obſopæus. Apparet igitur, utrumque legiſſe σιδηρέῃς cum ι ſubſcripto.

(6) *Euſtathius* ad Ιλ. ξ'. pag. 982, 2. τοῦ τοιούτου λόγου καὶ τὸ ἀλγινόεις, ἐκ τοῦ ἀλγεινός. καὶ τὸ ἰκόνιον ἐκ τῆς εἰκόνος.

(7) Mortis, orci, ubi *Euripides* σκότου πύλας ſtatuit. *Brodæus.*

Latini etiam Scriptores per noctem intellexerunt mortem. vid. *Cicero* Tuſcul. Quæſt. lib. I. cap. 41. *Horatius* lib. I. Od. 4. v. 16. & Od. 28. v. 15. *Propertius* lib. II. eleg. 10. v. 18. ad quem locum conf. Elegant. *Broukhuſii* notas.

(8) Βίβλοι αἱ παλαιαὶ ἔχουσιν ἀμφοτέρων. Scholia *Anthologiæ.*

Pro ἀμφοτέρων omnino emenda & ſcribe ἀμφ' ἑτάρων, pro ſociis, id eſt, dum defendebat in pugna ſocios, ſicut Ajax ſuo clypeo Teucrum & alios defendiſſe legitur. Neque enim veriſimile eſt, cum duos

Digitized by Google

IX.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς τάφον Μενδάιυ. (1)

Μνᾶμα τόδε φθιμένυ Μενδαίυ εἵσατο Δᾶμις,
Ἵππῳ ἐπεὶ ςέρνον τοῦδε δαφοινὸς (2) Ἄρης
Τύψε· μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλαυρίνυ (3) διὰ χρωτὸς
Ζέσσ', (4) ἐπὶ δ' ἀργαλέαν (5) βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

X.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Ἀντιβίην. (6)

Παρθένον Ἀντιβίην κατοδύρομαι, ἧς ἔπι πολλοὶ
Νυμφίοι ἱέμενοι, πατρὸς ἵκοντο δόμον.
Κάλλευς καὶ πινυτῆτος (7) ἀγακλέος· (8) ἀλλ' ἐπὶ πάντων
Ἐλπίδας ὀυλομένη (9) μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

Τῆς

clypeos tenuiſſe; ut ἀμφοτέραν recte ad ἴτυν referri queat, id quod etiam ſemidoctus facile exputare poteſt. Hoc Epitaphium cum ſequenti diſticho hoc majori admiratione dignum eſt, quod ab *Anyte* muliere ſit profectum & ſcriptum. *Obſopœus.*

(9) Circumferentiam clypei proprie ἴτυς ſignificat. vid. *Pauſaniæ* lib. IV. in Meſſen. cap. 16. pag. 319. *Philoſtrati* Icones lib. II. num. 5. pag. 816. & Epigramma editum à *Kuſtero* ad *Suidam* in Ἀνάσατος.

(10) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 5. epigr. 38.

(11) Themiſtoclis oſſa ex Magneſia Athenas tranſlata atque ibi ſepulta eſſe tradit *Pauſanias* lib. I. in Attic. cap. 1. pag. 3.

(12) Exſtat κακοτεχνία apud *Thucydidem* lib. III. ſegm. 83. κακότεχνον apud *Fl. Joſephum* Antiqq. Jud. lib. XVII. cap. 1. & κακοτεχνευσάμενος apud *Polybium* Hiſtor. lib. V. cap. 2. *Ammonius* de ſimilibus & differ. vocabulis: κακοήθεια μέν ἐςι κακία κεκρυμμένη· Κακοτεχνία δὲ, ποικίλη καὶ παντοδαπὴς πανυργία.

(1) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 5. epigr. 53. Diſtichon prius ſed corruptum exhibet *Suidas* in δαφοινόν.

Hiſtoriam hanc alicubi legiſſe me memini, nunc auctor non ſuccurrit. *Brodæus.*

(2) Memoratur δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς in *Homeri* Ιλ. β'. v. 308. & in *Philoſtrati Junioris* Icon. num. 4. pag. 867. δαφοινὸς αἰετὸς in *Æſchyli* Prometheo vincto v. 1020. λεόντων ἁ δαφοινὸς ἴλα in *Euripidis* Alceſtide v. 582. δαφοινῆεν πρόσωπον in *Nonni* Dionyſ. lib. 1. v. 424. *Heſychius*: δαφοινεὶ· λίαν φοίνιοι· δαφοινόν· μέλαν, δεινὸν, ποικίλον, ἐρυθρὸν, πυῤῥόν. *Scholia minora* ad *Homeri* l. c. πυῤῥὸς κατὰ τὰ νῶτα. ἢ ὁ ἄγαν φόνιος· & *Euſtathius* ad h. l. pag. 173, 3. δαφοινὸς νῶτα. ὁ μέλας, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν καὶ τὸν φόνον, ὃ δηλοῖ τὸ αἷμα· μέλαν γὰρ τὸ αἷμα.

(3) Mars vocatur ταλαύρινος πολεμιςὴς in *Homeri*

IX.

Ejuſdem,

in ſepulchrum Menedæi.

Sepulchrum hoc mortui Menedæi poſuit Damis,
Equo cum pectus hujus cruentus Mars
Percuſſit; niger vero ſanguis per dura pelle munitum corpus
Ebulliit, triſtem vero terram irrigavit cæde.

X.

Ejuſdem,

in Antibiam.

Virginem Antibiam deploro, quam propter multi
Sponſi deſiderantes, ad patris venerunt domum,
Ob pulchritudinem & prudentiam inclytam; ſed omnium
Spem damnoſa mors ſubvertit prius.

Ejuſ-

meri Iλ. έ. v. 289. Iλ. ύ. v. 78. & Iλ. χ'. v. 267. *Scholia Ariſtoph.* ad Acharn. v. 962. & ad Pacem v. 240. Ταλαύεινος δὲ ὑπομενητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ· & *Biſetus* ad *Ariſtoph.* Pac. v. 240. Ἐυσθάτιος (qui copioſe originem & ſignificationem hujus vocis exponit ad Iλ. έ. pag. 396, 49. & pag. 416, 4. & Iλ. φ'. pag. 1333, 15.) Ταλαύεινος, ὁ τάλαναν ῥινὸν ἤγουν ὁ καρτερικὸν δέρμα ἔχων. Adde *Heſychium* in Ταλαύεινος, & *Suidam* in Ταλαύεινος.

(4) Apud *Urſinum* mendoſe legitur ξίσσ' *emerſit, effluxit.* Brodæus.

(5) *Scholia* ad *Ariſtophanis* Plut. v. 1. Ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύσκολον, δυχερές. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος ἀλγαλέον, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ'. ὡς ποδαλγία, ποδαργία· ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυχερὲς· ἐκ τούτου παράγωγον ἀργαλέον ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἀπέω.

(6) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 23. epigr. 26.

Urſinus legit πινυτῆς ἀγακλέος.

(7) *Scholia minora Homeri* ad Iλ. ή. v. 289. πινυτὴν explicant φρονησύνην, φρόνησιν. ad Odyſſ. α'. v. 229. πινυτὸν· σώφρονα, συνετὸν· & ad Odyſſ. λ'. v. 444. ubi Penelope vocatur λίην πινυτὴ κούρη· ὄλβιος, ἐυδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων. Apud *Lucianum* de ſaltatione T. I. Opp. pag. 786. exſtat μακρῷ πινυτώτερος· & in ejus Præfatione ſeu Baccho Tom. II. Opp. pag. 364. εἰ δὲ πινυτὰ δόξοιε τὰ λεγόμενα. & in *Anthologia* lib. I. cap. 13. epigr. 4. v. 4. πινυταὶ πρήξιες.

(8) Reperitur hoc vocabulum in *Homeri* Iλ. ρ'. v. 716. ubi *Scholia:* λίαν ἔνδοξος, & in Iλ. φ'. v. 379. in *Dionyſii* Perieg. v. 554. & in *Antholog.* lib. I. cap. 67. epigr. 8. v. 5.

(9) Originem & ſignificationem hujus vocis copioſe explicat *Moſchopulus* in Scholiis ad Iλ. ά. v. 2.

XI.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Ἐρατώ. (1)

Λοίσθια (2) δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
  Εἶπ' Ἐρατώ, χλωροῖς (3) δάκρυσι λειβομένα,
Ὦ πάτερ, οὔτοι ἔτ' εἰμὶ, μέλας (4) δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
  Ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος (5) θάνατος.

XII.

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Φιλαινίδα. (6)

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ (7) κόρας (8) ἐπὶ σάματι κλεινὰ
  Μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν
Ψυχὰν ἀγκαλέουσα (9) Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
  Χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα. (10)

Τῆς

(1) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 32. epigr. 11.

In hoc epigrammate nihil laude aut admiratione dignum video, præter ſimplicitatem, quæ puellam loquentem decet. *Obſopæus.*

(2) *Lucianus* in Tragopodagra T. II. Opp. pag. 818. Καὶ λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός. *Scholia Euripidis* ad Oreſt. v. 516. Τὸ λοίσθιον· τὸ ἔσχατον, τὸ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαῖνον. Ὅμηρος. (Ιλ. ψ. v. 536.) λοῖσθος ἀνὴρ ἄριστος.

(3) Ita etiam de lacrymis loquitur *Euripides* in Medea v. 906.

Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ.

& *Dioſcorides* in Epigrammate inedito num. 556. Cod. Uffenb.

Σμερδίῃ ἐπὶ Θρηκὶ τακεὶς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστοῦν,
  Κώμου καὶ πάσης κοίρανε πανδοκίης (in margine exſtat: παννυχίδος)
Τερπνότατε Μούσῃσιν Ἀνάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
  Χλωρὸν ἐπὶ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας.

Propter Smerdiam Thracem liquefactus vel ad intima oſſa,
  Rex comeſſationis & omnis cauponæ, (pernoctationis)
Muſis jucundiſſime Anacreon, qui propter Bathyllum
  Recentes lacrymas inter pocula ſæpe effudiſti.

Scholia minora Homeri ad Ιλ. η. v. 479. χλωρὸν ἀντὶ τοῦ χλωροποιόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νέον. Conf. etiam *Æg. Menagii* notas ad Diog. Laert. VII. 2. p. 270. b.

(4) Græcos μέλαν appellare, quidquid obſcurius rubet, quin etiam de omnibus coloribus ſaturatioribus & obſcuris uſurpare, probat *Claud. Salmaſius* de homonymis hyles iatricæ cap. 70. pag. 92. a.

(5) *Heſychius:* Κυάνεος· μέλας, σκοτεινός. *Euſtathius* ad Ιλ. α'. pag. 87, 32. Τὸ μέντοι πορφύρεον καὶ τὸ κυάνεον καὶ τὸ οἴνωπὸν διαφοραὶ μελανίας, ὥσπερ καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ. Ὅτε τοίνυν πόντος

XI.

Ejuſdem,

in Erato.

Ultima hæc patri charo circa manus ampleſtens
  Dixit Erato, teneris lacrymis conſperſa,
O pater, non amplius ſum. Nigra vero meum oculum occulit
  Jam morientis atra mors.

XII.

Ejuſdem,

in Philænidem.

Sæpius hoc lugubriter puellæ in ſepulchro inclyta
  Mater cito morientem filiam inclamavit, charam
Animam evocans Philænidis, quæ ante nuptias
  Viridem ſuper fluvii fluctum Acherontis ivit.

Ejuſ-

πόντος μέλας ἢ πορφύρεος ἤ τι τῶν τοιούτων λέγεται, ὡς ἀπὸ μερῶν εἰς τὸ πᾶν τὸ ἐπίθετον φέρεται. & ad Ιλ. γ'. pag. 328, 36. Ποσειδῶνα κοσμεῖ τὸ τῆς χαίτης κυάνεον καί πε καὶ τὸν Δία, ᾧ καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας, ὡς καὶ τὰς κατὰ τὴν ὀφρὺν, κυανέας εἶναι εἰκός. *Phurnutus* de natura Deor. cap. 22. Ἐπεὶ τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι λέγουσιν, εὐλόγως ἤδη κυανοχαίτην αὐτὸν (τὸν Ποσειδῶνα) εἰρήκεισαν, καὶ ἐν ἐσθῆτι εἰσάγουσι τοιαύτῃ. *Heliodorus* Æthiop. lib. III. pag. 133. Οἱ δὲ (ὄφεις) ἦσαν τὴν μὲν ὕλην χρυσοῖ, τὴν δὲ χροίαν κυάνεοι· ὁ γὰρ χρυσὸς ὑπὸ τῆς τέχνης ἐμελαίνετο, ἵνα τὸ τραχὺ καὶ μεταβάλλον τῆς φολίδος τῷ ξανθῷ τὸ μέλαν ἐγκερασθὲν ἀποδείξηται. *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν pag. 4. & *Baſilius* M. in Grammatica, Tom. III. Opp. pag. 594. E. κυάνεον, τὸ μέλαν. *Photius* in Lexico MS. & *Suidas:* Κυάνεοι, (κύανοι apud *Suidam*) μέλανες. Κυανοχαίτος, μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

(6) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 32. epigr. 12.

(7) *Heſychius:* Ὀλοφυδνὸν· ὀλοφυρτικὸν, λυπηρὸν, θρηνητικὸν, ὀδυρτικόν. *Euſtathius* ad Ιλ. β'. pag. 240, 38. Ἀπὸ τοῦ ἀλαπάζω γίνεται ἀλαπαδνός· ὡς παίζω παιδνὸς, ὀλοφύζω ὀλοφυδνός· ἔστι γὰρ καὶ ὀλοφύζειν, ὡς ὀτοτύζειν· ῥηθὲν ὃ κωμικὸς ἐμφαίνει ἐν τῷ ὀτοτύξιοι· οὗ παράκειται τὸ ὀλοφύξιοι. Conf. idem ad Ιλ. δ'. pag. 362, 19. & ad Ιλ. ψ'. pag. 1400, 3.

(8) Philænidis. *Tzetzes:* Κόρη κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος κατὰ δὲ Μολοσσοὺς καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν κόρη ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ. *Broдæus.*

(9) Ritum mortuorum animas evocandi deſcribunt *Euripides* in Herc. fur v. 494. *Jamblichus* de myſteriis Sect. III. cap. 31. *Heſychius* in τρεῖς ἕκαστον αὔσας. *Suidas* in ψυχαγωγεῖ. *Scholia Pindari* in Pyth. Od. 4. v. 284. & *Auſonius* in præfat. Parental. v. 10. Innumera veterum loca, quæ ad ψυχαγωγίαν pertinent, ſilentio prætereo.

(10) In *Urſini* Carminibus IX. illuſtr. fœminarum pag. 58. huic epigrammati additur aliud in Philænii

XIII.

Τῆς αὐτῆς,

ἐις ἀλέκτορα. (1)

Ὀυκ (2) ἔτι μ᾽ ὣς τὸ πάρος πυκιναῖς (3) πτερύγεσσιν ἐρ[illegible])
Ὄρσεις, (5) ἐξ ἐυνῆς ὄρθριος (6) ἐγρόμενος.
Ἦ γάρ σ᾽ ὑπνώοντα σίνις (7) λαθρηδὸν (8) ἐπελθὼν
Ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα (9) καθεὶς ὄνυχα.

XIV.

Τῆς αὐτῆς,

ἐις ἀκρίδα. (10)

Ὀυκ ἔτι λίγεια (11) σε κατ᾽ ἀφνεὸν (12) Ἀκιδος οἶκον,
Ἀκρὶ, (13) μελιζομέναν ὄψεται ἠέλιος.
Ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου (14) πεπότησαι,
Καὶ δροσερὰ (15) χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνας.

Τοῦ

tenii mortem, quod in *Anthologia* proxime ſequitur, & *Perſæ* adſcribitur.

(1) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 24. epigr. 11.

(2) Diſtichon hoc profert *Suidas* in Ἐρέσσων, κωπηλατῶν

(3) Apud *Urſinum* mendoſe legitur πυκιταῖς.

(4) *Scholia Sophoclis* ad Ajac. Flagell. v. 251. Ἐρέσσουσιν ἐυτόνως κινοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι, κινοῦσι· ἐικότως δὲ ἔιπον τὴν λέξιν, ὡς ναῦται. Eadem loquendi forma de remigio alarum utuntur *Æſchylus* in Agamemn. v. 53. *Euripides* in Iphigen. Taur. v. 289. & *Nonnus* Dionyſ. IV. v. 3.

(5) Scholia *Jo. Tzetzis* ad *Heſiodi* Scutum v. 274. pag. 211. a. Τὸ ὀρώρει συστολὴν ἔχει τοῦ ω μεγάλου ἐις ο μικρόν· ὄρρω γὰρ τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων ὀρῶ, ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα, καὶ ἀττικῶς ὄρωρα, ὁ ὑπερσυντελικὸς ὤφειλεν ἔιναι ὠρώρειν· τὰ γὰρ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, χρονικῶς μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. ὥστε συστολὴν ἔχει τὸ ὀρώρει διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. *Moſchopulus* περὶ σχεδῶν pag. 78. Ὄρρω τὸ διεγείρω· ἀφ᾽ ὃυ ὀῤῥόμενα κύματα, τὰ ταρασσόμενα.

(6) *Urſinus* habet ὄρθιος.

(7) Κλέπτης, κακοῦργος, βλαπτικός. *Brodæus.*

Heſychius: Σίνες, σίνις, κλέπτης, κακοῦργος, ληστής. *Suidas:* Σίνις, ὄνομα λῃστοῦ βλαπτικοῦ, ubi hoc diſtichon profert.

(8) *Lucianus* de non temere credendo calumniæ Tom. II. Opp. pag. 423. Ὀυ γὰρ ὄιδ᾽ ὅπως ἥδόμεθα πάντες λαθρηδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας, καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκούοντες.

(9) *Heſychius:* Ῥίμφα, ῥαδίως, ἐυχερῶς, συντόμως, ἢ ταχέως. *Suidas:* Ῥίμφα· ῥαδίως, ἐυχερῶς· ubi iterum hoc diſtichon proſert. Reperitur hæc vox in *Homeri* Ιλ. ζ΄. v. 511. & Ιλ. ὁ. v. 268.

in

Digitized by Google

XIII.

Ejuſdem,

in gallinaceum.

Non amplius me ut prius denſis alis quatiens
Excitabis, ex lecto mane evigilans.
Nam te dormientem fur clanculum ſuperveniens
Occidit, gutturi celeriter impoſito ungue.

XIV.

Ejuſdem,

in locuſtam.

Non amplius ſuaviter canens te juxta divitem Acidis domum
Locuſta canentem videbit ſol.
Jam enim prata ad Clymenis evolaſti,
Et roſcidos aureæ flores Proſerpinæ.

Æſcu-

in *Æſchyli* Agamemn. v. 416. & in *Cointi Smyrnæi* Excidio Trojæ lib. IX. v. 217. Addere lubet Epigramma ineditum è Codice Uffenbach. num. 189.

Πτηνὸς Ἔρως ἄγαγέν με δι' ἠέρος, ἡνίκα, Δᾶμι,
Γράμμα τὸν εἶδον, ὅμος (leg. ὅ μοι) δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν.
Ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας ἔδραμεν, (leg. ἔδραμον) ἄν μὲ (leg. ἦ μὲ)
Ὕστερον, (ὕστερος) ἢ Ζήτης ἔτρεχεν ἢ Κάλαϊς.

Alatus amor deduxit me per aërem, quando, o Dami,
Literas tuas vidi, quæ mihi nunciabant, te huc proficiſci.
Celeriter autem à Smyrnæis ad Sardianos abii, certe me
Tardior cucurrit vel Zetes vel Calais.

Nec non aliud num. 415.

Μαννὰς (an? Μαινὰς) Ἐνυαλίε πολεμοδόκε, (leg. πολεμόκλονε) θῦρε κεράνια,
Τίς νύ σε θῆκε Θεᾷ δῶρον ἐγερσιμάχᾳ;
Μήνιος ἦ (leg. ἦν) γὰρ, τῦ παλάμας ἄπο ῥίμφα θορῦσα
Ἐν προμάχοις, ἱδρύσας δήϊον ἀμπεδίον.

Mænas Martis bellicoſa, impetum faciens haſta,
Quis te donum poſuit Deæ, quæ pugnas ciet?
Menius is erat, ex cujus manu celeriter exſiliebas
In prima acie, quando hoſtem in campo reprimebat.

(10) Ex *Anthologia* lib. III. cap. 24. epigr. 12.

(11) *Suaviter canens.* Meleager: Ζυνοφίλα λίγεια. *Brodæus.*

(12) Scholia *Jo. Tzetzis* ad *Heſiodi* Ἔργ. v. 24. pag. 16. Ἄφενος, πλοῦτος, ὄλβος, τύχη καὶ εὐδαιμονία διαφέρει. Ἄφενος μὲν καὶ ἀφνειὸς ὁ μετέχων ἀφένυ λέγεται. Ἄφενος δέ ἐστιν ἡ ἐτησία συγκομιδὴ τῶν καρπῶν· πλοῦτος, τὰ διὰ πολλῶν ἐτῶν συναγόμενα, δῦλοι, κτήσεις, ἀγροί· ὄλβος, τὰ ἀμφότερα· τύχη δὲ ἡ δόξα τῦ βίυ καὶ ἔπαρσις· εὐδαιμονία δὲ, ἵνα τὰ πολλὰ παρεάσω (παρίασι) τὸ εὖ τῦ δαίμονος, ἤτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχει. Δαίμων γὰρ καὶ ἡ ψυχὴ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ καὶ τῷ Σωκράτει. *Heſychius*: Ἄφενος ὁ ἐξ ἑκάστυ ἐνιαυτῦ πλῦ-

O τος,

XV.

Τοῦ Ἀσκληπιοῦ (1) τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν· ἐξ ἀρχῆς δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτὸ ἀνὴρ ἰδιώτης Φαλύσιος. νοσήσαντι γὰρ οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οὐ πολὺ ἀποδέοντι τυφλοῦ, ὁ ἐν Ἐπιδαύρῳ πέμπει θεὸς Ἀνύτην τὴν ποιήσασαν τὰ ἔπη, (2) φέρουσαν σεσημασμένην δέλτον. Τοῦτο ἐφάνη τῇ γυναικὶ ὄψις ὀνείρατος· ὕπαρ μὲν τοι ἦν αὐτίκα· καὶ εὗρέ τε ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῆς σεσημασμένην δέλτον, καὶ πλεύσασα ἐς τὴν Ναύπακτον, ἐκέλευεν ἀφελόντα τὴν σφραγῖδα Φαλύσιον ἐπιλέγεσθαι τὰ γεγραμμένα. Τῷ δὲ ἄλλως μὲν οὐ δυνατὰ ἐφαίνετο ἰδεῖν τὰ γράμματα ἔχοντι οὕτω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐλπίζων δέ τι ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ χρηστὸν, ἀφαιρεῖ τὴν σφραγῖδα, καὶ ἰδὼν ἐς τὸν κηρὸν, ὑγιής τε ἦν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀνύτῃ τὸ ἐν τῇ δέλτῳ γεγραμμένον, στατῆρας δισχιλίους χρυσοῦ.

XVI.

Τῆς Ἀνύτης (3) δημιουργοί εἰσι Εὐθυκράτης τε καὶ Κηφισόδοτος.

XVII. *

Πολλὰ (4) μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα· πολλὰ δὲ Μοιροῦς
Λείρια· καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα.
Νάρκισσόν τε χορῶν Μελανιππίδου ἔγκυον ὕμνων,
Καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω.
Ἐν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἶριν
Νοσσίδος· ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν ἔρως.

Τῇ

τος, ἢ ἄπορος, ὁ κεχωρισμένος πενίας. *Ammonius* & *Thomas Mag.* in Πλούσιος· πλούσιος εὔπορος, ἀφνειὸς, ὄλβιος καὶ εὐτυχὴς διαφέρει. Πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. Εὔπορος δὲ ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας τύχας (*Thomas*: χρείας) ἀνενδεής. Ἀφνειὸς δὲ, ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων, (ἕνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός.) Ὄλβιος δὲ, ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὁλόβιος. (*Thomas*: ὁ λίαν βιοὺς ἤγουν εὐδαιμόνως καὶ κατὰ δαψιλίας.) Εὐτυχὴς δὲ, ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως. *Dio Chrysostomus* Orat. XXXVII. pag. 464. B. Ὑμεῖς ἐστὲ νῦν τὸ δὴ λεγόμενον, πρῶρα καὶ πρύμνα τῆς Ἑλλάδος. ὄλβιοι μὲν καὶ ἀφνειοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων, ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν Θεῶν ὀνομαζόμενοι.

(13) Pro ἄκρα quod nonnulli Codices habent, lege ἀκεῖ. Nuper *Mnasalces*: Οὐκ ἔτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις, ἀκεί. *Anyte*: Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι. *Meleager*: Ἀκρὶς ἐμῶν ἀπάτημα πόθων. *Brodæus.*

(14) *Suidas* in Κλύμενος· οὕτω λέγεται ὁ Ἅδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν· ἢ ὁ ὑπὸ πάν-

Digitized by Google

XV.

Æſculapii fanum jam nihil eſt præter rudera; ſed à fundamentis illud erexit olim vir privatus Phalyſius. Ei aliquando graviter ex oculis & fere uſque ad cœcitatem laboranti, qui Epidauri colitur Deus, Anyten miſit nobilem verſibus faciendis, cum tabulis obſignatis. Eas per viſum in quiete mulier ſibi accipere viſa fuerat; ſed vero eventu res eſt comprobata; tenuit enim manibus jam vigilans obſignatas tabulas. Naupactum igitur quum appuliſſet, jubet Phalyſium amoto ſigno literas perlegere. Ille primo putare literas à ſe aſpici non poſſe, qui oculis captus eſſet: in ſpem deinde erectus, ſalutare ſibi fortaſſe aliquid ab Æſculapio apportari, tabulis reſignatis in ceras aſpexit, & ſimul ſe oculorum calamitate levatum ſenſit. Et *Anytæ* quidem, quæ ei in illis tabulis ſcripta fuerat, pecuniam expendit, bis mille nummûm aureorum.

XVI.

Anytæ ſtatuam æneam fabricarunt Euthycrates & Cephiſodotus.

XVII. *

Multa innexuit *Anytes* lilia; multa Myrus
  Liria; *Sapphus* vero perpauca quidem, ſed roſas.
Narciſſumque hymnum *Menalippidæ* choreis fertilem,
  Et novum œnanthes palmitem *Simonidis*.
Ac plexuit ſimul odoratam & gravem irin
  Noſſidis, cujus blandus ceram mollivit amor.

Una

πάντων αἰκχόμενος, ubi etiam hoc diſtichon profert. *Phurnutus* de nat. Deorum cap. 35. Κλύμενος ὁ ἀὴρ ἅδης λέγεται, τοῦ αἴτιος ἔιναι τοῦ κλύειν· ἀὴρ γὰρ πεπληγμένος ἡ φωνή.

(15) *Urſinus* legit *δνοφερὸ*, *atros, caliginoſos*.

(1) *Pauſanias* lib. X. in Phocicis cap. 38. in fine.

(2) Fuit ni fallor hæc mulier Χρησμοποιὸς, quæ reſponſa Æſculapii in verſus epicos redigebat, pro qua opera ei hoc tulit præmii, quod Auctor narrat. Quod autem hujuſmodi Χρησμοποιοὶ præſto fuerint Æſculapio inter alia miniſteria, id vel ex *Luciani* Pſeudomante videre eſt. Nam iſte impoſtor per omnia imitabatur Æſculapii oracula, ut πατρὸς eſſet τὸ παιδίον. *Kuhn.*

(3) *Tatianus* in Orat. ad Græcos ſegm. 52. pag. 114.

(4) Hos verſus ex carmine verſuum prope ſexaginta, quod procœmii loco coronæ ſuæ Meleager præfixit, profert *Franc. Vavaſſor* cap. 16. libri de epi-

 grammate

Τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ' ἡδυπνόοιο Ῥιανοῦ,
Καὶ γλυκὺν Ἠρίννης παρθενόχρωτα κρόκον.

XVIII. *

Ἡ Τεγεάτις (1) Ἀνύτη (2) Λοκρίδα δόξης ἐμπέπληκεν, ἐφ' ἧς τῷ τάφῳ φέρυσ' (3) ἐπέγραψεν·

Ὤλεο δήποτε, καὶ πολύῤῥιζον (4) παρὰ θάμνον, (5)
Λόκρι, (6) φιλοφθόγγων ὠκυτάτη (7) σκυλάκων,
Τοῖον ἐλαφρίζοντι (8) τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ, (9)
Ἰὸν (10), ἀμείλικτον (11) ποικιλόδειρος (12) ἔχις.

XIX. *

Ὁ πολίτης (13) Τεγεάτης, ὡς Ἐλεάτης· καὶ θηλυκὸν Τεγεάτις. Ἦν δὲ μελοποιὸς Ἀνύτη (14) Τεγεάτις.

Ἀνύ-

grammate, & ex illo celeb. *Fabricius* lib. III. cap. 28. pag. 684. Bibliothecæ Gr.

(1) *Julius Pollux* Onomaſtici lib. V. cap. 5. ſegm. 48.

(2) Ad illa adſcripſit *H. Stephanus : vide, an hæc ſint in Anthologia epigrammatum*; & denuo: *videtur Anytes eſſe epigramma*. Scilicet quod *Anyte* Poëtria (cujus multa Epigrammata in *Anthologia* leguntur) cani ſuo Locridi tale epitaphium ſcripſerit. In *Anthologia* vero, uti ea à mutilatore *Planude* exſtat hodie, id Epigramma non exſtat: Speramus exſtare in iis, quæ infinita alia eximius noſter *Salmaſius* invenit, & ut quamprimum bono publico Reip. literariæ edat, Viri docti eum urgere velint vel quotidiano convitio. *Jungerm.*

(3) Leg. φέρυσα ἐπέγραψε· attice, id eſt, data opera inſcripſit; eſt ubi & φέρυσα plane otioſum videtur. *Kuhn.*

(4) Ἀπολύειζον ἴσ. πολύῤῥιζον. *Sylburg.*

C. V. μαῖα πολύῤῥιζον unde leg. καὶ πολύῤῥιζον. In pentametro legerem ὠκυτάτη, quod confirmat C. V. *Tale venenum immedicabile pernici tuo membro* etc. *Salmaſ.* legit: ὤλεο δήποτε καὶ, etc. σὺ ὠκυτάτως. *Kuhn.*

In verſu errorem hic eſſe ait *H. Stephanus*, & pro ἀπολύειζον ait hic: ἴσως πολύῤῥιζον· ſed non metro tamen ſatisfactum puto. *Jungerm.*

(5) Locum fruticibus denſum aut denſitatem minutarum arborum ſignificat; eſt ab ἅμα, θάμα, θαμινὸς, θάμνος. Præponitur theta propter aſpirationem, ut in θάλασσα ab ἅλς, ἁλὸς, ἅλα, ἅλασσα, θάλασσα. Conf. *Menagii* Amœnit. Juris Civ. cap. 33. pag. 205.

(6) Canes Locrenſium æſtimabantur. vid. *Xenophontis* Cyneget. pag. 229.

(7) Pro ὠκυτάτων legerim ὠκυτάτη. Succurrit *Salmaſius* noſter, & hic feliciſſima conjectura emendans: ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύῤῥιζον παρὰ θάμνον, Λοκρὶ, φιλ ὠκυτάτη. *Jungerm.*

Repe-

Una cum iſta ſampſuchum à ſuaviſſimo *Riano*,
Et dulcem *Herinnæ* crocum, puellis colore ſimilem.

XVIII. *

Tegeatis *Anyte* Locrida celebrem fecit, in cujus ſepulchrum incidens inſcripſit:

Morere tandem, & lyricam ede vocem juxta lucum,
Locri, bene vocalium celerrima catulorum:
Quare allevianti tuo immiſit membro
Venenum immedicabile variegata collo vipera.

XIX. *

Civis Tegeates, ut Eleates; & femininum Tegeatis. Fuit vero poëtria Anyte Tegeatis.

Any-

(8) Reperitur hoc verbum in *Nonni* Dionyſ. lib. II. v. 314. & lib. XV. v. 259.

(9) Κῶλον apud Poëtas græcos ſæpe ſignificare crus vel pedem, probant *Kuſterus* in notis in *Ariſtophanis* Ranas v. 1400. & *Salmaſius* in notis ad *Simmiæ Rhodii* Ovum in fine, Tom. II. Muſei *Creniani* pag. 257.

(10) Pro ἰὼν edit Baſil. male antea habebat τόν. Et *H. Stephanus* hic: ἰὼν puto legendum pro τόν. & iterum: *inveni poſtea ſic legi in Ald.* ſed ad MS. *Jungerm.*

(11) Exſtat hæc vox apud *Heſiodum* in Theogon. v. 659.

(12) Memoratur ab *Heſiodo* Ἔργ. v. 203. ἀηδὼν ποικιλόδειρος, ab *Euripide* in Iphigen. Aul. v. 227. πῶλοι ποικιλοδέρμονες & à *Conſtantino Manaſſe* in Chronici v. 252. ἔλαφος ποικιλόδερμος.

(13) *Stephanus Byzantinus* περὶ πόλεων in Τέγεα.

(14) Ut apud *Ælianum* Var. Hiſt. lib. XII. cap. 42. Ἀγαύης pro Αὔγης poſitum eſt, ita apud *Stephanum* in voce *Tegea* pro Ἀνύτη excuſum eſt ἄυγη, *Gyraldo* etiam *Auge* legente. P. *Leopardus* Emend. lib. II. cap. 16. Tom. III. Lamp. *Gruter*. pag. 37.

MSS. Ἀκύτη, legendum Ἀνύτη. *Holſtenius.*

Duos his ſubeſſe errores exiſtimo; prior eſt in Αὐγὴ, pro quo Αὐγῆς, poſterior in Τεγεάτις, pro quo Τεγεάτης legendum. Sic enim videtur legiſſe *Voſſius* in de *Poëtis Græcis incertæ ætatis*, cum ait: *Stephanus vero & Augen μελοποιὸν memorat, ſed is alius, patria Tegeates ex Creta.* A cujus ſententia diſcedere eſt mihi religio; nec ignoro *L. Greg. Gyraldum* de Poetarum hiſtoria dial. VII. ex noſtro Auctore celebrare *Augen* Melorum Poëtriam Tegeatin, ex Tegea Cretica, nullam enim ſuſpectabat fraudem in illis *Stephani* verbis. *Augeam* Poetam comicum Athenienſem memorat *Suidas*, nec non *Ariſtarchum* Poëtam Tragicum, Tegeatem, *Euripidis* ſynchronum, quem tragœdias LXX. docuiſſe ac vitam ultra centum annos produxiſſe tradit. *de Pinedo.*

Ex

Digitized by Google

XX. *

'Ανύτης,

ἐις λέβητα.

Βυχανδὴς (1) ὁ λέβης, ὁ δὲ θεὶς 'Εριάσπιδος (2) υἱὸς,
  Κλεύβοτος, ἁ πάτρα δ' ἐυρύχορος Τεγέα.
Τ' 'Αθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον 'Αριστοτέλης δ' ἐποίησε
  Κλειτόριος, γενέτῃ (3) τ' αὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

XXI. *

'Ανύτης μελοποιοῦ,

ἐις δελφῖνα. (4)

'Ουκ ἔτι (5) δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
  'Αυχέν' ἀναῤῥίψω βυσσόθεν (6) ὀρνύμενος.
'Ουδὲ περὶ σκαλμοῖσι νεὼς περικαλλέα χεῖλη (7)
  Ποιφύξω, (8) τ' ἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.

'Αλλὰ

(1) Exſtat hoc Epigramma in *Lucæ Holſtenii* notis ad *Stephanum Byz.* in Τέγεα pag. 317. a. & in Gottfr. *Olearii* diſſ. de Poetriis Gr. pag. 8. Primum autem verſum exhibet *Suidas* in Βυχανδὴς, quem ex Codice MS. Epigrammatum ineditorum emendavit *Kuſterus*, cum in prioribus editionibus corruptiſſime ſic legeretur:

Βυχανδὴς ὁ λέβης· ὁ ᾗ θεὶς 'Εριαπίδαυλος,
κλεύβοτος.

Anyte fuit celebris Poëtria, cujus Epigrammata aliquot exhibet *Fulvius Urſinus* inter illuſtrium foeminarum carmina. Quibus adjungo aliud hactenus non editum ex MS. Barberino, in quo patriæ ſuæ meminit *Tegeæ*. Unde perſpicitur eam perperam Epidauriam ab *Urſino* appellari, qui *Pauſaniæ* locum ſententiæ ſuæ fundum habet. *Holſtenius*.

Vir magnus *Lucas Holſtenius Anyten* Tegeatidem eſſe contendit, poſt *Paulum* nempe *Leopardum* apud *Stephanum Byz.* μελοποιὸν 'Ανύτην Τεγεάτιδα invenire ſe credens, pro qua 'Αυγὴ male exhibeatur in vulgatis. Cui emendationi ut autoritatem conciliet, ineditum ejus epigramma ex MS. Barberino adducit, in qua patriæ ſuæ, inquit, meminit Tegeæ. Unde perſpici ait, perperam eam Epidauriam haberi. Idque etiam perſuaſit nuper doctiſſimo Viro, *Anyte*, inquienti, *non Epidauriae, ut è Pauſaniæ Phocicis colligebat Fulv. Urſinus, ſed Tegeatis, ut ex ipſius inedito ante Epigrammate docet Holſtenius.* Sed quod pace Virorum doctorum dixerim, id quidem ex eo epigrammate doceri non poterat, ſi Græca quidem ego intelligo. Manifeſtum enim eſt, eſſe hanc inſcriptionem ἀναθήματος ſive ſacri donarii, lebetis nempe capaciſſimi, quem conſecravit Eriaſpidis filius, (dubium enim nullum eſt, 'Εριάσπιδος legendum pro 'Εριάσπιδα, eſſeque hoc nomen proprium) Cleobotus, cui patria Tegea ampliſſima, elaboraverit vero in honorem Palladis Ariſtoteles Clitorius, ex Arcadia, patre ejuſdem nominis natus. Sic enim in ſacris donariis more receptum, nominare afferrentem juxta & artificem. De *Anyta* igitur hic nihil, eamque *Tegea* ortam eſſe, hactenus nullo alio fundamento nititur, quam incerta emendatione *Leopardi*, qua *Stephani* textum correxit. *Olearius* in diſſ. de Poëtriis pag. 7.

Lucas Holſtenius ex hoc Anytes epigrammate eam Te-

XX. *

Anytes,

in lebetem.

Lebes hic bovem capiens, qui autem dedicavit, eſt Eriaſpidis filius
Cleobotus, & patria ampla Tegea.
Minervæ vero donum elaboravit Ariſtoteles
Clitorius, nomen idem cum patre ſortitus.

XXI *

Anytæ Poëtriæ,

in Delphinum.

Non amplius in navigabili mari exultans
Collum protendam, ex imo ſurgens.
Neque juxta ſcalmos navis pulchra labia inflabo,
Mea effigie me oblectans.

Sed

Tegeatin fuiſſe concludit. Id melius demonſtrat *Stephani* teſtimonium ibidem. *Lo Croze.*

(2) *Holſtenius* habet Ἐειδαπίδα.

(3) *Holſtenius* & *Olearius* legunt γενέτῃ.

(4) Exhibet illud *Kuſterus* in notis ad *Suidam* in ποιφύσσω, ubi diſtichon medium profertur.

(5) Epigramma hoc ſcriptum eſt in Delphinem, qui à fluctibus in littus ejectus, queritur, ſe non amplius in mari juxta naves exultaturum, effigiemque ſuam cum voluptate aſpecturum eſſe. Solebant nimirum veteres in proris navium effigies vel προτομὰς variorum animalium, ut delphinis, leonis, tauri, canis &c. ornatus gratia collocare, unde toti navi nomen imponebatur. Hinc legas, ναῦς δελφινοφόρος, κριοφόρος, ταυροφόρος &c. i. e. navis, delphini, arietis, tauri &c. effigiem in prora præferens. *Pollux* lib. I. cap. 9. Ὑπὲρ ἢ τὸ ἔμβολον δελφὶς ἵσαται, ὅταν ὁ ναῦς δελφινοφόρος ᾖ. *Supra roſtrum vero collocatur delphin, ſi navis inſigne ſit delphin.* Hinc clara lux affulget verbis illis Epigrammatis:

Τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.

Obſervandum porro eſt, pro σκαρθμοῖς, ut *Suidas* hic habet, in Codice MS. Epigrammatum legi σκαλμοῖς, i. e. *ſcalmis:* quæ lectio cum magis placeat, eam in verſione ſecutus ſum. Ποιφύσσω autem hic non tam ſignificat *ſpiritum ore emitto*, ut *Suidas* interpretatur, quam *inflo*, ut ſenſus & conſtructio ſuadent. *Kuſterus.*

(6) *Callimachus* in hymno in Delum. v. 127. ὅς κέ με ῥεῖα βυσσόθεν ἐξερύσειε. *Qui me facile funditus ſubvertat.*

(7) Significationes hujus vocis *Caſp. Wyſſius* in Dialectologia Sacra putat petitas eſſe ab hebr. לשון, ſed per errorem forte, cum dicere vellet שפה, notante *Jo. Vorſtio* in Philologia S. de Hebraiſmis N. T. Part I. cap. 1. p. 4 ſq. χεῖλος enim notat (1) labium, (2) dialectum linguarum, (3) littus maris, perinde ut שפה. *Vorſtius* tamen negat Hebraiſmum eſſe, cum etiam à profanis Scriptoribus ita uſurpetur.

(8) *Euſtathius* ad Ιλ. β'. pag. 191, 43. Γίνεται πα-

Ἀλλά με πορφυρέα πόντε νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χέρσον,
Κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠιόνα.

XXII. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς ἀνάθημα τοῦ Ἐχεκρατίδε. [1]

Ἕϛαθι τῇδε κρανεία [2] βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
Χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα [3] ϛάζε φόνον δαΐων. [4]
Ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἠμένα [5] αἰπὺν Ἀθηνᾶς,
Ἄγγελ' ἠνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

XXIII. *

Ἀνύτης Μιτυλαναίας,

εἰς τὰς γ' παρθένες Μιλησίας,

τὰς ὑπὸ Γαλατῶν βιασθείσας. [6]

Ὀιχόμεθ', [7] ὦ Μίλητε, φίλη πατρὶ, τᾶν ἀθεμίϛων
Τᾶν ἀνόμαν [8] Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι.

Παρ-

παιφάσσω ἐκ τῦ φῶ τὸ φαίνω, φάσσω, ϗ ἐν ἀναδιπλασιασμῷ φαφάσσω, ϗ τροπῇ τῦ δασέ@ ϗ ἐπενθέσει τῦ ι παιφάσσω· ὅυτω σκευωρεῖται ϗ τὸ ποιφύσσειν ἀντὶ τῦ φυσᾶν. *Scholia Nicandri* ad Theriaca v. 180. Τὸ ποιφύξειν πολλαχῶς λέγεται ϗ ποτὲ μὲν ἐπὶ τῦ ἐκφοβεῖν, ὡς Σώφρων ἐν μίμοις· Παιδικὰ ποιφύξεις· ποτὲ δὲ ἐπὶ τῦ πνεῖν, ὡς Ἐυφορίων· Ζεφύρε μέγα ποιφύξαντ@. Μεταπλασμῷ δὲ πάλιν (Νίκανδρ@) κέχρηται, ἀπὸ τῦ ποιφυζέσης ἀσπίδ@ εἰπὼν ποιφύσσοντ@, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἄλλῳ τόπῳ ψολόεντ@ ἐχίδνης εἶπε.----τὸ δὲ ποιφύσσοντ@, ἐν μέρ@ λόγε ἐϛὶ ἀντὶ τῦ φυσῶντ@.

[1] Exſtat in *Olearii* diſſ. de Poëtriis Gr. pag. 9. & in notis *Kuſteri* ad *Suidam* in κρανεία, ubi primum diſtichon legitur, nec non ultimus verſus in ἠνορίη.

[2] *Suidas* in κρανεία· ἐκ κρανείας δόρυ. In *Anthologia* inedita ſcriptum eſt κράνεια cum accentu in antepenultima. *Kuſterus.*

[3] *Portus* ad hunc locum: Per χάλκεον ὄνυχα videtur *ſolidas & æris inſtar firmas ungulas equorum intelligere, quæ non raro in pugna cæſorum hominum ſanguine conſperguntur.* Sed fallitur Vir bonus. Quis enim non videt, χάλκεον ὄνυχα hic ſignificare æream haſtæ cuſpidem? *Kuſterus.*

Epigramma eſt in ſacrum donarium Echecratidæ, haſtam ſuam Palladi conſecrantis. In verſu primo & ſecundo λυγρὸν χάλκεον ϛαζεφόνον ἀμφ' ὄνυχα, *ferrum miſerum cædem ſiſtens circa ungues*, clypeus eſſe videtur, qui manus eam apprehendentis ungues quaſi ambit, & *miſer* dicitur, quod ictibus haſtæ maxime exponatur. Totius Epigrammatis ſenſum hiſce verſibus latinis expreſſimus:

Sanguinolenta quieſce haſta hic, non amplius urge
Pellendæ morti ſcuta prebenſa manu.
Marmorea potius ſuſpenſa in Palladis æde,
Cretenſis narra robur Echecratidæ.

Olearius.

Sic

Sed me nigra maris aqua pervolvit in terram,
Atque jaceo in hoc molli littore.

XXII. *

Ejuſdem,

in donarium Echecratidæ.

Sta hic cornea haſta, quæ multos homines interfeciſti, nec amplius per-
Ærea tua cuſpis ſanguine hoſtili ſtillet; (nitioſa
Sed, in æde marmorea excelſa Palladis poſita,
Nuncia fortitudinem Cretenſis Echecratidæ.

XXIII. *

Anytæ Mitylenææ,

in tres virgines Mileſias,

à Galatis vi oppreſſas.

Milete, occidimus, chariſſima patria, fœdus
Celtarum miſeras perdidit ille furor.

Cives

[4] Sic recte legitur in *Anthologia* inedita. At priores editiones male habent *δαΐων*. *Kuſterus.*

Δάϊον apud veteres Poëtas vulgo *hoſtilem* vel etiam infelicem deſignare, nonnunquam autem pro *vehementi* & *velociſſimo*, quin etiam pro *perito*, *ἀπὸ τοῦ δαῆναι ſcire*, *diſcere*, uſurpari probat Ill. *Spanhemius* in notis ad *Ariſtoph.* Ranas v. 925.

[5] *Kuſterus* legit *ἠρμένη*, *ſuſpenſa*.

[6] Exſtat in *Olearii* diſſ. de Poëtriis Græcis p. 10.

S. *Hieronymus* lib. I. adverſus Jovinianum: *Quis valeat ſilentio præterire ſeptem virgines Mileſias, quæ Gallorum impetu cuncta vaſtante, ne quid indecens ab hoſtibus ſuſtinerent, turpitudinem morte fugerunt: exemplum ſui cunctis virginibus relinquentes, honeſtis mentibus magis pudicitiam curæ eſſe, quam vitam.* Ad quem locum Scholia *Eraſmi Roterod.* Olim Gallorum gens non Italiam modo, verum etiam Græciam pervaſit, unde & Gallorum & Gallogræciæ vocabula.

[7] Οἴχεσθαι ſimpliciter ut plurimum, ut & *ἀπελθεῖν*, ſed ut *ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ βίου* etiam dicitur, ita & *οἴχεσθαι*. Ἀποιχόμενοι *βιότοιο* in Poëta vulgo notum. Ἐξοίχεσθαι pro mori vox Homerica. vid. *Mer. Caſauboni* notas ad *Laërtii* II. 4. *Apollonius* Epiſt. 13. *Στράτων ἐξ ἀνθρώπων οἴχεται, πᾶν ὅσον ἦν αὐτῷ θνητὸν, ὅλη γῆς καταλιπών.*

[8] Ἄνομος apud Græcos, ut רשעים apud Hebræos de malitioſe & inſigniter impiis dici probat Rev. *Raphelius* in notis Xenophonteis pag. 80. Ἄνομον tam de re quam de perſona dici in Scriptura S. & ſignificare (1) exlegem, carentem lege, cui lex non eſt lata. (2) iniquum, injuſtum, contra legem ſibi latam agentem. (3) κατ' ἐξοχὴν Papam Romanum, oſtendit *Er. Schmidius* in notis ad 1 Cor. IX. 21.

P

Παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιάτιδες, (1) ὧν ὁ βίαιος
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.

XXIV. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς Πρόαρχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον
καὶ πεσόντα. (2)

Ἥβα μέν σευ, Πρόαρχε, πεσὼν παίδων τάγε ματρὸς
Στήθεα (3) ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθηκε φθίμενος.
Ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος (4) ἀείδει,
Ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XXV. *

Τῆς αὐτῆς,

εἰς τράγον χαλκοῦν. (5)

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
Ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων.
Κυδιόοντ' ὅτι οὗ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφί περ εἶδε, (6)
Βόστρυχον (7) εἰς ῥοδέαν Ναΐς ἔδεκτο χέρα. (8)

[1] *Apollonius Rhodius* Argonaut. I. v. 867. *ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας· repudiantes civium filias.*

[2] Exhibet illud *Olearius* in diſſ. laudata pag. 10.

[3] In primo diſticho Hexameter & initium Pentametri valde corrupta eſſe videntur, ut medicam manum adhibere vix audeam: Ἥβα μέν σε Πρόαρχε ἴσαν παίδων ἄτε ματρὸς φειδία. Si quid tentandum tamen, vellem ego: Ἥβα μέν etc. Reliqua plana ſunt. *Olearius.*

[4] Eſt idem cum πέτρα. ſæpiusque exſtat apud *Homerum*. *Callimachus* hymno in Apoll. v. 22. Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος.

[5] Exſtat in *Olearii* diſſ. laudata pag. 11.

[6] Pro κυδιόων, quod erat in MSto, repoſui κυδιόοντ', quod aptius cum ſequentibus cohæret; ſi tamen lectionem MSti tueri placeat, στιγμὴ hic poſita ad

Cives virginei floris tres flebile ſatum
Sævus Celtarum queis dedit ecce Mavors.

XXIV. *

Ejuſdem,

in Proarchum pro patria pugnando occumbentem.

Flore, Proarche, cadens ætatis triſtia matris
Impleſti luctu pectora, ſic periens.
Iſthæc aſt pulchro celebrant te carmine ſaxa,
Pro patria occumbens fortiter hic ſitus eſt.

XXV. *

Ejuſdem,

in hircum æneum.

Hircum cornupetam Bromii ſpectate, ſuperbe
Obtutum in barba figere pergit acrem.
Nempe coniſſantem cernens in montibus altis,
Barbam ſcit roſea ſtringere Nympha manu.

ad præcedentia vox erit referenda. In eodem verſu male ἐθαμὲν ſcriptum erat & παρῆδα. Inſcriptio eſt in hircum, qui in montibus laſciviens repræſentatur, & cornu nympham petens, ab ea vero barba apprehenſus, & ſic coercitus, torvum propterea barbam, qua impedimentum ſenſit, reſpiciens. *Olearius.*

Vir elegantiſſ. *La Croze* tertium verſum ita emendat: Κυδίων ὅτι ὂν θάμ' ἐν ὤρεσιν ἀμφὶ παρῆδα.

[7] Ex multorum ſententia βόϛρυχον proprie eſſe muliebrem cirrum obſervat Magnus *Bochartus* in Hieroz. P. I. lib. II. cap. 51. pag. 626. Ab *Æſchylo* in Prometh. vincto v. 1043. memoratur πυρὸς ἀμφήκης βόϛρυχος, *ignis anceps capillitium.* conf. *Gronovii* τῦ πάνυ Diatriben in *Statii* Silvas cap. 51. p. 349.

[8] Tribuitur etiam *Anytæ* in *Anthologia* epigramma, quod legitur ſupra in *Erinnes* Fragm. num. VIII. Laudatur Noſtra ab *Antipatro Theſſalo* in *Sapphus* Fragm. num. CXXXVIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

DE

POETRIIS GRAECIS

Obſervationes hiſtoricas & criticas,

Hiſtoriæ Poetriarum generalis ſpecimen,

IN ACADEMIA LIPSIENSI,

PRÆSIDE

GOTTFRIDO OLEARIO P. P.

Publico examini expoſuit Auctor & Reſpondens,

JOANNES CHRISTIANUS BLUM.

ad diem XXVIII. Jan. An. MDCCIIX.

P 3

Digitized by Google

Digitized by Google

P R A E F A M E N.

DE feminis eruditis multi, iique doctiſſimi Viri commentari, maſculam in teneriore ſexu virtutem admirati, non dedignati fuere. Ut Ludovici enim Jacobi à S. Carolo de eo argumento tractatum jam taceam, quem latino ſermone elaboratum, in ejus muſeo ſe vidiſſe teſtatur Brantomius, lucem tamen adſpexiſſe nunquam duo clariſſimi Viri Ægidius Menagius & Pet. Bælius teſtantur, Boxbornii item non diſſimile opus, ut ſilentio involvam, quod pari fato occubuiſſe eidem Bælio dictum, exſtant haud pauca tum noſtra tum ſuperiore ætate ſcripta, in ſequiori ſexu illuſtria eruditionis exempla laudantia. Talia ſunt Boccatii, Capacii, Hilarionis à Coſta, Franc. Aug. ab Eccleſia, Foreſti, Jac. Thomaſii, Eberti, Menagii, Junckeri. Quid enim Groſſeri, Matthæi, Meuſchenii, Moyæ, Paſchii, Sauerbreyi, Schachtii, Schultzii, Baldhoſeni, Esbergii, Wepplingii & aliorum Schediaſmata dicam? ex parte in lucem non ſine plauſu producta eruditorum. (1) Quod quidem eorum judicium

(1) Operæ pretium erit indicem pleniorem & accuratiorem Scriptorum de feminis doctis ordine literarum hic exhibere. Sunt illi: Ludov. de *Angelis* in Jardim de Portugal de Molheres illuſtres ſ. Viridario Luſitano feminarum illuſtrium, Conimbr. 1626. *Apollonius Chalcedonius* Stoicus in libro deperdito: ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν, ἢ καὶ ἄλλως τι ἐπίδοξον διεπράξαντο, καὶ δι' ἃς οἰκίαι εἰς εὔνοιαν συνηνέχθησαν· ex quo multa in *Sopatri* Eclogarum libro X. exſtitiſſe teſtatur *Photius* in Bibliotheca Cod. CLXI. Hadr. *Bailletus* in Jugemens des Sçavans ſur les Ouvrages des Auteurs; nec non in Enfans devenus celebres par leurs études & par leurs écrits, variis in locis. Mart. à *Baldhoven* in catalogo doctarum virginum & feminarum, qui exſtat in fine Poëmatum & Epiſtolarum *Eliſ. Jo. Weſtoniæ* Pragæ in 8. & recuſus eſt in *Teutſchen* Actis liter. P. 2. p. 120.

cium mihi quoque addidit ſtimulos, ut in eam partem hiſtoriæ literariæ ab aliquo tempore curioſius animum intenderem. Cum vero curatius tractetur, quod per partes exponitur,

p. 120. Jac Philippus *Bergomas*, qoi à ſui ordinis Scriptoribos vocatur Jac. Phil. *Foreſtus*, in Tract. de præclaris & electis muliebribus chriſtianis impr. 1497. de quo vid. *Voſſium* de Hiſtoricis lat. p. 663. & *Voglerum* in Introduct. in notitiam bon. Scriptorum cap. 27. p. 112. Jo. *Beverovicius* in Tract. de Excellentia ſexus ſeminei cum iconibus & verſibus *Corn. Boy*. Dordr. 1636. 1639. 8. & belgice ſub tit. Uytnementheyt der Vrouvven; de quo vid. *Voſſium* Epiſt. 366. pag 376. b. & epiſt. 398. p. 403. Corn *à Beughem* in't Loſ der geleerde Vrouvven, zijnde een korte hiſtoriſche verhandeling van alle geleerde en beroemde Vrouvven en der ſelver Schriſten van alle Eeuvven hervvarts, tot op deeſen tydt; quem in catalogo librorum affectorum Bibliographiæ Juridicæ præmiſſo pollicetur. Tho. Broderus *Bircherodius* in Tractatu affecto de ſeminis doctis; vid. *Thura* in præf. ad Gynaeceum Daniæ lit. pag. 4. Jo. Chriſtianus *Blumius* vid. Gottfr. *Olearius*. Jo. *Boccacius* in lib. de illuſtribus mulieribos ſæpe excuſo, & galiice quoque, germanice, auglice, hiſpanice, & italice per *Joſephum Betuſſium* cum hojus & *Franc. Sardonati* additionibus tranſlato. vid. de hujus libri editionibus permultis *Heudreichii* Pandectas Brandenburg. in *Boccacius*. Balth. *Boniſacius* Hiſtoriæ ludicræ III. 22. quod caput inſcribitur de mulieribos doctis, ſed tantum de *Sappho & Sempronia* Bruti uxore pauca profert. *Andr. Bordingius* in ſcripto danico de ſeminis doctis, quod adhuc lucem non vidit. vid. *Thura* in præf. ad Gynæc. Daniæ lit. pag. 3. Alexander *van den Boſche* alias *Sylvanus* in Tractatu de mulieribus virtote illuſtribus, gallice edito, Pariſ. 1576. 16. vid. *Vogleri* Introd. in notitiam bon. Scriptorum cap. 27. pag. 112. Pet. *du Bourdeille*, Seigneur de Brantome, in Memoires contenans les vies des Dames illuſtres de France de ſon temps, à Leyde, 1667. 12. Marcus Zuerius *Boxbornius* in Bibliotheca eruditione ac ſcriptis illuſtriom feminarum, quæ non prodiit. v. *Voglerum*. l. c. M. N. C. in femmes ſçavantes, ou Bibliotheque des Dames, qui traite des Sciences, qui conviennent aux Dames, de la conduite de leurs études, des livres, qu'elles peuvent lire, & l'hiſtoire de celles, qui ont excellé dans les Sciences. à Amſterd. 1718. 12. vid. Europe Sçav. T. 6. pag. 195-203. & Abgeſond. Bibliothec. p. 234 ſqq. Bapt. *Campoſulgoſus* vid. infra Jo. Bapt. *Fregoſus*. Julius Cæſar *Capaccius* in illuſtrium mulierom & illuſtrium literis virorum elogiis. Neap. 1608. 4. Ludov. Jac. *à S. Carolo* in Bibliotheca feminarum ſcriptis inſignium, quam in Bibliotheca Pontificia pag. 302. pollicitus eſt. vid. *Morhoſii* Polyhiſt. lit. lib. I. cap. 17. §. 3. Georg. *Caſpari* in Bibliotheca mulierum doctarum, quam prelo paravit. vid. *Lilienthal*. de hiſtoria lit. certæ cujuſdam gentis ſcribenda, Sect. III. cap. 2. §. 3. & Ge. Henr. *Goetzii* Epiſt. grat. diſputationi de Teſtamentis Divinis præmiſſam. *Catonellus* in celeſte trionſo in lode delle Donne Bologneſi, in Bologna 1550. qui allegatur in *Macchiavelli* Bitiſia Gozzadina. *Charon* Carthaginenſis in libris IV. deperditis, quos βίους ἐνδόξων γυναικῶν inſcripſit, teſte *Suida* in Χάρων. Bartholom. *Chaſſanæus* in catalogo Gloriæ mundi, Part II. num 9. Auguſtinus *della Chieſa* vid. infra Franc. Auguſtinus *ab Eccleſia*. Celeſte *Cipariniano*, ſub quo nomine latet Jo. Bapt. *Recanati*, in Poëſie Italiane di Rimatrici XXXIV. viventi, in Venet. 1716. 8. vid. Giorn. de letter. d'Italia Tom. XXVII. p. 467. ubi traditur, Tomom II. ab Autore prelo parari. *Clemens Alexandr*. libro IV. Stromatum pag. 522 ſq. ubi pauca quædam de molieribus Philoſophis annotavit. Dan. *le Clerc* in Hiſtoire de la Medicine Part II. lib. 3. cap. 13. ubi de feminis artis medicæ peritis agit. Bernhardinus *Conus* vel *Corius* in vitis promiſſis Poetarum ac illuſtrium feminarum. vid. *Almsloveen* Biblioth. promiſſ. & lat. p. 14. & *Arn. Buchellii* Epiſtolam ad *Voſſium* num. 88. Tom. II. p. 61. b. Hilarion *de Coſte* in Eloges & vies des Reynes, Princeſſes, Dames & Demoiſeiles, illuſtres en pieté, courage & doctrine, qui ont fleury de notre temps & du temps de nos peres, avec l'explication de leurs deviſes, emblemes, hieroglìphes & Symboles, à Paris 1630. & 1647. 4. Voll. II. Jo. Marius *Creſcimbenus* in Commentarii intorno alla ſua hiſtoria della volgar poëſia. Rom. 1711. 4. Tomi V. ubi paſſim Poetrias Italas recenſet. Ludov. *Domenichi ſ. de Domenicis* in Nobilta delle Donne libri V. Venet. 1549. 8. Jo. Caſp. *Eberti* in Eroſneten Cabinet des Gelehrten Frauenzimmers, ſ. Muſeo aperto ſeminarum do-

ponitur, Viri Maximi, Ægidii Menagii exemplo, qui Philoſophas ſibi delineandas ſumpſit, Poëtrias mihi delegi, in quibus juvenile ingenium exercerem. Eſtque, ut nihil

doctarum Francof. 1706. 8. vid *Tentzelii* Biblioth. Cur. germanice editam An. 1706. p. 339--345. Auctor in præf. continuationem hujus laboris promittit. Franciſcus Auguſtinus *ab Eccleſia* ſ. *della Chieſa* in Teatro delle Donne letterate, in Monte Regali 1620 8. vid. *Ughelli* Italiam S. Tom. I. pag. 1232 ſq. In *Teiſſerii* Catalogo Bibliothec. pag. 33. & pag. 83. duo Scriptores Auguſtinus *della Chieſa* & Franc. Auguſtinus *ab Eccleſia* ex illo finguntur. *Eleonora Chriſtiana*, Regis Chriſtiani IV. filia, Comitis Cornificii *Ulfeldii* Uxor, in vitis Heroinarum prudentiſſimarum, fortiſſimarum, caſtiſſimarum &c. danice ſcriptis, quæ lucem non viderunt. vid. *Alb. Thuræ* præf. ad Ideam hiſt. lit. Daniæ pag. 14. & ad Gynæceum Daniæ pag. 3. nec non Nova lit. Maris Balth. 1698. pag. 81. Herm. Chriſtoph. *Engelke*, reſp. Jo. Bernh. *Wepplingio*, in diſſ. de ſexu ſequiori eruditionis fama coruſco, Roſtoch. 1707. 4. Jo. *Esbergius*, Reſp. Petro *Hedengrahn*, in diſp. de mulieribus philoſophantibus, Upſal. 1699. 8. & Witteb. 1700. 4. mendoſiſſime recuſa, cujus auctor id inprimis operam dat, ut oſtendat, mulieres ad quodvis ſtudiorum genus rite tractandum idoneas eſſe, & perpaucas tantum eruditas feminas commemorat. Jo. Henr. *Feuſtkingius* in Gynæceo Hæretico-fanatico, germanice edito, Francof. 1704. 8. Hercules *Fontana* in amoroſe fiamme in lode delle Gentildonne Bologneſi, in Bologna 1674. 4. qui allegatur in *Macchiavelli* Bitiſia Gozzadina. Philippus Jac. *Foreſtus* vid. ſupra Phil. Jac. *Bergomas.* Eraſmus *Franciſci* in libro, quem prelo paravit, von dem tapferen und gelehrten Frauenzimmer, ſ. de fortibus & eruditis fœminis. vid Catalogum ſcriptorum ejus germanice editum pag. 34. Jo. *Frauenlob*, vid. infra in Anon. *Lobwürdige Geſellſchaft*. Jo. Bap. *Fregoſus*, qui etiam Bapt. *Fulgoſus* vel *Campofulgoſus* vocatur, in libro de feminis, quæ doctrina excelluerunt, Pariſ. 1521. & in lib. VIII. cap. 3. factorum & dictorum memorabilium. vid. *Ghilini* Teatro d'huomini letter. P. I. pag. 97. Jo. *Fronto* in diſſ. de virginitate honorata, erudita, adorata, fœcunda &c. Pariſ. 1651. 4. Bapt. *Fulgoſus*, vid. Jo. Bapt. *Fregoſus*. Andr. *Fulvius* Præneſtinus, alias Sabinus, in illuſtrium virorum ac mulierum imaginibus, Romæ apud Jac. Mazochium An. 1517. uceternionibus 30. vid. *Teiſſerii* Catal. Biblioth. pag. 14. Jo. *Garzonus* in vite delle Donne illuſtri della Scrittura S. in Venet. 1586. 4. Pet. *Gaſſendus* in libro prooem. de Philoſophia, Tom. I. Opp. pag. 9. a. ubi Philoſophas quaſdam antiquas recenſet. Hieron. *Ghilini* in Templo feminarum eruditarum, italice ſcripto, quod memorat *Teiſſerius* in Auctuario Catalogi Biblioth. pag. 113. Ge. Henr. *Goetzius* in Principe hebraice docto §. 19 ſqq. in Principe græce docto §. 51 ſqq. & in Principe Commentatore biblico §. 18 ſqq. ubi Principes feminas eruditas recenſet. Maria Jarſia de *Gournay* in Egalité de deux ſexes, quem *la Barre* Genevæ iterata vice editurum promiſit. vid. *Junckeri* feminas erud. pag. 14. Franc. *Grenaille*] in Bibliotheque des Dames Pariſ. 1640. 4. vid. *Bælii* Lexicon hiſt. in Grenaille. Sam *Groſſerus* in diſp. de feminarum meritis in Rempubl. earumque prærogativis in Republ. conceſſis Lipſ. 1689. 4. Antonius *Guevarra* in Horologio Principum lib. II. cap. 32 ſqq. *Guyonet* in diſcours, dans lequel il prouve l'excellence du beau ſexe par les exemples des vertus, par la pratique des ſciences & des beaux arts, &c. quem prelo paravit. vid. Mercure Galant 1681. Jan. pag. 153. Chriſtoph. Chriſtianus *Haendelius* vid. infra Jo. Dan. *Omeiſius*. Everh. Wernerus *Happelius* in Academiſchen Romain, lib. I. cap. 24. pag. 276. Georg. Philip. *Harsdörferus* in Erquick ſtunden ſ. Horis recreationis, Tom. III. pag. 632. & in Secretario Germanico Part V. t. 34. Pet. *Hedengrahn* vid. ſupra Jo. *Esbergius*. Jo. *Herbinius* in diſſertt. II. de feminarum illuſtrium eruditione, Witteb. 1657. 4. Jo. Henr. *Hottingerus* in dedicatione Partis V. Hiſtoriæ Eccl. Chriſtianus *Junckerus* in Centuria feminarum eruditione & ſcriptis illuſtrium, quam addidit Schediaſmati de Ephemeridibus, Lipſ. 1692, 12. Corn. *Kilianus* in iconibus illuſtrium feminarum Vet. & Novi Teſtamenti, quæ verſibus explanatæ ſunt, vid. *Teiſſerii* Catal. Biblioth. pag. 64. Georg. Matthias *Koenigius* in libro affecto de feminis eruditis, v. *Meelführeri* Acceſſ. ad *Almeloveen* pag. 49. Sebaſt. *Kortholtus*, Reſp. Warnero Erico *Tonnemacher*, in diſquiſitione de Poëtriis puellis omiſſis ab *Adr. Bailleto* in Enfans devenus celebres &c. Kilon 1700. 8. vid. Nova lit. Mar. Balth. 1700.

bil diſſimulem, citra jactantiam tamen dixerim, mihi ad earum hiſtoriam modicus aliquis apparatus. Veruntamen cum ad perſpiciendum expoliendumve id opus multorum

annorum

p. 53. Pet. *Lambecius* in appendice IV. priorum capitum libri II. Prodromi Hiſtoriæ lit. Secundus *Lancellotus* in Hoggidi overo ingegni non inferiori à paſſato, Part. II. diſing. 6. Pet. *Laurembergius* in Acerra philologica pag. 606 ſqq. Laur. *Legatus* in Muſei Poetriarum primitiis ad Ovidium Montalbanum. vid. *Leti* Italiam regn. Part. III. lib. 2. p. 183. ubi etiam pag. 185. traditur, prelo parari ab Auctore Muſeum Poëtriarum cum iconibus. Georg. Chriſtianus *Lehmius* in Teutſchlands galanten Poëtinnen, ſ. Germaniæ Poëtriis politis, Francof. 1715. 8. Chriſtiaŭus *Liberius*, vid. infra Guilh. *Saldenus*. Jo. *Limnæus* in Additionibus ad Jus publicum Tom. V. lib. 8. cap. 3. & 8. pag. 340. & pag 347. Severiuus *Lintrupius* in Tract. affecto de feminis eruditis. vid. *Thura* in præf. ad Gynæceum Daniæ lit. pag. 4. Nicol. *Lorinus del Monte* in Elogi delle più principali è Sante Donne del Sagro Calendario e Martirologio Romano, Vergini Martiri ed altre Meſſi inſieme con motte vigilie, Florent. 1617. 4. Car. Anton. *Macchiavellus* in Bitiſia Gozzadina, ſeu de mulierum Doctoratu apologetica legali hiſtorica diſſertatione, Bonon. 1722. 4. vid. Act. Er. 1724. pag. 239. Jo. *Maldonatus*, qui de illuſtribus mulieribus ſcripſiſſe dicitur, teſte *Teiſſerio* in Auctuario Catalogi Biblioth. p. 159. Mutius *Manfredus* in cento Donne illuſtri, allegatus à *Macchiavello* in Bitiſia Gozzadina. Jo. *Matthæus* Lunenſis in opere de mulieribus claris, Pariſ. 1520. 8. vid. Mich. *Neandri* præf. ad Erotemata Græcæ Linguæ p. 155. Ægid. *Menagius* in hiſtoria mulierum Philoſopharum, Lugd. 1690. 8. Accedit ejuſdem Commentarius italicus in VII. Sonetum Franc. Petrarchæ à re non alienus. vid. Journ. Sç. 1690. 39. p. 710. & 1691. 1. p. 16 ſq. Giorn. di Parma 1690. eph. 9. pag. 206. *Baſnage* Hiſt. des Ouvrages des Sçavans 1691. Jul. p. 512. & Act. Er. 1691. p. 535. & recuſa abſque commentario in Petrarcham, Amſtel. 1692. 12. & in ed. nova Diogenis Laërtii, Amſtelod. 1693. 4. vid. *Boekzaal* van Europe 1692. II. p. 384. & *Cinelli* Biblioth. Vol. Scanz. 19. pag. 15 ſq. Jo. *Meurſius* in Auctario philologico cap. 36. ubi probat Romanorum virgines in ludum literarium miſſas eſſe. Jo. Gerh. *Meuſchenius* in Curieuſer Schaubühne gelahrter Dames aus Aſia, Africa, Europa, voriger und jetziger Zeit, ſ. Theatro curioſo feminarum eruditarum ex Aſia &c. Francof. & Lipſ. 1706. 8. vid. Tenzelii Biblioth. Cur. 1706. p. 346. Jo. Pereſius *Moya* in Tract. de eruditis mulieribus Hiſpaniæ, Madriti 1583. vid. Paullini Zeitkürtzende erbauliche Luſt Part. II. pag. 1098. Gottfr. *Olearius*, Reſp. Jo. Chriſtiano *Blumio*, in diſſert. de Poëtriis græcis, Lipſ. 1708. 4. Magnus Dan. *Omeiſius*, Reſp. Chriſtoph. Chriſtiano *Haendelio*, in diſſert. de Germaniæ feminis eruditis, Altorf. 1688. 4. Jo. *Paſchius* in Gynæceo docto, Witteb. 1686. 4. recuſo ib. 1701. 4. iterumque mendoſiſſime ſub tit. Jo. Andr. *Planeri* Tractatus de Gynæceo docto, d. i. von gelahrten Fraueuzimmer, ib. 1715. 4. Chriſtianus Franc. *Paullini* in Philoſophiſchen Feyerabend ſ. Feriis philoſophicis num. 5. pag. 140 ſq. cum quo libro conf. *Eckarti* Excerpta menſtrua germanice edita 1701. Jan. pag. 18 ſqq. Idem *Paullini* in Hoch und vvohlgelahrten Frauenzimmer ſ. Gynæceo docto Lipſ. 1705. 8. vid. *Tenzelii* Biblioth. Cur. germanice editam 1705. pag. 905. & ed aucta Francoſ. 1712. 8. Edvv. *Philips* in Theatro Poëtarum, or a compleat collection of the Poets, eſpecially the moſt eminent of all Ages, Lond. 1675. 12. in cujus fine agit de poëtriis tam antiquis quam recentioribus. *Philochorus* Athenienſis in libro deperdito, quem inſcripſit: Συναγωγὴ Ἡρωΐδων ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. vid. *Suidam* in Φιλόχορ[illegible]. Philippus *Picinellus* in feminarum Scripturæ S. elogiis, centuria ſing. Norimb. 1694. 12. Jo. *Pinus*, Toloſanus, in tractatu de claris feminis, Pariſ. 1521. fol. Joſephus *à Pino*, qui ſcripſiſſe dicitur de claris viris & mulieribus an. 1550. teſte *Teiſſerio* in Catal. Biblioth. pag 207. Vinc. *Placcius* in tractatu promiſſo de ſcriptis & ſcriptoribus juvenilibus & muliebribus. vid. *Morhofii* Polyhiſt. lit. lib. 1. cap. 19. §. 59. Jo. Andr. *Planerus*, vid. ſupra Jo. *Paſchius*. Jo. Iſaacus *Pontanus* in Bibliotheca feminarum doctrina ac fama illuſtrium, quam prelo paravit, v. Alb. *Thura* in præf. ad ideam hiſt. lit. Danorum pag. 14. Angelus Claudius *Ptolemæus* in laude delle Donne Bologneſi, in Bologna 1514. qui memoratur à *Macchiavello* in Bitiſia Gozzadina. Tho. *Reineſius* in Variarum Lectionum lib. II. cap. 12. Jo.

Bapt.

Digitized by Google

annorum labor, plurimorum Scriptorum cujuſvis gentis lectio requiratur, nonum hoc quoque opus prematur in annum, vel ſaltem crudum nimis in lucem non protrudatur.

Sat

Bapt. *Recanati*, vid. ſupra Celeſte *Cipariniano*. Jo. *Reinhardus* in Theatro Prudentiæ lib. II. cap. 3. §. 13. num. I. pag. 533 ſqq. Jo. *Rendtorfius* in Opere affecto de feminis doctis, quod promiſit in præf. ad *Bartoloccii* Partem IV. Bibliothecæ Rabbin. Jo. *Rhodius* in notis ad *Scribonium Largum* pag. 193 ſq. ubi feminas medicas recenſet. Ludov. Cœlius *Rhodiginus* in Autiqu. Lectionum lib. XIV. cap. 1. Pet. Paulus *de Ribera* in Glorie immortali de triomfi ed heroiche impreſe d'ottocento quaranta cinque Donne illuſtri, antiche e moderne, dotate de conditioni e ſcienze ſegnalate, cioè in Sacra Scrittura, Theologia, Profetia, Filoſofia, Retorica, Grammatica, Medicina, Aſtrologia, Leggi civili, Pittura, Muſica, Armi ed in altri virtu principali. Venet. 1609. 8. Herib. *Roſweydus* in Vitis Sanctarum Virginum, quæ in ſeculo vixerunt, cum imaginibus æreæ ſculpturæ, addito tractatu de ſtatu virginitatis, Antvverp. 1626 & 1642. 8. Frider. *Rothſcholtzius* in der volſtändigen Frauenzimmer Bibliothec, darin man alle diejenigen ſchriften findet, die durch Frauenzimmer ſelbſten geſchrieben, aus andern Sprachen ueberſetzet, oder ſonſten herausgegeben vvorden, vvorbey auch kürtzlich Nachricht von ihren leben gegeben vvird; vvie auch alle Schriften, die von Manns perſonen dem Frauenzimmer ſovvohl zur Ehre, als etvvan zur vermeinten Beſchimpfung, ſeyn gedruckt vvorden; ingleichen juriſtiſch-und mediciniſche Bücher, vvelche von den Rechten und Krankheiten des vveiblichen Geſchlechts handeln; quam prelo parat; vid. Nova literaria Lipſ. 1730. pag. 391. Jo. *Sabbatinus* in libro de feminis illuſtribus. vid. *Teiſſerii* Catalogum Biblioth. pag. 200. Guil. *Saldenus* in tractatu de libris, varioque eorum uſu & abuſu, lib. I. cap. I. §. 6 ſq. cujus σύγγνωσμα dedit ſub ficto nomine *Chriſtiani Liberii* Germani in Βιβλιοφιλίᾳ ſ. de ſcribendis, legendis & æſtimandis libris Exercitatione, Ultraj. 1681. 12. Paulus Æmilius *Sanctorius* in vitis XII. Sanctarum Virginum & Martyrum, Rom. 1597. fol. Franc. *Sardonatus* in lib. italico de illuſtribus mulieribus, teſte *Teiſſerio* in Catalogo Biblioth. pag. 92. vid. ſupra Jo. *Boccacius*. Joh. *Sauerbrey* in diſſertationibus II. quarum prior ſub præſidio *Jac. Thomaſii* habita eſt, de feminarum eruditione, Lipſ. 1671. 4. Matthias Henrici *Schachtius* in Schediaſmate, exhibente ſpecimen de eruditis mulieribus Daniæ, quod inſertum eſt Novis liter. Maris Balth. 1700. pag. 209 ſqq. Andr. *Schottus* in Phyſica curioſa lib. 3. cap. 32. §. 3. pag. 483 ſq. Jo. Jac. *Schudt* in Jüdiſchen Merkvvürdigkeiten Part. IV. coutin. II. pag. 224. David *Schultetus* in diſſertatiouibus II. de feminis prima aetate eruditione ac ſcriptis illuſtribus & nobilibus, Witemb. 1703. 4. Wilh. Ignatius *Schützius* in Ehrenpreiſs des hochlöblichen Frauenzimmers, Francoſ. 1663. & 1673. cui *Poliandinus* perſonatus, ſub quo nomine latet *Jo. Gorgias* Tranſylvanus, oppoſuit den geſtürtzeten Ehrenpreiſs des hochlöblichen Frauenzimmers, 1666. vid. *Jac. Thomaſii* praeſ. LXXI. Mr. *de Scudery* in Femmes illuſtres, ou harangues heroiques, avec les veritables portraits de ces heroines, tirez des medailles antiques, à Paris 1644. 4. anglice prodiit ſub. tit. the femalc Orators, or the courage and conſtancy of divers famous Queens and illuſtrious Women, tranſlated out of the French, ed. 3. Lond. 1728. 12. Tho. *de Simeonibus*, vulgo à Monte Leone nuncupatus, in Opere Magno, quod prelo paravit, de feminis eruditis, cujus ſpecimen eſt ejus hiſtorica diſſertatio de tollenda ambiguitate & confuſione inter duas Romanas matronas, Anitiam Faltoniam Probam & Valeriam Faltoniam Probam, Bonon. 1692. 4. vid. Giorn. di Parma 1692. pag. 247. Nicol. *Simonis* in libro uno de Sacris mulieribus, quem ſcripſit, teſte *Teiſſerio* in Catalogo Biblioth. pag. 247. Cyriacus *Spangenberg* in Adel-ſpiegel lib. XIII. cap. 6 ſqq. Otto *Sperlingius* in opere promiſſo de feminis doctis omnium nationum à primis temporibus ad noſtra uſque tempora. vid. *Morhofii* Polyhiſt. lit. lib. I. cap. 19. *Meelfuhreri* Acceſſ. ad Almeloveen, p. 110. *Eckarti* Excerpta menſtrua 1700. m. Mart. p. 71. & 1701. p. 23. & Alb. *Thuræ* praeſ. ad Ideam hiſtoriae lit. Daniae pag. 14. & ad Gynaeceum lit. Daniae pag. 4. Henr. *Spondanus* in Epitome Annalium Eccl. Baronii ad An. CCCCLXXXII. num. 8. ubi feminas recenſet, quibus S. *Hieronymus* Scripturam S. explicavit. Joſua *Stegmannus* in Chriſtognoſiae Parte I. melet 4. pag. 213 ſqq. Henr. *Steinhovelius* in Hiſtorien von den fürnemſten Weibern, ſo von Adams Zeiten gevveſen, Francoſ. 1576.

teſte

Sat cito enim, ſi ſat bene. (2) Cum tamen interea mihi in eo jam conſtituto, ut ſummos in Philoſophia bonores propediem capeſſam, ſpecimine qualicunque experimenta profectuum in linguis & artibus ſint edenda, partem decerpſi ex mea Poëtriarum hiſtoria, quæ Græcas complectitur. In quibus cum paſſim notata ſint ex antiquioribus quædam paulo magis recondita, recentiorum errores paſſim deprehendantur, inedita quoque

teſte Baſſeo in Catalogi Parte II. pag. 296. Herman *von Suden* in Gelehrten Critico Tom. I. qu. 26. ubi feminas gradu academico ornatas recenſet. *Tatianus* in Apologia, ſ. Oratione ad Graecos §. 52. pag. 112 ſq. ed. *Worthi*, ubi feminas Graecas recenſet, quarum ſtatuae ſunt fabricatae. Jo. Raviſius *Textor* in Officina, IV. 12. *Thalamon* in templo illuſtrium virorum & mulierum gallice 1538. 8. vid. Jac. *Friſii* Bibliothecam Univ. & *Teiſſerii* Catalogum Biblioth. pag. 299. Jac. *Thomaſius* vid. ſupra Jo. *Sauerbrey*. Jac. Philippus *Thomaſinus* in tractatu de claris mulieribus Patavinis, quem ſcripſiſſe dicitur. vid. *Teiſſerii* Catal. Biblioth. pag. 148. Albert. *Thura* in Gynaeceo Daniae literato, feminis Danorum eruditione vel ſcriptis claris conſpicuo. Altonav. 1732. 8. Andr. *Tiraquellus* in Tractatu de Nobilitate cap. 31. Tom. I. Opp. pag. 197. ſqq. & de legibus connub. & jure mariti in legem Connub. XI. gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 185-193. Warnerus Ericus *Tonnemacher*, vid. ſupra Sebaſt. *Kortholtus*. Hieron *Tonſtatus* Ulyſſiponenſis in Tractatu de illuſtribus viris & feminis Ordinis Carmelitici, teſte *Teiſſerio* in catal. Bibliothec. pag 134. Mr. *de Vertron* in nouvelle Pandore ou femmes illuſtres du ſiecle du Louis le Grand, Tomes II. Pariſ. 1703. 8. vid. Acta Erud. Tom. V. Suppl. pag. 416. Jacob. *de Vitriaco* in libro de feminis Leodienſibus illuſtribus, vid. *Teiſſerii* Catal. Biblioth. pag. 151. Eleonora Chriſtiana *Ulfeldia*, vid. ſupra *Eleonora*. Giſb. *Voëtius* in diſputationum Selectarum Tomo III. pag. 729. ubi feminas haereticas recenſet. Gerh. Jo. *Voſſius* in tractatu de Philologia cap. 2. pag. 9 ſqq. & in add. pag. 81. Jo. Bernh. *Wepplingius*, vid. ſupra Herm. Chriſtoph. *Engelke*. Mich. *Widemannus* in Poëtiſchen Gefangenſchaften & quidem in der abgebuſten Wolluſt pag. 33 ſqq. Henning *Wittenius* in σεβαυλίῳ Diarii Biographici num. 23. Martinus *Zeilerus* in Theatro tragico, ſ. Franc. von *Roſſet* aus dem frantzöſichen in die teutſche Sprache verſetzten traurigen Geſchichten pag. 582 ſqq. Guſtavus Georg. *Zeltnerus* in diſſ. de feminis ex hebræa gente eruditis, Altorf. 1708. 4. Diſſert. de Priſcilla Aquilæ uxore, ib. 1709. 4. Diſſ. de eruditione Deboræ inter Propheiiſſas ib. 1708. 4. Diſſ. de Alexandra Judæorum Regina, ib. 1711. 4. Diſſ. de Beruria Judæorum doctiſſima femina, ib. 1714. 4. Diſſ. de Rebecca Polona ib. 1719. 4. Theod. *Zwingerus* in Theatro vitæ humanæ Tom. II. pag. 1199 ſqq. Scriptores varii de

quoque nonnulla in lucem protrahantur, quarum partem haud poſtremam à Clar. Præſide mecum communicatam eſſe non ingratus agnoſco, non injucundam illam tractationem fore confido. Prolixior in nonnullis fateor eſſe debuiſſem, ſed modi diſſertationis academicae ratio fuit habenda, nec in ſpecimine opus eſt prolixe exponere omnia, in ipſo Opere lib·rali manu pertractanda. Quod ſupereſt, Lector, juvenili labori fave, dabit ſeria magis ſerior aetas. Tu vero bene vale.

de claris mulieribus Pariſ. 1521. fol. Lobvvürdige Geſelſchaft der gelchrter Weiber, d. i. kurtze hiſtoriſche beſchreibung der Fürnemſten gelehrten verſtandigen und kunſterfahrnen Weibsperſonen, die in der Welt bis auf dieſe zeit gelebet haben, 1631. 4. quem librum *ἀνωνυμὶ* prodiiſſe teſtantur *Sauerbrey* diſp. I. de fœminarum eruditione theſ. 2. §. 3. in not. & *Paullini* in Gynæceo erudito pag. 9. Sed *Ebertus* in Muſeo aperto Gynæcei docti præf. (b) 4. b not. 45. auctorem vocat *Joh. Frauenlob*, & (b) 6. b not. 88. mendoſe *Jo. Frauenobis*, atque in ipſo libro paſſim illum allegat. Auctor perſonatus forte in dedicatione vel præfatione nomen mutuatus eſt ab *Henr. Frauenlob* An. MCCCXVII. denato, qui multa in laudem feminei ſexus ſcripſit, & poſt mortem gratitudinis ergo à mulieribus ad ſepulchrum deportatus eſt. vid. *Bæhi* Lexicon gallice editum in *Frauenlob* & *Paullini* l. c. pag 8. Sacrum Gynæceum Dominicanum f. Sorores Ordinis Prædicatorum, quae ſcriptis claruerunt, & ordine chronologico recenſentur in *Jac. Quetif* & *Echardi* Scriptoribus Ord. Praedicatorum Tom. II. p. 830 ſqq. Teatro delle Donne letterate, quod allegatur à *Machiavello* in Bitiſia Gozzadina. Moniales literis operam dantes recenſentur in praef. ad Acta Sanctorum Ord. Bened. Sec. III. Eloge de Mad. Kirch, à l'occaſion de laquelle on parle de quelques autres femmes, & d'un païſan aſtronomes, exſtat in Bibliotheque Germanique Tom. III. pag. 145 ſqq. His addendi ſunt Scriptores, qui eruditos certae cujuſdam regionis vel urbis recenſuerunt.

(2) Id iterum promiſit Auctor in praefamine ad diſſ. 1. de Principibus Poëtis, Lipſ. 1709. 4. editam: *Cur novam hanc materiam mihi elegerim pertractandam, & è contrario priorem de Poëtriis poſtpoſuerim, non una ratio ſuaſit. Cum enim viderem integram Poëtriarum hiſtoriam, cujus aliquod ſpecimen, Poetrias græcas complexum, ſub moderamine Viri Celeb.* GOTFR. OLEARII *publico examini expoſui, duabus diſputationibus academicis commode abſolvi non poſſe, adeoque peculiari Operi cum Deo & die publicando reſervandam eſſe, inſtitutum meum mutavi, tale argumentum eligendo, quod à nemine, quantum ſciam, pertractatum fuit, quodque aliquam cum priori convenientiam præ ſe fert.*

Digitized by Google

I.

ALphabeticum ſecuturus ordinem, quem in ſimilibus collectionibus Clariſſ. Viro *Jo. Alberto Fabricio* placuiſſe video, primo loco commemorare deberem AGACLEN. Siquidem de ea ſatis conſtaret certo. At, ut verum fatear, ſuſpectum mihi eſt iſtud nomen, vereorque, ne pro Junone nubes obtrudatur nobis. Sane ejus mentionem nullibi invenio, niſi apud *Gyraldum* dial. III. de poëtarum Hiſtoria Tom. II. Opp. pag. 170. C. & qui eum ſecutus eſt ducem, *Tiraquellum* in XI. legem Connubial. Gloſſæ I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 188. a. (3) eſtque ſuſpicio, natum id eſſe ex epitheto ἀγακλέος, quod forte alii cuidam Poëtriarum ibi commemoratarum alicubi datum invenit, idque non ſatis intellectum, in nomen Poëtriæ vertit. Certe *Teleſillae*, cujus eo loco meminit, id tribuitur epitheton in *Epigrammate* vetere *Antholog.* lib. I. cap. 67. epigr. 8. v. 5. quod *Teleſillam* ἀγακλέα eam appellat. Eſt vero id ipſum epigramma, ex quo & aliarum Poëtriarum nomina recitat eodem loco *Gyraldus*, quod noſtram certe plus quam veroſimilem conjecturam reddit.

II.

ALBUNEA vel ALBUNA in Sibyllis eſt, de quo nomine multa habet *Gallaeus.* Decimo in eis loco cenſetur à *Varrone* apud *Lactantium* Inſtitut. Div. lib. I. ſegm. 6. pag. 35. ed. Gall. Ἀλβουναίαν ſcribit *Suidas* in Σίβυλλαι, qui eodem numero eam cenſet, vel *Varronem* ob oculos habens, vel ejus aliquem exſcriptorem. *Sarbin* vel *Caſſandram*, vel *Taraxandram* eam alias appellari, quod innuit *Gallaeus*, à veteribus ego non memini affirmari: imo patriam, ætatem quoque, ut veroſimile eſt, & reliqua fere omnia ei ſententiæ adverſa eſſe putem. De ætate quidem ejus non certo conſtat, ſi ordinem tamen temporis, quod par eſt eredere, *Varro* in recenſendis Sibyllis obſervavit, aliquanto poſt Solonem & Cyrum eam floruiſſe ex ejus mente oportet, eorum enim ætate *Marpeſſiam* Sibyllam vixiſſe ait, quam ſeptimo loco collocat. Iidem patria Tiburtem

(3) Horum veſtigiis inſiſtit *Laur. Craſſus* in Iſtoria de' Poëti Graeci pag. 12. *Fù Agacle Poëteſſa di celebre Nome, ma di poca fortuna appreſſo gli Scrittori, perche le di lei opere, vita, azioni ſono coperte dall' oſcuriſſime*

burtem vel Tiburtinam dicunt Autores, quo loco eam juxta ripas Anienis cultum & ſacra ſua ætate vel paulo ante habuiſſe *Varro* ait. Addit idem in gurgite ejus fluvii ſimulachrum ipſius inventum eſſe, tenens in manu librum. Sacra ejus volumina in Capitolium tranſtuliſſe Senatum Romanum ex eodem, ut puto, *Varrone Lactantius* refert, confuſa tamen cum reliquis Sibyllarum carminibus eſſe ait, ut invicem diſcerni non poſſint. Unde & ipſam carmine, & græco quidem, oracula reddidiſſe, adeoque inter Poëtrias noſtras nomen mereri, ex Græcis in Italia colonis ortam, minime obſcure colligitur. Carmina, quæ ei ab *Obſopoeo*, *Boiſſardo*, & reliquis tribuuntur, omnia incerta ſunt, & recentiorum figmenta.

III.

ALEXANDRA Priami filia fuit, quæ & CASSANDRA, ſub quo nomine de ea agimus ex inſtituto.

IV.

AMALTHEA Cumana, in Sibyllis & ipſa cenſetur à *Varrone* apud *Lactantium* Inſtitt. Div. lib. I. ſegm. 6. pag. 34. ed. Gall. ſeptima. Ejus locum mirum eſt ſugiſſe *Salmaſii* τοῦ πάνυ in Exercitt. Plinian. T. I. pag. 53. diligentiam, tanto conatu alias non impugnaturi eos, qui Cumanam Sibyllam ipſam fuiſſe *Amaltheam* ſtatuunt, quæ libros fatidicos Tarquinio Superbo attulit. Nam quicquid ſit de *Dionyſii Halicarnaſſei* Antiqq. Rom. lib. IV. pag. 259, 25. & *Plinii* Hiſt. nat. XIII. 13. locis, quæ eludere conatur, diſerte id ſane teſtatur *Varro* l. c. *ſeptimam Cumanam nomine Amalthеam*, ---- eamque IX. *libros attuliſſe ad Regem Tarquinium*; & *Servius* ad *Virgilii* Æneid. VI. v. 72. *obtuliſſe ei IX. libros, in quibus diceret fata & remedia Romana*; qui etiam ipſam illam Sibyllam, quæ libros Tarquinio attulit, oracula eis comprehenſa' fudiſſe diſerte addit, eo ipſo, quem *Salmaſius* allegavit, loco, contra quam vellet Vir magnus, quem cœci alii ſequuntur. Nomen habemus etiam apud *Tibullum* lib. II. eleg. 5. v. 67. neque dubitem corruptam ejus lectionem apud *Servium* eſſe, apud quem

riſſime caligini dell' antichità. Va da Giraldi nominata in compagnia di Teoſebia, è Niſi, ſimilmente Poëtreſſe. Conjectura tamen Auctoris noſtri omnibus, niſi prorſus fallor, perplacebit.

quem MALTEA eſt; *Rutilium* item in Itinere lib. II. v. 53. cujus vulgati ALTAEAM habent. (4) Habemus ergo *Amaltheam* & *Cumanam*, & Sibyllam & carminum fatidicorum auctorem *Varronis* & *Servii* autoritate. Eam ab aliis Demophilen & Herophilen dictam ejuſdem *Varronis* conſtat teſtimonio, vel Hierophilam, ut eſt apud *Suidam* in Σίβυλλαι. Quod ſi verum eſt, quid *Tibullo* l. c. faciemus? qui tanquam diverſam ab Amalthea allegat in iſtis:

> *Quicquid Amalthea, quicquid Marpeſſia dixit;*
> *Herophile, Phœbo grata, quod admonuit.*

Et certe ſunt alii, qui Samiæ Sibyllæ illud nomen *Herophiles* vindicent, ut *Euſebius* lib. poſt. Chronic. ad Olymp. XVII. an. I. alii, qui Delphicæ, ut *Solinus* cap. II. Polyhiſt. ſi genuina eſt lectio, quam apud eum reſtituit *Salmaſius* Exercitt. Plin. Tom. I. pag. 55. a. E. Eam floruiſſe Tarquinii Superbi tempore, ex huc uſque dictis patet circa Olympiadem L. juxta *Solini* computationem. Qua ratione ſolidiſſime evincitur, eam eſſe non poſſe, quæ belli Trojani tempore Æneæ oracula edidit apud *Virgilium* & *Ovidium*, quod ſolide demonſtratum *Salmaſio* concedimus, modo ne ille nobis neget, Cumanam noſtram fuiſſe & Sibyllam, id enim firmiter tenere nos jubet *Varronis* autoritas. Patria vero an duae illae Vates ita diſtinguendae ſint, ut Cumana noſtra, altera Cumaea dicatur, à Κύμη Aſiae iſta, illa à Cumis Italiae, quæ fuit *Rich. Montacutii* in Analectis Exercitt. Eccl. Exerc. IV. ſect. 6. pag. 151. ſententia, exploſa à *Salmaſio*, de eo non multum *Salmaſio* adverſer, cum ab Italiae Cuma vel Cumis omnino Κυμαῖος fieri poſſit, & quae Κυμαῖα *Ariſtoteli* περὶ θαυμασίων ἀκουσμ. apud *Salmaſium* Exerc. Plin. T. I. pag. 52 ſq. eſt dicta, ſit omnino, quae Cumis Italiae fuit. Et antiqua etiam monimenta ſuadent, ex Aſia in Italiam Cumas antiquiorem illam Sibyllam tranſiviſſe. Ceterum ſi non Cumaeam & Cumanam Sibyllam diſtinguere pace *Salmaſii* liceat, Cumanam ſaltem & Cumanam, vel

(4) *Iſidorus Hiſpal.* Originum lib. VIII. cap. 8. *Sibylla ſeptima Cumana nomine Amalthea, quæ novem libros attulit Tarquinio Priſco in quibus erant decreta Romana conſcripta. Ipſa eſt & Cumæa,* de qua *Virgilius* (Ec-

vel Cumaeam & Cumaeam diſtinguere licebit autoritate *Varronis*, qui diſerte quartam Sibyllam Cumaeam in Italia, quam Naevius & Piſo nominent, ſeptimam Cumanam nomine *Amaltheam* memorat: niſi tamen pro Cumaea Cimmeriam ille ſcripſerit poſteriore loco, quod & *Onuphrio* Panvinio in lib. de Sibyllis p. 10. magis placere, & *Lactantii* Codices quoſdam praeferre, & confirmare *Suidam* in Σίβυλλαι, animadverto. Alia de ea taceo, quae paſſim Viris doctis diligenter collecta leguntur, *Galaeo* inprimis in ſuo de Sibyllis Opere.

V.

ANAGORAM Mileſiam inter Poëtrias cenſere quis dubitet? quae decimam Muſam, Lesbiam illam Sapphonem, ſecuta eſt, ejuſque diſciplina profecit. Eam enim in μαθητρίαις ejus diſerte cenſet *Suidas* in Σαπφὼ, unde & de aetate noſtrae conſtat. *Sapphonem* enim ad Olymp. XLIV. *Euſebius* in Chronico retulit. *Apagoram* eam ab aliis dictam, relatum *Tiraquello* in Leg. XI. Connub. Gloſſ. I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 185. b. cujus tamen autoritate id ei ſit affirmatum, neſcire me fateor.

VI.

ANYTEN circa Olympiadem CXX. floruiſſe ex *Tatiano* (vid. num. XVI.) conſtat, qui ſtatuam ejus ab *Euthycrate* & *Cephiſodoto* factam eſſe ait; eos vero illa aetate floruiſſe ex *Plinio* Hiſt. Nat. lib. XXXIV. cap. 8. ſegm. 19. diſcimus. Patriam ei Epidaurum aſſignaverat *Fulvius Urſinus* in Carmin. IX. Femin. illuſtr. pag. 56. haud dubie nixus teſtimonio *Pauſaniae*, (vid. num. XV.) qui eam ab Æſculapio Epidaurio miſſam ad ſanandum miraculo Phalyſium dicit. At ei Vir magnus *Lucas Holſtenius* in notis ad *Stephanum Byzant.* in Τέγεα contradicit, & Tegeatidem eſſe (5) contendit &c. &c. (vid. ſupra pag. 110. not. 1.) Vitae genus, quod ſecuta illuſtris haec femina fuit, optime ex loco *Pauſaniae* rimatur Clar. *Kuhnius*, (vid. pag. 107. not. 2.) nempe Χρησμοποιὸν eam ſu-

(Eclog. IV. v. 4.) *Ultima Cumaei venit jam carminis aetas. Dicta autem Cumana à civitate Cumis, quae eſt in Campania, cujus ſepulchrum in Sicilia adhuc manet.*

(5) Conjecturam *Leopardi* & *Holſtenii*, qui Ἀνύτη Τεγεάτις pro Αὐγὴ apud *Stephanum Byz.* (vid. num.

fuiſſe, quae reſponſa Æſculapii apud Epidaurios in verſus redegerit, quales praeſto fuiſſe Æſculapio inter alia miniſteria, ex *Luciani* Pſeudomante Tom. I. Opp. pag. 759. colligere eſt, qui impoſtor, uti per alia, ita hac quoque parte, imitari Æſculapii oracula eſt cenſendus. Pro ea vero opera ei Æſculapius præmium, hoc modo, ut *Pauſaniæ* relatum eſt, rependit. Oculis ad coecitatem uſque laborabat Phalyſius, ad eum igitur Æſculapius *Anyten* miſit cum tabulis obſignatis, quas per inſomnium mulier accipere ſibi viſa fuerat, eventu rem comprobante, ubi eſſet expergefacta; manibus enim vigilans tabulas obſignatas tenebat. Has illa, Naupactum delata, Phalyſium amotis ſignis legere juſſit, qui primo fruſtra id ſe tentaturum, cæcutientem quippe, exiſtimavit, Æſculapii tamen nomine in ſpem erectus, reſignavit eas, legitque ipſe, aureorum nummûm bis mille Anytæ eſſe ſolvendos, quos ſolvit, juxta & oculorum malo liberatus fuit. Ita autem hoc munere functa *Anyte* Poëticam facultatem excoluit, ut nomen invenerit in novem Poëtriarum illuſtrium cenſu, quas non novem tantum illuſtribus Poëtis Lyricis, ſed ipſis Muſis novem æmulas quaſi oppoſuit antiquitas. De quibus quid impedit, quo minus *Antipatri* Epigramma ex *Anthologiae* lib. I. cap. 67. epigr. 8. addamus: Τὰς δὲ θεογλώσσους, &c. (vid. *Sapphus* Fragm. num. CXXXVIII) Θεογλώσσους vocat omnes h. e. *linguam Deorum loquentes*, ea vero poëſis eſt, ut ex *Homero* ejuſque interpretibus conſtat

num. XIX.) legendum eſſe exiſtimant, egregie confirmat *Pollux* (num. XVIII.) à quo *Anyte* expreſſe vocatur Τεγεᾶτις, ejuſque locum Auctorem noſtrum non inſpexiſſe miror, inprimis cum iſte paulo poſt allegetur. Notandum etiam eſt, noſtram (num. XXIII) dici *Mitylenæam*.

(6) Nec non epigramma in Delphinum (num. XXI.) *Anytes* Epigrammata exſtitiſſe in corona *Meleagri* liquet ex verſibus (num. XVII.)

(7) Hic inferendæ ſunt ARIGNOTE Pythagorica, quæ Βακχικὰ metrice & varia epigrammata ſcripſit, de qua plura proferam in catalogo feminarum Medicarum, Philoſopharum &c. qui propediem cum illarum Fragmentis prelo ſubjicietur. Deinde ARISTOMACHA, cujus mentionem facit *Plutarchus* Sympoſ. lib. V. cap. 2. Tom. II. Opp. p. 675. B. *Τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι, ὅτι πολλοῖς ὑμῶν ἐντυγχάνειν ἐπιμελές ἐστι, καὶ χρὴ πολυμαθοῦς καὶ οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἀνδρός· ἐκεῖ τοίνυν εὑρήσετε γεγραμμένον ὡς ἐν τῷ Σικυωνίῳ θησαυρῷ χρυσοῦν ἀνέκειτο βιβλίον Ἀριστομάχης ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ποιητρίας, Ἴσθμια νενικηκυίας.* Denique ARISTOCLEA Sacerdos Delphica, de qua *Porphyrius* in vita *Pythagoræ* §. 41. pag. 41. ed. *Kuſt.* Ἀλλ᾽ ἅττα ἐπαίδευεν. (Πυ-

conſtat. Ampliſſimo vero præterea elogio Anyten noſtram ornat, cui ϛόμα tribuit, quæ & *Æſchyli* laus apud veteres, vid. *Plutarchum* de Gloria Athen. T. II. Opp. p. 348. D. eamque, quod *Homerus* in maribus, id in feminis eſſe dicit. Exſtant vero hujus Anytes in *Anthologia* Epigrammata XIV. quæ in Carminibus IX. feminarum illuſtrium deſcripſit *Fulvius Urſinus*, editis Antwerpiæ ex typographeo Commeliniano 1595. Eis addi jam poteſt quod ex *Holſtenio* ſupra exhibuimus, (vid. num. XX.) ut & aliud apud *Julium Pollucem* (vid. num. XVIII.) *(6)* Denique inedita adhuc quatuor in *Agathii Scholaſtici* Collectione veterum Epigrammatum, quam ex Schedis Holſtenianis deſcripſit, atque nobiſcum pro ſua humanitate communicavit Vir legum pariter ac omnis elegantioris literaturæ conſultiſſimus D. C. G. *Goetzius*. Ea vero, non eſt, cur Lectoribus φιλέλλησι invideamus. (vid. num. XXII--XXV.) *(7)*

VII.

ARTEMIS, latine Dianam diceres, Delphica Sibylla dicta fuit, quam tertio in Sibyllis loco cenſuit *Varro* apud *Lactantium* Div. Inſtitutt. lib. I. ſegm. 6. p. 33. ed. Gall. & eum, ut videtur, ſecutus *Iſidorus* Origg. lib. VIII. cap. 8. *Chryſippus* quoque ejus meminit in libro, quem de divinatione compoſuit, apud *Lactantium* l. c. Ut ex *Varrone* ſaltem non habeat *Onuphrius Panvinius* de Sibyllis pag. 7. quod dicit primum ei inter Sibyllas locum deberi, id quod ſecutus etiam

(Πυθαγόρας) ὅσα παρὰ Ἀριστοκλείας τῆς ἐν Δελφοῖς ἔλεγεν ἀκηκοέναι & *Suidas* in Τάδ' ἐκ τοῦ τρίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γινομένῃ μιχθῆναι τὸν ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρησεν ὁ Θεός· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. Hæc à *Laërtio* lib. VIII. ſegm. 8. vocatur *Themiſtoclea*: φησὶν Ἀριστόξενος τὰ πλεῖστα τῶν ἠθικῶν δογμάτων λαβεῖν τὸν Πυθαγόραν παρὰ Θεμιστοκλείας τῆς ἀδελφῆς· & ſegm. 21. ὁ αὐτὸς (Ἀριστόξενος) φησιν (ὡς προείρηται) καὶ τὰ δόγματα λαβεῖν αὐτὸν παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας. *Suidas* autem in Πυθαγόρας illam appellat *Theocleam*: τὰ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. Dicitur etiam Pythagoras Ariſtocleæ frater in *Mich. Apoſtolii* Proverbiis Cent. XVII. num 86. & in *Photii* Lexico MS. in τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρησεν ἔνθεος γενομένη, καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. Sed *Mer. Caſaubonus* ad *Laërtii* Lib. VIII. ſect. 8. & *Menagius* in Hiſtoria Mulierum philoſoph. §. 77 ſq. recte probarunt, apud *Laërtium* l. c. & *Suidam* in Πυθαγόρας pro ἀδελφῆ legendum eſſe ἐν Δελφοῖς. In oraculis vetuſtis ad calcem Sibyllinorum ab *Opſopoeo* & *Gallæo* exhibitis, verſus *Ariſtocleæ* nominatim haud proferuntur, quod forſan quis ex verbis Celeb. *Fabricii* lib. I. cap. 17. §. 4. Bibliothecæ Gr. pag. 109. ed. 2. conjicere poſſet,

etiam fuit Jo. *Aitzma* in Speculo Sibyllarum belgice edito pag. 667. Non tamen erat, cur *Gallæus* de Sibyllis cap. 4. pag. 87. ita ſimpliciter affirmaret, nullam ejus rei rationem adduci potuiſſe. Non dubito enim Viris doctis ob oculos fuiſſe textum *Pauſaniae* lib. X. in Phocicis cap. 12 pag. 825. quo illam *Herophilam* dixit, & Σίβυλλαν, ἐπίκλησιν τὴν πρότερον γενομένην. Quamvis ipſe fatear in eo quoque textu præſidii *Onuphrio* & *Aitzmæ* parum eſſe. Si enim totum inſpicias penitius, ita vero habet: πέτρα δέ ἐστιν ἀνίσχυσα ὑπὲρ ταύτης. Ἐπὶ ταύτῃ Δελφοὶ στᾶσάν φασιν ᾆσαι τοὺς χρησμοὺς ὄνομα Ἡροφίλην, Σίβυλλαν δὲ ἐπίκλησιν τὴν πρότερον γενομένην· facile deprehendes eum eſſe ſenſum: Petram ibi conſpici, cui inſiſtens oracula ſuderit *Herophile*, qua Sibyllæ cognomen jam antea, quam Delphis ſcilicet Apollinis ageret ὑποφῆτιδα (non prima tamen propterea) obtinuerit. Niſi plane Viri illi docti, ſequentia verba, quibus mater ejus Lamia πρώτη Χρησμοὺς ᾆσαι dicitur, obiter inſpicientes, ad *Herophilen* Delphicam retulere. At in eo *Onuphrium* humani aliquid paſſum puto, quod *Plinium* Hiſtoriæ Naturalis lib. XXXIV. cap. 5. ſegm. 11. ejus meminiſſe cenſet. Loco enim, quem indicat, *Plinii*, non de Delphica Sibylla agitur, ſed de ea, quæ Romanis rebus intervenit, Tarquinii ætate, & quam Cumanam dicunt omnes atque *Amalthеam*, de qua nos paulo ante. Ceterum *Artemidis* nomen noſtræ vindicat *Pauſanias* l. c. ipſius autoritatate, nam id ſibi in verſibus ſuis paſſim eam tribuere docet, ex Heraclide vero *Clemens Alexandrinus* Stromat. lib. I. ſegm. 21. pag. 323. ed. Pariſ. & *Suidas* in Σίβυλλαι. *Herophilam* tamen, vel ut alii malunt, *Erophilam* etiam dictam *Pauſanias* memorat. Quod firmat emendationem τοῦ πάνυ *Salmaſii*, quam in textu *Solini* cap. 2. ſuſcepit, *Herophilæ* nomen noſtræ Sibyllæ, non Erythrææ aut Samiæ, tribuentis, quod tamen *Salmaſium* ſtatuere, male ejus ſententiam aſſecutus putaverat Jo. Aitzma l. c. ut *Gallæo* l. c. jam obſervatum. Cognomen ego id putem *Herophiles*, perinde ac Sibyllæ vocem pluribus, ut paſſim patebit, commune. De patria ejus res magis impedita eſſe videtur. Delphis natam eſſe ait *Suidas* l. c. & Iſidorus l. c. qui in templo Delphici Apollinis genitam narrat, qua fulti id dicant autoritate ambo, neſcimus. Marpeſſo ortam *Pauſanias* l. c. tradit. Hinc *Tibullo* lib. II. el. 5. v. 67. etiam Marpeſſia dicitur, ex cujus

Digitized by Google

cujus loco depravate lecto neſcio quam Marſepiam Poëtriam nobis finxit *Tiraquellus* ad Leg. Connub. XI. Gloſſ. I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 189. a. Marpeſſiam tamen ſuam *Tibullus* ab Herophile diſtinguit, Samiam forte *Herophilam* intelligens. Illuſtris *Salmaſius* Exercitt. Plin. T. I. pag. 55. b A. ſubſtitui *Marmeſſum* vel *Mermeſſum* & *Mermeſſia* malebat, pariter ac apud *Martianum Capellam* lib. II. de nuptiis Philologg. cap. 20. pag. 40. ed. Plantin. apud quem *Marmenſi* filia dicitur, h. e. *Marpeſſii*, vel ut juxta *Salmaſium* legendum, *Mermeſſii*. *Marpeſſus* qvoque legitur apud *Lactantium* l. c. Non dubitem ego tamen, recte ſuſpicatum *Salmaſium* eſſe, eſt enim Troica urbs Mermeſſus ἐρυθρὰ τῷ χρώματι ob terram ſubruſſam & torridam, ut diſerte *Stephanus Byz.* in Μερμησσὸς teſtatur; unde etiam *Erythra* dicta ſecundum *Dionyſium Halicarnaſſeum* Antiqq. Rom. lib. I. pag. 44, 47. & lib IV. pag. 260, 28. Idem vero plane de patria ſua ipſa canit apud *Pauſaniam* l. c. *Artemis* noſtra:

- - - - - - - πατρὶς δέ μοί ἐστιν ἐρυθρὴ
Μάρπησσος.

Atque inde Erythrææ Sibyllæ nomen hæſiſſe noſtræ, idem *Stephanus* docet, ut juxta illum eadem ſit Erythræa cum noſtra Sibylla; & ſaltem hac parte non deſtituatur autoritate Caſp. *Peucerus* in Comment. de præcipuis divinationum generibus cap. de Θεομαντείᾳ pag. 270. à variis locis denominatam hanc Sibyllam docens, & Erythræam quoque inter alia. Intelligo autem *Erythræam* antiquiorem, à juniore, Erythræ in Ionia nata diſtinguendam, præeunte *Strabone* Geogr. lib. XIV. pag. 645. & lib. XVII. pag. 814. & *Suida*. Antiquiorem oraculorum quoque argumenta eandem cum noſtra eſſe oſtendunt. Quamvis alii *Erythræam* à *Delphica* Sibylla h. e. *Artemide* diſtinguunt, imo & *Marpeſſiam*, (quam & *Helleſpontiacam* vocant, quod Marpeſſus vel Mermeſſus in Helleſponto Aſiæ ſit) ab utraque faciant diverſam, ut *Varro* apud *Lactantium*, qui Phrygiam ab illis omnibus diſtinguit, cum tamen *Artemin* Phrygiam dicat *Heraclides* apud *Clementem Alex.* l. c. unde cum *Caſſandra* eſſe eandem, quæ itidem Phrygia dicta Sibylla eſt, ſuſpicio poterat oriri. Sed quicquid ejus rei ſit, eorum mihi potior autoritas, qui *Artemin* Mermeſſi in Phrygia natam dicunt, Delphi-

Digitized by Google

cam appellatam ſtatuentes, quod Delphis ὑποφῆτιδα egerit, niſi quis plane Delphicam *Suidæ* & *Iſidori* Sibyllam à noſtra diſtinguere malit, quod non committendum puto, cum ceteris pleriſque nomine ſcilicet & aetate conſentiant utrinque dicta. Eandem Trojanam vocat Martianus Capella lib. II. de Nupt. Philol. cap. 20. p. 40. nam Trojanis rebus Phrygia & Ida mons accenſetur. Sane eſſe Capellae Sibyllam cum noſtra eandem, paulo poſt uberius patebit. Neque alia eſt à noſtra *Gergitbia* Sibylla; namque & illud Troados oppidum ſibi honorem natalium ejus vindicabat, eaque de re cum *Mermeſſo* certabat. vid. *Gallaeum* l. c. niſi tamen ei rei obſtet, quod *Gergitbiam* Solonis & Cyri aetate floruiſſe *Suidas* ait. Noſtra enim ante Trojam evaſtatam fuit. *Theſſalam* facere eandem *Suidam*, neſcio quid cogitans *Gallaeus* l. c. ſtatuit, male confundens omnia, & nulla de cauſa, quae de *Manto* Tireſiae filia ille habet, ad *Delphicam Sibyllam* referens, quae diverſa eſt *Suidae* ab illa *Manto*, uti videtur. *Thebanam* vero facit hanc noſtram *Onuphrius Panvinius* lib. de Sibyllis l. c. nulla, ut puto, idonea nixus autoritate. Nempe ad noſtram refert, quae *Diodorus Siculus* lib. IV. pag. 187. de alia Sibyllarum, Delphis vaticinata, narrat, quam *Daphnem* dicit Tireſiae filiam, ab Epigonis inter manubiarum primitias Delphis conſecratam, de qua ſuo agemus loco, ubi & ſententiae *Onuphrii* originem indicabimus. Certe eo conveniunt, quod Delphis utraque ὑποφῆτιδα egerit, Sibyllae nomen quod geſſerit utraque, & verſus utriuſque *Homerus* quod compilaverit: quae an ſufficere poſſint ad hoc, ut unam dicamus utramque in tanta reliquorum utrinque differentia, prudentiores judicent. Putem igitur eandem eſſe *Artemin*, quæ & *Delphica* Sibylla dicta fuit, & *Phrygia*, & *Trojana*, & *Mermeſſia*, & *Erythraea*, & *Gergithia*, & *Helleſpontiaca*, de quibus ſeorſim, cur ageret proinde, cauſa non erat *Gallaeo*, multa congerenti ex rivulis, de quibus ſanius judicare poterat, ſi fontes conſuluiſſet. At & *Cumanam* Sibyllam eandem, cum *Erythraea* facit *Ariſtoteles*, Cumanam non à patria ſed ſede in Italia eam dictam eſſe ab Italis, *Melacbraenam* quoque ab aliis cognominatam, lib. περὶ ἀκουσμ. θαυμ. T. I. Opp. p. 880. E. teſtatus: Hanc *Cumanam* Sibyllam Deiphoben Glauci filiam facere videtur *Virgilius* Æneid. VI.

v.

v. 36. ad quem videndus eſt *Servius*. Eam autem ut unam cum noſtra ſtatuamus, neqve repugnat ætas, nam Cumanam antiquiorem ad tempora Trojana pertinere ſupra vidimus; neque nomen, *Herophile* enim *Artemis* noſtra dicta, idque *Cumanae* quoque Sibyllæ fuiſſe dicitur *Lactantio* & *Suidae*, quamvis ab eis per errorem forte tranſlatum ſit ad *Cumanam* poſteriorem, cum primæ deberetur. Nec quicquam adeo obſtare video, quo minus eam cum noſtra eandem ſtatuam. An vero noſtram cum *Sicula*, *Samia* quoque, *Rhodia* & *Claria* eandem dicere debeam cum *Peucero* de Divinat. l. c. neſcio. Non quidem ita omni is deſtituitur autoritate, ac viſum *Gallaeo* l. c. pag. 89. *Suida* enim praeeunte ita ſtatuit, qui *Erythraeam* Sibyllam, quae eadem cum noſtra, non ab iſtis tantum locis, ſed *Sardianam* quoque praeterea & *Libyſſam* & *Lucanam* ab aliis appellari dicit. Cui concinit ex parte melior *Pauſaniae* lib. X. in Phocicis cap. 12. pag. 827. autoritas, qui *Artemin* noſtram majorem vitae partem egiſſe *Sami*, & *Claron* etiam veniſſe, veniſſe *Delphos* dicit. Imo idem ait, matrem ejus inter Afros vitam egiſſe, & Sibyllae ab iis nomen reportaſſe, à qua *Libycae* appellationem & noſtra retinere potuit. *Eliſſae* nomen quod *Libycae* Sibyllae tribuit *Suidas*, in Africa forte geſſit, videtur enim id eſſe, quod Didonis haeſit ſorori: inter Graecos Graecum tulit. Sic *Libyſſa* igitur ſaltem fuerit *Artemis* noſtra & *Samia*, quam *Samoriſtam* cum ſcribit dictam *Iſidorus*, nihil aliud dicere videtur, quam *Samiam*, *Phytus* vero nomen à *Suida*, ei datum in Samo gerere potuit. Niſi alia tamen *Samia junior* praeterea extitit, quam *Iſidorus* l. c. & *Auguſtinus* de Civ. Dei XVIII. 24. ad Numae Pompilii tempora referunt. Noſtrae enim aetas, ut jam de ea dicamus, in tempora paulo Trojae excidio priora incidit,ut ex *Pauſaniae*, *Solini* & *Suidae* locis conſtat, *Bocchi* item, cujus autoritate *Solinus* utitur, pro quo neſcio quem *Boëthum Onuphrius* nobis obtrudit. Eandem vero *Erythraeae* Sibylllae aetatem omnes produnt, *Apollodorus* inprimis apud *Lactantium* , & *Strabo*, qui eam antiquiſſimam dicit, & altera *Erythraea*, quae circa Alexandi M. tempora vixerit, majorem. Suidas *Erythraeae* antiquioris & junioris res confudiſſe videtur. Matrem noſtrae *Artemidis Lamiam* refert *Pauſanias* , quam *Sidoniam* facit *Clemens Alexandrinus* lib. I. Strom. ſect.

15.

Digitized by Google

15. pag. 304. Neptuni filiam *Pauſanias.* Hinc *Lamiam* illam Nympham ex Idæis & immortalem facit ipſa *Artemis*, verſibus quibuſdam à *Pauſania* allegatis, apud quem etiam *Lamiam* illam mulierem primam vaticinatam, & ab Afris Sibyllam nominatam refertur. Eandem matrem *Erythraeae* Sibyllæ vendicat *Suidas*, ut hinc quoque conjecturam ducere liceat, eandem eſſe antiquiorem *Erythraeam*, quæ eſt *Artemis* noſtra; ſed tamen *Hydolem* matrem ejus aliis appellari, eidem *Suidae* traditum. Patrem noſtræ Jovem *Pauſaniae* ait à quibuſdam ſtatui, Apolline natam *Suidas* dicit *Erythraeam*, eandem cum noſtra; facile invicem conciliandi. Nempe obſervat *Pauſanias*, ipſam ſeſe *Artemin* noſtram in verſibus ſuis modo uxorem, modo ſororem, modo filiam Apollinis vocare, atque ita quidem eam μαινομένην atque poëtice loqui ait, ob cognationem ſcilicet artis divinæ, eodemque forte animo Jovis alicubi ſe filiam dixit, quod eſſet ei chariſſima, conſiliorumque ipſius particeps. Sobriam vero, uti loquitur, πατρὸς ἀνθρώπου ſe fateri eidem *Pauſaniae* obſervatum eſt, πατρὸς inquam κητοφάγοιο, ut ipſa loquitur; pro quo σιτοφάγοιο ſubſtituendum non dubitem: ea enim hominis apud *Homerum* deſcriptio, quem ex noſtræ *Artemidis* verſibus multa decerpſiſſe paulo poſt audiemus. Illius vero nomen varium rurſus redditur apud *Suidam*, qui dicit aliis *Ariſtocratem* aliis *Crinagoram* eum appellari; *Theodorum* vero vocari *Hermippi* autoritate, cujus rei etiam *Pauſanias* meminit, qui Paſtorem hunc *Theodorum* ait fuiſſe. Niſi tamen haec ad juniorem potius Sibyllam Erythris in Ionia natam pertineant; ſane enim has ſibi vindicare Sibyllam, de qua iſta tradit, diſerte *Pauſanias* ait: quamvis diſſimulandum non ſit, ipſum *Pauſaniam* clare ſatis innuere, ipſam ſe hanc *Artemin* intelligere noſtram, in cujus verſibus dicit omitti ab Erythraeis Ionibus ea, quae de Mermeſſo patria ſua in iis canat Sibylla. Forte igitur ab ipſis Erythraeis ea confuſio jam olim admiſſa. Apollinis *Smintbei* apud Alexandream Troados eam ſacerdotem fuiſſe apud eundem *Pauſaniam* legimus, ibique

(8) Eſt illud:

Ἐιμὶ δ' ἐγὼ γεγαῦια μέσον θνητοῖο θεᾶς τε
Νύμφης δ' ἀθανάτης, πατρὸς δ' αὖ κητοφάγοιο,
Μητρόθεν Ἰδογενής, πατρὶς δέ μοί ἐστιν ἐρυθρὴ
Μάρπησσος, μητρὸς ἱερή, ποταμὸς δ' Ἀϊδωνεύς.

De

que Hecubae ſomnium conjectaſſe ita, ut eventus tulit. Eo pertinere puto, quae *Suidas* habet, cum Troica eam praedixiſſe dicit, & ipſe paulo ante *Pauſanias*, eam ante vaticinatam inquiens, Aſiae & Europae perniciem, Spartae Helenam educatum iri, propter quam Ilio à Graecis excidium immineat, quae eadem ex Boccho, memoria falſus, citat *Gyraldus*. Sami multum verſatam & Clari & in Delo eidem *Pauſaniae* relatum. Delphis item petrae inſiſtentem oracula fudiſſe teſtis eſt *Clemens Alexandrinus* l. c. pag. 304. qui monſtratum in curia Delphica illud ſaxum ait. Carmina eam aliquam multa reliquiſſe ſcripta, eaque tanti viſa *Homero*, ut ex illis decerperet flores carminibus ſuis ornandis, *Boccho*, *Iſidoro*, & *Suidae* relatum, qui & χρησμῶν ejus δι' ἐπῶν expreſſe meminit. Hymnos ejus in Apollinem Delios memorare, eſt apud *Pauſaniam*, qui & fragmentum ejus quoddam exhibet l. c. p. 826. (8) De reliquis fragmentis à *Boiſſardo*, *Aitzma*, & aliis ei aſſignatis incerta ſunt omnia. Mortem in Troade ei obtigiſſe idem ait, ſepulchro quoque deſcripto, ac epitaphio exhibito. Sunt, qui Babyloniam eam dicunt, neſcio quo commentitio carmine decepti, & Noae nurum, cum eo in arca ſervatam, de quibus nugis affatim *Gallaeus*, nos ad certiora pergemus.

VIII.

ASPASIA (9) Periclis amoribus, Socrate diſcipulo celeberrima femina, Poëtica facultate non minus, quam Philoſophiae & eloquentiae ſtudiis praeſtitit. De ejus vita, moribus, rebus geſtis & reliquis eo pertinentibus affatim ex *Plutarcho* maxime, *Ariſtophane*, *Platone*, *Suida*, ante omnes alios nominandus egit *Menagius* de mulieribus Philoſophis ſegm. 6. ad quem Lectores ablegamus. Carminum vero ejus inſigne fragmentum, quo Socratem docet, ut Alcibiadem adamatum ſibi debeat conciliare, apud *Athenaeum* l. V. p. 219. C. habemus.

ASTYA-

(9) De illa plura proferre conſtitui in Catalogo feminarum medicarum, Philoſopharum &c. quia Elegantiſſimus *Baelius* in Lexico Hiſtorico v. *Pericles* not. N. merito dubitat, illam inter Poëtrias numerandam eſſe, quum ſolus *Athenaeus* lib. V. pag. 219. B. tradat, carmina ipſi attributa & ab *Herodico Cratetio* publicata eſſe: Ἐν τοῖς φερομένοις ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτιος παρέθετο.

IX.

ASTYANASSA, Helenæ, quæ Trojam amoribus ſuis exuſſit, ancilla fuit. Cui quod formæ forte præſtare non poterat excellentia, ſtyli protervia licuit, ut Trojano gravius incendium in juvenilibus pectoribus accenderet. Ut à *Suida (10)* enim habemus, prima ea varium Veneris ingenium formaſque varias laſcivo penicillo delineavit. Metrice id factum eſſe vulgo creditur, nec vero abſimile eſt, cum oratio pedeſtris, in qua quidem aliquid ſit artis, poëtica ſit recentior, teſte *Strabone* Geogr. lib. I. pag. 18. & συγγράμματα arte poſt Trojana demum tempora conſcribi cœperint. Eam cur cum Elephantide confuderint nonnulli, quod *Tiraquello* in leg. Connubial. XI. Gloſſ. I. Part. XI. Tom. II. Opp. p. 185 b. obſervatum, nulla ratio patet.

X.

ATHENAIS in Sibyllis eſt rurſus, Erythris orta, non tamen cum *Erythraea* antiquiore, h. e. *Artemide*, de qua nos ſupra, confundenda, à qua diſerte diſtinguit *Strabo* Geogr. lib. XIV. pag. 645. Orta autem illa Ionicis Erythris, unde natam confuſionem puto, quo antiquiorem etiam illam *Erythraeam*, Phrygiae Erythris ortam, Ioniæ plerique vindicant. Alexandri M. ætate eam floruiſſe ex eodem patet *Strabone*, de quo eam nonnulla ceciniſſe teſtatur. Ceterum in Poëtriis celebris alia quoque *Athenais*, h. e. *Eudocia* Auguſta, de qua infra agemus.

XI.

ATTHIDEM Lesbiam feminam, an inter Poëtrias referre debeam, dubius hæreo. Certe in ἑταίραις *Sapphus* eam cum Teleſippa & Megara cenſet *Suidas* in Σαπφὼ, attamen idem diſtinguit mox μαθητρίας ejus ab ἑταίραις, ut iſtam qui-

(10) In Ἀστυάνασσα· Ἑλένης τῆς Μενελάου θεράπαινα· ἥτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις εὗρεν. καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν· ἣν ὕστερον παρεζήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἐλεφαντίνη, αἱ τὰ τοιαῦτα ἐξορχησάμεναι ἀσελγήματα.

(11) Vid. vitam *Sapphus* Fragmentis ejus præmiſſam pag. XIV.

(12) Ἀλέξανδρος (ὡς ἔοικεν) τοῦ νικᾶν τοὺς πολεμίους τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ βασιλικώτερον ἡγούμενος, οὔτε τούτων ἔθιγεν, οὔτε ἄλλην ἔγνω γυναῖκα πρὸ γάμου, πλὴν Βαρσίνης. Αὕτη δὲ μετὰ τὴν Μέμνονος τελευτὴν χήρα γενομένη, περὶ Δαμασκὸν ἐλήφθη· πεπαιδευμένη δὲ παιδείαν ἑλληνικὴν, καὶ τὸν τρόπον ἐπι-

quidem aliis omnibus, quam poëticis luſibus, ſe cum *Sapphone* oblectaſſe ſit veroſimile. Attamen & *Erinnam*, inſignem certe poëtriam, idem *Suidas* ἑταίραν *Sapphus* appellat, forte utriſque luſibus aptam. Neque enim omnes, quæ in ἑταίραις Muſæ Lesbiæ cenſentur, poëtica facultate valuiſſe exiſtimem; unde reliquos *Anactoriam* nempe vel *Anactonem*, *Andromedam*, *Cydno*, *Gorgonem*, *Gyrinam*, *Megaram*, *Mnaida*, *Pyrino*, *(11)* quæ tantum, ut ejus ἑταῖραι, non ut μαθήτριαι à veteribus commemorantur, opera data in hacce collectione prætereo.

XII.

Tegeatidem feminam AUGEN inter Poëtrias referre, neſcio an ſatis ſit tutum. Ejus in Lyrico carmine egregiam laudem fuiſſe ex *Stephano* Grammatico voce Τέγεα (vid. *Anytæ* fragm. num. XVIII.) colligas, à qua μελοποιὸς vocatur. Sane ei in Poëtriarum clariorum cenſu locum reliquit *Gyraldus*, eo ipſo *Stephani* teſtimonio nixus. At controverſiam ei movent P. *Leopardus* & *Lucas Holſtenius*, qui relegata è textu *Stephani* AUGE eidem ANYTAM ſubſtituunt, qua de re ſupra in *Anyta* plura diximus. An optimo jure id factum ſit, ex illis judicabunt doctiores. Sane Græcum eſt nomen AUGES, nec aliud fundamentum emendationis ſuæ Viri docti habuere, quam ſuſpicionem nixam literarum aliqua convenientia.

XIII.

BARSINE vel *Barſene*, utramque enim lectionem Codices *Juſtini* præferunt, favet illi *Diodorus* biblioth. lib. XX. pag. 742. & *Curtius* lib. X. cap 6. §. 11. huic *Plutarchus* in vita Alexandri M. Tom. I. Opp. pag. 676 D. *(12)* (*Marſinen* (13) enim, qui præferant ejudem *Juſtini* Codices, ut *Tiraquello* notatum, non inveni) Alexandri M. amoribus famoſiſſima mulier fuit. Ea Artabazo

δ' Ἀσιατικῆς οὖσα, καὶ πατρὸς Ἀρταβάζου, γεγονότος ἐκ βασιλέως θυγατρός, ἐγνώσθη, Παρμενίωνος προτρεψαμένου τὸν Ἀλέξανδρον, (ὥς φησιν Ἀριστόβουλος) καλῆς καὶ γενναίας καὶ τὸ κάλλος ἅψασθαι γυναικός.

(13) *Freinſhemius* in notis ad *Curtii* lib. X. cap. 10. §. 11. obſervat, corrigendum eſſe in hujus mulieris nomine *Porphyrium* apud *Euſebium* in Χρονικῶν λόγῳ πρώτῳ de regno Macedonico pag. 63. ed. 1658· Κατέλιπε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος παῖδας, Ἡρακλέα τε ἐκ Μαρσίνης τῆς Φαρναβάζου, Ἀλέξανδρόν τε ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου τοῦ Βάκτρων βασιλέως. Pro Μαρσίνης ſcribe Βαρσίνης.

bazo genita Regii generis viro fuit, teſte Plutarcho l. *c.* Errare enim virum doctiſſimum, Matthiam *Berneggerum* ad Juſtini lib. XI. cap. 10. qui ex *Arriano* lib. VII. de Exped. Alexandri cap. 4. pag. 278. ed. Gron. colligebat, Darii eam filiam exſtitiſſe, deceptum falſa lectione *Arriani*, jam pridem obſervatum Clariſſimis Viris *Jo. Vorſtio* ad *Juſtini* l c. & *Nic. Blancardo* ad *Arriani* l. c. pag. 447. errorque luculentis *Plutarchi* locis revictus. Primis nuptiis Menoni cognita, poſt mortem ejus Damaſci captiva facta, victorem vicit, legemque amoris ei impoſuit. Nempe illecebris feminæ, forma ſingulari, ingenio & moribus ſuaviſſimis, græcis præterea literis cultæ, reſiſtere non poterat amplius, quem totum Darii gynæceum, ſpectatiſſimarum formarum copiam ipſi ſuppeditans, fruſtra ſolicitaverat. Scilicet conciliatore amoris accedente Parmenione, hanc ſolam dignam judicavit, cui florem juventutis impenderet, ea enim excepta, cum nulla ſe ante nuptias muliere oblectavit. vid. *Plutarchum* l. c. Filium autem ex ea Herculem ſuſcepit, ut teſtantur *Plutarchus* in vita Eumenis Tom. I. Opp. p. 583. C. *(14) Juſtinus* l. c. *Pauſanias* lib. IX. in Boeoticis cap. 7. pag. 725. *Diodorus* l. c. & alii. Inde Darii filiae nuptias ſecutus, *Barſinen* ſuam Eumeni permiſit, ut ejus ſororem Apamam *Ptolemæo*, teſte *Plutarcho* l. c. Ipſa poſtremo cum filio Hercule Caſſandri ambitione periit. vid. *Juſtinum* lib. XV. cap. 2. §. 3. Eam graecis literis ingenium praeclare cultum habuiſſe jam dictum, poëtriam vero fuiſſe oportet, ſi vere eſt ejus hymnus in Neptunum, quem

(14) Διὸ Νεοπτολέμου τοῦ Ἀρχιυπασπιστοῦ μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν λέγοντος, ὡς αὐτὸς μὲν ἀσπίδα καὶ λόγχην, Εὐμενὴς δὲ γραφεῖον ἔχων καὶ πινακίδιον ἠκολούθει κατεγέλων οἱ Μακεδόνες, μετὰ τῶν ἄλλων καλῶν τὸν Εὐμενῆ, καὶ τῆς κατὰ τὸν γάμον οἰκειότητος ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδίδοτο ἀξιωθέντα. Βαρσίνην γὰρ τὴν Ἀρταβάζου πρώτην ἐν Ἀσίᾳ γνοὺς ὁ Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς υἱὸν ἔσχεν Ἡρακλέα, τῶν ταύτης ἀδελφῶν, Πτολεμαίῳ μὲν Ἀπάμαν, Εὐμενεῖ δὲ Βαρσίνην ἐξέδωκεν, ὅτε καὶ τὰς ἄλλας Περσίδας διένειμε καὶ συνῴκιζε τοῖς ἑταίροις.

(15) *Boeo* mendoſe vocatur in *Gyraldi* dial. 3. de Poëtarum hiſtoria Tom. II. Opp. pag. 118. C. Eam nominat Βοιὼ præter *Pauſaniam Clemens Alexandr.* Strom. lib. I. ſegm. 21. pag 333.

(16) Βοιὼ δὲ ἐπιχωρία γυνὴ ποιήσασα ὕμνον Δελφοῖς, ἔφη κατασκευάσασθαι τὸ μαντεῖον τῷ Θεῷ τοὺς ἀφικομένους ἐξ Ὑπερβορέων τούς τε ἄλλους καὶ Ὠλῆνα· τοῦτον δὲ καὶ μαντεύσασθαι πρῶτον, καὶ ᾆσαι πρῶτον τὸ ἑξάμετρον. Πεποίηκε δὲ ἡ Βοιὼ τοιάδε·

Ἔνθα τοι εὔμνηστον χρηστήριον ἐκτελέσαντο
Παῖδες Ὑπερβορέων Παγασὸς καὶ δῖος Ἀγυιεύς.

Ἐπα-

quem neſcio qua autoritate *Tiraquellum* in Leg. Connub. XI. gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 186. ei tribuere animadverto. At vereor, ne Mœro forte ſit obverſata animo *Tiraquelli*, de qua quod legit in Neptunum hymnum eam compoſuiſſe, id ille ad Barſinen tranſtulit.

BASILICA vid. infra PRAXILLA.

XIV.

BOEO (15) Delphica mulier hymnum compoſuit, quo Delphos celebravit. Ex eo verſus aliquot de Delphici templi & oraculi originibus recitavit *Pauſanias* lib. X. in Phocicis cap. 5. pag. 809 ſq. (16) Cetera de muliere, patria, aetas, parentes, geſta, ignota omnia, nec alibi ejus mentionem occurrere memini.

CARMENTA vid. infra NICOSTRATA.

XV.

CASSANDRA quoque in Sibyllis cenſetur, idque nominis Phrygiae Sibyllae vindicat *Suidas.* Neque dubium eſt, Priami Regis filiam intelligi, quae ita Graecis Latiniſque Poëtis decantata fuit, atque *Lycophroni* inprimis in obſcuro carmine, ut hic plura de ea addere nihil neceſſe eſſe videatur. (17) *Sarbiu* eandem dictam & *Taraxandram*, & oracula ejus extitiſſe ab eodem *Suida* accepimus. *Alexandram* quoque appellari Graecis & Latinis in triviis notum. Conf. de illa dicta nonnulla ſupra §. 7. (18)

CHA-

Ἐπαειδοῦσα δὲ καὶ ἄλλως τῶν Ὑπερβορέων ἐπὶ τελευτῇ τοῦ ὕμνου τὸν Ὠλῆνα ὠνόμασεν·

Ὠλήν θ' ὃς γένετο πρῶτος Φοίβοιο προφάτας,
Πρῶτος δ' ἀρχαίων ἐπέων τεκτήνατ' ἀοιδάν.

(17) Hiſtoriam ejus copioſe illuſtrat *Bælius* in Lexico Critico gallice edito in *Caſſandre.*

(18) Inferenda hoc loco eſt CASSIA ſive CASSIANA ſive ICASIA Virgo, de qua *Theodorus Prodromus* in herilium feſtivitatum Canones, expoſitione in canone Sabbati Sancti apud *Allatium* de libris Eccleſiaſticis Græc. diſſ. I. pag. 74. Ὁ παρὼν κανὼν ποίημα μέν ἐστιν ἄχρι καὶ πέμπτης αὐτῆς Μάρκου Ἐπισκόπου Ἰδρούντος, ἐκ δὲ ταύτης ἄχρις ἐννάτης τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Κοσμᾶ· ἀλλὰ πολὺ πρότερον ὡς ἐξ ἀγράφου ἔχομεν παραδόσεως, γυνή τις τῶν εὐπατειδῶν σοφή, καὶ παρθένος Κασία τοὔνομα τοῦτο μέλους ἀρχηγὸς ἐχρημάτισε, καὶ τὸν κανόνα συνεπεράνατο· οἱ δὲ ὕστερον τὸ μέλος μὲν ἀγασάμενοι, ἀνάξιον δὲ ὅμως κρίναντες γυναικείοις συμμίξαι λόγοις τὰ τοῦ ἥρωος ἐκείνου Κοσμᾶ μυστουργήματα τὸ μέλος παραδόντες τῷ Μάρκῳ, καὶ τοὺς εἱρμοὺς ἐγχειρήσαντες τὴν πλοκὴν τῶν τροπαρίων τούτῳ μόνῳ ἐπέτρεψαν. Καὶ

ἴσ-

Digitized by Google

XVI.

CHARIXENA incertæ ætatis eſt, neque aliunde de ea quicquam, præterquam ex *Euſtathio* (vid. *Erinnæ* fragm. num. XI.) conſtat, qui Poëtriam κρυμάτων fuiſſe ait, hoc eſt, carminum, quæ lyram pulſantes canerent. Verba ejus ſunt: Ἦν δὲ ποιήτρια κρυμάτων καὶ Χαριξένη, ὅθεν παροιμία παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, οὐ γὰρ τ' ἐπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστιν. Ad eum locum *Ariſtophanis*, Eccleſ. v. 938. quem *Euſtathius* reſpicit, Grammaticus vetus & ex eo *Suidas* de *Charixena* annotavit, μωρὰν eam fuiſſe καὶ εὐήθη, (19) quod ſola conjectura forte ductus ille adjecit, cum ad *Charixenæ* in communicando corpore liberalitatem non minus apte proverbium *Ariſtophanis* poſſit referri. Neque ſcio an ſatis fidendum *Euſtathio* ſit, qui *Charixenam* poëtriam cum illa Comici femina confundit; ſaltem ejus rei luculentum argumentum ex ipſo Comico peti nequit.

XVII.

CLEOBULINE, à *Cleobulo* è ſeptem Græciæ ſapientibus uno, cujus filia erat, ita appellata, nam *Eumetis* proprio nomine dicta fuit, licet prius illud à patre ductum, plerique retinerent, teſte *Plutarcho* de Pythiae Orac. T. II. Opp. pag. 401. B. & in ſeptem Sapientum Convivio T. II. Opp. p. 148. C. atque in iis *Clemens Alexandr.* Strom. lib. IV. pag. 224. & *Diogenes Laërtius* lib. I. ſegm. 89. *Cratinus* quoque, Poëta vetus, ab ea fabulam inſcripſit *Cleobulinas*, ita enim rectius

ἔοικεν ἀληθεύειν ὄντως ὁ λόγος, ὅτε γὰρ τοῖς τῶν εἱρμῶν στοιχείοις, εἰς τὴν ἀκροστιχίδα χρῆται ὁ Μάρκος, καίτοι συναιρουμένοις αὐτῷ τὰ πολλά· αὐτίκα γὰρ τοῦ Κύματι θαλάσσης τὸ Κάππα, καὶ τοῦ, Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, τὸ Σῖγμα συντελοῦσιν αὐτῷ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα· ἀλλὰ ταῦτα καταλιπὼν ὡς ἀλλότρια, καὶ οὐχ ἑαυτοῦ ποιήματα ὄντα, ἀντ' ἐκείνων ποιεῖται τροπάρια, ἀπὸ μὲν τοῦ κάππα ἀρχόμενον τὸ, Κύριε θεέ μου, ἀπὸ δὲ τοῦ σῖγμα, τὸ, σύμβολα τῆς ταφῆς σου· ἐκτεῦθεν τούτου δῆλον ἐστὶ τὸ μὴ τοῦ Μάρκου εἶναι τὸ μέλος καὶ τοὺς εἱρμοὺς, καὶ ἐξ ἐκείνου δὲ οὐχ ἧττον τοῦ λέγειν ἐν τῷ εἱρμῷ τῆς πρώτης ᾠδῆς, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς νεάνιδες τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· νεᾶνις γὰρ οὖσα δηλονότι καὶ ἡ μελοποιὸς, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐμφῆναι θέλουσα, ὅτι γυναικός ἐστι τὸ μελούργημα· ἐπεὶ δύο χορεῖαι ἦσαν ἐν τῇ ἐξόδῳ τὴν πρώτην ᾠδὴν ᾄδουσαι, μία μὲν ἀνδρῶν, ἑτέρα δὲ γυναικῶν, αὐτὴ τὴν τῶν ἀνδρῶν παρωσαμένη, ὡς οὐκ ἀνὴρ, ὡς αἱ νεάνιδες, εἶπε, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. *Nic. Rayæus* S. I. in Tract. præliminari de Acoluthia officii Græci præfixo Actis Sanctorum m. Jun. Tomo II. pag. xxi. A. *Idem de Marco Coſmæ Poëma ſupplente, apud eundem Allatium l. c. dicit Nicephorus Calliſtus, addens, quod ille id operis ſuſceperit ex ſapientiſſimi Imperatoris Leonis mandato. Atqui Leo Sapiens, ſive Philoſophus imperavit in confiniis noni ac decimi ſeculi: Coſmas autem cum Johanne Damaſceno floruit Seculo octavo dimidio: unde conſequitur, ut Caſſia inter Coſmam & Marcum media*

rectius numero plurali fabulae illius nomen efferri ex *Diogene Laërtio* l. c. & *Athenaeo* lib. IV. pag. 171 B. docet *Menagius* de mulieribus Philoſ. §. 4. quam numero unitatis à *Polluce* Onomaſt. lib. VII. cap. 11. ſegm. 41. Ætas ipſius ex parentis aetate colligitur, qui cum ſeptem ſapientibus vixit, Soloni familiaris, ad quem literae ejus apud *Laërtium* exhibentur. Lindum patriam fuiſſe, ubi degebat pater ejus, ex eadem epiſtola colligas. Philoſophiae ſtudiis eam navaſſe operam inde colligit *Menagius*, quod σοφὴς appelletur *Thaleti* apud *Plutarchum* in Septem Sap. Convivio T. II. Opp. pag. 148. C. eamque *Car. Cat. Curtii* quoque ſententiam fuiſſe ait. At erat antiquiſſimis temporibus familiare σοφοὺς Poëtas appellare, idque nominis *Sapphoni* inter Poëtrias inprimis eſt vindicatum. vid. *Platonem* in Phaedro pag. 1214. E. ed. Francof. & *Ælianum* Var. Hiſt. XII. 19. & *Damophilam* Poëtriam σοφὴν vocat *Apollonius* apud Philoſtratum de vita Apollonii lib. I. cap. 30. Imo de Poëtis univerſim *Anacreon* loquitur, quando ait Ode LIII. in Roſam v. 22.

Ῥοδόχειρς δὲ καὶ Ἀφροδίτα
Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.

ubi *Scholiaſtes:* Σοφιςὰς δὲ καὶ σοφοὺς ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Et ſane poëtica fere tantum ſtudia ejus commendant veteres uno ore omnes, *Plutarchus* l. c. *Athenaeus* lib. X. pag. 448. B. *Diogenes Laërtius*, (20) *Hieronymus* lib. I. adv. Iovi-

media, non amplius uno ſeculo Marcum praeceſſerit; citra controverſiam orthodoxa, & ſanctiore ſpiritu afflata, quam illa quondam celeberrima Sappho, ut Graecia Chriſtiana Graeciae gentili ne in hoc quidem cederet; digna illa profecto, de qua plura ſciantur. Scirentur autem plura fortaſſis, ſi inveniretur Allatii Tractatus de melodis Graecorum. Exhibet l. c. *Rayaeus* tabulam aeneam ex Triodio excuſo, Venet. 1601. quae titulum libri complectens & ex quodam MS. II. vel III Saeculorum aetatem habente ſumta, imagines dimidias Poëtarum ſacrorum XXVIII. in catena repraeſentat, infra quos quaſi geminae ſeriei vinculum *Caſſiae* protome ponitur. *Icaſiae* tetraodium magni Sabbati memorant *Scriptores poſt Theophanem* pag. 514. conf. *G. Codini* Origines CPol. n. 128. *Anonymum Bandurianum* lect. 148. & *Bandurium* pag. 716.

(19) *Heſychius:* Ἐπὶ Χαρίξινης, ἐπὶ μωρίας, ἡ Χαρίξινη διεβεβ'ητο ἀρχαία ἦυσα, ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν· ἔςι δὲ καὶ παροιμία, διὰ τὰ ἐπὶ Χαρίξινης.

(20) Lib. I. ſegm. 89. γενέσθαι τε αὐτῷ θυγατέρα Κλεοβουλίνην, αἰνιγμάτων ἑξαμέτρων ποιήτριαν,

Jovinianum in fine, & *Suidas*. Moribus feminam praeſtitiſſe *Clemens Alexandr.* Strom. IV. pag. 523 (21) indicat, ut quam, Principis licet filia eſſet, pedes hoſpitum Parentis lavare non diſpuduerit. Eadem hoſpitalitas ipſius, atque in ſapientes inprimis hoſpites ſtudium depingitur apud *Plutarchum* in VII. Sap. Convivio T. II. Opp. pag. 148. C. (22) ubi Anacharſidis hoſpitis caeſariem manu pectens ſua, Thaleti oſculum pangens ſiſtitur. Ibidem Thales animi ſublimitatem mirabilem, ingenium populare atque humanum ei dicit eſſe, ipſique tribuit, quod pater civibus humanius & perquam populariter imperet. Ita nempe:

- - - - - - - - didiciſſe fideliter artes
Emollit mores, & vetat eſſe feros.

Praeterea veſtitu ſimplici, animo diſcendi cupidiſſimo nobis ibidem ſiſtitur. Ænigmatum ſapientia in ipſa Ægypto celebritatem eam conſecutam eſſe additur loco eodem, eo enim προβαλλομένων ipſius nonnulla perveniſſe. Et ſane laudat aenigmata ejus verſibus hexametris ſcripta *Athenaeus* lib. X. pag. 448. B. eorumque ſpecimen habemus in Hexametro de cucurbitae applicatione apud *Plutarchum* l. c. pag. 154. B. qui *Ariſtoteli* etiam Rhetoric. lib. III. cap. 2. & *Demetrio Phal.* de Elocut. §. 102. ſed ſine auctore allegatur:

'Ανδρ'

(21) Ἡ Κλεοβέλε θυγάτηρ, τε̃ σοφε̃ καὶ Λινδίων μοναρχε̃ντος, τῶν ξένων τῶν πατρῴων οὐκ ᾐδεῖτο ἀπονίπτειν τὲς πόδας.

(22) Ὁ Ἀνάχαρσις ἐν τῇ σοᾷ καθῆσο, καὶ παιδίσκη περιεστῶσα τὴν κόμην ταῖς χερσὶ διακρίνεσα· ταύτην Θάλης ἐλευθεριώτατά πως αὐτῷ προσδραμε̃σαν ἐφίλησε, καὶ γελάσας, ὅυτως, ἔφη, ποίει καλὸν τὸν ξένον, ὅπως ἡμερώτατος ὢν μὴ φοβερὸς ᾖ τὴν ὄψιν ἡμῖν μηδὲ ἄγριος· ἐμε̃ δὲ ἐρομένε περὶ τῆς παιδὸς, ἥτις εἴη; τὴν σοφὴν, ἔφη, καὶ περιβόητον ἀγνοεῖς Εὔμητιν; ὅυτω γὰρ ταύτην ὁ πατὴρ αὐτὸς, οἱ δὲ πολλοὶ πατρόθεν ὀνομάζεσι Κλεοβελίνην. Καὶ ὁ Νειλόξενος, ἦπε τὴν περὶ τὰ αἰνίγματα δεινότητα καὶ σοφίαν (ἔφη) τῆς κόρης ἐπαινεῖς· καὶ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἔνια τῶν προβαλλομένων ὑπ' αὐτῆς δῖκται. Οὐκ ἔγωγε, εἶπε Θάλης, τέτοις γὰρ ὥσπερ ἀστραγάλοις ὅταν τύχῃ παίζεσα χρῆται, καὶ διαβάλλεται πρὸς τὲς ἐντυγχάνοντας· ἀλλὰ καὶ φρόνημα θαυμαςὸν καὶ νε̃ς ἔνεστι πολιτικὸς, καὶ φιλάνθρωπον ἦθος, καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολίταις πρᾳότερον ἄρχοντα παρέχει. Καὶ δημοτικώτερον εἶναι, ὁ Νειλόξενος ἔφη, καὶ φαίνεται, βλέποντι πρὸς τὴν λιτότητα καὶ ἀφέλειαν αὐτῆς. Ἀνάχαρσιν δὲ πόθεν ὅυτω τημελεῖ φιλοστόργως; Ὅτι, ἔφη, σώφρων ἀνήρ ἐςι καὶ πολυμαθὴς, καὶ τὴν δίαιταν αὐτῇ καὶ τὸν καθαρμὸν

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα. (23)

XIIX.

CLITAGORA Theſſala poëtria dicitur Scholiaſtæ ad *Ariſtophanis* Veſpas, v. 1238. (24) ipſi tamen Ariſtophani in Danaidibus, ſi fides Suidæ in Κλειταγόρα, (25) Lacæna eſt. *Florens Chriſtianus* ad Ariſtophanis l. c. Lesbiam facit ex *Heſychio*, ut puto; ille enim: Κλειταγόρα ᾠδῆς τε εἶδος, καὶ Λεσβία τὸ γένος. Quorum verborum vix alius poteſt eſſe ſenſus, quam Clitagoram appellari cum cantionis quandam ſpeciem, tum feminam quandam, Lesbiam originе. Athenienſem qui faciat hanc feminam, quod *Tiraquello* in leg. Connub. XI. Gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 186 b. notatum, neminem invenio. Cantionis mentio in Ariſtophanis Veſpis, ubi Grammaticus vetus Κλειταγόρα μέλος putat eſſe τὸ εἰς τὴν Κλειταγόραν, ut Harmodii μέλος, τὸ εἰς Ἁρμόδιον, & cetera ejus generis.

XIX.

CLITUS ſolum nomen ſupereſt, inter inſigniores Poëtrias relatum *Tatiano* in oratione contra Graecos §. 52. pag. 114. Illuſtrem ejus famam fuiſſe oportet, nam ſtatua ejus publice poſita fuit. Eam *Amphiſtratus* ſtatuarius finxit, cujus ſi notior eſſet aetas, ex ea de Poëtriae quoque noſtrae aevo judicium ferri poſſet.

CO-

μὲν ᾧ χρῶνται Σκύθαι περὶ τὰς κάμνοντας, ἀφθόνως καὶ προθύμως μεταδίδωκε· καὶ νῦν οἴομαι περιέπειν αὐτὴν τὸν ἄνδρα καὶ φιλοφρονεῖσθαι, μανθάνουσάν τε καὶ προσδιαλεγομένην.

(23) *Suidas* tribuit *Cleobulinae* ænigma in annum, quod *Diogenes Laërtius* lib. I. ſegm. 90. *Cleobuli* patris ejus foetum eſſe ex commentariis *Pamphilæ* tradit. Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ· ἔγραψεν ἔπη, καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· Εἷς ὁ πατήρ, &c. *Suidam* auctorem ſecuti ſunt *Jo. Paſchius* in Gynæceo docto pag. 18. & Celeb. *Fabricius* in Catalogo Poëtarum Epigrammatariorum Vol. II. Biblioth. Gr. pag. 714.

(24) Κλειταγόρα, μέλος τὸ εἰς αὐτὴν τὴν Κλειταγόραν, ἥτις ἐγένετο ποιήτρια, Θετταλή τις γυνή. Ἁρμοδίου μέλος, τὸ εἰς Ἁρμόδιον, καὶ Ἀδμήτου, τὸ εἰς Ἄδμητον. *Idem Scholiaſtes* ad v. 1231. Ἁρμόδιος ἐν τοῖς Κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀνάγει, γράφων περὶ ἀθεὶς Κρατῖνος ἐκ Χειρώνων·

Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ.

Ἀπολλώνιος δ' ὁ Χαλκιδεύς, ὡς Ἀρτεμίδωρός φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρω-

νύμενον

XX.

CORINNAS tres memorari video, Poëſi celebres omnes, ut difficile videatur res earum ſatis diſcernere accurate. *Suidas* primam *Thebanam* facit vel *Tanagræam*, à qua diſtinguit ſecundam *Theſpiam* vel *Corinthiam*, tertiamque *Thebanam* juniorem. *Tanaquillus Faber* in Abregé de la vie des Poëtes Grecs pag. 67. neſcio qua nixus ſive autoritate ſive ratione, nonniſi unam *Corinnam* admittit, diſſenſum tantum de patria fuiſſe dicens, aliis Theſpiis, aliis Tanagræ, Corintho aliis eam vindicantibus. Prima quæ *Suidæ* (num. XV.) commemoratur, *Corinna* ſive Thebana ſive Tanagræa, *Pindaro* fuit coæva, ut ex paulo poſt dicendis patebit, Achelodorum vero & Procratiam parentes habuit, magiſtram *Myrtidem* juxta eundem. Poëtica facultate, maxime in lyricis tantum profecit, ut cum *Pindaro* quinquies inito certamine, victrix inde redierit quinquies, idque relatum *Æliano* (vid. num. XIV.) *Euſtathio* ad Iλ. β'. pag. 247, 35. (26) *Suidæ* (vid. num. XV.) addi etiam poteſt *Pauſanias* (vid. num. XII.) Quam gloriam utcunque alias blandiri teneriori ſexui mares ſolemus, obfuſcare tamen & cuicunque potius alii tribuere cauſæ maluere magni quidam viri, quam virtuti & meritis *Corinnæ*. Tanta eſt ingeniorum æmulatio, atque adeo ejus principatus cupiditas omnem aliam vincit concupiſcentiam! Nempe linguæ potius quam poëticæ facultatis eas victorias fuiſſe *Pauſanias* ait, ea enim Æolica uſam *Corinnam*, Dorica loquente *Pindaro*, quam ægre aſſequi audientes potuerint. Formam acceſſiſſe ſingularem, ſemper autem majorem præſtanti in corpore virtutem eſſe. Atque hæ ſunt, quas *Pauſanias* allegat illius rei cauſas, quarum poſteriorem ex recentioribus *Tanaquillus Faber* etiam fuit amplexus. Ipſe *Pindarus* aegerrime iſtud judicium tulit etc. (vid. *Corinnæ* fragm. pag. 53. a. not. 8.) A grandiloquentia *Pindari* cum maxime *Corinnam* diffidentem oſtendit hiſtoria *Plutarchi* (num. XIII.) qui *Pindarum* adhuc juvenem καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, h. e. *dictione luxuriantem* reprehenſum

νόμενον ἀναγέγραφε Κλειταγόραν· & ad *Lyſiſtratam* v. 1239. ἡ Κλειταγόρα ποιήτεια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. *Biſſetus* ad h. l. Κλειταγόρα, Κλειταγόρας, ποιήτεια λακωνική, ὥς φησι Σουΐδας· καὶ Κλειταγόρα, ᾠδῆς τι εἶδος κατὰ τὸν Ἡσύχιον.

Ποιή-

prehenſum à *Corinna* narrat, quod veri Poëtae officii parum memor, neglecta fictione verborum tantum ſonitum ſectetur, figuraſque & modorum gravitatem, quae ornatus cauſa fictioni accedere tantum debeant. Quo ille proficere cupiens monitu, carmen compoſuit, quod fabularum nominumque fabuloſorum conjunctione conſtipatum multo magis grandiſonum proceſſit, ut rurſus *Corinna* modum tenendum eſſe eum hortata manu ferendum eſſe non toto ſacco eum docuerit. Haec igitur caſtigata *Corinnae* mediocritas ſordere juveni *Pindaro* viſa; ſic enim ſolet excitatior in juvenibus imaginatrix facultas, luxurioſius elata, ſublimia petere, ſpretis mediocribus omnibus, *Muſcamque* adeo appellavit aemulae virtutis feminam. At melior hinc, niſi fallor, minuendi dedecus, toties à *Pindaro* acceptae cladis, ratio ſe nobis offert, quam initam à *Pauſania* paulo ante obſervavimus. Nempe junior *Pindarus* judicio nondum ſatis obſirmato, exercitatione Poëticae facultatis ad hujuſmodi certamen nondum compoſitus ſatis, illud iniit cum adultiore *Corinna*. Quod enim *Tanaq. Faber Pindarum* aetate jam adultum cum *Corinna* puella iſtud certamen iniviſſe dicat, neſcio quo fundamento affirmet. Nec fabula ſuccurrit, ex qua id. colligat, quam alibi expoſiturum ſe dicit. Habet autem haec de *Corinnae* & *Pindari* certaminibus narratio fidem non allegatorum tantum auctorum, ſed publicam quoque Tanagraeorum, qui in gymnaſio pictam cum *taenia*, victoriae ſigno exhibuerunt, teſte *Pauſania*. Quo magis difficile dictu etc. (vid. ſupra pag. 58. b. not. 7.) Haec indubia *Corinnae* noſtrae gloria juxta *Pauſaniam*, quod ſola patriam ᾀσμάτων ποιήσει illuſtraverit, hac laurea omnibus civibus ſuis ſuperior. Scripta ei tribuit *Suidas* ſequentia, βιβλία πέντε, nempe ἐπῶν, quam vocem excidiſſe recte mihi ex *Hephæſtione* (vid ſupra pag. 42. not. 1.) colligere videtur Clar. *Fabricius* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 15 §. 24. pag. 579. apud quem fragmentum quoque eſt ejus ex ἐπῶν quinto. Νόμους λυρικοὺς eidem à *Suida* adſcriptos, eſſe, ut dicit *Pauſanias*, Ἄσματα ejus, idem Vir doctus bene obſervat,

(25) Ποιήτεια Λακωνική μέμνηται ϗ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

(26) Εἰ ϗ γυνὴ ἐποποιὸς τὴν Πινδάρου λυρικὴν ἀπήλεγξεν ἡττηθέντος, ἱστόρηται ϗ αὐτὸ Βοιωτία ϗ ἦν ἐκείνη τὸ ἔθνος.

vat, inque eis cenſet carmen in Tanagram, *Pauſaniæ* (vid. num. VII.) allegatum, quod reſpici etiam ab *Hephæſtione* [vid. num. II. & III.] cenſet, aliquo etiam eorum Θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα eam ceciniſſe cenſet, cujus rei in Antipatri Epigrammate [vid. *Sapphus* Fragm. num. CXXXVIII] mentio. Ipſius quoque *Corinnæ* Epigrammata olim extitere, teſte *Suida*, at eorum ſupereſt hodie nihil. [27] Hæc ſunt, quæ de noſtra *Corinna* dicere licet, alia loca veterum & obvia in iis fragmenta non ſatis exploratum eſt, an ad noſtram, an ad *Theſpiam Corinthiamne*, quam itidem Lyricam *Suidas* dicit, & ei νόμους λυρικοὺς tribuit, an denique ad juniorem *Corinnam Thebanam*, quam Μυίαν itidem appellat, referre par ſit. Ea loca diligenter congeſta à Fulvio Urſino, *Jo. Meurſio* Biblioth. Græcæ lib. II. in *Corinna*, & Clariſſ. Fabricio in *Bibliotheca Graeca* lib. II. cap. 15. §. 24. pag. 579. prolixius hic non repetam, addit etiam nonnulla ex *Euſtathio* Clar. Vir *Lud. Kuſterus* in notis ad *Suidam* in Κόριννα. Statuam *Corinnae* Silanion confecit, ut eſt apud *Tatianum* [num. XVII.] Ceterum *Ecyrrhinae* nomen apud *Tzetzem* & *Lycophronem* in Prolegomenis [vid. num. XVI.] inter Lyricos relatum, corruptum pro *Corinnae* nomine eſſe, poſt *Gyraldum* ſuſpicatus eſt *Tiraquellus*, ut in melioribus editionibus diſerte *Corinnae* nomen invenitur.

XXI.

DAMOCHARIS Poëtria, vel potius ποίημα atque figmentum *Gyraldi* dial. III. de Poëtis T. II. Opp. p. 171. A. eſt, quod bona tamen fide ab eo accepere non *Tiraquellus* tantum ad Leg. Connubial. XI. l. c. pag. 187. A. ſed, quod magis miror, Vir literariæ hiſtoriæ conſultiſſimus *Gerb. Jo. Voſſius* de Poëtis Græcis incertæ ætatis in *Damocharis*. Poëtriam eam non tantum ſed & epigrammata ejus nonnulla extare agnoſcit *Gyraldus*. Memoriæ nempe ejus obverſabantur, quæ in *Anthologia* lib. III. cap. 25. epigr. 71. in *Damocharin* Coum, uti

(27) *Corinnæ* Ἑτεροίων librum I. laudat *Antoninus Liberalis*, & *Kuſterus* Celeb. *Fabricium* docuit, in *Apollonii Dyſcoli* Grammatica, quæ exſtat MSta Codice 3243. Biblioth. Regiæ Pariſ. *Corinnam* ἐν Ἰολάῳ & ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις allegari. Sed in Excerptis Spanhemianis hujus libri memoratur illa ἐν Κατάπλῳ & in ἑπτ' ἐπὶ Θήβαις. (vid. num. XXXI-XXXIII.)

Digitized by Google

uti videtur, Poëtam & Grammaticum inſignem leguntur, quod & *Paulo Colomeſio* in notis ad Gyraldum l. c. jam ante nos obſervatum.

XXII.

DAMOPHYLA ex ſolo *Philoſtrato* in vita Apollonii lib. I. cap. 30. pag. 37. Opp. ed. Lipſ. nobis innotuit, qui *Sapphus* diſcipulam eam facit, Σαπφοῖ ὁμιλῆσαι dicens, ut neſciam, quid in mentem venerit *Tiraquello* l. c. filiam *Sapphûs* eam appellanti. Errat idem, licet non ſine exemplo, quando neſcio cujus *Pamphyli* eam vocat uxorem; commiſere enim eundem errorem non interpretes tantum *Philoſtrati Rhinuccinus* & *Morellus*, verum & *Gyraldus* de Poëtis dial. III. T. II. Opp. p. 171. A. depravata lectione ſeducti; legerunt enim τῇ Παμφύλου γυναικὶ, ubi Παμφύλῳ γυναικὶ legunt Codices probatiores, *Pamphylam* eam feminam à patria appellantes. Certe modi ejus in Pamphylia recepti atque *Pamphylii* inde dicti fuere teſte ipſo *Philoſtrato*, quod firmat eam, quam adſtruximus lectionem. Ipſa Poëtria non tantum fuit egregia, ſed & hoc ipſi eſt ſingulare, quod ad modum Æolium compoſita ipſa ad eum, qui altiſſimus eſt, & quem proprium ſibi Pamphylii vindicant, modum revocaverit. Quod quid ſibi velit, in notis ad *Philoſtratum* Clar. Præſidi explicatum. Poëmata compoſuit partim amatoria, partim in laudes Deorum. In hiſce in Pergæam Dianam eſt hymnus, Æolio Pamphylioque modo compoſitus. Nec contenta ſibi Diiſque & amoribus ſuis ceciniſſe *Damophyla*, *Sapphus* exemplo virgines quoque in contubernio habuit, quas in poëtica facultate inſtitueret.

XXIII.

DAPHNE in mythicis notiſſimum nomen, eſt Ladonis filia, cui Apollo noctis præmium, tum alia præclara, tum fatidicam facultatem cumque ea in carmina vires pollicitus eſſe dicitur. vid. *Ovidii* Metamorph. lib. I. fab. 9. v. 453. ſqq. [28] Nolo eam fabulam ſenſumque ipſius hiſtoricum curioſius hic rimari, rei iſtius hic paucis mentio facienda, ut variæ confuſioni à Viris doctis

(28) Conf. de hac *Daphne*, quæ mox Ladonis fluvii, mox Penei fluvii, mox Amyclæ filia fertur, præter *Ovidium* l. c. *Geoponicorum Auctorem* lib. XI. cap. 2. *Anacreontem* Od 64. ed. Barn. v. 14. ſqq. *Philoſtratum* in vita Apollonii lib. I. cap 16. *Aphthonium* in ἀνασκευῇ, ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ Δάφνην, *Scholia minora* Homeri ad Ιλ. *ά*, v. 14. *Parthenium* Erotic. cap. 15. & Mythologos.

doctis commiſſæ explicandæ inſerviat. Aliam *Daphnem* Tireſiæ filiam, Thebis natam, apud *Diodorum Siculum* lib. IV. pag. 178. B. (29) invenimus, quæ capta ab Epigonis patria urbe inter manubiarum primitias ex voto Delphis fuit conſecrata. Eam aiunt à patre vaticinandi artem edoctam, magnos in ea Delphis progreſſus feciſſe, *Sibyllæ* propterea nomine honoratam. Oracula literis quoque mandaſſe dicitur, ejus elegantiæ ut multa exinde ſuis *Homerus* intexere fuerit dignatus. Eam vero ipſiſſimam eſſe *Erythræam* Sibyllam, quam *Artemin* ſupra vocavimus, exiſtimarunt *Onuphrius Panvinius* de Sibyll. pag. 7. & *Gallæus* de Sibyllis cap. 4. male intellecto *Conſtantini* in Oratione ad Sanctorum coetum cap. 18. loco ſeducti. Nempe omnino ille de *Erythraea* Sibylla verba faciens, eam à ſtultis parentibus huic cultui mancipatam dicit, ex quo nihil honeſtum ac probum, ſed ἀσχήμονες θυμοὶ gignantur κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἱστορουμένοις περὶ τῆς Δάφνης, h. e. ſimili modo, quo de Daphne relatum ſit. Hi igitur Viri eruditi *Daphnem* ipſam putant vocari, quæ *Erythraea* ante dicta Sibylla ſit, atque ex ejus hiſtoria turpitudinem illorum φοιβασμῶν demonſtrari. Atqui plane aliter ſe res habet. Nempe improbat Imperator afflatus impuri Dei, qui ut notiſſimum, impudica partium, quas verecundia vetat nominare, ſolicitatione fiant, quemadmodum in prima ſtatim virgine, cui fatidicam hancce virtutem obtulerat, demonſtratum dederit pruriginoſus ille Deus, cui delibati virginitatis floris præmium eam promiſerit. Quae Imperator apud plebem Chriſtianam præ verecundia tectius proferebat, ex hiſtoria mythica obſcoenos illos afflatus, & quid alliciat improbum Deum ad illam oraculorum communicationem, illuſtraturus. Ceterum hujus Daphnes ſoror fuerit oportet *Manto*, (30) oraculis reddendis apud antiquos celeberrima, ipſa quoque Tireſia genita; ſed quoniam eam

(29) Ἐπειδ' οἱ μὲν ἐπίγονοι τὴν πόλιν ἑλόντες διήρπασαν, καὶ τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς Δάφνης ἐγκρατεῖς γενόμενοι, ταύτην μὲν ἀνέθεσαν εἰς Δελφοὺς, κατά τινα εὐχὴν. ἀκροθίνιον τῷ Θεῷ· αὕτη δὲ τὴν μαντικὴν τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἧττον εἰδυῖα, πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Δελφοῖς διατρίψασα τὴν τέχνην ἐπηύξησε· φύσει δὲ θαυμαστῇ κεχορηγημένη χρησμοὺς ἔγραψε παντοδαποὺς, διαφόρους ταῖς κατασκευαῖς, παρ' ἧς φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον πολλὰ τῶν ἐπῶν σφετερισάμενον, κοσμῆσαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ἐνθεαζούσης δ' αὐτῆς πολλάκις, καὶ χρησμοὺς ἀποφαινομένης, φασὶν ἐπικληθῆναι Σίβυλλαν. *Leo Allatius* teſte Celeb. *Fabricio* lib. I. Biblioth. Gr. cap. 4. §. 7. ſuſpicatus eſt, *Daphnen* Tireſiæ eandem ipſam eſſe, quæ lib. III. Sibyllinorum pag. 414. ſq. ed. Gall. dolet, ſe quodammodo ab *Homero* olim carminum elegantia ſuperatum iri.

eam verſibus oracula vel effudiſſe vel in literas retuliſſe non conſtat, plura de ea non addimus.

XXIV.

De **DEIPHOBE** videnda ſupra de *Artemi* Sibylla dicta.

XXV.

DEMO, quæ & Sabba, *Pauſaniae* & *Suidae* memorata, in Sibyllis celebris, Beroſi & Erymanthes filia, Babylonia aliis, aliis Ægyptia dicta, hic locum vix invenit; nihil enim ei cum Græcis, licet Græca oracula ei recentiorum quorundam impoſtura & curioſitas affinxerit.

XXVI.

DEMOPHILA in Sibyllæ Amaltheæ ab aliis, ab aliis in Sibyllae Erythrææ vel Artemidos nominibus cenſetur, qua de re itidem ſupra à nobis nonnulla annotata videri poſſunt.

XXVII.

DEOBULINA Poëtria, quam *Tiraquellus* apud *Euſebium* in Chronicis Olymp. VII. ſe inveniſſe putat, nulla eſt. Scilicet vitioſo *Euſebii* Codice uſus eſt Vir doctus, qui pro *Cleobulina* male illud nomen ei obtruderet. De ea vero etiam ſupra à nobis pro inſtituti ratione actum eſt ſatis.

XXIIX.

DODONAE COLUMBAE vel *Peléae* apud Dodonæos non fabuloſa μεταμορφώσει in feminas Poëtrias & fatidicas à nobis vertentur, fabulam de iis rite explicantibus. Nempe diſerte *Heſychius* in Πέλειαι τὰς ἐν Δωδώνῃ θεσπιζούσας μάντεις πελείας dictas ait, & *Servius* ad Eclogam IX. *Virgilii* v. 13. Theſſalorum lingua vaticinantes περιστερὰς dictas teſtatur, Πελειὰς appellatas, quod idem eſt, dicit

(30) Fortaſſis *Manto* eſt una eademque cum *Daphne*. Certe *Barthius* ad *Statii* lib. IV. Thebaid. v. 464. affirmat, Codices *Diodori* perperam *Mantonem* appellare *Daphnen*. *Scholiaſtes Apollonii* ad Argonaut. I. v. 308. eadem fere de *Mantone*, quæ *Diodorus Sic.* de *Daphne*, narrat: Οἱ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασὶν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη, περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ τὸ γένος, καὶ γημαμένη αὐτῷ (τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσειεν) συναπῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα, κἀκεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν· διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος ἀπὸ τῶν δακρύων· συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὑδρηλοὶ ἀντὶ τοῦ ὑδρηροί· λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κατασκευάσαι.

Digitized by Google

dicit *Euſtathius* ad Odyſſ. ξ'. pag. 544. ſq. lingua Moloſſorum, ternaſque eas initio Dodonæ easque aniculas oracula edidiſſe dicit. Quatuor tamen antiſtitas Dodonæas inde extitiſſe *Strabonis* lib. VII. Geogr. pag. 329. teſtimonio perhibetur. Vates fuiſſe ſaltem primas antiſtites illas, adeoque Poëtrias, non dubium eſt, idque diſerte *Pauſanias* lib. X. in Phocicis cap. 12. pag. 828. teſtatur, quia eas primas inter mulieres ſequentes ait recitaſſe verſus:

Ζεὺς ἦν, Ζεύς ἐϛὶ, Ζεὺς ἔσσεται, ὦ μεγάλε Ζεῦ,
Α' καρποὺς ἀνίει, διὸ κλήζετε μητέρα γαῖαν.

Quamvis quæ ſucceſſere in eo munere, perinde ac Delphis Pythia, ſuos χρησμοποιοὺς habuiſſe ſit veroſimile, qui carmine effata conderent. Ætate haſce mulieres Phemonoem anteceſſiſſe idem *Pauſanias* memorat. Sed plura de Dodonæis hiſce mulieribus nunc non addo, cum à pluribus nuper de Dodonæo oraculo ſit actum.

ΕΙΡΗΝΗ vid. infra IRENE.

XXIX.

ELEPHANTIDEM, vel ut *Suidæ* in Ἀϛυάνασσα vocatur, ELEPHANTINEN, Poëtam ex Poëtria feciſſe nonnullos memorat *Gyraldus* dial. III. de Poëtis T. II. Opp. pag. 171. D. in quibus Julium Cæſarem *Capaccium* lib. II. Hiſtoriæ Neapol. pag. 550 refert, iſtumque errorem improbat *Voſſius* de Poëtis Gr. incertae aetatis in *Elephantis*. Ejus & patria & parentes & aetas & cetera pleraque hodie ignorantur. Poëtriam faciunt recentiores, neſcio an ſatis ſolido judicio, certe enim ejus rei luculentum judicium apud antiquos nullum invenio. Τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις eam poſt Aſtyanaſſam deſcripſiſſe ait *Suidas*, quod opus *Elephantidos libellos* appellat *Lalage* Priapei carm. 3. tabellas ex eo pictas Priapo conſecrans: *molles Elephantidos libellos* Martialis lib. XII. epigr. 43. v. 4. *libros Elephantidis* ſimpliciter *Suetonius* in Tiberio cap. 43. qui ex iis varia picturarum obſcœnitate cubicula in Capreenſi palatio commaculaſſe Tiberium narrat, ex quibus omnibus locis colligere non poſſis, carmine ſcriptum illud

illud opus fuiſſe. *Tatianus* in orat. contra gentes §. 56. pag. 122. ed. *Worth.* nihil aliud, niſi τὰς ἀῤῥήτους ipſius & *Philænidis* ἐπινοίας memorat. Neque opus ejus de κοσμητικοῖς, hoc eſt, *de rebus, quae ad corporis ornatum ſpectant*, quod *Galeno* lib. I. Pharmac. Local. cap. 1. eſt commemoratum, & cui ſimile quoque Cleopatra edidit, poëtici quippiam ſpiraſſe videtur. *De rebus abortum procurantibus* juxta cum Laide citatur *Plinio* lib. XXVIII. cap. 7. ſed nec ea res Poëſin ſpirat. (31) Eſſe tamen ait *Gyraldus* l. c. qui ſua aetate quaedam ejus carmina legi prodiderint, quae ad ſuas manus non perveniſſe ipſe ingenue fatetur. Putem, ſi quaedam extent, recentiorum forte eſſe Poëtarum, qui muliebre nomen ſuis obſcœnitatibus obduxerint.

XXX.

ELISSA in Sibyllis fuit, idque nominis Libycae vulgo Sibyllae tribuitur, de qua cum ſupra jam attigerimus nonnulla, opus non eſt, ut denuo hoc loco eadem repetamus.

XXXI.

ERINNAE & patria & aetas in controverſis ſunt inter eruditos. Patria alii Teiam alii Lesbiam faciunt. Sunt &, qui Teliam, ſunt alii, qui Rhodiam exiſtiment, ut ex *Stephano Byz.* (num. X.) *Suida* (num. XII.) *Euſtathio* (num. XI.) & *Scholiis Anthologiae* (num. XVIII.) diſcimus. Ætatem quod attinet, *Sapphus* ἑταίραν καὶ ἰσόχρονον faciunt *Suidas* l. c. & *Euſtathius* l. c. ut locum habere non poſſit Viri docti conjectura, qui *Euſebii* ſententiam de *Erinnae* aetate defenſurus, ἑταίραν non ſemper aequalem ſignificare obſervat, nam diſerte ἰσόχρονον *Sapphoni* Erinnam *Suidas* ait; quam circa Olympiadem XLII. floruiſſe fere convenit inter eruditos. Sic vero de aetate *Erinnae* ſentientium mihi potior autoritas eſt, quam *Euſebii*, qui in Chronico ſuo ad Olym. CVI. ad Alexandri

(31) *Tiraquello* lib. de Nobilitate cap. 31. num. 348. veroſimile fit, ab illa vocari emplaſtrum elephantinum, deſcriptum *Corn. Celſo* lib V. cap. 19. de Medicina. *Dan. Clericus* in Hiſtoria Medicinæ gallice edita Part. II. lib. 3. cap. 13. putat, *Elephantidem* Poetriam diſtinguendam eſſe à medica.

dri M. eam retulit tempora. (32) Poëtica facultate tantum profecit juxta *Suidam* & *Euſtathium*, ut verſus ejus cum Homericis contendere poſſe crederentur. Fuitque celebre Auctoribus iiſdem memoratum poëma, quod ἠλακάτην, *colum*, inſcripſit, Æolia Doriave dialecto compoſitum verſibus CCC. Atque id quidem ætatem non tulit, tulere epigrammata nonnulla in *Anthologia* nobis ſervata, atque ex ea ab *Urſino* in Poëmatibus IX. illuſtrium feminarum repræſentata. [num. VIII. ſq.] Iis addere, cum ita ferat occaſio, duo alia liceat inedita, ex collectione Epigrammatum Græcorum Holſteniana, *Agathium Scholaſticum* Auctorem præferente. [vid. num. XV. & XVI.] Ceterum alterum Epigramma, quod *Urſinus Erinnæ* tribuit in locuſtæ & cicadæ tumulum, jure ei adſcribi, licet *Anthologiae* lib. III. cap. 24. epigr. 8. *Anytae* vel *Leonidae* inſcribatur, affatim evincere puto *Plinium* &c. [vid. pag. 10. not. 1.] Sapphica *Erinnae* Oda in *laudem fortitudinis*, &c. [vid. pag. 16. a.] Ceterum quæ de *Myrus* epigrammate in *Erinnae* ſtatuam ex *Anthologia* lib. VI. cap. 1. epigr. 3. ejuſdem item hexametris ænigmaticis ex *Laërtio* & epigrammate in cucurbitae applicationem in balneo ex *Ariſtotele* obſervavit *Tiraquellus* l. c. falſa omnia, nam duo poſteriora ad *Cleobulinam* ſpectant, de qua vide ſupra dicta. Epigramma vero ex *Anthologia* citatum non ad *Erinnam*, ſed *Cleonymum* pertinet, ut Clariſ. *Fabricio* loco ſaepe citato jam notatum. Deceſſit *Erinna* XIX. aetatis anno, quo magis mirandum, Homerum eam aequare virtute potuiſſe, tantumque *Sappho* hexametro genere ſuperaſſe, quantum ei melico carmine erat inferior, quod *Suidae* & *Euſtathio* locis citatis traditum. Idem *Euſtathius* Epigramma exhibet vetus, eadem omnia confirmans. *Erinnae* ſtatuam vero Naucydem finxiſſe, à *Tatiano* [num. XIII.] traditum habemus.

XXXII.

Æliam EUDOCIAM, quam & *Eudoxiam* paſſim appellant, Athenis natam, patre *Leontio* Sophiſta, (quem Λέοντα, metri haud dubie cauſa, vocat *Tzetzes* Hiſtor.

(32) Equidem *Euſtathii* & *Suidae* auctoritatem teſtimonio *Euſebii* [num. XX.] & *Georgii Syncelli* [num. XVIII.] haud præferendam eſſe exiſtimo, quia illi diu poſt *Euſebium* vixerunt, & non raro in indicanda veterum

Hiſtor Chil. X. v. 58. *Heraclitum* autor Chronici Alexandrini ad Olymp. CCC. pag. 311) apud omnes conſtat. vid *Socratem* Hiſt. Eccl. VII. 21. *Evagrium* Hiſt. Eccl. lib. I. cap. 20. *Nicephorum* Hiſt. Eccl. XIV. 23. *Cedrenum* Annal. pag. 282, 38 & *Zonaram* Annal. lib. XVII. §. 22. Imo ipſa ſeſe Λεοντιάδα εὐπατέρειαν vocat in verſibus à *Photio* ſervatis Cod. CLXXXIII. pag. 215, 19. Eum *Leontium* eſſe non male ſuſpicatur *Henr. Valeſius* ad *Socratem* lib. VII. cap. 21. quem *Olympiodorus* ſuo ſtudio promotum ad Sophiſticum apud Athenienſes thronum ſcribit, ut apud *Photium* Cod. LXXX. pag. 110. eſt. Mirum igitur *Tiraquellum* l. c. in tanta luce tam ſpiſſe errare potuiſſe, ut Imperatoris Theodoſii junioris filiam diceret, cujus, ut mox audiemus, conjux fuit. Erroris occaſio haud dubie ei extitit *Eudoxiae* noſtrae filia, *Licinia Eudoxia*, quam Imp. Theodoſio juniori peperit, Valentiniano Conſtantii & Placidiae filio & poſtremo Valentiniano nupta. Verum Juniori huic *Eudoxiae* nihil cum Poëticis ſtudiis. Matrem ipſius, quae noſtra eſt *Eudocia*, pater *Leontius* omni honeſtarum diſciplinarum apparatu inſtructam cupiebat, quibus etiam, qua erat ingenii felicitate, praeclare animum ſuum imbuit. In Grammaticis *Hyperechium* Praeceptorem nacta, *Orionem* in Rhetoricis, alioſque teſte *Tzetza* l. c. quos inter quoque parentem fuiſſe, eumque pariter in Philoſophicis eam inſtituiſſe, ex *Socrate* Hiſt. Eccl. VII. 21. & *Nicephoro* Hiſt. Eccl. XIV. 47. liquet. *Orionem* quod attinet, Thebis ille ex Ægypto ortus fuit, ejuſque mentionem *Etymologus* in Ἄνθος facit, γνωμῶν vero συναγωγὴν ſive ἀνθολόγιον tribus libris ad *Eudociam* diſcipulam ſuam eum ſcripſiſſe, *Suidas* in Ὠρίων docet. *Hyperechius* Alexandrinus extitit Grammaticus, cujus varia itidem ſcripta ab eodem *Suida* in Ὑπερέχιος referuntur. His Magiſtris ita virtute eminere & ingenio cœpit *Eudocia*, ut forma, qua emendatiſſima fuit, in minimis ejus dotibus haberetur. Hinc pater etiam moriturus, ut *Nicephoro* l. c. relatum eſt, teſtamento haeredes ſcripſit filios duos Valerium & Ælium, vel ut *Chronici Alexandrini* Auctor ad A. C. *CCCCXXI.*

veterum Auctorum ætate à veritate aberrarunt. Vindicari etiam hac ratione *Erinnæ* auctori poteſt Ode εἰς Ῥώμην, etiamſi hæc non in Fortitudinis, ſed in urbis Romæ, laudem ſcripta à multis credatur. Varia de noſtra profert *Tho. Crenius*, in Animadvv. Hiſtorico-Philologg. P. X. pag. 267--270.

V 2

CCCCXXI. vocat *Geſium*, & *Zonaras Annal.* lib. *XVII.* §. 22. *Geneſium*: filiae, quae *Athenaidis* tum appellabatur nomine, in eruditione & forma patrimonii affatim eſſe; vel, ut *Zonaras* ait, fortunam ejus arte ante ſibi perſpectam, cauſatus. Quam iniquitatem illa aegre ferens, cum à fratribus ſupplex tertiam paternae haereditatis partem obtinere non poſſet, aedibus inſuper paternis expulſa, cauſam in aula Auguſti actura, CPolin venit, ubi *Pulcheriae*, Theodoſii Junioris ſorori atque tutrici, cujus maxima ea aetate eſſet autoritas, hacce occaſione innotuit. Ea fratri, ut matrimonio ſibi jungeret ornatiſſimam feminam, auctor extitit. Baptizata igitur ab Attico Epiſcopo, teſte *Nicephoro* & *Socrate*, pagana énim erat, *Eudociae* nomen accepit, inde in Imperatoris amplexus venit, nuptiis celebratis A. C. CCCCXXI. ex a. d. VII. Idus Jun. ut eſt in *Chronico Alexandrino*, Auguſta coronata eſt A. C. CCCCXXII. ex a. d. *I.* Januarii, quo etiam anno filiam Liciniam Eudociam peperit, vid. *Marcellini* Com. Chronicon pag. 19. ed. *Sirm.* Pariſ. 1619. & Chronicon Alex. Ea qua fuit animi indole ſublimi & injuriarum contemtrice, fratres tanta ſororis fortuna exanimatos, atque jam fuga ſibi conſulentes, retraxit, ampliſſimiſque dignitatibus ornavit, vid. *Chronicon Alexandrinum* l. c. ipſorum malevolentia iſtud ſibi patefactum ad gloriam iter agnoſcens. Filiam A. CCCCXXIIII. bimulam Valentiniano Conſtantii & Placidiae filio deſponſavit, vid. *Marcellinum Com.* l. c. pag. 20. quae nuptiae cum An. CCCCXXXVII. conſummatae eſſent, paulo poſt Eudocia noſtra Hieroſolymam & loca ſacra prima vice adiit, vid. *Marcellinum Com.* l. c. & plures apud *Cangium* ad *Chron. Alexandr.* atque *Valeſium* ad *Evagrii* Hiſt. Eccl. lib. *I.* cap. 21. Verum ut ſunt res humanae parum ſtabiles, ita nec illa *Eudociae* fortuna perpetua fuit. Maritalem enim concordiam poſt aliquod tempus diremit offenſa, quam cur levem dicat, eamque ſe neſcire affirmet *Cangius* de Fam. Byzant. pag. 71. non video, cum eam luculenter ediſſerant, graviſſimamque fuiſſe oſtendant *Cedrenus* Tom. *I.* pag. 343. *Nicephorus* l. c. & *Marcellinus* l. c. pag. 26. Nempe Chryſaphio Eunucho, qui maxima tum in aula gratia florebat, quaedam cum Flaviano Patriarcha eo tempore ſimultates interceſſere: quem cum ſede patriarchali ille cuperet dejectum, id vero fieri non poſſe, quamdiu Pul-

Pulcheriæ præcipua eſſet autoritas, facile animadverteret; Eudociæ contra eam muliebria ſtudia accendit. Illa precibus primum fruſtra animum Imperatoris tentavit, ut Præpoſitum à Pulcheria abſtractum ſibi adjungeret, atque ſic ad ſe Pulcheriæ autoritatem transferret. Inde vero, Chryſaphio inſtigante, porro inſtans poſtremo impetravit, ut accerſito Patriarchæ Imperator præciperet, diaconiſſam Pulcheriam ut ordinaret. Quam rem ille ægre ferens clanculum ejus Pulcheriae indicium fecit, quae juſſo ad Eudociam tranſire Praepoſito, urbe exceſſit, & privatam vitam egit. Sic rerum ſumma fere ad Eudociam pervenit. Quam Paullino Imperator, pluſquam ferret Caeſarei lecti honos, favere, interea temporis ſuſpicatus, orta ſuſpicione ex malo ingentis pretii, ab Imperatore Eudociae donato, ab ea vero ad aegrotum Paulinum, Imperatori qui erat in chariſſimis, atque ejus eum Eudocia nuptias promoverat, miſſo, (quod tamen à ſe factum ea, cum Paulinus rerum omnium ignarus malo illo rurſum donato Imperatori rem palam feciſſet, jurejurandi religione interpoſita negaret) turbare ex iſta occaſione Eudociae felicitatem fortunae invidia coepit; id quod factum circa An. ccccxxxix. Severe hinc Imperator id factum ei exprobrans, Paulinum quoque capite plecti jubens, Eudociam vero malorum omnium cauſam pulſa ex aula Pulcheria ſibi extitiſſe conqueſtus, eam, ut diſcederet circa An. ccccxliv. Conſtantinopoli Hieroſolymam & loca ſacra viſitatura, permovit. In quo itinere Antiochiam delata, habita de laudibus urbis ad Senatum populumque ex throno aureo oratione, auream effigiem in Senatu, ſtatuam aeream in muſeo promeruit. v. Chronicon. Alex. pag. 316. Hieroſolymam delata multa ibi pietatis ſuae monimenta magnificentia regia condidiſſe perhibetur. vid. *Nicephor. XIV.* 50, Rediiſſe tamen CPolin dicit *Cangius* in Familiis Byzant. l. c. & poſt conjugis obitum rurſum Hieroſolymam profectam eſſe. Qui ortus ex eo eſt error, quod Vir magnus apud *Evagrium* Hiſt. Eccl. lib. *I.* cap. 21. *Nicephorum* Hiſt. Eccl. *XIV.* 50. *Marcellinum* l. c. pag. 24. legiſſet, bis ſacra loca adiiſſe Eudociam. At illud explicandum ex iis, quae ſupra diximus, de priore ad ea loca profectione, voti cauſa ſuſcepta. Sane ex poſteriori hoc itinere non rediit, ut ipſi animadverſum *Cangio* ad Chronicon. Alexandr. l c. ſed diem obiit.

obiit Hieroſolymis anno V. Imperii Marciani, juramento, cum in ultimis jam eſſet, teſtata, innocuae ſibi, quae de Paulino jactata fuerant, calumniam affinxiſſe. vid. *Chronicon Alexandr.* pag. 316. & *Cedrenum* Tom. I. pag. 346. Sepulta eſt in Eccleſia S Stephani, quam in ſuburbanis aedificaverat. vid. *Evagrium I.* 22. Illuſtris hujus Poëtriae carminum memoria ad nos pervenit ſequentium. Primum victoriam, qua debellatum cum Perſis fuit, Olymp. CCC. an. IV. ut apud *Socratem* Hiſt. Eccl. VII. 20. eſt, heroico verſu eſt perſecuta, vid. *Socratem* l. c. cap. 21. Deinde teſte *Nicephoro* Hiſt. Eccleſ. XIV. 50. Hieroſolymitanos carmine affata fuit, cujus ultimum verſum apud eum ſervatum habes, unde ſuſpicio mihi naſcitur, orationem apud Antiochenos habitam, cujus ſupra meminimus, carmine quoque conceptam fuiſſe. Quamvis tamen tacere non poſſim, verſum eundem ab *Evagrio* dici, orationem ejus ad Antiochenos finiviſſe. Libellos ejus duos in Danielem & Zachariam carmine ſcriptos ſe legiſſe ait *Tzetzes* Chil. X. Hiſt. v. 57. ſqq de quibus vid. *Photium* Cod. *CLXXXIV.* cetera vero commentaria ſe nanciſci haud poſſe conqueritur. (33)

Ὀκτά-

(33) Ὡς που καὶ ἡ βασίλισσα ἐκείνη Εὐδοκία
Ἡ τοῦ μεγάλου Λέοντος ἡ πάνσοφος θυγάτηρ,
Γραμματικοῖς μαθήτρια οὖσα Ὑπερεχίου,
Ποτὲ καὶ τοῦ Ὠρίωνος μικρὸν ἀκροωμένη
Ῥητορικοῖς, ἑτέρων δὲ καὶ φιλοσόφοις ἄλλων.
Ταῖς μεταφράσεσιν αὐτῆς ταῖς δι' ἐπῶν εἰρήκει,
Δρῦς τῆς Βασανίτιδος, ἀκούσατε, ὡς γράφει,
Οὐκ ἔχω λέγειν ἀκριβῶς, εἴτε τῷ Ζαχαρίᾳ,
Εἴτε τῇ μεταφράσει δὲ τοῦ Δανιὴλ ὁμοίως.
Τὴν γὰρ Ὀκτάτευχον αὐτῆς καὶ συγγραφὰς ἑτέρας
Μέχρι νῦν οὐκ ἐντύχησα ἰδεῖν καὶ ἀναγνῶσαι,
Καὶ μακαρίσαι τὴν χρυσῆν ἐκείνην βασιλίδα,
Καὶ τὰς ἡμέρας τὰς χρυσᾶς ὅσας ἐκείνης χρόνων,
Ὅτι τοιαύτη δέσποινα καὶ δι' ἐπῶν καὶ οὕτως
Ἔγραφε τεχνικώτατα, μὴ δὲ στιγμὴν ἐῶσα.

Et v. 89. ſqq.

Ἡ δ' Εὐδοκία βασιλὶς, ἡ Λέοντος θυγάτηρ,
Δρῦς τὴν Βασανίτιδος ἔπεσι ταύτης εἶπεν.
Ἧς δύο βιβλιδάρια τὰ δι' ἐπῶν ἀνέγνων,
Τὰ εἰς τὸν Ζαχαρίαν τε καὶ Δανιὴλ ὁμοίως·
Καὶ δὴ τὰ Ὁμηρόκεντρα τὰ ταύτῃ συντεθέντα.

Hunc

'Οχλάτευχον carmine ab ea redditam non *Photius* tantum Cod. *CLXXXIII.* quod *Voſſio* obſervatum, verum & *Tzetzes* commemorat. Laudes Cypriani tribus libris metro proſecuta eſt, teſte eodem *Photio* Cod. CLXXXIV. Homerocentones vero in Chriſtum, qui ei tribuat, *Voſſius* neminem ex antiquioribus novit, at certe factum id à *Tzetza* deprehendimus. Factum & à *Zonara* Annal. l. c. qui opus id à *Patritio* imperfectum relictum, ab *Eudocia* perfectum & digeſtum eſſe docet, idque patere ait ex inſcriptione verſibus hexametris ei ab illa præmiſſa. *Patritium* illum proinde alium eſſe oportere à *Pelagio Patritio*, qui à Zenone Imperatore ſublatus eſt, & cui Homerocentones tribuit *Cedrenus*, recte obſervat *Cangius* ad Zonaram l. c. In catalogo vero Palatino num. 326. Patricii Presbyteri centones Homericos cum præfixo epigrammate Eudociæ memorari obſervat idem, qui & in codice Colbertino eoſdem centones perperam *Eudoxiæ*, Zoës ſorori, Conſtantini Imperatoris, Baſilii Bulgaroctoni fratris, filiæ ait adſcribi. Eos ab *Henr. Stephano* & *Ald. Manutio* ante eum editos habemus, qui incerti Auctoris eos dicere, quam temere heic aliquid affirmare maluerunt. (34)

EUME-

(34) Hunc librum accurate pro more ſuo deſcripſit Celeb. *Fabricius* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 7. §. 4. pag. 357. *Exſtant etiamnum Homerocentones in ſacrum argumentum deflexi, in quibus hiſtoria paradiſiaca, primum peccatum protoplaſtorum, hinc Dei de hominibus in gratiam per Chriſtum recipiendis conſilium, præcipue vero hiſtoria Evangelica & geſta Servatoris noſtri fuſe exponuntur per capita LV. Primus illos cum Latina interpretatione Pet. Candidi in lucem edidit Aldus Manutius, Venet. An.* 1502. *(non, ut in Eliæ Ludov. du Pinii Bibliotheca ſcriptorum Eccl. excuſum eſt,* 1554.) 4. *Hinc Græce & Latine excuſi ſunt, Francof.* 1541. 8. & 1554. 8. *cum Probæ Falconiæ ſive Paltoniæ centonibus Virgilianis & Nonni paraphraſi Evangelii Joannei; Henr. quoque Stephanus græce excudit additis iiſdem Probæ Virgilio centonibus & jam commemorato Nonni poëmate* 1578. 12. *Ab eo tempore Claud. Chapeletus Pariſ.* 1609. 8. *in uſum Gymnaſii Soc. Jeſu typis ſuis exſcripſit Poëtas græcos chriſtianos cum lat. verſione, in quibus familiam ducunt iſti Homerocentones. Sed & in appendice Bibliothecæ Patrum græco latina Bigneana occurrunt, Pariſ.* 1624. *fol. pag.* 95. & *Tomo XI. Biblioth. P P. græco-latinæ Pariſ.* 1644. *pag.* 572. *Ne dicam in latinis Bibliothecæ P P. editionibus plus ſimplici vice vulgatos latine. Denique græce ſubjecti ſunt editioni Homeri græco-latinæ, Amſt.* 1648. 8. *Illuſtrantur varia horum centonum loca ab Henr. Stephano in diſſertatione, quam parodiis ſuis moralibus ſubjecit an.* 1575. 8. *Eos Aldus, Francofurtenſes H. Stephanus & Chapeletus ſine nomine auctoris ediderunt. At in appendice Bigneana & in græco-latina Bibliotheca Patrum inſcribuntur:* Homerici centones Eudociæ Auguſtae ſive Pelagii Patricii. --- *In Frid. Sylburgii catalogo MSS. Biblioth. Palat. pag.* 100. *memorari videas* Patricii Preſbyteri de Chriſti incarnatione, vita, morte, reſurrectione poëmation, Homericis verſibus & ſemiverſibus concianatum, 'Ομηρόκεντρον volgo dictum. Eudociæ Auguſtæ in eadem 'Ομηρόκεντρα epigramma. & pag. 121. Patricii Homerocentra ſeu Chriſtiadem ex Iliade & Odyſſea. *Hic eſt Pelagius Patritius, quem interfecit Zeno Imperator, à quo Pelagio Homerocentones compoſitos teſtantur Cedrenus in Zenone* pag. 291. & Zonaras *in Theodoſio juniore Tom. III. Annal. pag.* 37. *Verum huic ſententiæ temporum ratio repugnare videtur, Eudocia enim prius*

mor-

XXXIII.

EUMETIS à Patre *Cleobulina* dicta, ſupra à nobis commemorata jam fuit, cujus hic rei indicium ſaltem erat faciendum.

XXXIV.

De EUNICE Salaminia nil aliud dicendum occurrit, niſi quod inter Sapphus diſcipulas cenſeatur à *Suida* in Σαπφώ. Quod vero nomen ejus *Eianica* vel *Euneea* vel *Eunoea* efferri dicit *Tiraquellus* in leg. connubial. XI. Gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 187 b. id codicibus, quibus uſus eſt, corruptis deberi exiſtimo. (35)

XXXV.

GONGYLA quoque Colophonia inter *Sapphus* ὁμιλητρίας celebratur, neque ejus alibi facile mentionem obviam eſſe putem.

HEDY-

mortua exiſtimari poteſt, quam Homerocentones à Pelagio componerentur. Et forte epigramma Eudociæ, quod in Codice Bibl. Palatinæ Homerocentonibus præmittebatur, reſpiciebat non Pelagii poëma, ſed ipſius Eudociæ, quæ & ipſa, teſte Jo. Tzetza, Homerocentones ſcripſerit. Porro illos, qui editi hodie exſtant, Homerocentones Pelagio potius tribuerim quam Eudociæ, propter ejuſdem Codicis Palatini fidem, quæ Voſſium etiam, ut idem ſentiret, videtur permoviſſe. Aubertus vero Miræus, qui in Auctario de Scriptoribus Eccleſiaſt. hos centones adſcripſit Eudociæ Auguſtæ, non Theodoſii jun. ſed Conſtantini XII. cognomento Ducæ Conjugi, recte reprehenſus eſt à Guilb. Caveo. Sed *Juſtus Fontanini* lib. II. cap. 5. Operis de Antiqq. Hortæ Coloniæ Etruſcorum, Homerocentones *Patricii* ab *Eudocia* in ordinem redactos, *Pelagii* vero plane diverſos & deperditos eſſe contendit. Addit Celeb. *Fabricius* in not. ad pag. 358. *Ex Clar. Boivinii præclara obſervatione me monuit Ludolph. Neocorus, Codicem 2891. Bibl. Reg. Pariſ. exhibere Homerocentones, quales à Patricio primum collecti ſunt, idque opus tantum conſtare verſibus 203. Porro Codicem 2977 & 3260 eundem centonem exhibere ab Eudocia concinnatum & auctum, qui conſtat verſibus 615. Sed in Codice 2977. illud carmen non Eudociæ, Theodoſii Conjugi, ſed alii Eudociæ, Sorori nempe Zoës tribui. Præterea alium Codicem Homerocentones exhibere, quales Aldus primum, deinde H. Stephanus & alii ediderunt, quadruplo ampliores, quam qui Cod. 2977. Eudociæ adſcribuntur. Prima collectio, quæ Patricium auctorem habet, & cujus apographum apud laudatum Neocorum exſtat, quanquam eſt brevior, ea tamen omnia attingit, quæ de Chriſto in Symbolo Apoſtolorum & Nicæno continentur. Secunda collectio, quæ Eudociæ eſt, præter illa, quæ attigerat Patricius, varias continet de Chriſti miraculis narrationes, ſuis quasque locis inſertas & ſupremi judicii peculiarem habet in fine deſcriptionem. Tertiæ collectionis auctor præfixit operi ſuo capita 4. de mundi creatione, de paradiſo, de aſtu ſerpentis, & de violata à primis parentibus lege divina. Ad hæc non ſolum integros paſſim verſus, ſed & epiſodia poëtica & deſcriptiones frivolas adtexuit tanta licentia, ut ſæpe ab evangelica veritate diſcrepet.* Idem Vol. VI. Bibl. Gr. pag. 588. in not. *Cangius pag. 48. ad Zonaram monet, in Codice vetero Colbertino, quemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri Clar. Kuſterus me monuit, ad Eudoxiam Macrembolitiſſam Zoës ſororem & Conſtantini Ducæ primum deinde Romani III. Diogenis Impp. conjugem referri Homerocentra.* Εὐδοξίας τῆς ἀδελφῆς τῆς κυρᾶς Ζωῆς Ὁμηρόκεντρα. *Montfauconus in Palæogr. Gr. pag.* 298. Homerocentones, qui jam diu editi fuerunt, ſcripſiſſe creditur Eudocia Macrembolitiſſa, cujus opuſculi Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici M. conf. etiam

Bern.

Digitized by Google

XXXVI.

HEDYLA Attica, matre nata *Moſchina*, Iamborum Poëtria, (filio quoque facta celebrior Poëta, quem *Hedylum* rectius ceteris auctoribus, quam *Hedylogum Athenæo* vocari, judicium eſt τοῦ πάνυ *Caſauboni* ad *Athenæi* lib. VII. cap. 12.) ipſa quoque hac arte excelluit. Atque ita certe accipienda *Athenaei* l. c. verba: Ἡδύλη τοῦ ποιητοῦ τούτυ (Ἡδυλόγυ) μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀτλικῆς, ἰάμβων ποιητρίας. Ex quibus non video, quomodo Cl. *Voſſius* de Poëtis Græc. incertæ ætatis in *Hedylogus* hunc ſenſum extundere potuerit; *Hedyle matrem habuit Poëtriam, Moſchinæ Atticæ filiam.* Niſi pro *filia* errore typographorum *filiam* perperam ſcriptum dicas. Ætas illorum omnium incerta; Poëma vero *Hedylæ*, quod Scyllam vocavit, ex *Athenæo* lib. VII. pag. 297. B. notum, qui ex eo verſus nonnullos recitavit. (36) *Pauſaniam* ejus in Boeoticis meminiſſe, quod *Tiraquello* in leg. Connubial. *XI.* Tom. *II.* Opp. pag. 187. b. traditum, non memini.

XXXVII.

Bern. de la Monnoye notas ad *Bailleti* jugemens ſur les Ouvrages de Poëtes latins, pag. 422. ſq. De Eudocia antiquiore vid. præter auctores allegatos, *Theophanem* pag. 72. ibique *Jac. Goarum* in notis pag. 569. *Gyraldum* de Hiſtoria Poët. dial. V. pag. 282. a. & *Menagium* in Hiſtoria Mulierum Philoſoph. num. 24. ſqq. Vitam ejus eleganter deſcripſit Auctor Gallus in Continuation des Memoires de Litterature & d'Hiſtoire Tom. VIII. Part. 1. pag. 3--113. qui profitetur, ſe uſum eſſe obſervationibus *Tillemontii*, quæ Tom. XIV. & XV. Memoriarum Hiſt. Eccl. leguntur. vid. Journ. Sç. 1730. m. Dec. pag. 435. ſqq. Conferendæ etiam ſunt Reflexions ſur l'attachement d'Athenais Imperatrice d'Orient pour Paulin Favori de l Empereur ; où l'on refute l'Auteur de la vie d'Athenais inſerée dans le IX. Tome de Memoires, quæ exſtant in Bibliotheque raiſonnée Tom. IX. pag. 457--468. vid. Relatt. Saxoniæ inf. de rebus liter. 1733. pag. 240.

(35) Commemoranda eſt hoc loco EURYDICE ex *Plutarchi* libro de liberis educandis in fine, Tom. II. Opp. pag. 14. B. Πειρατέον εἰς τὸν τῶν τέκνων σωφρονισμὸν πάνθ᾽ ὅσα προσῆκεν ἐπιτηδεύειν, ζηλώσαντας τὴν Εὐρυδίκην, ἥτις Ἰλλυρὶς οὖσα, καὶ τριβάρβαρος, ὅμως ἐπὶ τῇ μαθήσει τῶν τέκνων, ὀψὲ τῆς ἡλικίας ἥψατο παιδείας· ἱκανῶς δ᾽ αὐτῆς τὴν φιλοτεκνίαν σημαίνει τ᾽ ἐπίγραμμα ὅπερ ἀνέθηκε ταῖς μούσαις·

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ᾽ ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔιστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
Γράμματα γὰρ μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαῦα
Παίδων ἡβώντων ἐξεπόνησε μαθεῖν.

(36) Ἡδύλη ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ ἄντρον·

Ἢ κόγχυ δώρημα φέροντ᾽ ἐρυθραῖς ἀπὸ πέτρης,
Ἢ τὰς Ἀλκυόνων παῖδας ἔτ᾽ ἀπτερύγας,

XXXVII.

De HEROPHILA vel EROPHILA, cujus in Sibyllis celebratur nomen, videnda, quæ diximus ſupra §. 4 & 7.

XXXVIII.

HESTIAEAM, ſive *Hiſtiaeam* Alexandrinam non video, quo jure in Poëtriis cenſeat *Gerb. Jo. Voſſius* de Poëtis Gr. inc ætatis in *Heſtiæa*, & ante eum *Tiraquellus* in Leg. XI. Connub. gloſſ. 1. ſect. XI. Tom. II. Opp. pag. 188. a. cui Heſtie male audit. Certe enim unicus, quo ejus memoriam tuemur, *Strabonis* Geogr. lib. XIII. pag. 599. (37) locus Grammaticam potius, quam Poëtriam fuiſſe ſuadet. Nempe ad *Homeri* Iliada quædam ſcripſit, examinans, an ad eam, quæ ſua ætate erat, Trojam Græci conſederint, & an Trojanus is ſit Poëtæ campus, qui inter urbem & mare eſt. Quæ ſane carmen haud olere, obeſiores quoque nares deprehenderint. Sententiam noſtram firmat mentio facta ejuſdem in Scholiis minoribus, quæ *Didymo* vulgo tribuuntur, ad Homericæ Iliados γ'. v. 64. ubi vocatur Ἱστιαία ἡ γραμματική.

XXXIX.

Τῇ νύμφῃ δυσπίστῳ ἀθύρματα δάκρυ δ' ἐκείνα
Καί Σειρὴν γείτων παρθένος οἰκτίσατο·
Ἀλλὴν γὰρ κοίνην ἀπενήχετο, καὶ τὰ σύνεγγυς
Ἄιτυος.

(37) Παρατίθησι ὁ Δημήτριος, καὶ τὴν Ἀλεξανδρεινὴν Ἑστιαίαν μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος, πυνθανομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ τὸ Τρωϊκὸν πεδίον τὸ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ Ποιητὴς φράζει.

(38) Τὸν ἴαμβον τάττεσθαι μὲν ἐπὶ λοιδορίας τὸ παλαιόν· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἰαμβίζειν, κατά τινα γλῶσσαν, λοιδορεῖν ἔλεγον· οἱ δὲ ἀπό τινος Ἰάμβης θεραπαινίδος Θρᾴττης τὸ γένος· ταύτην φασὶ τῆς Δήμητρος ἀνιωμένης ἐπὶ τῇ τῆς θυγατρὸς ἁρπαγῇ προσελθεῖν περὶ τὴν Ἐλευσῖνα ἐπὶ τῇ νῦν Ἀγελάστῳ καλουμένῃ πέτρᾳ καθημένην· καὶ διά τινων χλευασμάτων εἰς γέλωτα προαγαγέσθαι τὴν Θεόν.

(39) Ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης, ἤγουν τῆς Περσεφόνης ἁρπαγείσης ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Δηὼ περιήρχετο νήσους ζητοῦσα αὐτήν· ὑπεδέχθη δὲ ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Ἱπποθόωντος, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἐξ Ἀλόπης τῆς Κερκύονος, ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μετανείρας· ἥτις Μετάνειρα παρέθηκεν αὐτῇ τράπεζαν, καὶ ἐκέρασεν αὐτῇ οἶνον ἐπὶ τῇ θλίψει· ἡ δὲ Θεὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ θεμιτὸν εἶναι πιεῖν αὐτὴν οἶνον, ἐπὶ τῇ θλίψει τῆς θυγατρός· ἀλφίτων δὲ αὐτὴν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκευάσαι· ὃν δεξαμένη ἔπιεν. Ἰάμβη δέ τις δούλη τῆς Μετανείρας, ῥαθυμοῦσαν τὴν Θεὸν ὁρῶσα, γελοιώδεις λόγους καὶ σκώμματά τινα πρὸς τὸ γελάσαι τὴν Θεὸν ἔλεγεν· ἦσαν δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπ' αὐτῆς ἰαμβικῷ μέτρῳ ῥυθμισθέν-

τα

Digitized by Google

XXXIX.

IAMBE Threſſa fuit, ut diſerte *Nicandro* Alexipharm. v. 132. & *Proclo* apud *Photium* Cod. CCXXXIX. pag. 522, 13. (38) traditum, atque ad mythica tempora refertur. Patrem Pana, matrem Echo ei tribuunt, ut veteri *Grammatico* ad *Nicandrum* l. c. (39) & *Etymologo* in Ἰάμβη (40) obſervatum. Ancillam eam faciunt Metaniræ, uxoris Hippothoontis, ut apud eundem Grammaticum eſt, vel ut traditum Apollodoro lib. I. Biblioth. cap. 5. §. 1. (41) Celei. Ad quem cum Ceres divertiſſet, filiam amiſſam quærens, neque ad cibum capiendum, ut erat moerore plane immerſa, permoveri poſſet, obſcoeno corporis geſtu & ſcommatibus demum, jambiciſque aculeis, quorum ipſa extiterit inventrix, ejus pervicaciam vicit, quæ quidem ab aliis Mythographis Bauboni tribui notiſſimum, vid *Clementem Alexandr.* in Protrept. pag. 13. ed. Pariſ. (42)

XL.

De LAMIA, quae *Artemin* Sibyllam filiam habuit, ipſaque primum oraculis reddendis inclaruit, quod addamus ſupra dictis, ubi de filia ejus, apud antiquos quidem nihil occurrere meminimus.

XLI.

τα, ὅπερ αὐτῇ πρῶτον εἶπεν· ἐξ ἧς καὶ τὴν προσηγορίαν ἔλαβον οἱ ἴαμβοι λέγεσθαι. Ἰάμβη ἡ θυγάτηρ Ἠχοῦς καὶ τοῦ Παιδὸς, Θρᾷσσα τὸ γένος. Hæc etiam leguntur in Scholiis *Euripidis* ad Oreſt. v. 962. *Scholiis Nicandri* in ed. Colon. 1530 pag. 72. adduntur hæc: Ἰάμβη δούλη Μετανείρας τῆς Ἱπποθόωντος γυναικός. ἥτις τὴν Δήμητρα λυπουμένην ἰδοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς Περσεφόνης εἰπέ τινα ἔμμετρα γελοιώδη ἐπὶ τῷ παραμυθήσασθαι· ἐξ ἐκείνης οὖν καὶ τὸ μέτρον ἰάμβειον.

(40) Τινὲς, ὅτι Ἰάμβη Ἠχοῦς καὶ Πανὸς θυγάτηρ, τὴν Δήμητραν ἡ λυπουμένην παίζουσα καὶ αἰσχρολογοῦσα καὶ σχήματα ἄσχημα ποιοῦσα, ἐποίησε γελάσαι· καὶ ἰαμβεῖον εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν τὸ ὑβρίζειν, ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν, ἢ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα ἢ ἀπὸ τῆς εὑρούσης γυναικὸς Βάκχης τινὸς, Ἰάμβης καλουμένης· ἢ ἀπὸ τοῦ ἴαν βάζειν· ἡ γὰρ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων φωνὴ ἴα καλεῖται.

(41) Πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα (Δήμητρα) τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων, παρ' αὐτὰς καθίζεσθαι, γραῖα τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν Θεὰν, ἐποίησε μειδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

(42) ICASIA, vid. ſupra not. 18. de CASSIA.

IRENAE, ſ, Εἰρήνη Poëtriæ adſcribuntur in Collectione Gnomicorum à *Matthæo Aurogallo* è MSto Codice deſcripta, & cum *Callimachi* hymnis græce Baſil. 1532. 4. edita verſus duo hexametri, qui in *Stobæi* Florilegio Grotiano pag. 486. *Incerti* & in ed. *Stobæi* Genevenſi Serm. CXVII. pag. 599, 20. *Simonidis* eſſe dicuntur:

Τοῦτ'

Digitized by Google

XLI.

LAMPUSAE nomen in Sibyllis eſt, ita enim Colophoniam dictam eſſe Sibyllam à *Suida* in Σίβυλλα Κολοφωνία habemus. Idem à Calchante eam originem duxiſſe ait, unde ætatem ejus colligas licet, vaticiniaque eam & oracula pariter ac alia quædam ſcripſiſſe verſibus teſtatur.

XLII.

LEARCHIDEM inter Poëtrias cenſendam eſſe ſuſpicionem injicit *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 52. pag. 113. ed. *Worth.* qui inter reliquas feminas poëſi apud Græcos claras eam retulit, ejusque ſtatuam à *Meneſtrato* fabricatam dicit. Alibi me ejus mentionem inveniſſe non recordor.

LESBIA SALPE, vid. SALPE.

XLIII.

MANTUS ſupra mentionem fecimus in Daphne, cumque eam carmina ſcripſiſſe vel recitaſſe ſatis haud conſtet, plura quoque de ea hoc loco non addimus. Certe diverſam eam à *Daphne* eſſe, vel ex eo conſtat, quod hæc Delphis vitam egerit, Apollinis ὑποφῆτις, illa Regi Clari matrimonio juncta fuerit, ut conſtat ex *Hygino* fab. CLXXVIII. (43) Cetera conſulto præterimus. (44)

XLIV.

MEGALOSTRATE, ſummo Poëtæ Alcmani quæ in deliciis fuit, non forma

Τῦτό κεν εἰς ἀΐδαν, κενεὰ διανήχεται ἀχὼ,
Σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὄσσε κατέῤῥει.

Nihil ad inferos, quam ſenus tranſit inanis,
Silentium inter umbras eſt, & oculis offunduntur tenebræ.

& *Hug. Grotio* interprete :

Infernas ad Ditis aquas vox tranſit inanis ;
Triſte ſilent umbræ ; caligant lumina nocte.

(43) Haec fabula *Europæ* hiſtoriam recenſet, nullamque vel *Daphnes* vel *Mantus* mentionem facit. Sed in fab, CXXVIII. inter Augures numeratur *Manto Tireſiæ filia*, quibus confirmantur illa, quae ſupra not. 30. monuimus.

(44) Commemorandum hoc loco eſt nomen commentitium MARSEPIAE, de qua *Tiraquellus* in legem connubial. XI. gloſſae I Part. XI. *Marſepia à Politiano inter doctas & vates feminas poſita in carmine, cui titulus* Nutricia [v. 220, ubi tamen legitur *Marpeſia*]. *Et de hac eſt illud Tibulli* lib. II. eleg. V. v. 67.

Digitized by Google

ma magis quam carminis ſuavitate animum ejus deliniviſſe credenda eſt. De cujus Poëtæ ætate cum plana ſint omnia, circa Olymp. XXVII. floruit enim, nihil nobis ea ex parte iſta Poëtria noſtra ſcrupuli facit. Honori ejus conſuluit egregie *Athenæus* lib. XIII. pag. 600. συμμέτρως eam ab *Alcmane* adamatam dicens, atque animorum potius, quam corporum, iſtud commercium fuiſſe innuens, ſermonibusque & cantu hanc feminam amantes ſibi obnoxios feciſſe dicens. Forma qualis fuerit, ipſa innuit, ξανθὰν Μεγαλοςράταν ſeſe appellans in fragmento ab eodem *Athenæo* ſervato, quod Veneris quoque epitheton eſſe ſolet. (45)

XLV.

De MEGARA non eſt cur repetam ſupra de *Atthide* dicta, eadem enim omnia ei quoque applicari debent.

XLVI.

MNESARCHIS vix aliunde nota, quam ex *Tatiani* Orat. contra Græcos §. 52. pag. 114. qui eam Epheſiam, ejuſque ſtatuam Euthycratem finxiſſe dicit, quem eum CXX. Olympiade floruiſſe ex *Plinio* lib. XXXIV. cap. 8. ſegm. 19. conſtet, inde quoque *Mneſarchidis* ætas aliquid lucis accipit. (46)

XLVII.

Quicquid Amalthea, quicquid Marſipia dixit.

Sed apud hunc legi debere *Marteſſia*, idque de patria Sibyllae cujusdam intelligendum eſſe, recte ſupra §. 7. monuit Auctor noſter. MARTHA quaedam in Melodis Græcorum numeratur à Celeb. *Fabricio* Vol. X Biblioth. Gr. p. 125. De MARTHA Syra fatidica, *Plutarchus* in vita E. Marii Tom. I. Opp. pag. 414. ſq. Μάριος τινα Σύραν γυναῖκα, Μάρθαν ὄνομα, μαντεύεσθαι λεγομένην, ἐν φορείῳ κατακειμένην, σεμνῶς περιήγετο, καὶ θυσίας ἔθυεν ἐκείνης κελευούσης· ἣν πρότερον μὲν ἀπήλασεν ἡ σύγκλητος ἐντυχεῖν ὑπὲρ τούτων βουλομένην, καὶ τὰ μέλλοντα προθεσπίζουσαν· ἐπεὶ δὲ πρὸς τὰς γυναῖκας εἰσιοῦσα διάπειραν ἐδίδου, καὶ μάλιστα τὴν Μαρίου, ἣ παρακαθίζουσα παρὰ τοὺς πόδας τῶν μονομάχων, ἐπιτυχῶς προηγόρευε τὸν μέλλοντα νικᾶν, ἀναπεμφθεῖσα πρὸς Μάριον ὑπ' ἐκείνης, ἐθαυμάζετο· καὶ τὰ πολλὰ μὲν ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, πρὸς δὲ τὰς θυσίας κατήει φοινικίδα διπλῆν ἐμπεπορπημένη, καὶ λόγχην ἀναδεδεμένην ταινίαις καὶ στεφανώμασι φέρουσα· τοῦτο μὲν οὖν τὸ δρᾶμα πολλοῖς ἀμφισβήτησιν παρεῖχεν, εἴτε πεπεισμένος ὡς ἀληθῶς, εἴτε πλαττόμενος καὶ συνυποκρινόμενος ἐπιδείκνυται τὴν ἄνθρωπον.

(45) Ex *Athenæo* l. c. liquet, hæc eſſe verba *Alcmanis* de *Megaloſtrata*, non vero hujus de ſe ipſa· Λέγει (Ἀλκμὰν) ὡς τῆς Μεγαλοςράτης συμμέτρως ἐρασθεὶς ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι· Λέγει δὲ οὕτως περὶ αὐτῆς·

Τόδ' ἀδειᾶν Μωσᾶν
Ἔδειξε δῶρον μάκαιρα
Παρθένων ἁ ξανθὰ Μεγαλοςράτα.

(46)

XLVII.

De MOSCHINA nihil eſt, quod addamus dictis ſupra, ubi de Hedyla, quæ vide.

XLVIII.

MYIAM, quam MUSCAM vocat *Gyraldus* dial. IX. de Hiſtoria Poëtarum Tom. II. Opp. p. 487. B. & *Tiraquellus* in Leg. XI. Connubial. Gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 189. b. à forma pariter ac eruditionis præſtantia commendat *Lucianus* in Muſcæ encomio, Tom. II. Opp. pag. 377 (47) eamque inter Poëtrias clarum nomen habuiſſe dicit. Theſpiacam eum intelligere Myiam, nulla idonea autoritate eidem affirmatum *Gyraldo*, *Tiraquello* & *Æg. Menagio* in Hiſtoria Mulierum Philoſoph. §. 88. Sane enim duas *Myias* utramque Poëtriam, commemorat *Suidas*, (48) Theſpiacam alteram, alteram Spartiatin, illam Lyrico carmine excelluiſſe, hanc in Apollinem & Dianam hymnum compoſuiſſe dicens, quarum an iſtam an illam *Lucianus* reſpiciat, dicere non eſt facile. Imo ſi audiendus *Gyraldus*, apud *Lucianum Corinnam* nonnulli reſpici putant, nempe & primam *Corinnam* Corinthiam & tertiam Thebanam Μυῖαν cognominatam ſupra nobis oſtenſum eſt. Melius vero conveniret, ſi *Corinnam* Theſpiacam hoc nomen tuliſſe conſtaret. Eadem incertitudine laboramus in loco *Clementis Alexandr*. Stromat. IV. cap. 19. pag. 523. (49), quo *Mya* & *Sappho* junguntur. De *Myia* Pythagorica hic nihil dicere attinet, nihil enim illi cum poëſi, egitque de ea ſatis diligenter *Menagius* l. c. neque de Athenienſi meretrice ejus nominis apud *Lucianum* l. c. eſt, quod addamus.

XLIX.

MYRO *Suidæ*, [num. VI.] in *Anthologia* [num. III.] & *Euſtathio* [num. V.] com-

(46) Ἡ τῆς ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ vel ΜΕΛΑΜΠΟΔΟΥ ποίησις, quæ in *Iſ. Tzetzis* Scholiis ad *Lycophronis* Alexandram v. 682 & 683 allegatur, & ex illa verſus nonnulli de Tireſia proferuntur, intelligenda eſt non de Poëtriæ cujuſdam carmine, ſed de illo, quod in μάντιν *Melampodem Heſiodo* auctori adſcribitur. conf. omnino Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græc. lib. I. cap. 15. §. 1. pag. 99. & lib. II. cap. 8. §. 17. pag. 379.

(47) Ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ (μυίᾳ) ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής· περὶ ἧς καὶ ὁ Κωμικὸς ποιητὴς ἔφη· ἡ Μυῖα ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας.

(48)

commemoratur. *Moero Atheneo* [num IV.] *Parthenio* [num. VIII.] & eidem *Euſtathio* [num. XI. ſq.] Eas diſtinguere videntur *Lil. Gyraldus* dial. III. de Poëtarum hiſt. T. II. Opp. pag. 168. F. & dial. IX. pag. 487. C. & *Tiraquellus* in Leg. Connub. XI. pag. 189. b. favereque ipſis poſſe videbatur, quod *Euſtathius* poſt *Athenæum* conſtanter Μοιρὼ ſcribat, ubi de *μνημοσύνης* auctore agit, eamque Βυζαντίαν vocet; Μυρὼ vero abſolute appellat eam, quæ hymnum in Neptunum compoſuit. At in eo ſaltem ratio non conſtat *Gyraldo*, quod Moeroni hymnum in Neptunum tribuat, reliqua omnia, quæ de Moerone habent *Athenæus* & *Euſtathius*, ad Myronem referat. Nec *Tiraquellus* melius hic procedit, qui *Myroni* non tantum omnia eadem tribuit, quæ de *Moerone* antea dixerat, verum & alia omnia deinceps, quæ unius ætatis perſonæque ejuſdem eſſe non poterant, permiſceat. Mihi omnino cum *Paulo Colomeſio* ad Gyraldi dial. III. de Poëtis pag. 168. veriſimilius videtur, eandem eſſe, quæ *Myro* & *Moero* dicitur, feminam; ſane enim in *Moeronem Euſtathii* & *Athenæi* competere omnia videntur, quæ *Suidas* habet de *Myrone*; eamque ſententiam Viris Clariſſimis *Lud. Kuſtero* in notis ad *Suidam* l. c. & *Jo. Alb. Fabricio* Biblioth. Græcæ lib. II. cap. 15. num. 48. pag. 586. etiam placuiſſe video. (50) Byzantium ea patriam habuit. Ætatem manifeſtam reddi ex eo putamus, quod *Homeri* Tragici exſtitit mater, ut non *Suidae* tantum conſtat teſtimonio [vid. num. VI. in Ὅμηρος Ἀνδρομάχου & in Σωσίθεος.] ſed etiam *Chriſtodori* [num. I.] *Jo. Tzetzae* [num. XIII.] ut & *Scholiaſtae Hephaeſtionis* [num. VII.] cujus verba laudata *Allatio* de patria Homeri cap. 17. qui inde emendandum *Suidam* in Μυρὼ alibi docet, & pro Ὁμήρου τραγικοῦ θυγάτηρ ſubſtituendum *μήτηρ* eſſe. Floruit autem Ptolemæi Philadelphi ætate *Homerus* iſte, adeoque poſt Olymp. CXXV.

(48) Μυῖα Θεσπιακή, Λυρική, μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα· Μυῖα Σπαρτιᾶτις, ποιήτεια. Ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

(49) Παραπέμπομαι τὰς ἄλλας διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου μήτε τὰς ποιητείας καταλέγων, Κόρινναν καὶ Τελέσιλλαν, Μυῖάν τε καὶ Σαπφώ.

(50) *Salmaſius* de modo uſurarum pag. 42. Μοιρὼ *Byzantia poëtria in ſcriptis etiam exemplaribus mendoſe nominatur* Μυρὼ, *ex recentiori græca litteratura, qui litteram* ὕψιλον, *& οι diphthongum paſſim confundunt.*

CXXV. Unde colligo, omnino *Myronem* noſtram eſſe, cujus ſtatuam juxta *Tatianum* [num. *IX.*] fecit Cephiſſodotus. Vir doctus quidem putavit, diſtinguendam eſſe hanc *Tatiani Myronem* à noſtra, hoc ipſo argumento, quod illam Cephiſſodotus finxiſſet, quem conſtat ex *Plinio* floruiſſe Olymp. CII. At meminiſſe debebat, duos extitiſſe Cephiſſodotos juxta eundem *Plinium* Hiſt. natural. XXXIV. 19. quorum poſterior Olymp. *CXX* floruit, & cujus ætati præclare convenit cum ſuppeditatis temporum *Myronis* argumentis. Recte vero eidem Viro doctiſſimo notatum, non poſſe eandem cum noſtra eſſe, cujus in *Erinnae* epigrammate ſupra allegato [num. VIII.] mentio eſt, id enim temporum non fert ratio, nam de fide quidem Epigrammatis *Erinnae* non erat dubium movendum; neque ſane *Erinnae* epigramma Poëtriam fuiſſe eam, de qua loquitur, innuit, neque alias illud nomen infrequens, cum *Myrus* Rhodiæ quoque Philoſophiæ ſtudiis deditæ, *Suidas* meminerit. Ad noſtram ut redeamus, ea Andromachi Philologi fuit conjux, atque inter ὑμνογράφυς mulieres refertur ab *Antipatro* Anthologiæ lib. I. cap. 67. epigr. 8. Præter ὕμνυς vero vel μέλη ἐπῶν quoque & epigrammatum eam Poëtriam extitiſſe, *Suidae* eſt proditum. In hymnis ejus eſt ille, quem in Neptunum eam ſcripſiſſe ait *Euſtathius* [num. V.] Ἔπυς quoque memoria ſupereſt, quod μνημοσύνην inſcripſit, & cujus inſigne fragmentum apud *Athenaeum* [vid. num. II.] habemus, ex quo illud *Fulvius Urſinus* Femin. illuſtr. Poëmat. pag. 42. repræſentavit, emendatius in quibusdam dare potuiſſet ex *Euſtathio* [num. *XI.*] qui ibidem partem ejus ſervavit. Eodem carminis genere ſcriptas fuiſſe ejus ἀρὰς, ſive diras, ex quibus Alcinoës fabulam repræſentavit *Parthenius*, [num. *VIII.*] ut non immerito Clariſſimus *Fabricius* l. c. ſuſpicatur. Epigramma ejus unicum ex *Anthologia* [vid. num. *III.*] *Fulvius Urſinus* repræſentavit. Addimus hic alterum ineditum ex Collectione *Agathii* ex Holſtenianis ſchedis deſcripta [vid. num. X.] Antequam finem faciam, loci *Pauſaniae* &c. [vid. ſupra pag. 36. not. 3.]

L.

MYRTIS Anthedonia inter Lyricas praeſtantes allegatur *Antipatro* in *Anthologia* lib. *I.* cap. 67. ep. 8. De aetate ejus conſtat ex eo, quod ſupra in *Corinna*

na ex *Suida* [vid. num. II.] retulimus, ab ea *Corinnam* inſtitutam fuiſſe, adde, quod *Pindarus* quoque ex ſchola ejus prodiiſſe, eidem *Suidae* in Πίνδαρος [num. III.] dicatur. Cui rei non bene convenit cum eo, quod, cum de *Corinna* ageremus, obſervavimus, reprehenſam ſcilicet à *Corinna Myrtidem* fuiſſe, quod, femina quae eſſet, cum *Pindaro* in certamen auderet deſcendere. *Myrtidem* noſtram Ποιήτριαν μελῶν laudat *Plutarchus*, [num. I.] atque ex ea de Eunoſti Herois loco quaedam profert. Statuam ejus Boiſcum finxiſſe dicit *Tatianus*. [num. IV.]

LI.

De MYSTIDE alibi me legiſſe non memini, niſi apud *Tatianum* in Orat. ad Graecos ſegm. 52. pag. 114. ed. *Worthi*, à quo inter celebres Poëtrias ea refertur, ſtatuaque honorata eſſe dicitur, eamque quidem *Ariſtodotus* finxiſſe perhibetur; ut non videam, cur meretriculam eam dicat Vir doctus *Franc. Junius* in ſuo Statuariorum & Pictorum veterum catalogo.

LII.

NICOSTRATA in Sibyllis cenſetur, eamque cum *Carmenta* eandem faciunt, de qua in Poëtriarum Latinarum hiſtoria dicere malim. Nam illius dicitur carminis auctor, quamvis Arcas femina Graecarum cenſu non ſit excludenda. Eam cum *Themide* eandem facere *Plutarchum* in Quaeſtion. Rom. T. II. Opp. pag. 278. B. notum eſt, & tum quoque pluribus dicetur.

LIII.

NOSSIS Locrenſis fuit, quod antea non obſervatum, ex epigrammatibus quibusdam ejus, nunquam prius editis probavit *Rich. Bentlejus.* [vid num. III — VI.] *Rhinthonis* Tarentini vel Syracuſani aequalem fuiſſe, patet ex epigrammate, quod ex *Anthologiae* lib. *III.* edidit *Fulvius Urſinus*, [vid. num. *I.*] quod unicum ille λείψανον ejus reperire potuit. Aliud *Holſtenius* & *Berkelius* in notis ad *Stephanum* (num. *III.*) attulerant, idque emendatum magis dedit paulo ante laudatus *Bentlejus*, qui & tria alia inedita ejuſdem feminae epigrammata in lucem primus protulit, quartum in Samythae reticulum, Veneri dedicatum, *Suidae* in Δαιδάλεον & Σαμύθας allegatum, edidit Cl. *Kuſterus* ad eum Auctorem.

rem. (vid. num. *VII.*) Quae omnia & nos deprehendimus in aliquoties laudata & à Nobiliſſimo *Goetzio* noſtro nobiscum communicata *Agathii* collectione. In qua praeterea & quinque alia invenimus. (vid. num. *VIII---XII.*) *(51)*

LIV.

NYSIS *Gyraldo* de Poetriarum hiſtoria dial. *III.* T. *II.* Opp. pag. 170. C. quidem commemoratur, & ex eo *Tiraquello* in Leg. Connub. XI. pag. 190. a. *(52)* id tamen fateor nominis nullibi apud antiquos ſe mihi obtuliſſe. Suſpicio mihi eſt, ex corrupto *Noſſidos* nomine *Nyſidem* hancce Poëtriam natam eſſe, ſed ea de re judicium eſto naſutiorum. (53)

LV.

(51) Ad hæc accedit etiam (num. II.) ejus epigramma, quod in Anthologia ἄδηλον inſcribitur. Celeb. *Bentlejus* ex num. IV. probat, *Theuphilida*, filiam *Cleochæ*, fuiſſe matrem *Noſſidis*, & ex num. VI. conjicit, *Melinnam* forſan pro *Noſſidis* filia habendam eſſe.

(52) *Laur. Craſſus* in Iſtoria di Poeti Greci pag. 364. *Che Niſi compoſti haveſſe Epigrammi, trovaſi nell' antiche Raunanze, e nel Giraldi con queſta menzione del di lei Nome: Erat & in Poëtriarum agmine Nyſis, Agacle & Theoſebia, cujus adhuc in Medicos quædam exſtant epigrammata.*

(53) *Tiraquellus* in legem XI. connubial, gloſſæ I. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 190. a. OLYMPIAS *Thebana, de qua diximus in Tractatu de Nobilitate cap. 31. num. 341. Hujus aut alterius ejusdem nominis verſus citantur à Stobæo Serm. 9. Citatur & epiſtola à Polluce lib. IV. cap. 9. & libellus de condemnatorum auferendis muneribus lib. X. cap. I.* Unus tantum *Olympiadis* verſus exſtat apud *Stobæum* Serm. XI. de veritate pag. 136, 6.

> Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιτωμένη.
>
> *Veritas cœli civis, quæ ſola fruitur convictu Deorum.*

cujus auctor vocatur Ὀλυμπιὰς in collectione Gnomicorum, quæ cum *Callimachi* hymnis græce prodiit Baſil. 1532. 4. *Olympiades* autem in *Stobæi* florilegio Grotiano pag. 76. Verba *Pollucis* lib. VII. cap. 9. ſegm. 28. ſunt: Ἐσαφγεῖον ὁ ἱςῶν ἐν Ὀλυμπιάδος ἐπιςολῇ & lib. X. cap. I. ſegm. 12. ὡς ἐςὶν ἔν τινι βιβλίῳ, ὅτι ἐν Ὀλυμπιάδος ἀπογραφῇ, τῇ κατ' ὄνομα περὶ τῶν φαμένων ἀφῃρῆσθαι τὰς δόσεις οὕτως ἐγγέγραπται.

PANTÆNIS Poëtria latina, quam *Tiraquellus* l. c. pag. 190. b. *Parthenium* vocat, laudatur in *Martialis* lib. VII. epigr. 69. v. 7.

> *Non tua Pantænis nimium ſe præferat illi,*
> *Quamvis Pierio ſit bene nota choro.*

(54) PERIALLA vates in feminis doctis numeratur à *Tiraquello* l. c. de qua *Herodotus* in Erat. lib. VI. cap. 66. Τέλος δὲ, ἐόντων περὶ αὐτέων νεικέων, ἔδοξε Σπαρτιήτῃσι ἐπείρεσθαι τὸ χρηςήριον τὸ ἐν Δελφοῖσι, εἰ Ἀρίςωνος εἴη παῖς ὁ Δημάρητος· ἀνωΐςου δὲ γενομένου ἐκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ἐς τὴν Πυθίην, ἐνθαῦτα προσποιέεται Κλεομένης Κόβωνα τὸν Ἀριςοφάντου, ἄνδρα ἐν Δελφοῖσι δυναςεύοντα μέγιςον· ὁ δὲ Κόβων Περίαλλαν τὴν πρόμαντιν ἀναπείθει, τὰ Κλεομένης ἐβούλετο λέγεσθαι, λέγειν. Οὕτω δὴ ἡ Πυθίη, ἐπει-

LV.

PELEAE, ſ. *Peleades* Dodoneae ſunt columbae, de quibus nihil nunc addendum iis, quae ſupra jam de illis nobis obſervata fuerunt. *(54)*

LVI.

PHAENNIS ex Chaonibus orta, Principis ejus gentis filia, iis temporibus extitit, quibus regnum Antiochus capto Demetrio occupavit, juxta *Pauſaniam* in Phocic. lib. X. cap. 12. pag. 828. hoc eſt annis fere ante C. N. CLXXIV. Vaticinia ejus ſua aetate adhuc obvia eſſe, diſerte idem teſtatur, quorum tamen quidquam hodie ſuperſtes eſſe non putem. (55) Sunt qui Dodonae eam oracula

ἐπειρωτώντων τῶν θεοπρόπων, ἐκεῖνε μὴ Ἀρίστωνος εἶναι Δημάρητον παῖδα· ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ ἀνάπυστα ἐγένετο ταῦτα. καὶ Κόβων τε ἔφυγε ἐκ Δελφῶν, καὶ Περίαλλα ἡ πρόμαντις ἐπαύθη τῆς τιμῆς.

(55) Pauſaniæ verba ſunt: Φαεννὶς θυγάτηρ βασιλεύσαντος ἀνδρὸς ἐν Χάοσι, καὶ αἱ Πέλειαι παρὰ Δωδωναίοις, ἐμαντεύσαντο μὲν ἐκ Θεοῦ καὶ αὗται· Σίβυλλαι δὲ ὑπὸ ἀνθρώπων οὐκ ἐκλήθησαν. τὴν μὲν δὴ συνθέσθαι τὴν ἡλικίαν καὶ ἐπιλέξασθαι ῥᾴδιον τοὺς χρησμούς· Ἀντιόχου γὰρ μετὰ τὸ ἁλῶναι Δημήτριον αὐτίκα ἐς τὴν ἀρχὴν καθισταμένου γέγονε Φαεννίς. Idem l. c. cap. 15. pag. 833. oraculum Phaennidis profert: Στρατείαν τὴν Κελτῶν ὡς ἐκ τῆς Εὐρώπης διαβήσοιτο ἐς τὴν Ἀσίαν ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν πόλεων, Φαεννὶς προεδήλωσεν ἐν τοῖς χρησμοῖς γενεᾷ πρότερον, ἢ ἐπεράχθη τὸ ἔργον·

Δὴ τότ' ἀμειψάμενος στεινὸν πόρον Ἑλλησπόντου
Αὐλήσει Γαλατῶν ὀλοὸς στρατὸς, οἵ ῥ' ἀθεμίστως
Ἀσίδα πορθήσουσι· θεὸς δ' ἔτι χείρονα θήσει
Πάγχυ μάλ', οἳ ναίουσι παρ' ἠιόνεσσι θαλάσσης
Εἰς ὀλίγον· τάχα γάρ σφιν ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ὁρμήσει, ταύρου διοτρεφέος φίλον υἱὸν,
Ὃς πᾶσιν Γαλάτῃσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφήσει.

Exſtat etiam illud in calce Oraculorum Sibyllinorum *Jo. Obſopæi & Servatii Gallæi.* *Phaennis* creditur multis eadem eſſe ac PHAENNO Epirotica, quæ vates perantiqua fuiſſe fertur & Sibyllæ æqualis, atque Homero ipſi à nonnullis præponitur. De hac *Jo. Tzetzes* Chil. VII. hiſt. 143. v. 550.

Ἡ Ἠπειρῶτις Φαεννὼ, καὶ Σίβυλλα ὁμοίως·
Ἡ Φαεννὼ πρὸ χρόνων μὲν ἐνιαυτῶν τοσούτων
Τὰ πρὶν, ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν, εἰποῦσα πεπραγμένα·
Πῶς τὴν Ῥωμαίων ἄνακτα ὑπτιώσουσιν οἱ Πέρσαι,
Τετραχήλῳ τε πατήσουσιν, οἷα δεδουλωκότες·
Καὶ πρὸς λαὸς καὶ πρόγονος πῶς τοῦτον κράτους ῥίψει,
Καὶ πῶς Πέρσαι κατάσχωσι πᾶσαν τὴν Βιθυνίαν,
Καὶ Σκύθαι πῶς συῤῥάξουσι μάχην Ῥωμαίων γενεᾷ.
Κατ' ἔπος λέγουσα ταυτὶ στόματι διηρμένῳ·
Ὦ βασιλεῦ Θρηκῶν, λείψεις πόλιν ἐν προβάτοισιν,
Αὐξήσεις δὲ λέοντα μέγαν γαμψώνυχα δεινὸν,

Digitized by Google

cula ſudiſſe dicant, vid. *Gallaeus* de Sibyllis pag. 184. nulla, ut puto, veterum auctoritate, niſi quod *Pauſaniae* locum tumultuarie inſpectum eo referri potuiſſe videantur. Mirum item Viros doctos eam in Sibyllis cenſuiſſe, ut idem *Gallaeus* teſtatur, ſollicitos, an *Phrygiam*, an *Epiroticam*, an *Erythraeam* dicere debeant, cum diſerte *Pauſanias* teſtetur, fatidicam quidem illam, Sibyllam tamen nunquam appellatam fuiſſe.

LVII.

PHAELLO *Zoſimo* lib. II. pag. 112. ed. Oxon. *(56)* memoratur, eamque ipſam eſſe Phaënnida viſum nonnullis, vid *Gallaeum* de Sibyllis pag. 184. Difficile

Ὃς ποτὲ κινήσει πατρίας κειμήλια χώρας,
Γαῖαν δ' αἱρήσει μόχθων ἄτερ· οὐδέ σε φημὶ,
Σκηπτούχοις τιμαῖσιν ἐπαγάλλεσθαι μάλα δηρὸν,
Ἐκ δὲ θρόνων πεσέειν δίοι κύνες ἀμφὶς ἔχουσιν.
Ταῦτα βραχέα Φαεννοῦς ἡ Σίβυλλα δὲ εἶπε,
Κἂν μέχρι τὴν ἀπόβασιν λάβωσιν, οὐ νοοῦνται,
Περὶ τῆς Κύπρου τε αὐτῆς καὶ τῆς Ἀντιοχείας·
Καὶ πᾶς νῦν ὁ Λιβύνιος ἐλεύσεται εἰς Κύπρον,
Περὶ τῆς Κύπρου οὕτω μὲν καὶ τῆς Ἀντιοχείας·
Αἲ αἲ Κύπρε τάλαινα, σὲ δὲ μέγα κῦμα καλύψει
Δύεσσι δ' ἐντεοῖς Ἀντιόχεια τάλαιν' ὄλλυσαι·
Ταῦτα περὶ τῆς Κύπρου τε καὶ τῆς Ἀντιοχείας·
Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κίλικος ἐλεύσεως εἰς Κύπρον
Ἡ σοφωτάτη γυναικῶν οὕτω κατ' ἔπος λέγει·
Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος εὐρυοδίνης
Ἠϊόνα προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται·

& Chil. IX. hiſt. 288. v. 814.

Τινὲς μὲν τοῦτον λέγουσι χρησμὸν εἶναι Σιβύλλης·
Οἱ δὲ τῆς Ἠπειρώτιδος τῆς Φαεννοῦς ἐκείνης·
Ἄλλος δὲ ἦν ὁ τοῦ Βάκιδος, οὗτος δὲ περὶ Βυζαντίου·
Ἐγὼ τῶν δύο δὲ χρησμῶν μέρη τινὰ συνάψας,
Παλινδρομῶ τῷ μαθητῇ, τῷ Βυζαντίδι λέγω.
Ὅτι δὲ δύο οἱ χρησμοὶ, τὸν Βάκιδος προεῖπον,
Τοῖς ἀττικοῖς καὶ ἕλλησι τότε προθεσπισθῆναι·
Οὗτος ὁ τῆς Σιβύλλης δὲ χρησμὸς, ἢ Φαεννοῦς δὲ,
Πλέον δοκεῖ Σιβύλλης δὲ ἕνεκα Βυζαντίου,
Καὶ περὶ Διογένους δὲ ἐφοίβασε, καὶ Τύρκων·
Καὶ τὰ λοιπὰ ἐάσωμεν, λέξωμεν δὲ βραχέα·
Δὴ τότε Βιθυνῶν γαῖαν λύκοι οἰκήσουσι,

Ζηνὸς

ficile judicium de femina, cujus nihil praeter ſolum nomen ſuperſtes habemus.

LVIII.

PHANOTHEA, Icarii uxor, juxta quosdam Hexametri verſus auctor, inter Poëtrias propterea minime prætereunda. Videndus eam in rem *Clemens Alexandrinus* Strom lib. I. cap. 16. pag. 309. (57)

LXIX.

PHEMONOEN Delphicam feminam, cum Apollinis filiam vocat *Plinius* Hiſt. Nat. lib. X. cap. 3. id proprio ſenſu accipiendum haud putem, ſed eo, quo

Ζηνὸς δ' ἐπὶ φρεσύνῃσι, ταχὺν δ' ἐπιβήσεται ἄνδρας,
Ἄνδρας οἳ Βύζαντος ἕδος καταναιετάουσιν.

Meminit etiam illius idem *Tzetzes* Chil. X. hiſt. 302. v. 13. eamque Homero, Orpheo atque Sibyllæ adjungit. Alteri Gratiarum *Alcmanis* verſibus celebratarum, quas colebant Lacedaemonii, nomen fuiſſe *Phaennae*,, alteri *Cletæ*, ſive *Clitæ*, teſtatur Pauſanias in Lacon. lib. III. cap. 18. pag. 254. & in Boeotic. lib. IX. cap. 35. pag. 780.

(56) Ἐνέτυχον μόλις χρησμῷ τινὶ Σιβύλλης εἶναι λεγομένῳ τῆς Ἐρυθραίας ἢ Φαέλλους τῆς Ἠπειρώτιδος, (καὶ αὐτὴ γὰρ γενομένη κάτοχος, ἐκδεδωκέναι Χρησμὸς λέγεται, ᾧ πεποιθότα Νικομήδην τὸν Προυσίου, καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν λυσιτελεῖν ἑρμηνεύοντα, πόλεμον ἄρασθαι πρὸς τὸν πατέρα Προυσίαν, Ἀττάλῳ πειθόμενον) ἔχει δὲ τὸ λόγιον οὕτως· Ὦ βασιλεῦ Θρακῶν κ. τ. λ. Hos verſus adſcribit *Tzetzes* (not. 55.) *Phaënnoni*, atque adeo hanc atque *Phaëllonem* unam eandemque eſſe liquet.

(57) Φασὶ τὸ ἡρῷον τὸ ἑξάμετρον Φανοθέαν, τὴν γυναῖκα Ἰκαρίου, οἱ δὲ Θέμιν μίαν τῶν Τιτανίδων εὑρεῖν. Conf. de primo inventore carminis hexametri Celeb. *Fabricii* Biblioth. Græc. lib. I. cap. 24. §. 4. pag. 150. ſq. Ex hujus Operis aurei lib. I. cap. 25. §. 1. pag. 152. deſcribenda hic eſt PHANTASIA Memphitis, de qua narrat *Photius* Cod. CXC. è libro V. *Ptolemæi Hephæſtionis* pag. 251, 8. Ὅτι Φαντασία τις Μεμφῖτις Νικάρχου θυγάτηρ συνέταξε πρὸ Ὁμήρου τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ τὴν περὶ Ὀδυσσείας διήγησιν· καὶ ἀποκεῖσθαι φασὶ τὰς βίβλους ἐν Μέμφιδι· Ὅμηρον δὲ παραγενόμενον καὶ τὰ ἀντίγραφα λαβόντα παρὰ Φανίτου τοῦ ἱερογραμματέως, συντάξαι ἐκείνοις ἀκολούθως. & *Euſtathius* procemio in Odyſſeam pag. 4. 21. ed. Baſ. Φασὶ Ναυκράτην τινὰ ἱστορῆσαι, ὡς ἄρα Φαντασία γυνὴ Μεμφῖτις, σοφίας ὑποφῆτις, Νικάρχου θυγάτηρ, συντάξασα τόν τ' ἐν Ἰλιάδι πόλεμον, καὶ τὴν Ὀδυσσείας πλάνην, ἀπέθετο τὰς βίβλους εἰς τὸ κατὰ Μέμφιν τοῦ Ἡφαίστου ἄδυτον· ἔνθα τὸν ποιητὴν ἐλθόντα, λαβεῖν παρά τινος τῶν ἱερογραμματέων ἀντίγραφα, κἀκεῖθεν συντάξαι τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. Ceterum non intercedam, ſi quis cum *Lipſio* ſyntagm. de Biblioth. cap. I. & *Theodoro Ryckio* pag. 431. de primis Italiae Colonis, totam hanc narrationem de *Homero*, à *Phantaſia Memphitide* poëmata ſuà mutuante, habuerit pro commento ſive *Ptolomæi Chenni* fabuloſi ſcriptoris, ſive alius Poetæ cujuſdam vel Grammatici, qui *Homerum* Ægyptium eſſe ratus eſt, quam multorum ſententiam fuiſſe, patet ex *Allatio* cap. 4. de patria Homeri. Sane *Phantaſia* non magis videtur fuiſſe femina aliqua vel poëtria, quam *Eumelia*, *Hiſtoria*, *Poëſis*, *Fabula*, *Natura*, aliæque ejusmodi, quæ muliebri habitu Homero inter Deos relato laurum imponere, accinere & ſacra facere finguntur in veteri monumento elegantiſſimo, Imp. Claudii, ut videtur, *Homerum* unice admirantis, juſſu, vel certe in

ejus

quo Aſclepiadas Medicos & Muſarum filios homines eruditos vocamus. *Iſ. Tzetzes* Neſſi filiam dicit, ut obſervatum *Tiraquello* in leg. XI. Connub. gloſſ. 1. Part. XI. Tom. *II.* Opp. pag. 190. b. Delphis eam vitam egiſſe diſerte traditum *Clementi Alexandr.* Strom. lib. I. cap. 21. pag. 334. Primam Dei Delphici προμάντιν faciunt *Strabo* Geogr. lib. *IX.* pag. 419. *(58)* & *Pauſanias* in Phocic. lib. *X.* cap. 5. pag. 809 *(59).* qui & primam hexametro carmine eeciniſſe ait, qua parte conſentientes habet *Euſebium* in Chronicorum lib. poſter. ad An. DCL. pag. 83. *(60)* & *Proclum* in Chreſtomathia apud *Photium* Cod. *CCXXXIX.* pag. 521, 18. (61) Neque omittunt primum, quem effudiſſe dicatur, verſum:

Συμφέρετε πτερὰ τ᾽ οἰωνοὶ, κηρόν τε μέλισσαι·

Huc

ejus gratiam in agro Ferentino olim dedicato, atque hodie Romae Columnenſis Palatii illuſtri ornamento. Hoc poſt *Kircherum* in Latio pag. 83. ſq. expoſuerunt Viri doctiſſimi, *Addiſſonius* in Remarks on ſeveral Parts of Italy pag. 343. *Ezech. Spanhemius* diſſ. V. de uſu & praeſtantia Numiſmatum, *Jo. Rudolph. Wetſtenius* in diſſ. de fato ſcriptorum Homeri pag. 153. *Giſb. Cuperus* in luculento Commentario Ἀποθέωσις Homeri inſcripto, Amſtelod. 1683. 4. qui præterea *Nic. Heinſi* pag. 30. & pag. 35. *Ezech. Spanhemii*, pag. 193. ſq. & *Raph. Fabretti* obſervationes cum *Cupero* communicatas pag. 195. ſqq. exhibet. *Raph. Fabrettus* ad calcem expoſitionis columnæ Trajanae pag. 346. ſq. *Laur. Begerus* in bello & excidio Trojano ex Antiquitatum reliquiis delineato & illuſtrato, *Jac. Gronovius* Tom. II. Theſauri Antiqq. Graec. tab. XXI. *Anna Daceria* ad gallicam verſionem Iliadis, *Jo. Car. Schottus*, qui à ceterorum ſententia diſcedit, in Explicatione nova Apotheoſeos Homeri gallice edita Amſtel. 1714. 4 & *M. Morellus de Mautour* in diſſertatione, quae legitur in Continuation des memoires de litterature & d'hiſtoire, Paris 1729. 12.

(58) Πρώτην δὲ Φημονόην φασὶ γενέσθαι Πυθίαν· κεκλῆσθαι δὲ καὶ τὴν προφῆτιν οὕτω, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ πύθεσθαι. & *Nicephorus Gregoras* in Scholiis in *Syneſium*, pag. 419. B. ed. Petav. Ἡ Φημονόη προφῆτις ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἑξαμέτροις χρωμένη χρησμοῖς.

(59) Μεγίστη καὶ παρὰ πλείστων ἐς Φημονόην δόξα ἐστὶν, ὡς πρόμαντις γένοιτο ἡ Φημονόη τοῦ Θεοῦ πρώτη, καὶ πρώτη τὸ ἑξάμετρον ᾖσε.

(60) Apud Pythium vates prima Phemonoe hexametris verſibus futura cecinisse narratur.

(61) Ὅτι τὸ ἔπος πρῶτον μὲν ἐφεῦρε Φημονόη ἡ Ἀπόλλωνος προφῆτις, ἑξαμέτροις χρησμοῖς χρησαμένη· καὶ ἐπειδὴ τοῖς χρησμοῖς τὰ πράγματα εἵπετο καὶ σύμφωνα ἦν, ἔπος τὸ ἐκ τῶν μέτρων κληθῆναι quæ etiam leguntur in *Etymologico M.* in ἔλεγος. *Scholiaſtes Euripidis* ad Oreſt. v. 1094. Ὕαμος ὁ Λυκώρου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν βασιλεύων τῶν περὶ τὸν Παρνασσὸν, Ὕαν πόλιν ἔκτισε, καὶ γήμας Μελάνθειαν τὴν Δευκαλίωνος, ἐποίησε Μελανίδα· ἐκ δὲ Μελανίδος, Δελφός· ὃς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μητροπάτορος παραλαβὼν ἔγημε Κασταλίαν, ἀφ᾽ ἧς ἡ κρήνη τοὔνομα ἔχει· καὶ ἔσχε Καστάλιον καὶ Φημονόην, ἣν φασὶ πρῶτον ἑξαμέτρῳ χρῆσαι· πόλιν δὲ κτίσας Δελφὸς, Δελφίδα ὠνόμασε. *Euſtathius* in proleg. ad Iliadem pag. 3, 17.

ὧν

Huc date apes ceram, pennas huc ferte volucres.

qui ſpectat ad exſtructionem ædis Apollinis Delphicæ, atque ex *Pauſania* in Phocic. lib. X. cap. 5. pag. 810. venit illuſtrandus. (62) De carminis tamen heroici inventione ei tribuenda non omnes conſentiunt, ad vetuſtiores feminas Phanotheam Themimve refert *Clemens Alexandr.* Strom. lib. *I.* cap. 16. pag. 309. (vid. not. 57.) *Phemonoen* noſtram ſub Abante, Argivorum Rege, floruiſſe ait *Euſebius* in Chronicorum lib. poſt. l. c. ſub Acriſio alii apud *Clementem Alexandr.* Strom. lib. *I.* cap. 21. pag. 323. (63) qui XXVIII. poſt eam annis *Orpheum Muſæum*que & *Linum* dicit extitiſſe. Somniorum interpretatione eam inclaruiſſe in libro de inſomniis pag. 154. B. (64) *Syneſius* memorat. Virginem & Sibyllam *Servius* ad Æneid. *III.* v. 445. (65) facere videtur. Ex oraculis

ὧν (ἑξαμέτρων) κατάρξαι λέγεταί τις Φημονόη γυνὴ προφῆτις Ἀπόλλωνος ἱερουργοῦσα φασὶν αὐτὴ πρώτη τὸ ἔπος. *Georgius Syncellus* Chronograph. pag. 161. Πυθοῖ Φημονόη χρησμῳδὸς πρώτη δι' ἑξαμέτρων ἱστορεῖται προθεσπίσαι. *Nonnus* in collectione & expoſit. profanarum hiſtoriarum, quarum *Gregorius Naz.* meminit in Invect. I. adv. Julianum Apoſt. num. 61. p. 514. Tomi II. Opp. Gregorii Naz. *Mulier quædam Bylla nomine, velut alii tradunt, Philyra à juvene quodam concuſſa in cum petulantius rapta eſt, ipſumque contumelioſis verbis inſectata eſt. Erat porro hæc contumelia carmen modulatum ac numeroſum; qui verborum concentus cum circumſtantibus arriſiſſet, carminis menſuram acceperunt, atque ita poëſin in artem redegerunt.* Verba *Gregorii Naz.* Tom. I. Opp. pag. 100. ed. Pariſ. ſunt: σὰ τὰ ποιήματα; τί δὲ οὐ τῆς γραὸς μᾶλλον ἐκείνης, ἣ τὸν ὦμον σεισθεῖσα παρά τινος συνήθως ἀντισπασθέντος, ὡς λόγος, εἶτ' ἐνυβρίζουσα τῷ σφοδρῷ τῆς ὁρμῆς, ἔπος ἐφθέγξατο, καὶ τοῦτ' ἀρέσαν τῷ νεανίᾳ λίαν, καὶ φιλοπονώτερον μετρηθὲν, τὴν θαυμασίαν σοι ταύτην ἐδημιούργησε ποίησιν. *Suidas* in Παλαίφατος· Ἀθήνησιν ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοιοῦς· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ, καὶ Μετανείρας· οἱ δὲ Ἑρμοῦ· γέγονε τε κατὰ μέν τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς.

(62) Hic verſus exſtat apud *Plutarchum* in libro cur Pythia deſierit oracula verſibus reddere Tom. II. Opp. pag. 402. D. & apud *Philoſtratum* de vita Apollonii lib. VI. cap. 11. pag. 147. ed. Lipſ. qui tamen non addunt, illum à *Phemonoe* prolatum eſſe, quod aliis poſtea viſum eſt veriſimillimum.

(63) Κἂν τις ἡμῖν λέγῃ, Φημονόην πρώτην χρησμῳδῆσαι Ἀκρισίῳ· ἀλλ' ἴσωγε, ὅτι μετὰ Φημονόην ἔτεσιν ὕστερον εἰκοσιεπτὰ οἱ περὶ Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον, καὶ Λῖνον, τὸν Ἡρακλέους διδάσκαλον. Hæc ex *Clemente Alex.* profert etiam *Euſebius* Præpar. Evang. lib. X. cap. 12.

(64) Εἴτ' οὖν Φημονόη τις, εἴτε τοῦ Μελάμπους, εἴτε ἕτερός τις ἀξιώσει καθόλου τι περὶ τῶν τοιούτων ἀφορίζειν καὶ διατάττεσθαι.

(65) Quia ejus reſponſa verſibus ſcribebantur. Virgo vero *Phemonoe* dicta eſt; nam Sibylla appellativum eſt nomen; adeo ut *Varro* quot Sibyllæ fuerint, ſcripſerit.

Digitized by Google

oraculis ejus nullum præter verſum allegatum treſque alios, ſervatos *Pauſaniae* in Phocic. lib. X. cap. 6. pag. 812. (66) ad manus noſtras pervenit. Eidem ab *Antiſthene* in ſucceſſionibus tributum πολυθρύλλητον iſtud Græcorum γνῶθι σεαυτὸν, uti *Laërtio* lib. *I.* ſegm. 40. (67) notatum. In indice librorum non editorum à *Scipione Tettio* confecto apud Labbeum in nova Biblioth. libr. MSS. pag. 172. *Phemonoës* nomen quod præferat, extat ὀρνεοσόφιον, ex quo libro deſumta videntur *Jo. Harduino* in elencho Scriptorum à *Plinio* allegatorum ea, quæ ex Phemonoe *Plinio* lib. X. cap. 3. & cap. 8. (68) allegantur. Ex Latinis ejus mentionem *Lucanus* Pharſal. lib. V. v. 183. (69) fecit, & *Statius* lib. II. Sylv. carm. 2. v. 36. ſqq. (70) & *Porphyrion* Grammaticus in *Horatii* Art. Poët. v. 403. (71) de *Servio* enim jam ſupra dictum.

LX.

PHILAENIS Leucadia fuit, incertæ ætatis Poëtria. Patriam ejus ex *Xenophonte*

(66) Ἡ Φημονόη πρόμαντις τηνικαῦτα οὖσα ἐν ἑξαμέτρῳ (φασὶν) ἔχρησεν·

> Ἀγχοῦ δὴ βαρὺν ἰὸν ἐπ' ἀνίει Φοῖβος ὀφίσσει
> Σίντῃ Παρνησσοῖο· φόνῳ δὲ Κρήσιοι ἄνδρες
> Χεῖρας ἁγιστεύουσι, τὸ δὲ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.

Photius Cod. CXC. ex *Ptolemæi Hephæſtionis* lib. IV. Hiſtor. pag. 248, 35. Ὅτι τὸν ὑπὸ Φημονόης χρησμὸν μόνον Νεοπτόλεμον τὸν μακιώτην φησὶ· Ἄλθου τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἀκοῦσαι φασί· περὶ τούτου δὲ τοῦ Ἄλθου καὶ Ἡρόδοτός φησιν ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν.

(67) *Stobæus* Serm. XXI. pag. 184, 56. Εἴτε Φημονόη ἐπὶ πάντα λυσιτελοῦν τὰ ἀνθρώπινα τοῦτο ἐθέσπισεν, δι' ἧς πρώτης ὁ Πύθιος λέγεται τὰς εἰς ἀνθρώπους διαδοῦναι χάριτας, εἴτε Φανοθέα ἡ Δελφοῦ, εἴτε καὶ Βίαντος, ἢ Θαλοῦ, ἢ Χίλωνος ἦν ἀνάθημα, ὁρμηθὲν ἀπό τινος θείας ἐπινοίας.

(68) Tertii generis aquilarum *morphnos*, quam *Homerus* & *percnon* vocat, aliqui & *planum*, & *anatariam*, ſecunda magnitudine & vi; huicque vita circa lacus. *Phemonoë* Apollinis dicta filia, dentes ei eſſe prodidit, mutæ alias, carentique lingua; eandem aquilarum nigerrimam prominentiore cauda: & cap. 8. Accipitrum genera ſedecim invenimus. Ex iis ægithum claudum altero pede proſperrimi augurii nuptialibus negotiis & pecuariæ rei. Triorchem à numero teſtium, cui principatum in auguriis *Phemonoë* dedit.

(69)
> - - - - - - - - - - - - - *ſic plena laborat*
> Phemonoë *Phoebo.*

(70)
> *Et ſuperet Pimplea ſitim, largeque volantis*
> *Ungula ſedet equi, reſeretque arcana pudicos*
> Phemonoe *fontes, vel quos meus auſpice Phoebo*
> *Altius immerſa turbavit Pollius urna.*

(71)

phonte lib. II. Ἀπομνημονευμάτων *Gyraldus* de Poëtriarum hiſt. dial. III. pag. 171. G. & *Voſſius* de Poëtis Græcis incertæ ætatis in *Philænis* obſervarunt. [72] Inviſum ejus pleriſque eſt nomen, quod poëticam facultatem ſermonemque Deorum argumenti impuritate inquinaſſet. Scilicet & ipſa cenſetur in iis, qui ἐρωτικὰς κατακλίσεις verſu deſcripſere, Aſtyanaſſæ exemplo, unde & σχημάτων ejus apud *Clementem Alexandr.* Protreptico pag. 40. Opp. [73] mentio eſt. Hinc cum *Archeſtrato*, qui γαστρονομίαν ſcripſit, infamis voluptatis homine, jungitur paſſim à *Chryſippo* apud *Athenæum* lib. VIII. pag. 335. B. D. E. cum *Botrye* αἰσχρολόγῳ à *Polybio* in Collectaneis, ſ. Excerptis Peireſcianis à *Valeſio* editis pag. 53. cum *Aſtyanaſſa* & *Elephantide* à *Suida* in Ἀστυάνασσα [vid. ſupra not. 10.] Ea item & *Botrys* ad *Democharis* obſcœnitatem exaggerandam allegatur à *Timæo* apud *Suidam* in Δημοχάρης [74] Democharem utriusque obſcœne dicta factis longe ſuperare dicente. Σύγγραμμα ipſius in turpioribus cen-

(71) Per verſus hexametros reddidit reſponſa *Phoemonoë* Pyrrho Epirotae petenti:

Aio te Æacida Romanos vincere poſſe.

Atilius Fortunatianus in Arte pag. 2690. ed. *Putſch.* Heroicum Hexametrum Ennius longum vocat, Graeci Deliacum, (niſi legendum ſit *Delphicum*) quia hoc genere *Phemonoë*, Apollinis vates, vaticinata eſt.

(72) *Nic. Heinſius* etiam credidit in notis ad *Ovidii* Triſt. lib. II. v. 418. Samiae Nico, Leſbiae Calliſtratae & Leucadiae Philaenidis mentionem à *Xenophonte* fieri, ejusque eam in rem verba ab *Athenaeo* lib. V. pag. 220. F. citari. Sed Ill. *Spanhemius* Tom. II. diſſ. XIII. de praeſtantia & uſu Numiſm. p. 523. obſervat, ea nec apud *Xenophontem* legi, nec de iis id tradere ibi *Athenaeum*; ſed ea indicato apud *Xenophontem* loco, à *Socrate* meretrici *Theodorae* dari praecepta, qualia tamen amorum irritamenta (juxta *Athenaeum* nempe, non *Xenophontem*) a ductis tribus illis feminis aut etiam Athenienſi Pythonico, licet impenſe ea excoluerint, haud fuerint cognita.

(73) Ἐπ' ἴσης ἐγγεγραμμένοι τὰ Φιλαινίδος σχήματα, ὡς τὰ Ἡρακλέους ἆθλήματα.

(74) Ἀσελγοῦς Δημοχάρους, περὶ οὗ Τίμαιός φησιν, ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος· οὐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν· ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ Φιλαινίδος, καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων. Πολύβιος δὲ λέγει πρὸς Τίμαιον, ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις οὐχ οἷον ἄν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνήρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέγους ἄγειν τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδείς· οὐδ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατέψευσαι τ' ἀνδρὸς, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. Ἠξιώθη δὲ ὁ Δημοχάρης καὶ στρατηγίας παρ' Ἀθηναίοις, καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν, ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξίδραμε τοιαύταις ἀτυχίαις παλαίοντι. Quæ ex *Polybio* deſcripſit *Suidas*.

cenſetur à *Luciano* in Pſeudologiſta Tom. II. Opp. pag. 445. *(75)* in quo præpoſteros tamen hoc eſt, mutuos maſculorum amores eam proſcribere, ait idem in Amoribus, Tom. I. Opp. pag. 894. *(76)* Sed repertus fuit, qui eam infamiam nomini *Philænidis* noſtræ abſtergere conaretur *Æſchrion.* Is enim Iambis quibusdam ἐπιταφίοις ipſam quidem fœdiſſimi ſcripti autorem eſſe negavit, *Polycratem* vero, Iambographum & Sophiſtam, illud per calumniam honeſtiſſimæ feminæ affinxiſſe docuit. Exſtant Iambi, quibus ejus famam tuetur, tam apud *Athenaeum* l. c. (77) quam in *Anthologia* lib. III. cap. 10. epigr. 4. Sicque adeo, ſi fides *Æſchrioni*, idem *Philænidi* evenit, quod noſtra ætate emendatiſſimis moribus & eruditione haud proletaria feminæ *Aloyſiae Sigaeae*, quam vel in J. V. vel in J. W. vel in C. Polycratem ſuum inveniſſe, puriſſima latinitate inquinatiſſima ſententiarum ſorde deformata, merito bonis omnibus dolendum.

PHYGO, vid. infra not.

LXI.

PHYTO in Poëtriis cenſenda etiam, & ea enim in Sibyllis fuit, *Samia* vulgo dicta Sibylla, & *Samonothe* à patria, ut veroſimile eſt, quæ nomina apud *Suidam*

(75) Ἤτε ἐκ τῆς Φιλαινίδος δέλτων, ἃς διὰ χειρὸς ἔχεις, τοῦ μέσου καὶ τῷ σοῦ σώματος ἄξια.

(76) Πᾶσα δ' ἡμῶν ἡ γυναικωνῖτις ἔστω Φιλαινὶς, ἀνδρογύνους ἔρωτας ἀσχημονοῦσα.

(77) Χρύσιππον, ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ τὸν πολυθρύλλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον ἀεί ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ Ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχρίων ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης· ἔχει δὲ οὕτως τὰ Ἰαμβεῖα·

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις
Ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι,
Μή μ' ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
Χλεύην τε ποιοῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην (λώβην *Anthol.*)
Οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν (Ζῆν' *Anthol.*) οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
Οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος, οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος
Λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα
Ἔγραψεν, ὅσσ' (ἅσσ' *Anthol.*) ἔγραψ' ἐγὼ γὰρ (ἔγραψεν αὐτὴ δ' *Anth.*) οὐκ οἶδα.

Aliud *Philænidos* Epicedium auctore *Dioſcoride* ex *Anthologia* inedita vulgavit Ill. *Spanhemius* diſſ. XIII. de præ-

dam in Σίβυλλαι occurrunt. *Phytus* nomen *Clemens* etiam habet *Alexandrinus* Stromat. l. cap. 21. pag. 333. idque ex *Eratoſthene* refert *Suidas* in Σίβυλλαι. Ea forte cum *Artemi* Sibylla eadem, de qua dictum ſupra ex inſtituto.

LXII.

PRAXIGORIS Poëtria *Tatiano* in Orat. ad Graecos §. 52. pag. 114. memoratur, ejusque ſtatuam *Gomphus* dicitur elaboraſſe. Alibi ejus mentionem fieri vix videas. Eam quoque meretriculam facit, ubi de *Gompho* agit, *Franc. Junius*, at non in meretricum ſed Poëtriarum cenſu à *Tatiano* refertur.

LXIII.

PRAXILLA Sicyonia fuit, quam vitioſe *Praxellen* appellavit *Apoſtolii* interpres. [num. VII.] *Baſilicam* appellatam recentioribus Græcis affirmatum *Tanaq. Fabro* de Poëtis Gr. pag. 94. ſed qua auctoritate neſcio. Olympiade LXXXII. floruiſſe, *Euſebio* in Chronic. lib. poſt. pag. 132. dicitur. Cui rei non obſtat, quod Sappho *Praxilleis* metris uſa dicitur *Ptolomaeo Hephaeſtioni* [num. XII.] Ut bene enim obſervatum Clar. *Fabricio* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 15. §. 53. pag. 588. Praxillea metra dici potuerunt, quibus poſt *Sapphonem* frequentius *Praxilla* uteretur. Μελοποιὸν vocat *Zenobius*, [vid. num. VII.] pro quo male eſt in

præſtantia & uſu numiſm. T. II. pag. 523. quod emendavit *Guilh. Fleetwood* in Inſcriptionum antiq. Sylloge pag. 338.

Τῆς Σαμίης τὸ μνῆμα Φιλαινίδος, ἀλλὰ προσειπεῖν
Τλῆθί με καὶ στήλης πλησίον ἄνερ ἴθι
Οὐκ εἰμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
Ἔργα, καὶ αἰσχύνην ἡ νομίσασα θεόν·
Ἀλλὰ φιλαιδήμων ναὶ ἐμὴν τάφον· εἰ δέ τις ἡμᾶς
Αἰσχύνων λαμυρὰν ἔπλασεν ἱστορίην·
Τοῦ μὲν ἀνατύψη (ἀνατλύξη *Spanh.*) χρόνος ὄνομα, τἀμὰ δὲ λυγρὰ
Ὀστέα τερφθείη κλῄδον ἀπωσάμενος.

In primo verſu notandum eſſe monet Ill. *Spanhemius*, quod *Samia*, ſeu Samo inſula orta, dicatur eadem *Philænis*; quum ea, quæ tot obſcœnis figuris à ſe deſcriptis inclaruit, *Leucadia* ab *Athenæo* lib. V. pag. 220. F ab *Æſchrione* Samio inſula illa conſcivi ſuæ *Philænidi* calumnia depellatur. Meminit Philænidis inter meretrices *Clemens* lib. II. κυκλικῆς θεωρίας μαθημάτων pag. 477. ed. Baſil. *Tatianus* in Orat. ad Græcos §. 56. pag. 122. ἐχρῆν πᾶν τὸ τοιοῦτον εἶδος παραιτησαμένους τὸ κατὰ ἀλήθειαν σπουδαῖον ζητεῖν· καὶ μηδὲ Φιλαινίδος μηδὲ Ἐλεφαντίδος τῶν ἀρρήτων ἐπινοιῶν ἀνθιστουμένους τὴν ἡμετέραν πολιτείαν βδελύττεσθαι.

in interpretatione Proverbii Vaticana apud *Andr. Schottum* γελοποιός. Ἐπὶ τῇ τῶν σκολιῶν ποιήσει maxime celebratam dicit *Athenæus* [num. VIII.] atque in eo genere cum *Alcæo* eam jungit & *Anacreonte*. Παροίνια eidem tribuit *Scholiaſtes Ariſtophanis* [num. XI.] eaque à Scoliis diſtinguere videtur. Ex μέλεσιν ejus refertur *Zenobio* [num. VII.] Adonidem apud inferos interrogatum, quænam chariſſima reliquerit? reſpondiſſe ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα, h. e. *ſolem & lunam & cucumeres atque poma*, indeque natum proverbium *Zenobius* ait ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος, quod apud *Suidam* etiam habemus. Male autem illud explicatum *Apoſtolio* [num. VII.] Stolidior Adonide *Praxillæ* filio. Nempe Adonis à *Praxilla* μέλει decantatus intelligitur, ſtoliditatis exemplum & ſtulti ſermonis, qui ſcilicet res maximas minimasque conjungat, cucumeres & poma cum ſole & luna. Ex Dithyrambis ejus & ᾠδαῖς fuit, quæ inſcripta eſt Achilles, ex quo carmine fragmentum Hephæſtioni ſervatum apud *Urſinum* [vid. num. II.] invenitur. Ex Scholiis *Praxillæ* fragmentum de Admeto ab *Euſtathio* ad Iλ. β'. pag. 247, 20. ſervatum exhibet *Fulvius Urſinus* pag. 53. niſi tamen illud *Alcæi* potius ſit vel *Sapphus*; iis enim a quibusdam tribui ait *Pauſanias* in Lexico apud eundem *Euſtathium*. Ex Scholiorum aliquo etiam eſſe videtur, quod *Pauſanias* in Laconicis [num. V.] & vetus ad *Theocritum* Grammaticus [num. VI.] habent de Carneo, Europæ filio, ab Apolline & Latona educato. Neque à Scholiorum indole aliena ſunt, quæ de Chryſippo à Jove rapto ex *Praxilla* refert *Athenaeus*. [num IV.] Carmen ejus ad Calain puerum de amoris mutatione, quod *Gyraldus* dial. III. de Poëtarum hiſtoria Tom. II. Opp. p. 168. E. exſtare dicit, eumque, ut credere par eſt, ſecuti *Tiraquellus* in Leg. Connub. XI. Gloſſ. 1. Part. XI. Tom. II. Opp. pag. 191. a. *Laur. Craſſus* de Poëtis Græcis italice editis pag. 432.. *Gerh. Jo. Voſſius* de Poëtis Græcis cap. 5. in fine, & *Ludov. Morerius* in Lexico hiſtorico v. *Praxilla*

(78) *Jo. Paſchius* in Gynæceo docto pag. 21. *Superſunt verſus Praxillæ ad Calaim miſſi apud Euſebium in Chronicis.* Addatur *Athenæus* lib. XIII. in quem errorem forte incidit Vir doctus, quia *Morerii* Lexicon hiſtoricum negligenter inſpexit.

(79) Commemoranda hoc loco eſt SALPE Leſbia, de qua *Athenæus* lib. VII. pag. 321. ſq. Ἐστι ποικίλο-

xilla, (78) non minus mihi ignotum eſt, quam *Fulvio Urſino* fuit & Clar. *Fabricio* l. c. Ceterum mentio *Praxillae* eſt in *Antipatri* Epigrammate *Anthol.* lib. I. cap. 67. num. 8. inter illuſtres Poëtrias. Statuam vero ejus, teſte *Tatiano*, [num. IX.] *Lyſippus* fecit, μηδὲν ἐιπούσης διὰ τῶν ποιημάτων χρήσιμον, nihil licet carmine præſtiterit, quod uſui eſſe poſſit, judice eodem; quod Patris Chriſtiani judicium ad materiam carminum ejus ſpectat, quibus fabulas ſcilicet, quales inter gentiles ferebantur, decantavit.

LXIV.

SABBA vel SAMBETHE Sibylla, Graecis quidem commemorata paſſim, in hunc tamen cenſum Graecarum Poëtriarum venire non debet, cum Hebraeam alii, alii Babyloniam, alii Ægyptiam eſſe agnoſcant. De *Samonothe* quoque jam actum eſt ſupra, ubi de *Phytone* & *Artemi*. (79)

LXV.

Ad SAPPHONEM igitur tandem pervenimus, quae principem facile inter Poëtrias Graecas locum tenet. Admirabilis femina, ut vocatur *Straboni* Geogr. lib. *XIII.* pag. 617. & qui eum ob oculos habuiſſe videtur, *Euſtathio* in Commentario ad *Dionyſii* Perieg. v. 536. cui quae comparari vel parte aliqua in Poëtica facultate poſſit femina, omni hominum memoria nulla reperiatur. De ea dicendi ſuperſedere forſan poteramus labore, poſtquam ex inſtituto de ipſa egerunt *Anna Daceria* & *Longapetraeus* in vita *Sapphus* gallice fragmentis ejus praefixa, & *Pet. Baelius* in Lexico Critico Tom. III. pag. 2661, ſq. ut Clariſſimum *Fabricium* in Bibliotheca Graeca lib. II. cap. 15. num. 55. taceam. Potiora igitur tamen & ea, in quibus aliquis noſtris obſervationibus locus eſſe poſſit, perſtringemus. Lesbi itaque inſulae orta eſſe urbe Ereſa, diſerte ex veteribus auctoribus traditur *Suidae* in Σαπφὼ, idque confirmat inſcriptio hermae *Sapphûs*, quem inter duas nummi à *Fulvio Urſino* Poëmatum IX. femin. illuſtr.

κίλος ὁ ἰχθὺς, ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κολοφώνιον Μνασέαν συντεταχμένον τὰ ἐπιγραφομένα Παίγνια, διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς, Σάλπην οἱ συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ Λεσβίαν φησὶ γενέσθαι Σάλπην τὴν τὰ παίγνια συνθεῖσαν. Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὑρετὴν τῶν προσπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις σάλπης. De hoc ludicri poematis genere vid. *Jo. Brodaeum* in notis ad *Anthol.* lib. VI. cap. 12. epigr. 2. pag. 562. ed. *Wech.*

illuſtr. pag. 2. editi areas exhibuit *Bellorius* ex ſchedis *Pyrrhi Ligorii*; unde celebriorem illam *Sapphonem* Poëtriam Ereſiam faciunt etiam recentiores quidam & in iis *Gronovius* Tom. II. Theſauri Antiq. Graec. fol. 75. Error autem eſt *Ger. Jo. Voſſii* de Poët. Gr. cap. 3. qui ex Ereſia Eretriam fecit, quem ſecuti *Hofmannus* in Lexico v. *Sappho*, & *Lloydius* in Lexico Car. Stephani. Mitylenaeam tamen facit *Herodotus* lib. II. in *Euterpe* cap. 135. pag. 140. ed. Gron. qui diſerte fratrem ejus *Charaxum* Mitylenæum dicit, alterum fratrem ejus *Larichum* etiam in Prytaneo apud Mitylenaeos οἰνοχοοῦντα nobis ſiſtit *Athenaeus* lib. X. pag. 424. Firmant rem eandem *Moſchus* in Bionis epitaphio Idyll. III. v. 92. *Tullius Laurea* in epigrammate *Anthol.* lib. III. cap. 25. num. 64. in quo Μιτυληναία ἀοιδοπόλος vocatur, *Democharis* item, qui epigrammate in imaginem *Sapphus Anthol.* lib. IV. cap. 27. num. 19. Μιτυληναίαν Πιερίδα eam appellat. Hos omnes certum eſt loqui de Sapphone illa celebriore, Poëſi omnes ſui ſexus antecellente. Imo & *Ariſtotelem* Rhetoric. lib. II. cap. 23. iis addas licet, qui Chios *Homerum* in nummis ſuis ſignare dicit, (quem ſcilicet, licet civis eorum ex mente Ariſtotelis non ſit, hac ratione ſibi vindicent,) Mitylenaeos *Sapphonem*; *Strabonis* item Geogr. lib. XIII. pag. 617. qui diſerte inter illuſtriores Mitylenaeas *Sapphonem* refert, & *Pollucis* Onomaſt. lib. IX. cap 6. ſect. 84. qui ipſa illa *Ariſtotelis* verba exſcripſiſſe videtur; eoque ſpectat nummus Mitylenaeorum apud *Urſinum* l. c. cujus area altera caput feminae exhibet, quam *Sapphonem* non immerito dicunt Antiquarii. Ego certe poſteriorum auctoritatem quin praeferam, animum non inducere non poſſum, ſitque adeo Mitylenaea *Sappho* noſtra, Poëſi adeo celebrata. Sed extitiſſe tamen aliam Ereſa revera ortam, auctores non contemnendi tradunt, ex cujus cum noſtra confuſione ortum videri queat, ut pro *Ereſia* ea a nonnullis venditaretur. Meminit Ereſiae *Athenaeus* lib. XIII. pag. 596. E. eamque diſerte à Mitylenaea Poëtria diſtinguit, neque aliud quidquam ejus, quam Phaonis amores commemorat. At Phaonis amores Mitylenaeae, hoc eſt, famoſæ illi *Sapphoni* tribuunt veteres *Ovidius* in epiſtolis Heroidum num. XV. & *Palaephatus* incredib. cap, 49. Tribuit & *Suidas* Mityleneae, ſed ei celebrior illa *Sappho*

Ereſia

Ereſia eſt. *Ælianus* quoque Var. Hiſt. lib. XII. cap. 19. Mitylenaeam & Ereſiam diſtinguit, illiusque poëticam facultatem, hujus meretricias ſolum artes celebrat. Contraria tamen ratione *Suidas* in Σαπφὼ Ereſiae tribuit, quae vulgo Mitylenaeae celebriores auctores, *Scamandronymum* patrem, *Charaxum* fratrem, praecipuam carminum laudem & reliqua; Mitylenaeae contra meretricias impuritates & Phaonis amores, ſed carminum tamen etiam praeterea laudem jam ei diſerte negaverat *Ælianus*; quae omnia in eandem mulierem & convenire poſſunt, & ſecundum bonos auctores conveniunt. Hinc ſemper mihi viſum eſt, viros quosdam bonos, *Socratis* maxime & *Platonis* admiratores, cum viderent καλὴν paſſim & σοφὴν apud illos Philoſophos Poëtriam noſtram audire, varioque ornari laudum genere, indignum eſſe reputantes, feminam proſtitutae pudicitiae & monſtroſae libidinis à tantis Viris tantas conſequi laudes, ex controverſia de patria ejus occaſionem captaſſe duas fingendi, impudicam alteram & meretricem, alteram caſtam & Poëtriam. Quam conjecturam meam non obſcure firmat locus *Æliani* l. c. qui diſerte ait, eam quam *Plato* σοφὴν vocet & ποιήτριαν Σαπφὼ ab altera illa diverſam eſſe. Sed illa *Sapphoni* infamiae nota forte alia ratione abſtergi poſſit, qua de re paulo poſt videbimus. Interea ut de patria ejus abſolvamus, ſi vera ſit conjectura de una eademque *Sapphone* Ereſia Mitylenaeave, putem ego diſſenſum auctorum de ea cauſam habere hanc ipſam, ob quam de illuſtrium quoque virorum quorundam patria diſſentiunt, quod nata ſcilicet harum civitatum ſit altera, altera magnam vitae partem exegerit, forte civitatis quoque jure in ea honoris cauſa donata. Patrem ejus *Scamandronymum* juxta cum fratre *Charaxo Herodotus* l. c. memorat, & *Ælianus* l. c. Alios tamen *Simonis*, alios *Eunomini* vel *Eumeni*, alios *Erygii*, *Ecryti* alios, alios *Sami*, alios *Camonis*, alios *Etarchi* filiam eam ſtatuere, *Suidas* ait. Cujus tanti diſſenſus vix cauſa excogitari poteſt, eam tamen Vir Clariſſimus *Jac. Perizonius* in notis ad *Ælianum* l. c. putat, quod multae extiterint *Sapphus* nomine mulieres, quarum patres invicem confundentes antiqui eam ſententiarum pepererint diverſitatem. *Charaxi* fratris ejus meminit *Herodotus* l. c. qui eum magno aere *Rhodopen* redemiſſe ait, formae emendatiſſimae feminam; ſed quam *Dori-*

Doricam potius fuiſſe dicit *Athenaeus* lib. XIII. pag. 556. eique infenſiſſimam ait *Sapphonem* noſtram, carminibus quoque indignationem teſtatam, quod maximarum ei fratri impenſarum cauſa eſſet. Eandem rem tangunt *Strabo* lib. XVII. pag. 808. & *Suidas* in Ῥοδώπης ἀνάθημα, qui ipſius *Charaxi* paſſim meminit in Σαπφὼ, Ἄισωπος, Ἰάδμων. Alium *Sapphus* fratrem *Laricbum Athenæus* lib. X. pag. 424, ſq. memorat, in Prytaneo apud Mitylenæos vinum optimatibus miniſtrantem, *Larychum Suidas* in Σαπφὼ nominat, qui & tertium *Eurygium* addit. Idem matrem ejus *Cleïda* nominat, & maritum *Cercolam* Andrium, male enim Cercala apud Clar. *Belium* in Lexico Critico v. *Sappho* dicitur, & filiam *Cleida*. De ætate *Sapphus* nihil addo, de ea enim affatim Viri docti, & ipſa *Sappho Alcæum* ſibi coævum agnoſcens, à reliquis tamen obſervatis addi poſſunt Clar. *Perizonio* ad *Æliani* Var. Hiſt. XII. 19. dicta. Poëmata *Sapphus* maximam partem amatoria, & converſatio cum puellis elegantioribus turpis ipſi ignominiæ notam jure injuriave inuſſerunt, de qua plura dicere verecundia vetat. Puellas, quas in ἑταίραις vel in μαθητρίαις ejus cenſent veteres, diligenter ex *Ovidio*, *Maximo Tyrio* & *Suida* recenſet Clar. *Fabricius*; iis addi tamen ev *Ovidio* Epiſt. Sapphonis ad Phaonem num. XV. Heroidum potuiſſet *Anactone*, ſed forte eandem illam cum *Anactoria* apud *Maximum Tyrium* Vir doctiſſimus credidit. Turpitudinem illam abſtergere illuſtri feminæ conata eſt ſexus feminei noſtra ætate ornamentum *Anna Daceria*, Tanaq. Fabri filia, in vita Sapphus fragmentis ejus præfixa, eaque ex parte inter veteres præeuntem habuit *Maximum Tyrium* diſſ. VIII. pag. 90. qui philoſophicum eum fuiſſe *Sapphonis* in puellas amorem contendit, & plane Socraticum. Equidem ſi ſuffragiorum multitudine *Sapphonis* cauſa agenda ſit, ſuccumbet haud dubie, valebitque *Longipetri* in vita Sapphonis fragmentis ejus præmiſſa *Daceriæ* oppoſita oratio;

(80) Conf. omnino vitam *Sapphus* fragmentis ejus præfixam Hamb. 1733. 4. Vir præſtantiſſimus *D'Orville* pro ſingulari ſua humanitate me certiorem fecit de numo æneo, in cujus *adverſa* parte: ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Miles galcatus cum haſta*; in averſa: ΛΕΣΒΙΩΝ ΣΑΠΦΩ. *Sappho ſedens.* Epigramma *Noſſidis* Poetriæ in *Sapphonem* exſtat ſupra in ejus fragmentis num. III. pag. 84.

(81) De SIDONE Ponti filia teſtatur *Sanchoniathon* ſive *Philobyblius* apud *Euſebium* lib. I. Præparat. Evang.

tio; ſed multitudo teſtium veritatis ſemper argumentum haud eſt. Ipſa carmina animum impurum quod loqui ait juxta cum *Baelio* l. c. rigide rem examinanti dubium videri poſſit. Exprimant illa vividiſſimum in quasdam puellas affectum, at nihil in eis obſcœnitatis; nihil quod phantaſia poëtica elata femina imitandi illius affectus ſtudio, de formis præſtantioribus ſine crimine dicere non poſſit. Sed ſatis ea de re poſt magna ingenia. Scriptorum & fragmentorum ejus collectionem diligenter ſatis *Urſinus*, *Fabricius*, *Longapetraeus* dedere, quibus & inventa ejus muſica atque poëtica commemorantur, ut quæ addi mereantur, vix ſuccurrant, ab iis autem dicta repeti iſtius loci non patiuntur anguſtiæ. Alibi tamen rem omnem exponemus prolixius. (80)

LXVI.

SARBIS eadem eſſe fertur cum Alexandra, quæ & Caſſandra & Taraxandra, de qua dictum ſupra ſuo loco quantum ſatis putavimus. (81)

LXVII.

STESICHORI filiæ *Phalaridi* commemorantur in epiſtola ad *Paurolam*, [num. LXVII.] (82) in qua eas ſe audiviſſe ait Himeræ, ad lyram carmina canentes, tum à patre concinnata, tum propria induſtria elaborata. Atque ea quidem parentis carminibus æquiparanda non eſſe addit, aliorum tamen quorumvis anteferenda poëmatibus eſſe. Quam ob cauſam & parentem beatum eſſe judicat, cujus inſtitutione profecerant, & ipſas non minus, quæ majorem, quam ſexus ferre videretur, & profundiorem doctrinam eſſent conſecutæ. Equidem de fide illarum *Phalaridis* epiſtolarum magnas hac ætate controverſias motas eſſe, non ignoramus, quas noſtras nunc non facimus. Eas ſaltem, utcunque alias fides Auctoris laboret, non adeo fallaces eſſe in rebus hiſtoricis, inter viros eruditos in confeſſo eſt.

LXVIII.

Evang. cap. 10. pag. 38, 3. Ἀπὸ τῆς Πόλης γίνεται Σιδών (nonnullæ edd. habent Φυγών) ἣ καθ' ὑπερβολὴν εὐφωνίας πρώτη ὕμνον ᾠδῆς εὗρε.

(82) Ἀφικόμενος εἰς Ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἤκουσα τῶν Στησιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν· ἃ μὲν αὐτοῦ Στησιχόρου γεγραφότος, ἃ δὲ τῶν παρθένων ἴδια· ἦν δὲ τὰ μὲν Στησιχόρου τὰ τῶν θυγατέρων ἥττονα· τῶν δὲ ἄλλων ἔστινα κατὰ σύγκρισιν ἐξετασθείη, κατὰ πολὺ βελτίονα, ὥστε με τρισόλβιον ἡγήσασθαι τὸν διδάξαντα, τρισολβίας δὲ καὶ τὰς περὶ φύσιν ἐπὶ τοσοῦτον βάθος παιδείας ἀχθείσας.

LXVIII.

TARAXANDRA eadem cum Alexandra eſt, quæ & *Caſſandra* alias appellatur, de qua ſuo loco dicta, non eſt, cur hic repetamus, vel amplius quid eis jam denuo addamus.

LXIX.

TELESILLA non ingenio tantum valuit, ſed conſiliis quoque & manu. Argos ei patria fuit, familia illuſtris, corpus infirmum. Cui medicinam quærens, oraculo adito, reſponſum tulit, Muſas ipſi medicam operam præſtituras. Quo accepto, ut ei obſequeretur, carmini & muſicæ operam navare cœpit, quo facto & valetudine rectius uti cœpit, & carmine inter feminas in admiratione eſſe, ut *Plutarcho* [num. VIII.] relatum. Ætas ejus, ut ex mox dicendis patebit, in *Cleomenis*, Athenienſium Regis, tempora incidit, atque adeo circa Olymp. CXXXIX.. Tanta autem vis carminis ejus apud Argivas feminas fuit, quemadmodum *Maximo Tyrio* [num. X.] proditum, ut virorum fortiſſimis, Lacedæmoniis, arma opponere auderent puellæ imbelles; ut nihil adeo gloria cedat vel *Tyrtaeo*, qui Spartiatarum, *Alcaeo*ve, qui Lesbiorum virtutem carmine excitavit, quin potius utrumque tam longo ſuperet intervallo, quam longo à feminci ſexus imbecillitate diſtat virile robur Nempe jam in eo erat *Cleomenes*, Spartanorum Rex, ut magna Argivorum edita ſtrage, ipſi urbi opera admoveret, facile ſe potiturum ſperans tutela virorum, maximam partem occiſorum, nudatam urbem. Sed ecce à *Teleſilla* concitatæ, ipſa duce, arma arripuere feminæ, atque *Cleomenem* multos ſuorum deſiderantem fortiter repulere: alterum Regem *Demaratum*, qui, ut *Socrati* proditum, in urbem ſe jam penetraverat, & Pamphyliacum occupaverat, vi ejecerunt. Plura eam in rem legere eſt apud *Plutarchum* [num. VIII.] & *Pauſaniam* [num. VII.] atque ejus hic exſcriptorem *Suidam* [num. XI.] quibus & *Clemens Alexandr.* [num. XIII.] addendus. Mirum ea omnia præteimiſſa *Herodoto* eſſe in expeditionis illius Lacedæmoniorum in Argos hiſtoria, cum tamen oraculum recitet, quod ad rem ab Argivis feminis clare geſtam pertinere & videtur & eo à *Pauſania* refertur. Argumento rei veritatis aperto eſt feſtum Argivorum in novilunio

Iunio menſis quarti, qui Hermæus Argivis dictus, quo res patrata fuit. Ea enim die Hybriſtica ſacra agunt virilibus tunicis & lænis indutæ mulieres, viris contra vittis ac velis incedentibus, ut relatum *Plutarcho*. [num. VIII.] Hoc item quod nova nupta cum barba in amplexus viri venire ex lege debuerit, & quod Argis γυναικῶν Ἄρης habeatur juxta *Lucianum* [num. IX.] Sed & ſtatua *Teleſillæ* eo ſpectat in fronte templi Veneris apud Argivos columnæ inſiſtens, atque ad pedes carminum projecta volumina repræſentans, ipſa *Teleſilla* in galeam oculos defigente, quam capiti quaſi impoſitura tenebat, ut apud *Pauſaniam* (num VII.) eſt & *Suidam*. (num. XI.) Illa ſtatua neſcio an ſit *Nicandri* (leg. *Nicerati*) ſtatuarii, quem *Teleſillam* finxiſſe *Tatianus* (num. XII.) teſtatur. Quantum ad carmina ejus, ἄσματα ea vocat *Pauſanias* l. c. ᾠδὰς *Plutarchus* l. c. μέλη *Maximus Tyrius* (num. X.) In iis minutiores eam edidiſſe numeros quam *Alcmanem*, teſtatur Auctor *fragmenti* Cenſorino ſubjecti. (vid. num. XXI.) Ex iis omnibus unicus nobis verſus ſupereſt, quem ex *Hephaeſtione* (num. I.) retulit *Urſinus*, quamvis & alias non nimis raro citetur à veteribus, *Apollodoro*, (nnm. VI.) *Pauſania*, (num. IV. ſq.) *Athenaeo* (num. II. ſq.) quorum loca *Urſino* jam notata. Epiſtolam *Teleſillae* ad Laidem meretricem finxit *Theophylactus Simocatta* (num. XI.) at hanc illam longe recentiorem eſſe, Clar. *Fabricio* Biblioth. Gr. lib. II. cap. 15. num. 58. pag. 598. obſervatum.

LXX.

De TELESINA non habeo, quæ addam ſupra in *Atthide* dictis.

LXXI.

THALARCHIDIS Argivae, quod ſciam, mentio nullibi exſtat, niſi apud *Tatianum* in orat. ad Græcos §. 52. pag. 114. qui ejus ab *Euthycrate* elaboratam ſtatuam memorat. Eum vero Olymp. CXX. floruiſſe, ex *Plinio* lib. XXXIV. cap. 8. ſegm. 19. diſcimus.

LXXII.

THARGELIAM Mileſiam σοφὴν quidem vocant *Athenaeus* lib. XIII.

pag. 608. ſq. (83) & *Heſychius* in Θαργηλία (84) ejuſque veſtigiis inſtitiſſe *Aſpaſiam*, de qua ſupra diximus, *Plutarchus* in vita *Periclis* Tom. I. Opp. pag. 165. B. (85) auctor eſt. Jungit item eam cum *Aſpaſia* & *Diotima*, Philoſophis mulieribus, *Lucianus* in Eunucho Tom. I. Opp. pag. 843. (86) ut mirum ſit, in feminarum Philoſopharum hiſtoria ab eruditiſſimo *Menagio* eſſe præteritam. Sapientiæ ejus tribuit *Heſychius*, quod urbes & principes plures ſubegerit, qua in re formam quoque, qua plane fuit ſingulari, partes ſuas egiſſe colligas ex *Plutarcho* & eloquentiam, in qua χάρις juncta δεινότητι eſſet. Ea enim quam plurium urbium ſtudia Regi Perſarum eam conciliaſſe, devinctis omnibus, qui in amplexus ejus veniſſent, idem Auctor affirmat. At & ſibi ipſi regnum eis quæſivit virtutibus, ſi recte quidem ſe habet *Suidae* in Θαργηλία (87) textus, qui *Ageſagorae* eam filiam facit; Theſſalisque ait imperaſſe annis XXX, interemtam poſtremo ab Argivo quodam captivo ſuo. Sapientia ejus & pulchritudine commemorata additum *Heſychio*, διὸ καὶ πλείστην ἐγήματο τῶν διασημοτάτων, ubi legebat doctiſſimus *Palmerius* παλαιστὴν, ut ſenſus ſit, *formam ei & ſapientiam maritum conciliaſſe Luctatorem celeberrimum*. Egregiam vero fortunam feminae virtutibus & forma clariſſimae! Legendum ego cenſeo πλείστους, ut ſenſus ſit: *ſapientiam ei & pulcbritudinem maritos comparaſſe quamplurimos*; auctoremque emendationis do *Athenaeum*, qui diſerte ex *Hippia* memorat, viris quatuordecim eam nupſiſſe. Verum ſatis de femina, quam Poëtriam fuiſſe non ſatis certo conſtet. Equidem in eo cenſu eam habuit *Politianus*, & poſt eum *Tiraquellus* in Leg. XI. Connub. Tom. *II.* Opp. pag. 192. a. non alio tamen, ut puto, fundamento,

(83) Ἐπὶ κάλλει διαβόητος γέγονε Θαργηλία ἡ Μιλησία, ἥτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα ἀνδράσιν ἐγαμήθη, ἔσα καὶ τὸ εἶδος πανὺ καλὴ καὶ σοφὴ, ὥς φησιν Ἱππίας ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ.

(84) Θαργηλία· ἐστὶν ἡ Θαργηλία Μιλησία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τἄλλα σοφή· ὥς τε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας· διὸ καὶ πλείστων ἐγήματο τῶν διασημοτάτων.

(85) Φασὶ αὐτὴν (Ἀσπασίαν) Θαργηλίαν τινὰ τῶν παλαιῶν Ἰάδων ζηλώσασαν ἐπιθέσθαι τοῖς δυνατωτάτοις ἀνδράσι, καὶ γὰρ ἡ Θαργηλία, τό τ' εἶδος εὐπρεπὴς γενομένη, καὶ χάριν ἔχεσα μετὰ δεινότητος, πλείστοις μὲν Ἑλλήνων συνῴκησεν ἀνδράσιν, πάντας δὲ προσεποίησε βασιλεῖ τοὺς πλησιάσαντας αὐ-

to, quam quod *σοφὴ* dicatur, quod antiquiſſimis temporibus fuit Poëtarum elogium, & quod *Aſpaſiam* eam imitatam fuiſſe conſtet, quam in claris Poëtriis ſupra ſuo loco retulimus.

LXXIII.

THEANO genere Creſſa, Pythanactis filia, *Pythagorae* conjux fuit; ſapientia ejus exculta penitus, ita ut ſcholas quoque poſt ejus exceſſum habuerit. Hinc inter feminas Philoſophas, quarum hiſtoriam doctiſſimus *Menagius* perſecutus eſt, locum promeruit. Neque eſt, cur poſt eum de rebus ipſius prolixius commentemur; quae ad poëticam ejus facultatem pertinent, paucis abſolvemus. Solam ex mulieribus philoſophatam eſſe & ſcripſiſſe poëmata *Didymo* affirmari in libro de philoſophia Pythagorica apud *Clementem Alexandrinum* l. c. immerito taxat *Menagius*. Nam ut Clariſſ. *Fabricius* Biblioth. Graec. lib. *II.* cap. 13. §. 2· pag. 528. jam obſervavit, non ſolam ſed primam philoſophatam, poëmata inde ſcripſiſſe nec ſolam nec primam affirmat. Eidem *ποίημά τι δι' ἐπῶν* tribuit *Suidas*, de epiſtolis enim ejus & reliquis ſcriptis nihil huc pertinentibus nunc taceo. Aliam *Theano* Locridem, Lyricam Poëtriam, idem memorat *Suidas*, itemque *Euſtathius*, ejusque *ᾄσματα λυρικὰ καὶ μέλη* exſtare *Suidas* teſtatur. De aliis nominis ejusdem feminis doctiſſimo *Jonſio* noſtro obſervata videri poſſunt, in praeclaro de ſcriptoribus Hiſtoriae philoſophicae opere. (88)

LXXIV.

THEMIDIS quoque nomine illuſtres feminae plures memorantur. Utque de ea nil dicam, quae in Deorum numerum relata, *πρέσβειρα Θεῶν* audit

αὐτῇ, καὶ ταῖς πόλεσι μηδισμῷ δι' ἐκείνων ὑπέστησεν ἀρχὰς δυνατωτάτων ὄντων καὶ μεγίστων.

(86) Παρήγαγε Ἀσπασία, καὶ Διότιμα καὶ Θαργηλία, συνηγορήσασαι αὐτῷ.

(87) Θαργηλία, Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν λ' ἔτη, Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα ἢ ὑπό τινος Ἀργείου, δεθέντος ὑπ' αὐτῆς.

(88) Plura de hac in Fragmentis mulierum Græcarum proferre animum induxi.

audit *Apollonio* Argonaut. *IV.* v. 800. οὐρανόπαις καὶ παλαιγενὴς *Æſchylo*, h. e. ut puto, Titanis, cui inter alia μαντείας, cum poëſi conjunctae, inventionem tribuit *Diodorus Siculus* lib. V. pag. 232. A. (89) eamque inter Titanidas diſerte refert. Eam male, ut puto, à *Themide* Titanide diſtinguit *Tiraquellus* in leg. *XI.* Connub. Tom. *II.* Opp. pag. 192. b. quam carmen hexametrum juxta nonnullos primam inveniſſe, legimus apud *Clementem Alexandr.* Strom. lib. *I.* cap. 16. pag. 309. (90) mirumque haec ad diverſam à priore *Themidem* referre *Tiraquellum*, cum tamen retuliſſet locum *Diodori*, qui de Titanide agit, ad priorem illam *Themidem*: ut non pateat, quo jure de *Themide* Titanide loquentem *Clementem* de alia accipere poſſit. Sed & Evandri mater, quam *Carmentam* vocant Latini, carminisque apud ſe faciunt auctorem, *Themis* eſt dicta, ut diſcimus ex *Plutarcho* in Quæſt. Rom. Tom. *II.* Opp. pag. 278. B. (91) Et quamvis antiquiorum in Italia gentium linguam, eamque, qua locuta *Carmenta* fuit, graecam fuiſſe non dubitem, vel non multum ab ea diſſidentem, imo & ipſam hanc feminam graecae originis eſſe ſciam; illa tamen ſive *Themis* ſive *Carmenta* in latinis Poëtriis jure comparebit, quod iis carminis auctor ab omnibus perhibeatur.

LXXV.

THEOSEBIAE nomen fœmininum eſt, quod praefixum legitur epigrammati in mortem *Ablabii* medici, quod eſt in *Anthologia* lib. *III.* cap. 15. epigr. 1. Unde inter Poëtrias ejus mulieris mentionem *Gyraldus* de hiſtoria Poëtar. dial. *III.* pag. 170. fecit, & *Tiraquellus* in Leg. Connub. XI. pag. 193. a. cujus alibi obviam eſſe mentionem haud memini.

LXXVI.

(89) Θέμιν μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμοὺς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι, καὶ τὰ περὶ τὴν εὐνομίαν καὶ εἰρήνην καταδεῖξαι· διὸ καὶ θεσμοφύλακας καὶ θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι τοὺς τὰ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσια καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους διαφυλάττοντας· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καθ᾽ ὃν δὴ χρόνον τοὺς χρησμοὺς διδόναι μέλλει, θεμιστεύειν λέγομεν, ἀπὸ τοῦ τὴν Θέμιν εὑρέτειαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν.

(90) Φασὶ τὸ ἡρῷον τὸ ἐξάμετρον φανοθέαν, τὴν γυναῖκα Ἰκαρίου, οἱ δὲ, Θέμιν, μίαν τῶν Τιτανίδων, εὑρεῖν.

(91) Τὴν Καρμένταν, οἱ μὲν Εὐάνδρου μητέρα λέγουσιν οὖσαν ἐλθεῖν εἰς Ἰταλίαν, ὀνομαζομένην Θέμιν,

LXXVI.

Agmen claudat **XENOCLEA**, Delphici Dei ὑποφῆτις, quam ipſam Poëtriam fuiſſe dubium non eſt, cum extet verſus ejus, quem extempore ſudit, Hercule Amphitruonis filio tripodem prae indignatione aſportante, quod ipſi tanquam Iphiti caede polluto, oraculi reſponſum negatum eſſet. Vide rem omnem exponentem *Pauſaniam* in Phocicis lib. X. cap. 14. pag. 830. (92)

μιν, ὡς δ' ἔνιοι, Νικοστράτην. Plura de *Themide* Titanide vid. in Ce'eb. *Fabricii* Biblioth. Græca lib. I. cap. 35. §. 7. pag. 241. ſq.

(92) Λέγεται ὑπὸ Δελφῶν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρύωνος ἐλθόντι ἐπὶ τὸ χρηστήριον, τὴν πρόμαντιν Ξενόκλειαν οὐκ ἐθελῆσαι οἱ χρᾷν διὰ τοῦ Ἰφίτου τὸν φόνον· τὸν δὲ ἀράμενον τὸν τρίποδα ἐκ τοῦ ναοῦ φέρειν ἔξω· εἰπεῖν τε δὴ τὴν πρόμαντιν·

Ἄλλος ἄρ' Ἡρακλέης Τιρύνθιος, οὐχὶ Κανωβεύς.

INDEX

Digitized by Google

INDEX I. AUCTORUM VETERUM,

Apud quos Fragmenta & Elogia Poëtriarum Græcarum reperiuntur.

Numeri majores Fragmenta, minores vero Notas indicant.

A.

Ælianus Var. Hiſt. XIII. 25] *Cor.* XIV. pag. 50
Æſchrionis epigr. in *Philænidem* 77. p. 178
Anthologia Epigr. Græc. lib. I. cap. 33. epigr. 28] *Anyt.* I. p. 92
lib. I. cap. 38. epigr. 6] *Anyt.* II. p. 92
lib. I. cap. 67. epigr. 14] *Erin.* VI. p. 8
lib. II. cap. 10. epigr. 4] *Erin.* IV. p. 6.
lib. III. cap. 5. epigr. 37] *Anyt.* VII. p. 98
lib. III. cap. 5. epigr. 38] *Anyt.* IIX. p. 98
lib. III. cap. 5. epigr. 53] *Anyt.* IX p. 100
lib. III. cap. VI. epigr. 16] *Noſſ.* I. p. 82
lib. III. cap. 10. epigr. 4. de *Philænide* 77 p. 178
lib. III. cap. 23. epigr. 26] *Anyt.* X. p. 100
lib. III: cap. 24. epigr. 8] *Erin.* VIII. p. 10
lib. III. cap. 24. epigr. 11] *Anyt.* XIII. p. 104
lib. III. cap. 24. epigr. 12] *Anyt.* XIV. p. 104
lib. III. cap. 25. epigr. 65] *Erin.* II. p. 4
lib. III. cap. 25. epigr. 66] *Erin.* III. p. 4
lib. III. cap. 25. epigr. 67] *Erin.* V. p. 6
lib. III. cap. 25. epigr. 69] *Erin.* I. p. 2
lib. III. cap. 32. epigr. 11] *Anyt.* XI. p. 102
lib. III. cap. 32. epigr. 12] *Anyt.* XII. p. 102
lib. IV. cap. 5. epigr. 6] *Noſſ.* II. p. 84
lib. IV. cap. 5. epigr. 7] *Erin.* IX. p. 10
lib. IV. cap. 12. epigr. 79] *Anyt.* III. p. 94
lib. IV. cap. 12. epigr. 82] *Anyt.* IV. p. 94
lib. IV. cap. 12. epigr. 103] *Anyt.* II. p. 92
lib. IV. cap. 12. epigr. 113] *Anyt.* VI. p. 96
lib. IV. cap. 26. epigr. 4] *Anyt.* V. p. 96
lib. V. epigr. 21] *Erin.* VII. p. 8
lib. V. epigr. 73] *Myr.* I. pag. 26
lib. VI. cap. 1. epigr. 3] *Myr.* III. p. 30
Anthologia inedita Agathii
Anytæ in delphinum XXI. p. 110
in donarium Echecratidæ XXII. p. 112
in hircum æneum XXV. p. 114
in lebetem XX. p. 110
in Proarchum pro patria occumbentem XXIV. p. 114
in tres virgines Mileſias à Galatis oppreſſas XXIII. p. 112
Dioſcoridis in Philænidem 77. p. 179
Erinnæ in Baucidis Mityl. tumulum XV. p. 20
in Baucidem in lecto geniali mortuam XVI. p. 22
Myrus in donaria Veneris X. p. 34
Noſſidis in amorem VIII. p. 88
ad Dianam IX. p. 88
ad Junonem IV. p. 84
in Locrenſes V. p. 86
in Sabæthidis imaginem X. p. 90
in Samythae reticulum VII. p. 88
in Sapphonem III. p. 84
in ſtatuam Melinnae VI. p. 86
in Veneris imaginem XII. p. 90
in Veneris ſtatuam auream XI. p. 90
Anthologia inedita Uffenbachiana num. 57. *Meleagri* in Andragathum 23. p. 20. b
num. 94. ἄδηλον in aerumnas vetiti amoris 6. p. 35. a
num. 189. ἄδηλον in Damim. 9. p. 105. a
num 415. ἄδηλον in Menii haſtam 9. p. 105. a
num. 556. *Dioſcoridis* in Anacreontem 3. p. 102. a
num. 557. *Meleagri* in Anacreontem 5. p. 31
num. 569. *Antipatri* in Prexonem mulierem 23. p. 21. a

Digitized by Google

num. 633. in Theodoſium Imp. 12. pag. 18. a
Antipatri epigr. in Erinnam, *Erin.* I. p. 2
epigr. ined. in Prexonem mulierem 23. p. 21. a
Antiphanis epigr. in Grammaticos, *Erin. IV*. p. 4
Antoninus Liberalis vid. *Liberalis.*
Anytæ epigr. in Amyntorem VII. p. 98
in Antibiam virginem X. p. 100
in delphinum XXI. p. 110
in Echecratidae donarium XXII. p. 112
in Erato puellam XI. p. 102
in fontem V. p. 96
in gallum gallin. XIII. p. 104
in hircum I. p. 92
in hircum aeneum XXV. p. 114
in lebetem XX. p. 110
in locuſtam. XIV. p. 104
in Menedaci ſepulchrum IX. p. 100
in Mercurium VI. p. 96
in Panem IV. p. 94
in Panis ſimulacrum III. p. 94
in Philaenidem puellam XII. p. 102
in Proarchum pro patria occumbentem XXIV. p. 114
in Themiſtoclem VIII. p. 98
in Venerem II. p. 92
in Virgines 3. Mileſias à Galatis oppreſſas XXIII. p. 112
Apollodorus in Biblioth. III. 5. §. 6. *Teleſ. VI*. p. 64
lib. I. cap. 5. §. 1. de *Iambe* 41. p. 163
Apollonius Dyſcolus in Arte Grammatica MS. ἐν τῷ περὶ τ̃ ἐγὼ ϗ ἔγωγε *Cor. XXVIII*. p. 56
περὶ τ̃ ἐμοῦς *Cor. XXIX*. p. 58
περὶ τ̃ σοῦ *Cor. XXX*. p. 58
περὶ τ̃ ἑοῦς *Cor. XXXI*. p. 58
περὶ τ̃ ἐμοὶ, σοὶ, οἱ *Cor. XXXII*. p. 58
περὶ πληθυντικῶν πρωτοτύπων *Corin. XXXIII*. p. 58
περὶ τ̃ ὑμέων *Cor. XXXIV*. p. 58
περὶ τ̃ Oς *Cor. XXXV*. p. 60
Apoſtolius (Mich.) Proverb. Cent. IX. num. 81. *Prax*. VII. p. 78
Cent. XVII. num. 86. de *Ariſtoclea* 7. p. 131
Artemidis Sibyllæ fragm. apud *Pauſaniam* 8. p. 137
Aſclepiadis epigr. in Erinnam, *Erin. III*. p. 4
Athenæus IV. pag. 174. F. *Cor. VI*. pag. 46
VII. p. 283. D. *Cor. V*. p. 46
VII. p. 297. B. de *Hedyla* 36. p. 161
VII. p. 321. ſq. de *Salpe* 79. p. 180
VIII. p. 335. B. D. E. de *Philænide* 77. p. 178
XI. p. 467. F. *Teleſ. II*. p. 62
XI. p. 490. E. *Myr. IV*. p. 30
XI. p. 491. A. *Myr. II*. p. 28
XIII. p. 600. F. de *Megaloſtrate* 45. p. 165
XIII. p. 603. A. *Prax. IV*. p. 76
XIII. p. 608. ſq. de *Thargelia* 83. p. 188
XIV. pag. 619. B. *Teleſ. III*. p. 62
XV. p. 694. A. *Prax. VIII*. p. 78
XV. p. 695. C. *Prax. III*. p. 76

B.

Boeonis fragm. apud Pauſaniam 16. p. 140

C.

Chriſtodori epigr. in Homerum Tragicum *Myr. I*. p. 26
Clemens Alex. Protrept. p. 40. Opp. de *Philænide* 73. p. 177
Strom. lib. I. cap. 16. p. 309. de *Phanothea* 57. p. 173
Strom. lib. I. cap. 16. p. 309. de *Themide* 90. p. 190
Strom. lib. I. cap. 21. p. 323. de *Phemonoë* 63. p. 175
Strom. IV. 19. p. 522. *Teleſ. XIII*. p. 70
Strom IV. 19. p. 523. de *Cleobulina* 21. p. 144
Strom. IV. 19. p. 523. de *Myia* 49. p. 166
Corinnæ Fragmenta IV. apud *Hephæſtionem Cor. I.-IV*. p. 42--44
Fragm. apud *Athenæum Cor. V*. p. 46
alia *VIII*. in *Apolloni* Grammatica MS. *Cor*. XXVIII--XXXV. p. 56, ſqq.

D.

Diodorus Siculus lib. IV. p. 178. B. de *Daphne* 29. p. 150
lib. V. p. 232 A. de *Themide* 89. p. 190
Diogenes Laërtius I. ſegm. 89. de *Cleobuline* 20. p. 143

VIII

I N D E X.

VIII. ſegm. 8 & 21. de *Ariſtoclea* 7. pag. 143
Diogenianus Proverb. Cent. V. num. 12. *Prax. VII.* p. 78
Dioſcoridis epigr. ined. in *Anacreontem* 3. p. 102
Epigr. ined. in *Philænidem* 77. p. 179

E.

Epigrammata ἄδηλα III. in Erinnam, *Erin. V.-VII.* p. 6 & 8
Epigramma *Æſchrionis* in Philænidem 77. p. 178
Antipatri in Erinnam, *Erin. I.* p. 2
Anytæ vid. ſupra *Anyte.*
Aſclepiadis in Erinnam, *Erin. III.* p. 4
Chriſtodori in Homerum Tragicum *Myr. I.* p. 26
Dioſcoridis in Philænidem 77. p. 179
Erinnæ in Baucidis Mityl. mortem, *Erin.* XV. p. 20
in Baucidem in lecto geniali mortuam *Erin. XVI.* p. 22
in locuſtam *Erin. VIII.* p. 10
in virginis imaginem *Erin. IX.* p. 10
Leonidæ in Erinnam, *Erin. II.* p. 4
Myrus in nymphas hamadryades *Myr. III.* p. 30
in donaria Veneris, *Myr.* X. p. 34
Noſſidis vid. infra *Noſſis.*
Epigramma ineditum ἄδηλον in amoris vetiti ærumnas 6. p. 35. a
ἄδηλον in Theodoſii Imp. honorem 12. p. 18. a
in Damim 9. p. 105. a
in Menii haſtam 9. p. 105. a
Antipatri in Prexonis mulieris mortem 23. p. 21 a
Dioſcoridis in Anacreontem 3. p. 102. a
Meleagri in Andragathum 23. p. 20. b.
in Anacreontem 5. p. 31. a
Erinnæ epigr. in Baucidis Mityl. mortem, *Erin.* XV p. 20
in Baucidem in lecto geniali occumbentem, *Erin.* XVI. p. 22
in locuſtam *Erin. VIII.* p. 10
in virginis imaginem *Erin.* IX. p. 10
Ode in Fortitudinem vel Romam, *Erin.* XIV. p. 14
Euſebius Chronic. lib. poſt. ad an. DCL. de *Phemonoe* 60. pag. 174
ad Olymp. CVI. *Erin.* XX. p. 25
in Χρονικῶν λόγῳ πρώτῳ p. 63. emend. 13. p. 139
Præpar. Evang. lib. I. cap. 10. p. 38, 3. de *Sidone* 81. p. 184
X. 12. de *Phemonoë* 63. p. 175
Euſtathius ad Ιλ. β΄. pag. 201, 34. *Cor.* XXIII. p. 54
ad Ιλ. β΄. p. 247, 20. *Prax.* III. p. 76
ad Ιλ. β΄. p. 247, 25. *Erin.* XI. p. 12
ad Ιλ. β΄. p. 247, 34. *Erin.* VI. p. 8
ad Ιλ. β΄. p. 247, 35. de *Corinna* 26. p. 147
ad Ιλ. β΄. p. 247, 37. *Myr.* III. p. 30
ad Ιλ. β΄. p. 266, 20. *Cor.* XXIV. p. 56
ad Ιλ. κ΄. p. 751, 13. *Cor.* XXV. p. 56
ad Ιλ. υ΄. p. 1283, 2. *Teleſ.* XVIII. p. 72
ad Ιλ. ω΄. p. 1484, 48. *Myr.* XI. p. 34
prooem. ad Odyſſ. p. 4, 21. de *Phantaſia* 57. p. 173
ad Od. κ΄. p. 391, 21. *Cor.* XXVI. p. 56
ad Od. μ΄. p. 475, 13. *Myr.* XII. p. 36.

F.

Fragmentum Cenſorino ſubjunctum cap. 9. *Tel.* XX. p. 74

G.

Gregorius Naz. Invect. I. in Julian. Tom. I. Opp. p. 100. de *Phemonoë* 61. p. 175

H.

Hephæſtion pag. 9, 8. *Cor. I.* p. 42
pag. 9, 10. *Prax. II.* p. 76
pag. 13, 15. *Teleſ. I.* p. 62
pag. 24, 13. *Prax. I.* p. 76
pag. 36, 18. *Tel. I.* p. 62
pag. 36, 24. *Prax. XII.* p. 80
pag. 60, 8. *Cor. II.* p. 42
pag. 60, 10. *Cor. III.* p. 44
pag. 60, 14. *Cor. IV.* p. 44
Herodotus VI. 66. de *Perialla* 54. p. 174
Heſychius in Βάκχα διώνης *Prax.* X. p. 80
in βελτιώτας *Tel.* XVI. p. 70

Digitized by Google

in ἐπὶ Χαριξένης de *Charixena* 19. pag. 143
in Θαργηλίᾳ, 84. p. 188
in τένθων *Cor.* XXI. p. 54

I.

Iſidorus Hiſp. Orig. lib. VIII. cap. 8. de *Amalthea* 4. p. 128

L.

Laërtius, vid. *Diogenes Laërtius*.
Leonidis epigr. in Erinnam, *Erin. II.* p. 4
Liberalis (Antoninus) Metamorph. cap. 10. *Cor.* XIX. p. 54
cap. 25. *Cor.* XX. p. 54
Lucanus Pharſal. V. v. 183. de *Phemonoë* 69. p. 176
Lucianus in Eunucho Tom. I. Opp. p. 843. de *Thargelia* 86. p. 189
in Amor. Tom. I. Opp. p. 894 de *Philænide* 76. p. 178
in Amor. Tom. I. Opp. p. 895. *Teleſ. IX.* p. 68
in Muſcæ encomio Tom. II. Opp. p. 377. de *Myia* 47. p. 166
in Pſeudologo Tom. II. p. 445 de *Philænide* 75. p. 178

M.

Martialis VII. 69. v. 7. de *Pantænide* 53. p. 170
Maximus Tyr. diſſ. 21. p. 218. *Tel.* X. p. 68.
Meleagri epigr. ined. in Anacreontem 5. p. 31. a
in Andragathum 23. p. 20. b.
verſus nonnulli de Poëtriis *Anyt.* XVII. p. 106
Myrus epigr. in donaria Veneris. *Myr.* X. p. 34
in nymphas hamadryades. *Myr. III.* p. 30
Fragm. de aquila & Pleiadibus Jovem nutrientibus *Myr. II.* p. 28

N.

Nicephorus Gregoras in Schol. in Syneſium p. 419. de *Phemonoë* 58. p. 174
Nonnus hiſt. 61. in Gregorii Naz. Invect. I. in Julianum de *Phemonoë* 61. p. 175
Noſſidis epigr. in amorem *VIII.* pag. 88
ad Dianam IX. p. 88.
in imaginem mulieris *II.* p. 84
ad Junonem *IV.* p. 84
in Locrenſes *V.* p. 86
in Melinnæ ſtatuam VI. p. 86
in Rhinthonem Tragicum *I.* p. 82
in Sabæthidis imaginem X. p. 90
in Samythæ reticulum *VII.* p. 88
in Sapphonem *III.* p. 84
in Veneris imaginem XII. p. 90
in Veneris ſtatuam auream XI. p. 90

P.

Parthenii Erotica cap. 27. *Myr. VIII.* p. 32
Pauſanias Corint. *II.* 20 pag. 156. *Teleſ. VII.* p. 64
Corint. *II.* 28. p. 175. *Teleſ. V.* p. 64
Corint. *II.* 35. p. 194. *Teleſ. IV.* p. 64
Lacon. III. 13. p. 239. *Prax.* V. p. 76
Boeot. IX. 5. p. 721. *Myr.* XIV p. 36
Boeot. IX. 20. p. 748. *Corin.* VII. p. 4
Boeot. IX. 22. p. 753. *Cor.* XII. p. 48
Phoc. X. 5. p. 809. de *Phemonoe* 59. p. 17
Phoc. X. 5. p. 809, ſq. de *Boeo* 16. p. 14
Phoc. X. 6. p. 812. de *Phemonoë* 66. p. 176
Phoc. X. 12. p. 826. de *Artemi* Sibylla. 8. p. 136
Phoc. X. 12. p. 828. de *Phaënnide* 55. p. 171
Phoc. X. 13. p. 830. de *Xenoclea* 92. p. 191
Phoc. X. 38. in fin. *Anyt.* XV. p. 106
Phalaris epiſt. LXVII. de Steſichori filiabus 82. p. 185
Phemonoës fragm. apud *Pauſaniam* 66. p. 176
Photius Cod. CLXVII. *Teleſ.* XXII. p. 75
Cod. CXC. p. 248, 35. 66. p. 176
Cod. CXC. p. 251, 8. de *Phantaſia* 57. p. 173
Cod. CCXXXIX. p. 521, 18. de *Phemonoë* 61. p. 174
Cod. CCXXXIX. p. 522, 13. de *Iambe* 38. p. 163
in Lexico MS. in τάδ' ἐκ τῶ τείποδ(ος) de *Ariſtoclea* 7. p. 131
Phrynichus in Eclog. p. 54. *Cor.* XXII. p. 54
Plinius Hiſt. Nat. X. 3 & 8. de *Phemonoë* 68. p. 176
Plinius

Digitized by Google

Plinius Hiſt. Nat. XXXIV. 8. ſegm. 3. *Erin. XIX.* pag. 24
Plutarchus in Pericle Tom. I. Opp. p. 165. B. de *Thargelia* 85. p. 188
in C. Mario Tom. I. Opp. p. 414, ſq. de *Martha fatidica* 44. p. 165
in Eumene Tom. I. Opp. p. 583. C. de *Barſine* 14. p. 140
in Alexandro M. Tom. I. Opp. p. 676. D. de *Barſine* 12. p. 138
de liber. educ. Tom. II. Opp. p. 14. B. de *Eurydice* 35. p. 161
in Conviv. VII. Sap. Tom. II. Opp. p. 148. C. de *Cleobulina* 22. p. 144
de virtut. mul. Tom. II. Opp. p. 245. C. *Teleſ. VIII.* p. 66
Quæſt. Rom. Tom. II. Opp. p. 278. B. de *Themide* 91. p. 190
Quæſt. Græc. Tom. II. Opp. p. 300. *Myrt.* I. p. 38
de Gloria Athen. Tom. II. Opp. p. 347. *Cor. XIII.* p. 50
Sympoſ. V. 2. Tom. II. Opp. 675. B. de *Ariſtomacha* 7. p. 130
de muſica Tom. II. Opp. p. 1136. B. *Cor. VIII.* p. 46
Pollux (Julius) II. 3. ſegm. 23. *Teleſ.* XVII. p. 72
V. 5. ſegm. 48. *Anyt. XVIII.* p. 108
VII. 9. ſegm. 28. & X. 1. ſegm. 12. de *Olympiade* 53. p. 170
Polyænus Strateg. VIII. 33. *Teleſ. XIV.* p. 70
Porphyrion in Horatii A. Poët. v. 402. de *Phemonoë* 71. p. 176
Porphyrius in vita Pythagoræ §. 41. p. 41. de *Ariſloclea* 7. p. 130
Praxillæ fragmenta II. apud *Hephæſtionem*, *Prax.* I, ſq. p. 76
Propertius lib. II. el. 2. v. 31. *Cor. XXXVI.* p. 60

S.

Scholia *Anthologiæ* ad I. 67. epigr. 14. *Erin. XVIII.* p. 24
Scholia *Apollonii* ad I. v. 1300. emend. 2. p. 13
ad Argon. I. v. 308 de *Manto* 30. p. 151
ad Argon. III. v. 1177. *Cor. X.* p. 48
Scholia *Ariſtoph.* ad Acharn. v. 720. *Cor. XI.* p. 48
Scholia *Ariſtoph.* ad Veſp. v. 1232. *Prax. XI.* pag. 80
ad Veſp. v. 1238. & 1231. de *Clitagora* 24. p. 145
Scholia *Hephæſtionis* pag. 32, 24. *Myr. VII.* p. 32.
pag. 93, 36. *Myr. VII.* p. 32
pag. 38, 15. *Prax. XII.* p. 80
pag. 90, 30. *Prax. XII.* p. 80
Scholia *Homeri* MSS. Ιλ. κ'. v. 572. *Cor. XVII.* p. 56
Scholia *Nicandri* ad Alexiph. v. 132. de *Iambe* 39. p. 163
Scholia *Theocriti* ad Id. V. v. 83. *Prax. VI.* p. 78
Servius ad Æn. III. v. 445. de *Phemonoë* 65. p. 175
Statius (P. Pap.) lib. II. ſylv. carm. 2. v. 36, ſqq. de *Phemonoë* 70. p. 176
lib. V. Sylv. carm. 3. v. 156. *Cor. XXXVII.* p. 61
Stephanus Byz. in Θέσπεια, *Cor. IX.* p. 46
in Τέγεα, *Anyt. XIX.* p. 108
in Τῆνος, *Erin. X.* p. 12
Stobæus Eclog. Eth. ſerm. VII. *Erin. XIV.* p. 14
Serm. XI. p. 136, 6. de *Olympiade* 53. p. 170
Serm. XXI. p. 184, 56. de *Phemonoë* 67. p. 176
Serm. CXVII. p. 599, 20. de *Irene* 42. p. 163
Strabo Geogr. IX. p. 419. de *Phemonoë* 58. p. 174
XIII. p. 599. de *Heſtiaca* 37. p. 162
Suidas in Ἀστυάνασσα 10. p. 138
in Δημοχάρης de *Philænide* 74. p. 177
in ἠλιθιάζω *Prax. VII.* p. 78
in Ἤριννα, *Erin. XII.* p. 14
in Θαργηλία 87. p. 189
in Κλεισταγόρα 25. p. 147
in Κλεοβουλίνη 23. p. 145
in Κόριννα. *Cor. XV.* p. 52.
in Κόριννα, *Myrt. II.* p. 40
in Μυῖα 48. p. 166
in Μυρὼ, *Myr. VI.* p. 32
in Παλαίφατος de *Phemonoë* 61. p. 175
i Πίνδαρος, *Myrt. III.* p. 40
in Πυθαγόρας de *Ariſloclea* 7, p. 131
in Τελέσιλλα, *Tel. XI.* p. 68

Syncellus (Ge.) Chronogr. pag. 260. *Erin. XVII.* pag. 24
pag. 257 D. *Tel. XV.* p. 70
pag. 161. de *Phemonoë* 61. p. 175
Syneſius lib. de inſomniis p. 154. B. de *Phemonoë* 64. p. 175

T.

Tatianus §. 52. pag. 113. *Erin. XIII.* p. 14
§. 52. p. 114. *Myr. IX.* p. 34
§. 52 p. 113. *Myrt. IV*, p. 40
§. 52. p. 114. *Cor. XVII* p. 54
§. 52. p. 114. *Tel. XII.* p. 70
§. 52. p. 113. *Prax. IX.* p. 78
§. 52. p. 114. *Anyt. XVI.* p. 106
§. 56. p. 122. de *Philænide* 77. p. 179
Teleſillæ fragm. apud Hephæſt. *Tel. I.* p. 62
Themiſtius Orat. 27. p. 334. *Cor. XVIII.* p. 54
Theodorus Prodromus in herilium feſtiv. canones, de *Caſſia* virgine, 18. p. 141
Theophylactus Simocatta ep. 24. *Tel.* XIX. p. 72
ep. 72. *Tel.* XX. p. 74
Tzetzes (Jo.) Hiſtor. Chil. VII. v. 550, & Chil. IX. v. 814. de *Phaënno* 55. p. 171, ſqq.
Chil. X. v. 57. de *Eudocia* 33. p. 158
Chil. XII. v. 211. *Myr.* XIII. p. 36
Tzetzes (Iſ.) in προλέγ. ad Lycophr. *Cor.* XVI. p. 54

X.

Xanthus Samius, *Myr. VIII.* p. 32
Xenoclæ fragm. apud *Pauſaniam*, 92 p. 191

Z.

Zenobius Prov. Cent. IV. n. 21. *Prax. VII.* p. 78
Zoſimus II. p. 112. de *Phaillo* 56. p. 172

INDEX

Digitized by Google

INDEX II. VOCUM GRÆCARUM.

Aſteriſco notantur vocabula, quae in notis explicautur.

A.

Ἀγαθαρχὶς *Erin* IX. pag. 12
* ἀγακλέος *Anyt.* X. p. 100
ἀγαλλόμενος *Anyt.* XXI. p. 110
ἀγανοβλεφάρε *Noſſ.* *II* 84
ἀγανὸν *Noſſ.* *VI.* p. 86
ἀγανῶς *Noſſ.* XII. p. 90
ἀγαυᾶς *Noſſ.* *IV.* p. 86
ἄγγελε *Anyt.* XXII. p. 112
ἄγγελλοι *Myr.* *II.* p. 30
ἀγελέοντι *Erin.* XVI. p. 22
ἀγεμονεύης *Erin.* XIV. p. 18
ἀγερώχως *Anyt.* XXV. p. 114
ἀγκαλίωσα *Anyt.* XII. p. 102
ἀγλαΐας *Noſſ.* XI. p. 90
ἀγνὰ *Noſſ.* IX. p. 88
* ἀγορεάζειν *Cor.* XI. p. 48
ἀγρῖτα *Anyt.* IV. p. 94
ἀδ' *Tel.* I. p. 62
ἀδεῖαν *Cor.* V p. 46
* ἄδης 3. p. 5. b
ἅδιον *Noſſ.*VIII. p. 88
ἀδὺ *Noſſ.* VII. p. 88. *Anyt.* III. p. 94
* αδυβόα *Anyt.* IV. p. 94
ἄδων *Cor.* IV. p. 44. XXVIII. p. 58
Ἄδωνα *Noſſ.* VII. p. 88
ἄεθλα *Anyt.* I. p. 92
ἀεὶ *Myr.* III. p. 30
ἀείδοι *Anyt.* XXIV. p. 114
ἀέξετο *Myr.* II. p. 28
ἀζαλέα *Anyt.* V. p. 96
* ἀηδόνι *Erin.* VIII. p. 10
* ἀηδονὶς *Noſſ.* I. p. 82
Ἀθάνα *Anyt.* XX. p. 110
ἀθάνατον *Myr.* II. p. 30
ἀθεμίςων *Anyt.* XXIII. p. 112
Ἀθηνᾶς *Anyt.* XXII. p. 112
ἄθραυςον *Erin.* XIV. p. 14
ἀΐδα *Erin.* XV. p. 20 & 22
Ἀΐδα *Erin.* XVI. p. 22
Ἀΐδας *Erin.* VIII. p. 10
* ἀΐδης 3. p. 5. b
αἰὲν *Erin.* XIV. p. 14. *Myr.* II. p. 28. *Anyt.* II. p. 92
αἰετὸς *Myr.* II. pag. 28
ἄιηα *Erin.* IX. p. 12
ἆιμα *Anyt.* IX. p 100
αἰνομόρων *Noſſ.* V. p. 86
* αἶνος *Anyt.* VI. p. 96
αἰπὺν *Anyt.* XXII. p. 112
ἆις *Erin.* XVI. p. 22
ἄιτ' 6 p. 23. a
αἰτασοὶ *Erin.* XV. p. 22
αἰχματὰς *Erin.* XIV. p. 20
αἰὼν *Erin.* XIV. p. 20
* ἀκανθοβάτης 5. p. 6. b
Ἄκιδος *Anyt.* XIV. p. 104
ἀκουσάτω *Cor.* XXXIV. p. 58
* ἀκεὶ *Anyt.* XIV. p. 104
ἀκείδι *Erin.* VIII. p. 10
* ἀκεὶς σιτοφάγος 2. p. 10. b
* ἀλγινόεσσα *Anyt.* VII. p. 98
ἁλίκον *Noſſ.* XII. p. 90
Ἀλκέτιν *Noſſ.* IX. p. 88
ἀλλὰ *Prax.* II. p. 76. *Noſſ.* I. p. 82. *Anyt.* VII & VIII. p. 98. X. p. 100. XXI & XXII. p. 112. XXIV. p. 114
ἄλλοτε *Erin.* XIV. p. 20
ἄλλως *Erin.* XIV. p. 20
Ἀλφειὸν *Tel.* I. p. 62
ἁμᾶ *Anyt.* XXI. p. 110
ἁμαδρυάδες *Myr.* III. p. 30
* ἀμβρόσιαι *Myr.* *III.* p. 30
ἀμβροσίαν *Myr.* II. p. 28
ἀμὲ *Noſſ.* VI. p. 86
* ἀμφίκλεκτον *Anyt.* XVIII. p. 108
ἄμπαυμ' *Anyt.* III. p. 94
ἄμπαυσιν *Anyt.* VI. p. 98
Ἀμύντορος *Anyt.* VII. p. 98
ἀμφὶ *Anyt.* II. p. 94. VII. p. 98. XXII. p. 112. XXV. p. 114
ἀνὰ *Anyt.* XXII p. 112
* ἀνάθεμα 5. p. 34. b
ἀναινόμεναι *Anyt.* XXIII. p. 112
* ἀνάκτορος *Noſſ.* V. p. 86
ἀνάπαυσον *Anyt.* III. p. 94
ἀναῤῥίψω *Anyt* XXI. p. 110
ἄνασσα *Erin.* XIV. p. 14

I N D E X.

ἄνδρες *Erin.* XIV. pag. 20
ἀνδράσι *Anyt.* VI. p. 98
ἄνδρες *Noſſ.* V. p. 86
ἀνδρῶν *Erin.* XIV. p. 20
ἀνέθηκεν *Noſſ.* XII. p. 90
ἄνθεα *Noſſ.* VIII. p. 88. *Anyt.* XIV. p. 104
ἀνθεῖ *Noſſ.* XII. p. 90
ἄνθεμα *Noſſ.* p. 88
ἄνθος *Noſſ.* III. p. 84
ἄνθρωποι *Erin.* IX. p. 10
* ἀνθέμαν *Anyt.* XXIII. 112
Ἀντιβίην *Anyt.* X. p. 100
ἄντρῳ *Myr.* II. p. 28
ἀοιδὰν *Erin.* XVI. p. 22
ἀπόθι *Noſſ.* IX p. 88
ἀπονητὶ *Cor.* XXX. p. 58
ἀποφθιμένης *Anyt.* XI. p. 102
ἄερ. *Myr.* II. p. 28
ἀργαλέαν *Anyt.* IX. p. 100
ἀρείων *Cor.* XXXI. p 58
ἀρετὰν *Noſſ.* V. p. 86
ἀριτᾶς *Cor.* XXVIII. p. 58
Ἄρηος *Erin.* XIV. p. 14
Ἄρης *Anyt.* IX. p. 100. XXIII. p. 114. 10. p. 17, b
Ἀριστοτέλης *Anyt.* XX. p. 110.
ἀῤῥήκτῳ *Erin.* XIV. p. 18
ἄρμενον *Erin.* VIII. p. 10
Ἄρτεμι *Noſſ.* IX. p. 88
Ἄρτεμις *Tel.* I. p. 62
ἀρχᾶς *Erin.* XIX. p. 18 & p. 20
ἄστεα *Erin.* XIV. p. 18
ἀστοὶ 6. p. 23
ἀσφαλέως *Erin.* XIV. p. 18
ἀταλᾶν *Erin.* IX. p. 10
αὐδὰν *Erin.* IX. p. 12
αὐλιάσιν *Anyt.* V. p. 96
αὐτᾶς *Erin.* VIII. p. 10
αὐτὸ *Anyt.* XX. p. 110
αὐτόθι *Noſſ.* X. p. 90
αὐτὸς *Myr.* II. p. 30
αὐτὺς *Anyt.* I. p. 92
* Αὐτομέλιννα *Noſſ.* VI. p. 86
αὐχένα *Anyt.* XXI. p. 110
* ἀφνεὸν *Anyt.* XIV. p. 104
Ἀφροδίταν *Noſſ.* VII. p. 88
Ἀφροδίτας *Myr.* X. p. 34. *Noſſ.* XI. p. 90. XII. p. 90
ἀφύσσων *Myr.* II. pag. 28
Ἀχέροντος *Anyt.* XII p. 102

B.

βᾶθι *Noſſ.* IX. p. 88
βάλον *Noſſ.* V. p. 86
βαλῦσα *Myr.* X. p. 34. *Anyt.* XI. p. 102
βαίνα *Cor.* XXVIII. p. 56
* βασιλῆον *Erin.* XIV. p. 18
* βασκαίνω 4. p. 5. b
βάσκανος *Erin.* XVI. p. 22
Βαυκίδος *Erin.* XVI. p. 22
Βαυκῦς *Erin.* XVI. p. 22
βελτιώτας *Tel.* XVI. p. 70
βένθη *Myr.* III. p. 30
βίαιος *Anyt.* XXIII. p. 114
βίον *Erin.* XIV. p. 20
βιοτᾶς *Noſſ.* XII. p. 90
* βόστρυχον *Anyt.* XXV. p. 114
βότρυ *Myr.* X. p. 34
βυχανδὴς *Anyt.* XX. p. 110
Βρέντιος *Noſſ.* V. p. 86
* βρέτας *Noſſ.* XI. p. 90
βρεμόμενος *Cor.* IV. p. 44
Βρομίῳ *Anyt.* XXV. p. 114
βροντῶντι *Anyt.* XXII. p. 112
βύσσινον *Noſſ.* IV. p. 86
βυσσόθεν *Anyt.* XXI. p. 110
βῶλον *Anyt.* IX. p. 100

Γ.

γαίας *Erin.* XIV. p. 18
Γαλατᾶν *Anyt.* XXIII. p. 112
γάμοιο *Anyt.* XII. p. 102
γαμφηλῇ *Myr.* II. p. 28
γάμων *Erin.* XVI. p. 22
γᾶς *Erin.* XIV. p. 14. XVI. p. 22
γαῦρον *Noſſ.* II. p. 84. *Anyt.* XXV. p. 114
γέγαθε *Cor.* III. p. 44
* γεγωνίω I. p. 8. a
γελάσας *Noſſ.* I. p. 82
γενέτη *Anyt.* XX. p. 110
γεννῶν *Anyt.* XXV. p. 114
* γέροντα 6. p. 43. a
* γέρεα *Cor.* II. p. 42

γλυκῦ

Γλυκῦ *Cor. IV.* pag. 44
γλυκὺς ἀγκὼν 5. p. 46. a
γιστὰ *Noſſ.* X. p. 90
γοερῶν *Erin. XVI.* p. 22
γονεῦσιν *Noſſ. VI.* p. 86
γῦν *Erin. IX.* p. 12
γράμματα *Erin. IX.* p. 10
γεγραψάμενος *Noſſ. XII.* p. 90
* γῦα *Anyt. III.* p. 94
γύναι *Noſſ. X.* p. 90.

Δ.

δαίδαλος *Noſſ. VII.* p. 88
δαιδαλόεν *Noſſ. XI.* p. 90
δαίμων *Cor. XXXII.* p. 58
* δαΐφρων *Erin. XIV.* p. 14
* δαΐων *Anyt.* XXII. p. 112
δάκρυ *Erin. VIII* p. 10
δάκρυσι *Anyt. XI.* p. 102
Δᾶλον *Noſſ.* IX. p. 88
Δάματρος *Erin.* XIV. p. 20
Δᾶμις *Anyt.* IX. p. 100
δάσκιον *Anyt. IV* p. 94
* δαφοινὸς *Anyt.* IX. p. 100
δέδωκε *Erin.* XIV. p. 18
δειμαίνῃ *Anyt. II.* p. 94
* δεῖνος *Tel. II.* p. 62
δέξαι *Noſſ. IV.* p. 86
δερκόμενος *Anyt. II.* p. 94
δέσποιναν *Noſſ. II.* p. 84
δεύτερα *Noſſ. VIII.* p. 88
δήποτε *Anyt.* XVIII. p. 108
* διὰ ante accuſativum omittitur, 12. p. 29. b
διακενᾶς 2. p. 42 b
διανεκῶς *Cor. I.* p. 42
* διανέχοισα 2. p. 42. a
Δεῖ *Myr. II.* p. 28
δῖνος *Tel.* XVIII. p. 72
Διονύσω *Myr.* X. p. 34
δισσὰ *Erin. VIII.* p. 10
δνοφερῷ *Anyt.* XXIV. p. 114
δοκέει *Noſſ.* VI. p. 86
δόμον *Anyt.* VII. p. 98. X. p. 100. XXII. p. 112
* δόνακι *Anyt.* IV. p. 94
δονεῖται *Cor.* IV. p. 44
δόρατος *Cor.* IV. p. 44
δρεπτόμεναι *Anyt.* IV. pag. 96
δροσερὰ *Anyt.* XIV. p. 104
δρυοκοίτᾳ *Erin.* VIII. p. 10
* δυσπειθὴς *Erin.* VIII. p. 10
δῶρον *Anyt.* V. p. 96 XX. p. 110

E.

* ἔαρ χαρίτων 11. p. 7. b
ἐᾶς *Cor.* XXXV. p. 60
ἔβα *Cor.* XXVIII. p. 56. *Anyt.* XII. p. 102
ἐβόησε *Anyt.* XII. p. 102
ἐγγύθεν *Anyt.* VI p. 96
* ἐγκατένασσεν *Myr.* II. p. 30
ἐγκάτθετο *Anyt.* XVIII. p. 108
ἔγραψεν *Erin* IX. p. 12
ἐγρόμενος *Anyt.* XIII. p. 104
ἔδεκτο *Anyt.* XXV. p. 114
ἔδευσε *Anyt.* IX. p. 100
ἐδρεψάμεθα *Noſſ.* I. p. 82
ἔθανες *Anyt.* XXIV. p. 114
ἔθυ *Anyt.* XXIV. p. 114
εἶδε *Anyt.* XXV. p. 114
εἴδετε *Noſſ.* X. p. 90
εἰκὼν *Noſſ.* X. p. 90
εἱμένα *Anyt.* XXII. p. 112
εἷμα *Noſſ.* IV. p. 86
εἰμὶ *Erin.* XVI. p. 22. *Anyt.* XI. p. 102
εἴπατε *Erin.* XV. p. 22
εἶπε *Anyt.* XI. p. 102
εἰπεῖν *Noſſ.* III. p. 84
εἰπὼν *Noſſ.* I. p. 82
εἵσαθ' *Myr.* III. p. 30
εἵσατο *Noſſ.* XI. p. 90. *Anyt.* IX. p. 100
ἑσσαμένα 7. p. 43. b
ἐσσομένα *Cor.* II. p. 42
ἔκτεινεν *Anyt.* XIII. p. 104
ἐκύλισσε *Anyt.* X. p. 100
* ἐλαφρίζοντι *Anyt.* XVIII. p. 108
ἐλθοῖσαι *Noſſ.* XI. p. 90
ἔλιπον *Noſſ.* V. p. 86
ἑλλήνων *Anyt.* VIII. p. 98
ἐλπίδας *Anyt.* X. p. 100
ἔλπομαι *Noſſ.* X. p. 90
ἐμαὶ *Erin.* XV. p. 20
ἐμὰν *Cor.* V. p. 46
ἐμβλέποισα *Prax.* I. p. 76

I N D E X.

ἐμὴ *Cor.* III. pag. 44
ἐμοὶ *Noſſ.* I. p. 82
ἐμοῖς *Erin.* xv. p. 22
ἐμὸν *Anyt.* xi. p. 102
ἐμῦς *Cor.* xxix.. p. 58
* ἐναυσόμενος *Noſſ.* III. p. 84
ἔνερθε *Prax.* I. p. 76
ἐνὶ *Myr.* II. p. 28. *Prax.* II. p. 76.
ἕνι *Anyt.* I. p. 92
ἔντεα *Noſſ.* V. p. 86
ἐντὶ *Erin.* IX. p. 10
ἔοικε *Noſſ.* VII. p. 88
ἑῦς *Cor.* xxxi. p. 58
ἐπαυρομένα *Noſſ.* xi. p. 90
ἐπεὶ *Anyt.* II. p. 92. IX. p. 100
ἔπειθον *Prax.* II. p. 76
ἔπεις *Noſſ.* III. p. 84
ἐπελθὼν *Anyt.* xiii. p. 104
ἔπι *Anyt.* x. p. 100
ἔπλετο *Anyt.* II. p. 92
ἐπλήσθη *Cor.* xxxv. p. 60
ἐποίησε *Anyt.* xx. p. 110
ἔπος *Anyt.* xxiv. p. 114
ἐπράθομεν *Cor.* IV. p 44
ἔπτυσα *Noſſ.* VIII. p. 88
ἐρατὸν *Myr.* x. p. 34
Ἐρατὼ *Anyt.* xi. p. 102
* ἐρέσσων *Anyt.* xiii. p. 104
ἔεω *Cor.* xxviii. p. 58
Ἑρμᾶς *Anyt.* VI. p. 96
Ἑρμῆς *Cor.* xxx. p. 58
Ἑρμάσπιδος *Anyt.* xx. p. 110
ἐρόεσσαν *Noſſ.* ix. p. 88
* ἐρσήεντα *Anyt.* IV. p. 96
ἐρχομένοισι *Erin.* xv. p. 22
ἔρωτος *Noſſ.* VIII. p. 88
ἐσιδοῖσα *Noſſ.* II. p. 84
ἐσσὶ *Erin.* xvi. p. 22
ἔσταθι *Anyt.* xxii. p. 112
ἔστακα *Anyt.* VI. p. 96
ἔστακεν *Noſſ.* xii. p. 90
ἐστὶ *Noſſ.* VII. p. 88
ἔστιν *Noſſ.* VIII. p. 88
ἑταῖρον *Cor.* V. p. 46
ἑτάρων *Anyt.* VII. p. 98
ἑτέρας 6. p. 23. a
ἑτέρω *Erin.* xv. p. 22
ἔτευξε *Erin.* VIII. pag. 10
ἔτι *Myr.* x. p. 34. *Anyt.* xi. p. 102. xiii. & xiv. p. 104. xxi. p. 110. xxii. p. 112
ἔτρεψεν *Anyt.* xxiii. p. 114
ἐτύμως *Erin.* ix. p. 12. *Noſſ.* vi. p. 86
εὖ *Cor.* xxx. p. 58
εὖγε *Noſſ.* II. p. 84
εὕδεις *Cor.* I. p. 42
* εὐέπεια & εὐεπία 4. p. 26. b
* εὐκραῆ *Anyt* VI. p 98
εὐνῆς *Anyt.* xiii. p. 104
* εὔπλοια 2. p. 47. a
εὔπλοον *Cor.* V. p. 46
εὐρυόπα *Myr.* II. p. 28
εὐρύχορος *Anyt.* xx. p. 110
εὔσταχυν *Erin.* xiv. p. 20
εὔχαεις *Noſſ.* xii. p. 90
ἐφίλασεν *Noſſ.* VIII. p. 88
ἔφλεγε *Erin.* XVI. p. 22
ἔχει *Noſſ.* *II.* p. 84. XII. p. 90. *Anyt.* VII. p. 98. XXV. p. 114
ἔχεις *Erin.* XV. p. 20
Ἐχεκρατίδα *Anyt.* XXII. p. 112
ἔχις *Anyt.* XVIII. p. 108
ἔχοισα *Erin.* XIV. p. 18
ἔχωσα *Noſſ.* IX. p. 88
ἔχων *Erin.* *VIII.* p. 10. *Anyt.* *VI.* p. 98

Z.

* ζαθίῳ *Myr.* *II.* p. 28
ζέσσε *Anyt.* IX. p. 100
Ζεὺς *Myr.* *II.* p. 28
* ζω mutatur in σσω à Tarentinis, in δδω à Boeotiis. *Cor.* XXV--XXVII. p. 56

H.

ἢ *Erin.* XIV. p. 20. *Noſſ.* VI. p. 86. *Anyt.* XIII. p. 104
ἥβα *Anyt.* XXIV. p. 114
ἤγαγε *Anyt.* *VII.* p. 98
ἤδετο *Erin.* XVI. p. 22
ἤδη *Anyt.* XI. p. 102. XIV. p. 104
ἥλιος *Anyt.* XIV p. 104
ᾔδει *Myr.* *II.* p. 28
ἠϊόνα *Anyt.* XXI. p. 112

* ἠλα-

* ἠλακάτη 6. pag. 8 b
ἤμερος *Anyt. IV.* p. 94
* ἤμβρεγτεν 4. p. 3. a
ἠνεμόεντα *Anyt. VI.* p. 96
* ἠνία *Anyt. I.* p. 92
ἠνορέαν *Anyt.* XXII. p. 112
* ἠπείρω *Anyt. II.* p. 92
ἤπια *Anyt. I.* p. 92
Ἥρα *Noſſ. IV.* p. 84
* ἠεῖον *Erin.* XV. p. 22
ἦς *Erin.* IX. p. 12
ἦς *Anyt.* X. p. 100
ἦθα *Corin. I.* p. 42
* ἠυκόμων *Anyt. IV.* p. 96

Θ.

ϑάεο *Noſſ.* X. p. 90. *Anyt.* XXV. p. 114
ϑαλάσσας *Erin.* XIV. p. 18
ϑάμα *Anyt.* XXV. p. 114
* ϑάμνον *Anyt.* XVIII. p. 108
ϑάνατος *Anyt.* XI. p. 102
Θαυμαρίτας *Noſſ. II.* p. 84
ϑεαὶ *Myr. III.* p. 30
ϑεινόμενοι *Noſſ. V.* p. 86
ϑεὸς *Anyt.* XX. p. 110
ϑέλω *Cor.* XXXV. p. 60
Θεμιςοκλέυς *Anyt. VIII.* p. 98
ϑέντες *Anyt. I.* p. 92
ϑεῦ *Anyt. I.* p. 92
ϑῆρος *Myr. II.* p. 30. *Anyt. V.* p. 96
ϑερμῷ *Anyt. III.* p. 94
* ϑέσκελα ἔργα 5. p. 27 a
ϑῖτο *Anyt.* V. p. 96
Θεύδοτος *Anyt.* V. p. 96
Θεύφιλις *Noſſ.* IV. p. 86
ϑεῶν *Noſſ.* V. p. 86
ϑήσεις *Cor.* XXII. p. 54
ϑιγόντα *Anyt. VII.* p. 98
ϑρήνων *Erin. XVI.* p. 22
* ϑερεῦ *Anyt. III.* p. 94
* ϑρῆος & ϑρῆς 7. p. 4. a
* ϑυγάτηρ *Erin.* XIV. p. 14. *Noſſ.* VI. p. 86
* ϑυμὸν *Prax. II.* p. 76
ϑυείδων *Prax. I.* p. 76
ϑυώδεις *Noſſ. IV.* p. 84

I.

ἰδ' *Noſſ. VI.* p. 86. XII. p. 90
ἴδιον *Noſſ. I.* p. 82
ἰδμοσύνη 9. p. 27
ἰδοίμεθα *Noſſ.* XI. p. 90
ἱέμενοι *Anyt.* X. p. 100
ἴθι *Noſſ. III.* p. 84
ἵκοντο *Anyt.* X. p. 100
Ἰνωπῷ *Noſſ.* IX. p. 88
ἰδν *Anyt.* XVIII. p. 108
ἵππια *Anyt. I.* p. 92
ἵππῳ *Cor. IV.* p. 44. *Anyt.* IX. p. 100
ἴσα *Noſſ. VI.* p. 86. XII. p. 90
* ἴσαις *Noſſ. III.* p. 84
ἴτυν *Anyt. VII.* p. 98
ἰῶγα *Cor.* XXVIII. p. 58
ἰώνγα *Cor.* XXVIII. p. 56

K.

καδευτᾶς *Erin.* XVI. p. 22
καθαρὸν *Noſſ.* IX. p. 88
καθεὶς *Anyt.* XIII. p. 104
καθορῇς *Noſſ. IV.* p. 84
κακῶν *Noſſ.* V. p. 86
* κακοτερπίης *Anyt.* VIII. p. 98
καλὰ *Erin.* XVI. p. 22. *Myr.* III. p. 30. *Cor.* II. p. 42
κάλλευς *Anyt.* x. p. 100
* καλλίγορον *Noſſ. III.* p. 84
Καλλίδερμος *Noſſ.* XII. p. 90
καλὸν *Prax. I.* p. 76. *Noſſ. VI.* p. 86. *VII.* p. 88.
Anyt. XXIV. p. 114
καλύκων *Noſſ. I.* p. 82
καλύπτει *Anyt.* XI. p. 102
* καμόντες 12. p. 7. b
* καπυρὸν *Noſſ. I.* p. 82
καρπὸν *Erin.* XIV. p. 20
κάρτος *Erin.* XIV. p. 18
κατ' ἄρμενον *Erin. VIII.* p. 10
κατοδύρομαι *Anyt.* X. p. 100
κάυματι *Anyt.* III. p. 94
κεῖμαι *Anyt.* XXI. p. 112
κεῖνα *Noſſ.* VIII. p. 88
κεῖνται *Noſſ.* V. p. 86
κεῖσαι *Myr.* X. p. 34

I N D E X.

κεκμηῶσιν *Anyt.* VI. pag. 98
κεκμηῶτα *Anyt.* V. p. 96
κεκρύφαλον *Noſſ.* VII. p. 88
Κελτῶν *Anyt.* XXIII. p. 114
κεραὸν *Anyt.* *XXV.* p. 114
κεφαλᾶν *Prax.* *I.* p. 76
κέχωσμαι *Anyt.* VIII. p. 98
* κίδναμαι 9. p. 4. b
κισσὸν *Noſſ.* I. p. 82
κλεινὰ *Anyt.* *XII.* p. 102
Κλειτόδεος *Anyt.* *XX.* p. 110
Κλεόχας *Noſſ.* *IV.* p. 86
Κλεύβοτος *Anyt.* *XX.* p. 110
Κλεώνυμον *Myr.* *III.* p. 30
* κλῆμα *Myr.* *X.* p. 34
Κλυμένη *Anyt.* *XIV.* p. 104
κοιρανῆον *Erin.* *XIV.* p. 18
κόλπος *Noſſ.* *IX.* p. 88
* κομᾶο 6. p. 6. b. *Noſſ.* *VII.* p. 88
κομισθέντες *Cor.* XXXIII. p. 58
κόρα *Erin.* *VIII.* p. 10
κόραι *Myr.* *III.* p. 30. *Tel.* *I.* p. 62
* κόρας *Anyt.* XII. p. 102
Κόριννα *Cor.* *I.* p. 42
* κορυφαῖος 4. p. 64. b
κρᾶνα *Anyt.* *VI.* p. 98
κρανέια *Anyt.* XXII. p. 112
κρατερῶν *Erin.* XIV. p. 18
κρατίστως *Erin.* XIV. p. 20
* κρατὸς *Myr.* X. p. 34
κρήνεις *Anyt.* IV. p. 94
Κρήτη *Myr.* II. p. 28
Κρητὸς *Anyt.* XXII. p. 112
Κρόνον *Myr.* II. p. 28
* κρώζειν 8. p. 4. a
κρωσσὸν *Erin.* XV. p. 20
κτῆσιν *Noſſ.* XI. p. 90
* κυάνεος *Anyt.* XI. p. 102
κυβερνᾶς *Erin.* XIV. p. 18
κυδιόωντα *Anyt.* XXV. p. 114
κῦδος *Erin.* XIV. p. 18
κυκλόεσσαν *Anyt.* VII. p. 98
Κύπριδος *Anyt.* II. p. 92
Κύπρις *Noſſ.* VIII. p. 88
* κώλῳ *Anyt.* XVIII. p. 108
* κωτίλος 3. p. 44 b

Λ.

λαβεῖν *Noſſ.* VII. pag. 88.
* λαθριδὸν *Anyt.* XIII. p. 104
* λαθροδάκνης 8. p. 7. a
λαιμῷ *Anyt.* XIII. p. 104
Λακώνιον *Noſ.* IV. p. 84
λαμπρὸν *Anyt.* II. p. 92, & p. 94
λασίαν *Anyt.* XXV. p. 114
λασίῳ *Anyt.* I. p. 92
λαχὼν *Anyt.* XX. p. 110
λαῶν *Erin.* XIV. p. 18
λέβης *Anyt.* XX. p. 110
λέγει *Noſſ.* VIII. p. 88
λέγοις *Erin.* XVI. p. 22
λειβόμενα *Anyt.* XI. p. 102
λειμῶνας *Anyt.* XIV. p. 104
* λεπάδνων *Erin.* XIV. p. 18
* λευκοπέπλοις *Cor.* II. p. 42
* λίγεια *Anyt.* XIV. p. 104
λιγυρὸν *Cor.* XXVIII. p. 56
λιγυροκωτίλως *Cor.* III. p. 44
* λιγύθροος 11. p. 9. b
* λιγυρὸς 3. p. 44. b
* λινόπλεκτος 13. p. 8. a
* λοίσθια *Anyt.* XI. p. 102
Λόκρι *Anyt.* XVIII. p. 108
Λόκρισσα *Noſſ.* III. p. 84
Λοκρῶν *Noſſ.* V. p. 86
λῦσαι *Noſ.* IX. p. 88
λοχεύσεις *Erin.* XIV. p. 20
* λοχεύεσθαι 10. p. 7. b
λυγρὸν *Anyt.* XXII. p. 112
λύδιον *Anyt.* VII. p. 98
λύσασα *Noſ.* IX. p. 88
* λώβα 7. p. 7. a
* λῶστε *Erin.* IX. p. 10

M.

Μάγνης *Anyt.* VIII. p. 98
μάχαιρα *Noſ.* X. p. 90
μακάρων *Myr.* II. p. 28
μάλα *Noſ.* XI. p. 90
μὰν *Cor.* *I.* p. 42
μαρμάρεον *Anyt.* XXII. p. 112

μαρνά-

I N D E X.

μαρνάμενος *Anyt.* XXIV. pag. 114
μάτηρ *Anyt.* XII. p. 102
ματίει *Noſſ.* VI. p. 86
ματρὸς *Anyt.* XXIV. p. 114
μάχης *Anyt.* VII. p. 98
μέγα *Cor.* III. p. 44. *Anyt.* V. p. 96
μεγαλοσθενὴς *Cor.* XXXI. p. 58
μεγαλοφροσύνᾳ *Noſſ.* X. p. 90
μεγάλως *Erin.* XIV. p. 20
μέγας *Myr.* II. p. 28
μέγιστος *Erin.* XIV. p. 20
μεθορμήσαο *Erin.* XVI. p. 22
μεθορῶντι *Erin.* XVI. p. 22
μειλιχίως *Noſſ.* VI. p. 86
μείλιχον *Noſſ.* X. p. 90
* μελάθρων *Noſſ.* II. p. 84
* μέλαν *Anyt.* IX. p. 100
μέλας *Anyt.* XI. p. 102
μέλεσσι *Myr.* II. p. 28
* μέλει 9. p. 9. a
μέλι *Noſſ.* VIII. p. 88
μελιζομέναν *Anyt.* XIV. p. 104
* μέλισσα 2. p. 4. ſq.
* μελιχρὸν *Anyt.* V. p. 96
* μέλος 9. p. 9 a
μέμφομαι *Cor.* XXVIII. p. 56
μέμψιν *Noſſ.* XII. p. 90
Μενεδαΐν *Anyt.* IX. p. 100
μεταβάλλῃ *Erin.* XIV. p. 20
μεταπλάσσων *Erin.* XIV. p. 20
μήτηρ *Myr* X. p. 34
Ἀντιόεντι *Myr.* II. p. 28
* μιαρὸς 10. p. 55. a.
μὶν *Anyt.* VII. 98
Μίλατε *Anyt.* XXIII. p. 112
Μιτυλάναν *Noſſ.* III. p. 84
μνᾶμα *Anyt.* IX. p. 100
μοῖραν *Anyt.* XXIII. p. 114
Μοῖρα *Erin.* XIV. p. 18. *Anyt.* X. p. 100
μολπάσαν *Erin.* XVI. p. 22
μόνα *Erin.* XIV. p. 20
μόνᾳ *Erin.* XIV. p. 18. p. 20
μορφᾷ *Noſſ.* X. p. 90.
μορφὰν *Noſſ.* II. p. 84
Μώσαισι *Noſſ.* III. p. 84
Μωσᾶν *Noſſ.* I. p. 82
Μυρτίδα *Cor.* XXVIII. p. 56
Μυρσὶ *Erin.* VIII. pag. 10

N.

Ναῒς *Anyt.* XXV. p. 114
ναίεις *Erin.* XIV. p. 14
ναὸν *Noſſ.* XI. p. 90. *Anyt.* I. p. 92
ναίτησιν *Cor.* V. p. 46. *Anyt.* II. p. 94
νέκταρ *Myr.* II. p. 28
νεκτάρεον *Myr.* X. p. 34
νέκταρος *Noſſ.* VII. p. 88
νέμοιντο *Anyt.* IV. p. 96
νεὼς *Anyt.* XXI. p. 110
νικασον *Cor.* XXXI. p. 58
νικήσας *Myr.* II. p. 28
νὶν *Myr.* II. p. 28
νισσομένα *Noſſ.* IV. p. 84
* νόμοι λυκικοὶ 4. p. 53. b.
νόσος *Anyt.* VII. p. 98
Νοσσίδος *Noſſ.* IV. p. 86
Νοσσὶς *Noſſ.* III. p. 84. VIII. p. 88.
νοτὶς *Anyt.* XXI. p. 112
νυκτὸς *Anyt.* VII. p. 98
* νύμφα *Prax.* I. p. 76
νύμφαι *Myr.* III. p. 30
νύμφας *Erin.* XVI. p. 22
Νύμφαις *Anyt.* V. p. 96
νυμφίοι *Anyt.* X. p. 100

Ξ.

Ξανθᾶς *Noſſ.* XII. p. 90
ξεῖνε *Noſſ.* III. p. 84. *Anyt.* III. p. 94
* ξόανα *Myr.* III. p. 30
* ξόανον *Anyt.* II. p. 94
ξυνὸν *Erin.* VIII. p. 10

O.

ὁδοῖο *Anyt.* VI. p. 98
ὁδίταις *Anyt.* III. p. 94
ὄζει *Noſſ.* VII. p. 88
ὅθεν *Noſſ.* VIII. p. 88
ἐϊκεῖν *Noſſ.* XI. p. 90
οἶκον *Noſſ.* XII. p. 90. *Anyt.* XIV. p. 104
οἴκοις *Noſſ.* IX. p. 88

οἰκο-

οἰκοφύλαξ *Noſſ. II.* pag. 84
• οἰόβατον *Anyt.* IV. p. 94
οἰομένα *Noſſ. II.* p. 84
• οἰονόμος *Anyt.* V. p. 96
• οἰχόμεθα *Anyt. XXIII.* p. 112
ὄκκα *Noſi. VI.* p. 86
ὅλα *Erin. IX.* p. 12
ὄλβια *Noſi. VIII.* p. 88
ὄλετο *Anyt. VII.* p. 98
ὀλίγαν *Erin. XV.* p. 20
ὀλίγη *Noſi. I.* p. 82
• ὀλοφυδνὰ *Anyt. XII.* p. 102
ὄλυμπον *Erin XIV.* p. 14
ὁμαλοὶ *Erin. IX.* p. 10
ὄμμα *Anyt. XI.* p. 102. *XXV.* p. 114
ὄμματα *Erin. XVI.* p. 22
ὄνομα *Anyt.* xx. p. 110
ὄνυχα *Anyt.* xiii. p. 104. xxii. p. 112
ὅπως *Erin.* xiv. p. 20
ὁρᾷν *Noſi.* x. p. 90. *Anyt. II.* p. 92
ὀρέξασαι *Anyt.* V. p. 96
ὄρθειος *Anyt.* xiii. p. 104
ὀρνύμενος *Anyt.* xxi. p. 110
• ὄρσεις *Anyt.* xiii. p. 104
'Ορτυγίαν *Noſſ.* ix. p. 88
• ὄρχατον *Anyt.* VI. p. 96
ὃς *Erin.* xvi. p. 22. *Myr.* III. p. 30
ὅτις *Erin.* ix. p. 12. xv. p. 20
ὅτι *Noſſ.* III. p. 84
οὗ *Anyt.* xxv. p. 114
οὐδ' *Myr.* x. p. 34
οὖδας *Anyt.* VII. p. 98
οὐδὲ *Noſſ.* V. p. 86. *Anyt.* VII. p. 98. xxi. p 110
οὐδὲν *Noſſ.* VIII. p. 88
οὐλοκίκιννα *Tel.* xvii. p. 72
οὐλομένη *Anyt.* x. p. 100
οὐμείων *Cor.* xxxiv. p. 58
οὔμες *Cor.* xxxiii. p. 58
οὕνεχ' *Anyt.* V. p. 96
• οὔποτε *Prax.* II. p. 76
οὐρανόθεν *Noſſ.* IV. p. 84
οὐρανῷ *Myr.* II. p. 30
οὔρεα *Anyt.* IV. p. 96
οὔρεσιν *Anyt.* xxv. p. 114
ὕειος & ὑεία 23. p. 20. b
ὄχεν *Erin.* xiv. p. 20
οὖς *Noſſ.* V. p. 86
οὔτοι *Anyt.* xi. pag. 102
οὖτος *Anyt.* II. p. 92
οὐχὶ *Anyt.* VIII. p. 98
ὄφρα *Erin.* xiv. p. 18. *Anyt.* I. p. 92. II. p. 94. IV. p. 96
ὄψεται *Anyt.* xiv. p. 104

Π.

παγᾶς *Anyt.* III. p. 94
παζικάλας *Cor.* xxxv. p. 60
παίγνια *Erin.* VIII. p. 10.
παῖδα *Erin.* xvi. p. 22. *Anyt.* VII. p. 98. xii. p. 102. *Cor.* xxii. p. 54
παῖδες *Anyt.* I. p. 92
παιδεύουσι *Anyt.* I. p. 92
• παιδνὸς 8. p. 27. b
παιδὸς *Noſſ. IV.* p. 86
παίδων *Anyt.* xxiv. p. 114
Πὰν *Anyt.* IV. p. 94
Πανὶ *Anyt.* V. p. 96
πάντ' *Noſſ.* xii. p. 90
πάντα *Erin.* xiv. p. 20
πάντων *Erin.* xiv. p. 20. *Anyt.* x. p. 100
παρ' *Anyt.* VI. p. 96
παραμείβεο *Noſſ.* I. p. 82
παρέρπων *Erin.* XVI. p. 22
παρθένε *Prax.* I. p. 76
παρθενικαὶ *Anyt.* xxiii. p. 114
παρθένιον *Erin.* VIII. p. 10
παρθένον *Erin.* ix. p. 12. *Anyt.* x. p. 100
πάρος 4. p. 23 b. *Cor.* I. p. 42. *Anyt.* xiii. p. 104
πᾶσαν *Cor.* xxxi. p. 58
πᾶσι *Myr.* II. p. 28
• παστάδα *Myr.* x. p. 34
πάτερ *Anyt.* XI. p. 102
πατέρος *Myr. II.* p. 28
πάτρα *Anyt.* XX. p. 110
πατρὶ *Anyt.* XI. p. 102. XXIII. p. 112
πατρίδος *Anyt. XXIV.* p. 114
πατρὸς *Anyt. X.* p. 100
• πανεστὴς 2. p. 2. a
παῦσαν *Anyt. V.* p. 96
πάχεας *Noſſ. V.* p. 86
πελάγεσσιν *Anyt. XXI.* p. 110
πέλαγος *Anyt. II.* p. 92

πελα-

πελειάσιν *Myr. II.* pag. 30
πελέκεσσι *Cor. IV.* p. 44
πέλοι *Noss. VI.* p. 86
πέμπων *Cor. V.* p. 46
* πένθει *Anyt. XXIV.* p. 114
πένθιμε *Erin. XV.* p. 20
πεπότηται *Anyt. XIV.* p. 104
περὶ *Anyt. XI.* p. 102
περίεργος 2. p. 6. a
περικαλλέα *Anyt.* XXI. p. 110
* Περσεφόνας *Anyt. XIV.* p. 104
πεσὼν *Anyt.* XXIV. p. 114
πετάλοις *Anyt. III.* p. 94
πέταλον *Myr.* X. p. 34
πέτραν *Anyt.* III. p. 94
πέτρης *Myr. II.* p. 28
πέτρος *Anyt.* XXIV. p. 114
πεύκαις *Erin.* XVI. p. 22
πεύκης τρόπον ἐκλειβῆναι 5. p. 23. b
πήδεγον *Cor.* XXXV. p. 60
* πίδακα *Anyt.* III. p. 94
πίε *Anyt.* III. p. 94
πίνακα *Noss.* XII. p. 90
πίναξ *Noss. II.* p. 84
Πινδάροιο *Cor.* XXVIII. p. 56
πινυτὰν *Noss.* X. p. 90
* πινυτῆτος *Anyt.* X. p. 100
πίτυος δίκην ἐκλειβῆναι 5. p. 23. b
πιτύων *Myr.* III. p. 30
πληθόμενος *Myr.* X. p. 34
* πλησίστιον *Erin.* XIV. p. 20
πλέον *Cor.* V. p. 46. *Anyt.* II. p. 94
πλουτοῖσιν *Anyt.* XXI. p. 110
πνεῦμα *Anyt.* III. p. 94
ποθεῦντι *Noss. V.* p. 86
ποθορῆν *Noss.* II. p. 84
ποῖα *Noss.* VIII. p. 88
ποίησε *Myr.* II. p. 30
* ποικιλόδειρος *Anyt.* XVIII. p. 108
* ποιφύξω *Anyt.* XXI. p. 110
πολιᾶς *Erin.* XIV. p. 18. *Anyt.* VI. p. 96
πολιάτιδες *Anyt.* XXIII. p. 114
πόλιν *Cor.* IV. p. 44
πόλιος *Erin.* XV. p. 22
πόλις *Cor.* III. p. 44
πολλὰ *Noss.* X p. 90. *Anyt.* VII. p. 98
πολλάκι *Anyt.* XII. p. 102
πολλάκις *Noss.* IV. pag. 84
πολλὰν *Noss.* XI. p. 90
πολλοὶ *Anyt.* X. p. 100
Πολύαρχις *Noss.* XI. p. 90
πολυκλαύταν *Erin.* XVI. p. 22
πολύρριζον *Anyt.* XVIII. p. 108
πομπεύσῃς *Cor.* V. p. 46
* πομπίλε *Cor* V. p. 46
πόντος *Anyt.* II. p. 94
πόντῳ *Anyt.* XXI. p. 112
πόρτιες *Anyt.* IV. p. 96
πορφυρέα *Anyt.* XXI. p. 112
ποσσὶν *Myr.* III. p. 30
ποτ' *Cor.* XXVIII. & XXX. p. 58
* ποταμὸς pro Oceano 3. p. 30 b
ποταμοῦ *Myr.* III. p. 30. *Anyt.* XII. p. 102
ποτέθηκε *Erin.* IX. p. 12
ποτὶ *Noss.* III. p. 84. XI. p. 90
ποτὸν *Myr. II.* p. 28
ποτοπτάζεο *Noss.* VI. p. 86
* ποτώκει *Noss.* VI. p. 86
* πρεσβίστα *Erin.* XIV. p. 18
Πρόαρχε *Anyt.* XXIV. p. 114
Προμηθεῦ *Erin.* IX. p. 10
* πρόμος 3. p. 26 a
πρόσω *Anyt.* X. p. 100
πρόσωπον *Noss.* VI. p. 86
προτομᾶ *Anyt.* XXI. p. 110
προφανὴς *Cor.* IV. p. 44
πρύμναθεν *Cor.* V. p. 46
πτερύγεσσιν *Anyt.* XIII. p. 104
Πυθαεὺς *Tel.* IV. p. 64
πυκιναῖς *Anyt.* XIII. p. 104
* πυρκαϊᾶς *Erin.* XVI. p. 22

P.

ῥαδινὰν *Anyt.* XXI. p. 112
ῥῆμα *Noss.* I. p. 82
* ῥιζώρυχα 3. p. 6. a
* ῥίμφα *Anyt.* XIII. p. 104
Ῥίνθων *Noss.* I. p. 82
ῥοδέων *Myr.* II. p. 28
ῥόδα *Noss.* VIII. p. 88
ῥοδίαν *Anyt.* XXV. p. 114
ῥοδίοις *Myr.* III p. 30
Ῥώμα *Erin.* XIV. p. 14

Σ.

σᾷ *Erin.* xiv. pag. 18.
Σαβαιθίδος *Noſſ.* x. p. 90
* σαίνοι *Noſſ.* II. p. 84
σάματι *Anyt.* xii. p. 102
Σαμύθας *Noſſ.* *VII.* p. 88
Σαποῦς *Noſſ.* III. p. 84
* σδεύγλα *Erin.* xiv. p. 18
* Σειρῆνες *Erin.* xv. p. 20
σεμνὸν *Erin.* xiv. p. 14
σῆμα *Anyt.* VIII. p. 98
σῆτες 4. p. 6. a
σιδηρείας *Anyt.* VII. p. 98
* σίνις *Anyt.* xiii. p. 104
σκαλμοῖσι *Anyt.* xxi. p. 110.
* σκίδναμαι 9. p. 4. b
σκοπιᾶς *Anyt.* V. p. 96
σκυλάκαινα *Noſſ.* II. p. 84
σκυλάκων *Anyt.* xviii. p. 108
σοὶ *Erin.* xiv. p. 18
σοφίαν *Erin.* ix. p. 10
σποδιᾶν *Erin.* xv. p. 20
σταγόνι *Myr.* x. p. 34
* στάλαι *Erin.* xv. p. 20
στάλαν *Erin.* xvi. p. 22
στάζε *Anyt* xxii. p. 112
στάξασα *Erin.* VIII. p. 10
σταχύων *Anyt.* IV. p. 96
στείβετε *Myr.* III. p. 30
* στέρνα *Erin.* xiv. p. 18
στέρνον *Anyt.* ix. p. 100
στήθεα *Anyt.* xxiv. p. 114
στήθεσσιν *Prax.* II. p. 76
στόματι *Anyt.* I. p. 92
στόματος *Noſſ.* VIII. p. 88
* συγκαλέω 8. p. 51. a. & 52. a
συνοίσεις *Erin.* xiv. p. 20
Συρακόσιος *Noſſ.* I. p. 82
σφάλλων *Erin.* xiv. p. 20
σφίγγεται *Erin.* xiv. p. 18
χῶν *Anyt.* VII. p. 98
σώζοιτε *Myr.* III. p. 30
σώματος *Noſſ.* xi. p. 90
* σωρηδὸν 5. p. 3. b

Τ.

τάγε *Anyt.* XXIV. pag. 114
τᾶδ' *Anyt.* VI. p. 96
τάδε *Erin.* IX. p. 10. XVI. p. 22. *Anyt.* XI. p. 102
* ταλαυείνε *Anyt.* IX. p. 100
Ταναγρείδεσσι *Cor.* *II.* p. 42
τάνδε *Anyt.* XXI. p. 112
ταῦτα *Anyt.* IV. p. 96
ταύταν *Erin.* IX. p. 12
ταύτην *Anyt.* XXIII. p. 114
τάφος *Anyt.* VIII. p. 98
Τέγεα *Anyt.* XX. p. 110
τέχνα *Noſſ.* VI. p. 86
τελέθει *Noſſ.* XI. p. 90
τελέθοντ' 6. p. 23 a
τελέθοντι *Erin.* XV. p. 22
* τελῇ *Anyt.* II. p. 94
τεὸν *Prax.* II. p. 76
τεῷ *Anyt.* *XVIII.* p. 108
τέττιγι *Erin.* VIII. p. 10
τεῦς *Cor.* XXX. p. 58
τερπόμενος *Anyt.* XXI. p. 110
τερπομένως *Anyt.* I. p. 92
* τετρυμένα *Anyt.* *III.* p. 94
τέτυκται *Noſſ.* VI. p. 86
τεῦξε *Noſſ.* *II.* p. 84
τῇδε *Anyt.* XXII. p. 112
τήνα *Noſſ.* VII. p. 88
τήνᾳ *Noſſ.* *III.* p. 84. *Anyt.* *II.* p. 92
τήνας *Noſſ.* x. p. 90
τηνῶθε *Noſſ.* x. p. 90
τίκτεν *Noſſ.* *III.* p. 84
τιμήεσσα *Noſſ.* *IV.* p. 84
τιμὴν *Myr.* *II.* p. 30
τὶν dorice pro σοὶ *Cor.* XXXII p. 58. *Erin.* IX. p. 10.
τίνα *Noſſ.* *VIII.* p. 88
τινὰ *Noſſ.* XII. p. 90
τίπτε *Anyt.* *IV.* p. 94
τόδε *Anyt.* IX. p. 100. xxiv. p. 114
τοὶ *Erin.* XVI. p. 22. *Myr.* x. p. 34. *Noſſ.* *IV.* p. 86. *VII.* p. 88. *Anyt.* xxiv. p. 114
τοῖον *Anyt.* xviii. p. 108

τὸν

τὸν *Myr.* II. pag. 28
τόνθων *Cor.* XXI. p. 54
τόξα *Noſſ.* IX. p. 88
τοὔνομα *Noſſ.* III. p. 84
τοῦτο *Erin.* XVI. p. 22. *Noſſ.* VIII. p. 88. *Anyt.* III. p. 94
τούτῳ *Noſſ.* VII. p. 88
* τράγε *Anyt.* I. p. 92
τραγικῶν *Noſſ.* I. p. 82
τράγον *Anyt.* XXV. p. 114
τρέφετο *Myr.* II. p. 28
τρέφον *Myr.* II. p. 28
* τρήρωνες *Myr.* II. p. 28
τρήρωσι *Myr.* *II.* p. 30
τριόδοις *Anyt.* VI. p. 96
τρισσαὶ *Anyt* XXIII. p. 114
τύγε *Noſſ.* III. p. 84
τύμβον *Erin.* VIII. p. 10
τύχαι *Erin.* XVI. p. 22
τύψε *Anyt.* *IX.* p. 100
τῷδε *Anyt.* *IV.* p. 94. XII. p. 102

Υ.

ὑάλινον *Cor.* XXII. p. 54
* ὕαλος 11. p. 55. a
ὕβριν *Anyt.* *XXIII.* p. 112.
ὕδωρ *Anyt.* V. p. 96
* ὕελος 11. p. 55. a
ὑὸς *Anyt.* *XX.* p. 110
ὕλαν *Anyt.* IV. p. 94
Ὑμέναιε *Erin.* XVI. p. 22
ὑμέναιος *Erin.* XVI. p. 22
ὔμμι *Myr.* *III.* p. 30
ὑμνεῦντα *Noſſ.* V. p. 86
ὑπαὶ *Myr.* *III.* p. 30
ὑπὲρ *Myr.* *X.* p. 34. *Anyt.* XII. p. 102
ὕπερθεν *Anyt.* *XXIV.* p. 114
ὑπνώοντα *Anyt.* XIII. p. 104
* ὑποϊάχει *Anyt.* VI. p. 98
ὕφανεν *Noſſ.* IV. p. 86

Φ.

φεύγοισα *Tel.* *I.* p. 62
φθέγμα *Erin.* XVI. p. 22
φθίμενος *Anyt* XXIV. p. 114
φθιμένου *Anyt.* IX. p. 100
φθονερῆς *Anyt.* VIII. p. 98
φθονερὸς *Cor.* XXXII. p. 58
φίλα *Noſſ.* *III.* p. 84
φιλαιτίδος *Anyt.* *XII.* p. 102
φίλαν *Anyt.* XII. p. 102
φίλας *Anyt.* XXIV. p. 114
φίλου *Anyt.* XXIII. p. 112
* φιληλιὰς *Tel.* *III.* p. 62
φίλης *Cor.* XXXV. p. 60
φιλίππου *Anyt* *VII.* p. 98
φίλον *Noſſ.* I. p. 82. *Anyt.* II. p. 92. & 94. III. p. 94
φιλοφθόγγων *Anyt.* *XVIII.* p. 108
φίλῳ *Anyt.* *XI.* p. 102
* φιμὰ *Anyt.* *I.* p. 92
* φιμοῦν 5. p. 93. b
φοινικόεντα *Anyt.* *I.* p. 92
φόνον *Anyt.* XXII. p. 112
φόνῳ *Anyt.* *IX.* p. 100
φορέεσκε *Myr.* *II.* p. 28
φορίης *Anyt.* *I.* p. 92
φορέοισαι *Myr.* *II.* p. 28.
φῦσα *Cor.* xxviii. p. 56
φριξοκόμα *Anyt.* V. p. 96
φύσει *Myr.* *X.* p. 34

Χ.

χαῖρε *Erin.* XIV. p. 14
χαίρειν *Erin.* XV. p. 22
χαίρετε *Myr.* III. p. 30
χαιρέτω *Noſſ.* XII. p. 90
χαίροις *Noſſ.* X. p. 90
χαίροισαν *Noſſ.* VII. p. 88
χαλεπῶν *Noſſ.* IX. p. 88
χάλκεον *Anyt.* XXII. p. 112
χαρίτων *Noſſ.* *III.* p. 84. *IX.* p. 88
χείματος *Myr.* *II.* p. 30
* χείλη *Anyt.* XXI. p. 110
χεῖρε *Anyt.* XI. p. 102
χείρω *Co.* XXVIII. p. 58
χειρῶν *Erin.* IX. p. 10
χέρα *Anyt.* XXV. p. 114
χερσὶν *Noſſ.* V. p. 86. *Anyt.* V. p. 96. VII. p. 98
χέρσον *Anyt.* XXI. p. 112
χεῦμα *Anyt.* XII. p. 102

* χλωεροῖς *Anyt. III.* pag. 94. *XI.* pag. 102
χλωρὸν *Anyt.* XII. p. 102
* χρησμαποιὸς 2. p. 107. a
χείλει *Noſſ.* VII. p. 88
χρόα *Noſſ.* IX. p. 88
χρυσέαν *Myr.* X. p. 32
χρυσέας *Anyt.* XIV. p. 104
* χρυσεομίτρα *Erin.* XIV. p. 14
χρυσῷ *Noſſ.* XI. p. 90
χρωτὸς *Anyt.* IX. p. 100
χῶρον *Cor.* XXXI. p. 58
χῶρος *Anyt. II.* p. 92

Ψ.

* ψίαθος 9. p. 55. a
* ψίοθος 9. p. 54. b
ψυχὰν *Anyt.* XII. p. 102
ψυχρὸν *Anyt. III.* pag. 94. *VI.* pag. 98

Ω.

ὠδίνων *Noſſ.* IX. p. 88
ὠκεανοῖο *Myr. II.* p. 28
ὠκυμάχων *Noſſ.* V. p. 86
ὠκύμορον *Anyt.* XII. p. 102
ὠκυτάτῳ *Anyt.* XVIII. p. 108
ὤλεσ *Anyt.* XVIII. p. 108
ὤμων *Noſſ.* V. p. 86
ὧν *Noſſ.* V. p. 86. *Anyt.* XXIII. p. 114
ὠνυμένην *Cor.* XXXI. p. 58
ὤπασε *Myr. II.* p. 30
ὡραῖον *Noſſ. II.* p. 84
ὧσε *Anyt.* XXI. p. 112
ᾤχετο *Erin.* VIII p. 10

I N D E X III. R E R U M.

Adonide Praxillæ ſtupidior, proverbium *Prax.* VII. pag. 78
Æantiades unus è Pleiade Tragicorum *Myr.* VII. p. 32
Agatharchus pictor 12. p. 13. a
Alcæus Poeta *Cor.* XVI. p. 54. *Tel. X.* p. 68
Alcinoë, Polybi filia, *Myr.* VIII. p. 32
Alcman Poeta *Cor.* XVI. p. 54. *Tel.* XXI. p. 74
Alexander unus è Pleiade Tragicorum *Myr.* VII. p. 32
Alpheaea Diana 2. p. 63. a
Amoris vetiti aerumnæ 6. p. 35. a
in Amorem epigramma *Noſſidis* VIII. p. 88
Amycla, filia Niobes, *Tel.* VI. p. 64
in Amyntorem epigr. *Anytæ VII.* p. 98
Anacreon Poeta, Epigr. ined. *Meleagri* in illum 5. p. 31. a *Dioſcoridis* 3. p. 102. a.
Andragathus, Epigr. ined *Meleagri* in eum 23. p. 20 b
Andromachus Philologus *Myr.* VI. p. 32
animas evocandi ritus 9. p. 103. b
in Antibiam epigr. *Anytæ* X p. 100
apis, compellatio elegans 2. p. 4. b
Apollo à Minerva tibiis canere didicit *Cor.* VIII. p. 46
Apollo Carneus 8. p. 77. b
Apollo Pythæus *Tel.* IV. p. 64
Aquila inter ſidera relata 14. p. 30
Archilochus poeta *Tel.* XXI. p. 74
Argivarum mulierum virtus bellica *Tel.* VII -- XIV. p. 64, ſqq.
Artifices cum Prometheo comparati 10. p. 12. a
ater pro obſcurus, caliginoſus 9. p. 61. a
Bacchus, filius Veneris *Prax.* X. p. 80
Bacchylides Poëta *Cor. VI.* p. 46. XVI. p. 54
Baucis Mitylenæa, Epigr. *Erinnæ* in ejus mortem *Erin.* XV. p. 20
Baucis Epigr. *Erinnæ* in eam in geniali lecto occumbentem *Erin.* XVI. p. 22
Boeotica ſus 8. p. 52. b. *Cor.* XVIII. p. 54
Boeotii in ζω deſinentia barytona mutant in τ]ω *Cor.* XXV -- XXVII. p. 56
Boëthus ſculptor 7. p. 40. b
Boiſcus ſculptor *Myrt.* IV. p. 40
brutorum tumuli 2. p. 10. b
Bruttii à Locrenſibus devicti *Noſſ.* V. p. 86
Callimachi duo 7 p. 61. a
Calliope πολύμυθος 3. p. 3. a
Caria dicta eſt Phœnice *Cor.* VI. p. 46
Carneus, Europæ filius *Prax.* V. p. 76
Cephiſodotus ſtatuarius *Myr.* IX. p. 34. *Anyt.* XVI. p. 106
Charixena poetria *Erin.* XI. p. 12
Chryſippus à Jove raptus *Prax.* IV. p. 76
Cleobulina poetria *Tel.* XV. p. 70
committere, vox theatri & arenæ 4. p. 60. a
Corinna poetria. *Erin.* XI. p. 12. *Myrt. II.* p. 40
cornicum clamor. 8. p. 4. a
Crates Cynicus *Erin.* XVII. p. 24
Crates Comicus *Tel.* XV. p. 70

in

in Damidem epigr. ined. ἄδηλον 9. p. 105. a
Delus dicta eſt Ortygia 7. p. 89
Demoſthenes Rhetor. *Erin.* XVII. p. 24
Diana Alphea 2. p. 63. a
Diana Coryphæa *Tel.* V. p. 64
Dianæ cognomina quædam 2. p. 63. a
Dianæ templum *Tel.* V. p. 64
ad Dianam epigramma *Noſſidis* IX. p. 88
Diogenes Cynicus *Erin.* XVII. p 24
Dionyſiades unus ex Pleiade Tragicorum, *Myr. VII.* p. 32
Dirarum ſcriptores 8. p. 33. b
de doctis feminis ſcriptores 1. p. 119, ſqq.
Dorienſes τὸ α pro η & accuſ. αν & ας corripiunt 14. p. 18 b
in Echecratida donarium, epigr. *Anytes* XXII. p. 11 a
Eobanus Heſſus laudatur a. p. 2. b
Epicharmus poeta *Cor.* XXIX. p 58
equeſtria ludicra puerorum 6. p. 93. b
Equus Durius, ſ. Trojanus 4. p 45. b
in Erato puellam epigr. *Anytæ* XI. p. 102
Erinna poetria 5. p. 60
in Erinnam epigr. *Antipatri Erin. I.* p. 2
Aſclepiadis *Erin. III.* p. 4
Leonidæ *Erin. II.* p. 4
ἄδηλα *III. Erin. V–VII.* p. 6, & 8
Eunoſtus heros *Myrt. I.* p. 38
Eunoſtus Deus molarum a. p. 38. a
evocatio animarum 9. p. 103. b
Eupolus poeta *Tel.* XXI. p. 74
Euthycrates ſtatuarius *Anyt.* XVI. p. 106
fabulæ carminibus modice ſunt inſerendæ *Cor.* XIII. p. 50
de feminis doctis ſcriptores 1. p. 119, ſqq.
in fontem epigr. *Anytæ* V. p. 96
Fortitudinis laus *Erin.* XIV. p. 14
in gallum gallinaceum epigr. *Anytæ* XIII. p. 104
Gramm tici perſtringuntur *Erin.* IV. p. 6
Heſiodus poeta *Cor.* XVIII. p. 54. *Myr.* XIII. p. 36
in hircum epigr. *Anytæ* I. p. 92. & XXV. p. 114
hircorum barbæ 4. p. 92. a
Homerus Trag. Epigr *Chriſtodori* in eum *Myr. I.* p. 26
Myrus filius a. p. 32. a. *Myr. VII.* p. 32. XIII. p. 36
Hyparchia Cratetis uxor *Erin.* XVII. p. 24
Ibycus Lyricus *Cor.* XVI. p. 54
Jovis in Creta nutritio 3. p. 28. a
Juno Lacinia 17. p. 86
Juno cur dicta ſit Ἥρα? 16. p. 86. a
ad Junonem Epigramma *Noſſidis* IV. p. 84
Lacedæmonii victi à mulieribus *Tel.* VII.-XI. p. 64, ſqq.
Lacinium promontorium 17. p. 86
in Locrenſe. Epigr *Noſſidis* V. p. 86
locuſta in agris luſcinia *Erin. VIII.* p. 10
in locuſtam epigramma *Erin. VIII.* p. 10. *Anyt.* XIV. p. 104
de locuſtis ſcriptores 2. p. 10
Lycophron unus ex Pleiade Tragicorum, *Myr. VII.* p. 32. 8. p. 61. a
Lyrici decem celebres *Cor.* XVI. p. 54
mare album 20. p. 19. b
Mars Deus 10. p. 17. b
Mars inter mulierum Deos numeratur Argis *Tel.* IX. p. 68
Meles fluvius Ioniæ 6. p. 27. b
Meliboea filia Niobes *Tel. VI.* p. 64
in Metinnæ ſtatuam Epigr. *Noſſidis* VI. p. 86
in Menedæi ſepulchrum epigr. *Anytæ* IX. p. 100
in Menii haſtam epigr. ined. ἄδηλον 9. p. 105. a
in Mercurium epigr. *Anytæ* VI. p. 96
in mulieris imaginem *Noſſidis* epigr. *II.* p. 84
Mulierum Argivarum virtus bellica *Tel.* VII --- XI. p. 64. ſqq.
Myrinna urbs *Cor.* XXIV. p. 56
Myro puella *Erin. VIII.* p. 10
Myron ſtatuarius *Erin.* XIX. p. 22
Myron Byzantius Poëta, nomen fictum. *Myr. XIV.* p. 36
Myrtis poetria 7. p. 58
Naucydes ſtatuarius *Erin.* XIII. p. 14
navium effigies vel ἀκροτομαὶ 5. p. 111. a
Nicander Colophonius *Cor. XIX* ſq. p. 54
Nicandra textrix *Myr. VIII.* p. 32
Niceratus ſtatuarius *Tel. XII.* p. 70
nox pro morte 7. p. 99. b
Nymphæ hamadryades 2. p. 30. b
Ochna filia Coloni *Myrt. I.* p. 38
Ogyges, ſ. Ogygus Rex Athenienſium *Cor. X.* p. 48
in Panem epigr. *Anytes* IV. p. 94
in Panis ſimulacrum epigr. *Anytæ III.* p. 94
Panis munus paſtorale 10. p. 95. b
Phalyſius ab Æſculapio curatus *Anyt. XV.* p. 106
in Philænidem puellam epigr. *Anytæ* XII. p. 102
in Philaenidem mulierem epigr. *Æſchrionis* & aliud *Dioſcoridis* 77. p. 178 ſq.
Philelias, cantionis ſacrae genus 6. p. 63. b
Philicus, vel Philiſcus, unus ex Pleiade Tragicorum *Myr. VII.* p. 32
pictor cum Prometheo comparatus, *Erin.* IX. p. 10. XV. p. 52
Pindarus poeta *Cor.* XI. & XII. p. 48. XIII. & XIV. p. 50. XVI. & XVIII. p. 54. XXVIII. p. 56
Pleiadum fabula a. p. 28.
ex Pleiadum ortu & occaſu ſigna tempeſtatum 16. p. 30
Pleiades ambroſiam Jovi afferentes *Myr. II.* p. 28. & *IV.* p. 30
Pleias Tragicorum *Myr. VII.* p. 32
Poetae melici, ſ. lyrici 9. p. 9 a
de Poetriis nonnullis verſus Meleagri *Anyt.* XVII. p. 106
Pompilus piſcis *Cor. V.* p. 46

 Pra-

I N D E X.

Praxilla poëtria *Erin.* XI. p. 12. *Tel.* XV. p. 70
Praxillea metra *Prax.* XII. p. 80
Prexo mulier Antipatri epigr. ined. in ejus mortem 23. p. 21. a
in Proarchum pro patria occumbentem epigr. *Anytæ* XXIV. p. 114
Prometheus pro Deo cultus 8. p. 11. b
Prometheus pro artifice 10. p. 12. a
Pythaeus Apollinis filius *Tel* IV. p. 64
in Rhinthonem Tragicum *Noſſidis* Epigr. *Noſſ. I.* p. 82
rhythmus 9. p. 9. a
Romae urbis laus *Erin. XIV.* p. 14
in Sabaethidis imaginem epigr. *Noſſidis X.* p. 90
in Samythae reticulum Epigr. *Noſſidis VII.* p. 88
Sappho poëtria *Erin. XI.* p. 12. *Cor. XVI.* p. 54
in Sapphonem epigr. *Noſſidis* III. p. 84
Scolia *Prax. VIII.* p. 78. & *XI.* p. 80
ſepulchrorum ornamenta 2. p. 22. a
Silanion ſtatuarius *Cor. XVII.* p. 54
Simonides poeta *Cor. XVI.* p. 54. *Tel. XXI.* p. 74
Sirenes ſepulchris impoſitae 2. p. 22. a
Sirenum fabula 3. p. 23. a
Sophron mimographus 10. p. 61. b
Soſiphanes unus è Pleiade Tragicorum *Myr. VII.* p. 32
Soſitheus unus ex Pleiade Tragicorum *Myr. VII.* p. 32
Steſichorus lyricus *Cor. XVI.* p. 54
Stupidior Praxillae Adonide, proverbium *Prax. VII.* p. 78
Sus boeotica 8. p. 52. b. *Cor. XVIII.* p. 54
Tanagra urbs Boeotiae 8. p. 43. *Cor. II.* p. 42. *III.* p. 44. *VII.* p 46
Tarentini in ζω deſinentia barytona mutant in σσω. *Cor.* XXV — XXVII. p. 56
Tempeſtatum ſigna ex ortu & occaſu Pleiadum 16 p. 30. a
Tempore omnia mutantur 21. p. 20. a
Tenos inſula *Erin.* X. p. 12
à ſerpentibus liberata 2. p. 13. a
Thebae Ogygiae *Cor.* X. p. 48
in Themiſtoclem epigr. *Anytæ VIII.* p. 98
Theodoſii Imp. laus 12. p. 18
Theſpia urbs *Cor.* XXIII. p. 54. IX. p. 46
Tragicorum Pleias *Myr.* VII. p. 32
Trojanus equus 4. p. 45. b
Tyrtaeus poeta *Tel.* X. p. 68
Venus marina 8. p. 94. a
in Venerem epigr. *Anytæ* II. p. 92
in Veneris donaria Epigr. *Myrus* X. p. 34
ſtatuam auream epigr. *Noſſidis* XI. p. 90
imaginem epigr. *Noſſidis* XII. p. 90
in virginis imaginem Epigr. Erinnes, *Erin.* IX. p. 10
in virgines 3. Mileſias à Galatis vi oppreſſas epigr. *Anytæ* XXIII. p. 112
Xanthus Samius *Myr.* VIII. p. 32
Xenocrates ſucceſſor Speuſippi *Erin.* XVII. p. 24

C O R R I G E N D A.

PAG. 12. v. 9. leg. (v. 938.) *pag.* 32. v. 15. ἀγαγομένην. *pag.* 42. v. 5. χαλὰ pro χαχὰ *pag.* 62. b. v. ult. Ἀλφεσιαία. *pag.* 120. in not. v. 2. *mulieribus.* *pag.* 134. v. 26. judicare. *pag.* 162. in not. v. 4. Ἄττυς. *pag.* 171. in not. v. ult. γαμψώνυχα. *pag.* 174. in not. v. 12. τῦ pro τὸν. *pag.* 178. v. 14. not. 81. *pag.* 179. in not. v. 9. ἀναπλύσῃ & v. 12. lib. V. pag. 220. F. appelletur & ab Æſchrione &c.

VP1 1554130
83 H 12

Digitized by Google

Digitized by Google

IN
K
23

Digitized by Google